

190. /

NEMES CSALÁDOK HAJDÚVÁRMEGYÉBEN

ÖSSZEÁLLÍTOTTA
ÉS HAJDÚVÁRMEGYE TÁMOGATÁSÁVAL KIADJA

DR. HERPAY GÁBOR
VÁRMEGYEI FŐLEVÉLTÁRNOK

ÁRA 8 PENGŐ

DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS ÉS A TISZÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET
KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA. 1926—1122.

80
281

Meltóságos

Pákozdy Sándor

úrnak,

Hajdúvármegye alispánjának

ajánlja

a Szerző.

REPUBLICAN PARTY
ÁRA.

8° 281

Méltóságos

Pákozdy Sándor

úrnak,

Hajdúvármegye alispánjának

ajánlja

a Szerző.

Bevezetés.

Ötven esztendővel ezelőtt, 1876-ban szüntette meg a magyar törvényhozás azt a szabad Hajdúkerületet,¹ amelynek főleg keletkezése, majd harmadfél századot meghaladó történelme oly szerves összefüggésben van országunk és benne magyar nemzetünk megmaradásával, hogy arra az ezeréves történelmi múlttal dicsekvő vármegyék is büszkék lehetnének.

Mert ha még oly siralmas volt is országunk állapota a tatárjárás után, amelyből a második honalapítónak nevezett IV. Béla királyunk rövid néhány évtized alatt mégis talpraállította a nemzetet, úgy hogy az, a XIV. században Nagy Lajos, majd a XV. században Mátyás királyok uralkodása alatt tüneményes magaslatra emelkedhetett az európai államok között, — a nemzet életében mégis sokkal kisebb jelentőségű volt, mint az 1526. évben esett mohácsi vész és annak következményei, amennyiben e szomorú emlékü dátum a nemzet eleven ereje, éppen a magyar faj pusztulásának útjában az első határárkó.

Reménytelenebb, kétségbeejtőbb és főleg a magyar faj pusztulása miatt veszedelmesebb korszaka alig van ezeréves történelmünknek, mint az, amelyik az 1526—1605 évek közé esik.

A három részre szakított országnak három uralkodója volt. A közepén, csaknem az ország felén a török császár; Erdélyben a török császártól függő fejedelem, az északi és nyugati részen pedig a Habsburg király parancsolt, s ami hármójuknak egymás mellett, vagy egymás ellen folytatott állandó háborúskodása mellett még megmaradt, az elpusztította a magyar király német császári hadserege.

Hogy milyen mértékű volt a pusztulás s mennyire elnéptelenedett a Duna-Tisza melléke, annak jellemzésére legyen elég csak az a két adat, hogy Szabolcs vármegye területén 1552—1696-ig elpusztult 106 kisebb és nagyobb község;² azután Debrecen és Szoboszló városok környékén mintegy 30 falu és község semmisült meg, úgyhogy ez utóbbiaknak

¹ 1876. évi XXXIII. t.-c.

² Dicalis összeírások az országos levéltárban.

nég az emlékezetét is alig-alig tudja a történelem meg-
menteni.³

És e borzalmas pusztításoknak az okozói: a török és a
bécsi kormány, még különösebb módját is találták a nemzet
önkretételének.

A törökök ugyanis a munkára és harcra egyaránt értéke-
sebb magyar nép fiú gyermekeit is elrabolták s belőlük nevelték
s szervezték híres janicsár hadseregüket; hajadon leányait
meg a török háremek drága árúcíkkéivé tették; majd a férfi-
akosság ezreit rabláncra fűzve hajtották borzalmas rab-
zolgaságra.

A magyar király pedig hadseregébe, zsoldjába fogadta a
hajléktalanná vált és szabad hajdúvá lett földönfutó magyar-
ágot szinleg a török, legtöbbször azonban a magyar ellen,
mert hiszen mindazokat a főurakat és előkelőbb, vagyonosabb
emeseket, akik hazájuk s nemzetük rettenetes helyzetén akár
az erdélyi fejedelmekkel, akár a törökkel való szövetség vagy
megalkuvás útján próbálkoztak segíteni, avagy akik a Habs-
burg király iránt való hűség tekintetében a legcsekélyebb
nyánúra is alkalmat adtak, azokat a magyar király császári
hadseregének vezérei a zsoldjukba fogadott hajdukkal némít-
tették el s mert a császári hadsereg zsoldjukat nem fizette,
nem a fizetést szabad rablás engedésével oldotta meg,⁴ el-
képzelné, hogy az az elkeseredett katona, akinek lakó-
helyét felperzselték, családját kiirtották, s akit e lelki meg-
házkódításokon kívül a nélkülözés és az üldözött vad érzete
szinte állati sorba süllyesztett, micsoda dühvel és kegyetlen-
séggel igyekezett zsákmányolni s magának egy darab időre
egyalább élelmet és ruházatot biztosítani.

Ebből keletkezett a XVI. században az úgynevezett
hajdúkérdés, amely egy századon át a legégetőbb és szinte
megoldhatatlannak látszó problémája volt a magyar nemzet-
nek. Elég csak végigtekinteni azoknak a szigorú törvényeknek
sorozatán, amelyeket a nemesség, akkori értelmében az
ország, hozott a hajdúk ellen⁵ s megláthatjuk, mily kérlel-
etetlen szigorral s a gyakorlatban a kézrekerült hajdúkatona-
k a legválogatottabb halálmekkel történt kivégeztetésével
igyekeztek a nemesek a hajdúkérdést megoldani, nem látva,
hogy látni nem akarva, hogy e szerencsétlen, hazátlanul búj-
ósó tömeg csak eszköz volt a császár kezében éppen ő ellenök.

Viszont a császári katonai kormány felismerve hadi értékét

³ Dr. Zoltai Lajos: Egyházas és egyházatlan falvak. Debrecen,
1925.

⁴ Szilágyi Sándor: A magyar nemzet története. V. 537. l.

⁵ 1557. évi XXIII.; 1563. évi XXIII.; 1595. évi XXXI.; 1596.
évi XXIII.; 1597. évi XXIV.; 1599. évi III.; 1601. évi XXVII.;
1604. évi XII. t.-cikkek.

e sem családi, sem vagyoni érdekekkel nem kötött tömegnek, mely előtt már az életnek sem igen volt értéke, s éppen ez okon megdöbbenő, csodával határos hadi vállalkozásokkal és hőstettekkel koszorúzták egy-egy átkos emlékű Bástá és Belgiojoso császári hadvezér zászlóját, — igyekezett őket megnyerni, saját zsoldjába fogadni. És mivel a hajdúk a törökhöz, mint hazájuk elpusztítójához pártolni ösztönszerűleg nem akartak, a magyar nemesség pedig halálos ellenségük volt, — kezdettől fogva német zsoldba állottak s meg is maradtak a császár szolgálatában, mint egyetlen helyen, ahol mégis menedékre találhattak.

A bécsi kormány pedig, amely magyarországi szereplésének szinte első pillanatától kezdve, az ország önállóságának és függetlenségének megsemmisítésén dolgozott, ezzel csaknem elérte a célját, mert most már a törökökön kívül a hajdúkkal is pusztította a török háborúban kimerült nemességet s vagyonát vagy hűtlenség címén vették el, vagy egyszerűen elrabolták a császári fővezérek, s ilyenformán a számban és vagyonban tönkretett, megfogyott nemesség sem a török, sem a német ellen nem teljesíthette honvédelmi kötelezettségét; másfelől pedig a hajdúkat pusztította, irtatta a törökkel és magyar nemesekkel egyaránt, végeredményében pedig a nemzet vezérlő elemének és tömegeinek ez az egymás ellen folytatott kérlelhetetlen harca s a tervszerűnek mondható irtás és pusztítás a magyar nemzetet a faji kipusztulás legveszedelmesebb lejtőjére juttatta.

És abban volt a legnagyobb veszedelem, amelyhez fogható alig van ezeréves történelmünkben, hogy a nemzet vezető és hadseregét jelentő társadalmi rétegének és a földönfutóvá tett néptömegnek egymás ellen uszításával felidézett züllésben és pusztulásban éppen akkor vesztette el a nemzet hadseregét, amikor arra a törökkel szemben a legnagyobb szükség lett volna, más oldalról az irtózatossá válás miatt a nemzet ellentálló képessége éppen akkor csökkent le a minimumra, amikor a bécsi udvarleigázó és beolvasztó törekvéseivel szemben ugyancsak erélyes és megfeszített testi és lelki erőre, energiára lett volna szüksége a nemzetnek.

Csak egy férfiú állott még érintetlenül ezekben az egész nemzetre nézve sorsdöntő években, a hagyományos németbarát *Bocskay* István, akinek nagykiterjedésű birtokaira és kincseire már régebb idő óta kivetették hálójukat a harácsoló császári hadvezérek s ezek között különösen Bástá, bár Rudolf király egyelőre megvédte hű emberét a császári hadvezérek kapzsisága és rablási vágya ellenében.

De nem tudta megvédeni és a maga részére megtartani Rudolf király *Bocskay* Istvánt a magyar nemzet érdekeivel szemben s történelmi igazságszolgáltatásaképpen éppen a

bécsi udvar céljait tüzzel-vassal megvalósítani akaró német hadvezérek kényszerítették bele a németbarát *Bocskay* Istvánt abba az önvédelmi harcba, amely végül is a magyar nemzet feltámasztását és önálló állami létének megmentését jelentette a Habsburg királyoknak még azután is, századokon keresztül folytatott beolvasztási és fajunk megsemmisítését célzó szívós törekvéseivel szemben.

Alig van magyar történelmünknek olyan megrázó és drámai erejű pillanata, mint amilyen az volt, amelyben a szigorú törvényekkel földönfutóvá tett, tüzzel-vassal irtott és a német császár zsoldjába kényszerített hajdúság valami csodálatos ösztönrel *Bocskay* Istvánnak ajánlotta fel szolgálatait éppen akkor, amikor császári vezérük Belgiojozo az addigiaknál hasonlíthatatlanul nagyobb és gazdagabb zsákmányul Nagyvárad, Debrecen és Kereki városokat adta oda nekik, amiből még a szinte barbár állapotba jutott hajdúk is kiéreztek, hogy velők a magyar király császári fővezérei a magyar fajt akarják kiirtatni.⁶

De amilyen rendkívüli és csak egy egész nemzet lét vagy nem lét kérdésének nagy pillanatával magyarázható annak az eldurvult és elvadított tömegnek kétségkívül mégis csak a hazaszeretet nemes érzéséből fakadt elhatározása: éppen olyan bámulatos és megigéző az az éleslátás, amellyel a felajánkozás jelentőségét felismerve azt el is fogadta *Bocskay* s az elfogadás tényével egy olyan történelmi folyamat megindulásának vetette meg az alapját, amelyet *eléggé* sohasem értékelhet a magyar történelem, mert a *Bocskay* István, mint a Magyarországot jelentő uralkodó néposztály, a nemesség képviselője és a saját hazájában hontalanná vált nagy néptömeg között létrejött szövetség a magyar nemzet sírjából való feltámasztásának és további fennmaradásának sarkköve és egyetlen tényezője lett.

Mellőzve ezúttal a *Bocskay* István és a hajdúság között létrejött szövetség folytán megindult dicső szabadságharc közvetlen előzményeinek és lefolyásának történelmi ismertetését, ami különben sem lehet jelen munka tárgya, — ennek az egész nemzetünk történetében fordulópontot jelentő szövetségnek csak a jelentőségét kívánom röviden ismertetni és pedig azért, mert ebben a keretben domborítható ki úgy a nemzet, mint a hajdúság szempontjából az a soha eléggé nem értékelhető eredmény, amely ebből a szövetségből, a bécsi béke vívmányaitól, az ország nemzeti és vallási szabadságának visszaállításától függetlenül, katonai, gazdasági és faji megerősödés tekintetében származott a magyarságra.

Mint fentebb érintettem, a bécsi katonai kormány azért fogadta zsoldjába a hazátalanná vált hajdúkat, mert felismerve

⁶ Szilágyi Sándor idézett munkája V. 588. lap.

páratlan vitézségöket és hősiességöket fel tudta őket használni a leglehetősebb hadi műveletekre. Tovább azonban nem törődött velök s mert zsoldjukat nem fizette, hanem szabad rablásra szoktatta őket, végül is mindenki által rettegett, üldözött és átkozott lett a nevük, akiket töröknek-magyar-nak egyaránt joga és oka volt gyilkolni és tüzzel-vassal pusztítani.

Bocskay lángesze azonban nemcsak magyar vitézeket és nemzeti hősokeket csinált egyszerre a hazátlanul csatangoló szolgálégényekből, akiknek szívéből még a legborzalmasabb rablás, fosztogató és gyilkolás sem tudta végképpen kiölni a szülőföldhöz való ragaszkodást, hanem mert éppen a harcok tüzeben ismerte meg és próbálta ki az értékét annak a hajdúfegyvernek, amelyet a Habsburg király kezéből kiragadott és teljes sikerrel ellene fordíthatott, — ebből a rabló-fosztogató magyar hajdúságból máról-holnapra magyar nemzeti hadsereget teremtett a magyar állam önállóságának biztosítására, amely hivatás betöltésére a számában felettébb megfogyatkozott nemesség már képtelen volt.

És hogy az eképpen, szinte a semmiből teremtett hadsereg létét és jövőjét biztosítsa, másfelől hogy a hajdúság és a nemesség közt fennálló évszázados gyűlöletet megszüntesse, vitéz hajdúit, akiknek ő maga minden hadi sikerét és az egész nemzet az ország függetlenségének és szabadságának visszaszerzését köszönhette, beillesztette a saját vérökkel visszaszerzett rendi alkotmány keretébe letelepítve őket a nekik adományozott birtokokba, illetve városokba személyszerint való megnemesítés mellett. És ezzel a tényével, a Korponán 1605 évi december hó 1-én kiadott címeres nemesítő adománylevelével⁷ egyszerre megoldotta e lángeszű magyar a százados hajdúkérdést, amelyet sorozatos törvényekkel mindig csak jobban elmérgesítettek, s újra családi tűzhegyhez, a magyar földhöz kötötte azokat, akik kétségbeesésükben és reménytelennek látszó helyzetükben romba döntött országukat s magukkal együtt egész nemzetüket csaknem a sír szélére taszították.

Am ha szembeállítjuk a hajdúság rettenetes sorsát, kétségbeejtő helyzetét, amelyeknek felidézésében és súlyosbításában egyforma kegyetlenséggel működtek közre a törökök és magyar nemesek, azokkal a szomorú tényekkel, amelyeket az ország pusztulását illetőleg a hajdúság rovására megállapít a történelem, tárgyilagos bírálattal azt kell megállapítanunk, hogy azokban a magyar nemességnek legalább is van annyi része, mint amennyi a hajdúságnak s ezekben a szomorú tényekben és időkben is az ősi magyar átok érvényesítette rettentő erejét.

⁷ Eredetije a vármegye levéltárában.

De viszont az a szolgálat, amelyet a hajdúk a legelső paráti kéz kinyújtására az ország függetlenségének és szabadságának visszaszerzésében és a magyar nemzet megmentésében teljesítettek, olyan nagy volt, hogy azzal s annak eredményeként nemcsak a múltat kellett a feledés homályába borítani, hanem megmentett hazájuk sorsának intézésében megfelelő szerepet kellett számukra biztosítani.

Nem csekélyebb a jelentősége *Bocskay* István századokra szóló művének, gazdasági és társadalmi tekintetben sem, mert hiszen a napi járó földekre, a pusztává tett és elnéptelenedett termékeny magyar földre visszaállította a dolgozó munkás kezét s újra megnyitotta a nemzet nagy tömege számára azokat az örök biztos forrásokat: családi élet, magántulajdon és termelő munka, — amelyekből míg táplálkozik egy nemzet, kerülhet súlyos csapások és megpróbáltatások, élete és jövője biztosítva van.

Ha tehát jól megérdemelt jutalom volt a hajdúk szempontjából is a nekik adott nemesítés és birtok, azok gyümölcse és eredménye századokon át hatékony tényezője lett a magyar nemzet katonai, gazdasági és polgári társadalmi élete kialakulásának, mert a földbirtok révén az ország gazdasági szervezetébe beillesztett tömeg, mely háború esetén az ország haderejét jelentette, békében a földet művelte, a magyar katonai eredményekkel együtt megőrizte a magyar nyelvet s végül a katonai szervezet mintájára berendezett polgári közigazgatás és más ebből folyó hatások alatt a magyar polgári társadalom, — a városi polgárság kialakulása mellett, éppen ezekben a vármegyei fennhatóságoktól függetlenített szabad kerületekben fejlődhetett és fejlődött is ki.

Bocskay Istvánnak, a lángeszű hadvezérnek és államférfiúnak ez az alkotása a Hajdúkerület 1605—1876-ig, tehát harminnégy évszázadot meghaladó időn át állott szilárdan minden beolvasztási és elnyomatási, szabad hajdú lakosainak sokszor teljes anyagi tönkretételét célzó törekvésekkel szemben és teljesítette vérben-pénzben-anyagban azt a nagy hivatásával járó szent kötelességét, amelyet a szabad hajdúk vére hullásával visszaszerzett magyar szabadság megőrzése és a nemzet megmaradása céljából gondviselő édes atyja *Bocskay* István 1605 dec. 1-én kiadott diplomájában tudatosan, tervszerűen és intézményesen megállapított.

Az a diploma ugyanis, amelyet *Bocskay* István az 1605. évi november 10-ére hirdetett országgyűlés karainak és rendjeinek közmegegyezésével adott ki Korponán 1605 dec. hó 1-én amely mint címeres nemesítő és adománylélvél a hajdú vitézek nemességének és adományos birtokos voltának alapját képezi, megállapítja, hogy a 13 kapitány alatt álló 9254 hajdú vitéz annyira dicsőséges és örök emlékezetre méltó érdemeket

szerezett az ország régi szabadságának visszaszerzésében, hogy az irántok való hála emlékezete a késő maradékokra is fennhagyandó és nekik abban a hazában, amelyért harcoltak, tiszteletet és szabadságot kell nyerniök. Miért is őket *Bocskay* István fejedelem egyenként és kifejezetten megnemesíti és abból a paraszti, vagy jobbágysorsból, amelyben születtek és addig voltak, kegyelmesen kiveszi és Magyarország és Erdélyország igazi, valódi és kétségtelen nemesei közé felveszi mindkét nemű minden törvényes leszármazóikkal egyetemben. Majd e tökéletes és kétségtelen nemességük jeléül a következő közös nemesi címert adományozza nekik: tojásdad alakú, egyenesen álló, égszínkék színű katonai paizs, melynek belső területét egy szintén tojásdad alakban összegömbölyödött és hármass farkát a nyakán visszahajtó aransárkány övezi; a sárkány hasán vöröskereszt van, melyet családi címerei közül ad a hajdúk iránt táplált különös jóakarata és kitüntetése jeléül; a paizs közepén egyik oldalon páncélos emberi jobb kar vértől pirosuló horgas szablyát forgat, a szablya markolatánál éppen elsült pisztoly golyójának kilövése, a paizs másik oldalán pedig füsttel vegyes láng nagy lobogású égése látszik; felülről pedig a ragyogó hajnalban felkelő nap. A paizs felett nyitott katonai sisak van, rajta drágakövekkel és gyöngyökkel ékesített királyi korona, melyből aranyos karddal övezett, borostyán fűzerekkel ékesített vitéz emelkedik ki, jobbkezeben mezítelen tör; imádkozik és a megnyert szabadságért győzelmi éneket énekelve vígan forgatja győzelmes fegyvereit. Takarók: jobbról vöröskék, balról arany-ezüst.

Majd azután, hogy a nemességgel és e most leírt nemesi címerrel megadományozott hajdú vitézek el ne széledjenek, avagy idegen törvényhatóság alá ne kerüljenek, hanem mindig együtt, egy bizonyos állandó helyen és kerületben lakjanak és az erdélyországi székelyek szokása szerint minél alkalmasabb, hasznosabb és sikeresebb szolgálatokat tehessenek és mindenkor készen legyenek Kálló egész városát, Nánás, Dorog és Varjas pusztá birtokait, Hadház, Vámospércs, Sima és Vid nevű részjóságait és a hozzájuk tartozó minden jogait és haszonvételeit 9254 hajdu vitézének és azok mindkét nemű minden utódainak adományozza azzal a feltétellel, hogy ők valamint örökösök és utódaik magukat erre esküvel kötelezve, más adományos nemesek szokása szerint fegyverrel és teljes hadifelszereléssel a király és az ország parancsára minden hadjáratban és háborúban megjelenni és a hazáért híven szolgálni tartoznak. Végül úgy őket személyszerint, illetve minden utódaikat, valamint a nekik adományozott nemesi birtokokat mindenféle adók és szolgáltatások, paraszti vagy polgári munkák és szolgálatok alól felmenti.

A címeres nemesítő adománylevelet kihirdette Szabolcs

vármegye 1606 dec. 4-én,⁸ míg a birtokba való beiktatást *Bocskay*nak 1605 dec. 12-én kelt parancsára, 1606 december hó 12—18. napjai között hajtották végre a helyszínén *Bárczay* Ambrus és *Ványay* Illés, *Bocskay* István fejedelem nagyobbik kancelláriájának hites jegyzői.⁹

Ugyanezen módon és ugyancsak a katonáskodási kötelezettség feltétele mellett emeli nemesi rangra 1606 szept. 2-án kelt diplomájával Halasi *Fekete* Péter kapitány és hét századosa alatt vitézkedő lovas hajdúit mindkét nemű törvényes leszármaozóikkal együtt s ajándékozta nekik a következő nemesi címert: egyenesen álló, égszínkék színű katonai paizs, melynek alsó részén zöld mező s benne hátulsó lábain álló tigris van; a tigris, első lábai közül a jobbal véres szablyát forgatva egy fegyveres és páncélos lovaggal párbajt vív, a lovak balkezeiben kerek paizs, a paizson egy láng színű alak, a lovak jobbkezeiben kivont kard. A paizson nyitott katonai sisak, rajta királyi korona, míg a koronából egy tigris emelkedik ki, ballábában kerek paizs; jobblábában vörös zászló, a zászlón pedig nyitott csőrű, kiterjesztett szárnyú és aranylábon álló sas. Takarók jobbról sárgakék, balról fehér-vörös. — Azután, hogy el ne széledjenek, hanem mindig együtt legyenek nekik adományozza Szoboszló egész birtokát s őket is úgy személyökre, mint nemesi jószágaikra nézve mindenféle adó- és kiszolgáltatás alól egyszerűsmindenkorra felmentette.¹⁰

E második alapvető címeres-nemesítő-adománylevelet kihirdette Szabolcs vm. 1607 február 5-én, míg a birtokbaiktatást 1606 szeptember hó 7—23. napjai között foganatosították *Radosótz*y György és *Bárczay* János *Bocskay* István nagyobb kancelláriájának hites jegyzői.¹¹

Mivel pedig az 1606 jún. 23-án kötött bécsi béke XIV-ik cikkének 2. pontjában,¹² a *Bocskay* által tett és hatályukban fenntartott nemesítéseket az 1609. évi III. t.-c. érvénytelenítette¹³ és a IX. cikk¹⁴ a hajdú vitézek nemesítő és adománylevelét illetőleg úgy rendelkezett, hogy azok előbb a nádornak bemutatandók s a nádor tájékoztatása alapján fog a törvényes uralkodó dönteni azok érvényességét illetőleg, a bemutatásnak és nádori ajánlásnak meg kellett történni, mert II. Mátyás király 1613 április 1-én kiadott diplomájában a Szoboszlón, Nánáson, Hatházon, Vámospércsen és Polgáron megtelepedett hajdúkat nemesi szabadságukban megerősítette azzal a fel-

⁸ Szabolcs vm. jkv. 1606. évről 121. lap.

⁹ Eredetije a vármegye levéltárában.

¹⁰ Eredetije Szoboszló város levéltárában.

¹¹ U. o.

¹² Országos Törvénytár.

¹³ U. o.

¹⁴ U. o.

tétellel, hogy hűség esküt tenni s a nádor, vagy a felsőmagyarországi főkapitány parancsára két hónapig egyfolytában saját költségükön és felszerelésükkel katonáskodni tartoznak.¹⁵ — E megerősítési diploma alapján gróf *Forgách* Zsigmond országbíró a leleszi konvent által Szoboszló, Nánás, Hatház, Vámospércs és Polgár birtokába még ez évben törvényesen be is iktattatta a hajdúvitézeket.¹⁶

Ez eseményeket részben megelőzőleg *Báthory* Gábor fejedelem, mivel a Kállóban megtelepedett hajdú vitézek és az ottani idegen várórség között állandó villongás és harc folyt, 1609 szept. 13-án Kálló helyett Böszörmény várost és Pród nevű birtokot adta cserébe 100,000 magyar forint felülfizetése mellett a kállói hajdúknak¹⁷ s őket azok birtokába még ugyanabban az évben szabályszerűen beiktattatta a váradi káptalannal.¹⁸ Erre a hajdúk újabb megerősítést kaptak *Bethlen* Gábor fejedelemtől 1626 febr. 25-én¹⁹ és II. Ferdinánd királytól 1631 szept. 6-án,²⁰ illetve 1632 nov. 16-án;²¹ majd a dorogi hajdúkat, mint akik eddig egyik diplomában sem szerepelnek, minden szabadságukban és kiváltságukban megerősíti II. Ferdinánd király 1632 aug. 10-én kelt diplomájával ugyanazokkal a feltételekkel, amelyekkel a többi hajdúkat már megerősítette.²

II. Ferdinánd királynak Böszörmény és Pród birtokára vonatkozó királyi megerősítő diplomáját megerősíti II. Rákóczy György fejedelem 1656 szept. 2-án,²³ ezét pedig III. Ferdinánd király 1656 okt. 31-én.²⁴ Majd az eddig felsorolt diplomák közül II. Mátyás 1613 ápr. 1.; II. Ferdinánd 1632 aug. 10. és II. Rákóczy György 1656 szept. 2-án kelt okleveleit, illetve a hajdú vitézeknek bennök foglalt kiváltságait megerősítette I. Leopold király 1666 dec. 1-én kelt oklevelében.²⁶

Végül I. Leopold királynak 1666 dec. 1-én kelt megerősítő oklevelét a benne foglalt három rendbeli oklevéllel együtt, továbbá I. Leopold királynak a hajdúk adómentessége tárgyában 1687 aug. 5-én²⁶ és 1695 okt. 30-án kelt kiváltságlevelit²⁷ megerősítette III. Károly király 1725 nov. 23-án.²⁸

Ezeken felül II. Ferdinánd király az 1622. évi II. t.-c.-be

¹⁵ Eredetije a vármegye levéltárában.

¹⁶ U. o.

¹⁷ Eredetije Böszörmény város levéltárában.

¹⁸ U. o.

¹⁹ Átírt másolata a vármegye levéltárában.

²⁰ U. o.

²¹ Eredetije Hajdú vármegye levéltárában.

²² U. o.

²³ U. o.

²⁴ U. o.

²⁵ U. o.

²⁶ U. o.

²⁷ U. o.

²⁸ U. o.

iktatott koronázási hitlevelében ; III. Ferdinánd király az 1638. évi I. t.-c.-ben és I. Leopold király az 1659. évi I. t.-c.-ben foglalt hitleveleikben külön esküvel is kötelezték magukat arra, hogy a *Bocskay* István által megnemesített hajdúvitézeket és azok utódait nemességükben és kiváltságaikban megtartják és megoltalmazzák.

Ezekből a kiváltságlevelekből, illetve az azokat megerősítő későbbi királyi rendeletekből világos és kétségtelen, hogy a Bocskay hajdú vitézei Magyarország többi valódi kétségtelen nemeseivel mindenben egyforma és egyenlő nemessékké lettek s ez alapon a közrendű, vagy éppen jobbágyi állapotból kivételtől, mindenféle adózástól és szolgáltatástól mentesítettek ; kétségtelen, hogy a hajdú városok lakosai a fejedelmek és királyok felsorolt adományai folytán saját háztelekkel és földbirtokkal biró donatárius, vagyis adományos nemesek, kiknek egyetlen kötelessége, hogy királyukért és az országért katonáskodjanak. Hogy pedig e kötelességüknek a hajdú hazafiak mindig eleget tettek, azt az összes felsorolt kiváltságlevelek bizonyítják, mert hiszen mindegyikben mint nemesek s derék katonák vannak belefoglalva, de különösen kitűnik I. Leopold királynak 1695-ben²⁹ kiadott okleveleléből, amelyben maga a király ismeri el a hajdúk hűséges szolgálatait, részletesen felsorolva, hogy a király hadseregében a saját költségükön katonáskodtak, a török kiűzési háborúk folyamán 2000 főnyi veszteséget szenvedtek s ezeken felül a török háború költségeire saját jószántukból 300,000 forintot ajándékoztak, ami abban az időben olyan óriási nagy összeg volt, hogy nemcsak a török hadjáratoknak kitett hajdú vidékekről, de még a török hódoltság alá nem eső összes területekről is alig lett volna összeszedhető.

Ezek után joggal azt gondolná mindenki, hogy a magyar nemzetnek, az egész országnak és fejedelmeinek, királyainak ilyen nagy és jelentőségében is felbecsülhetetlen szolgálatokat teljesített hajdú vitézeket és azok leszármazóit, ha továbbra sem is abban a kitüntető elismerésben, amellyel kezdetben, a legalább is az őket, az ország többi nemeseivel együtt felmentlenül megillető egyenlő elbánásban részesítik a király és minden arra illetékes kormányzások és vármegyék.

Sajnos, ennek éppen az ellenkezője történt és *Bocskay* István angyalai, az ország szabadságát és függetlenségét megmentő hajdúk, illetve azok utódai, több mint másfél századon tartó szívós és ernyedetlen harc mellett sem tudták, törvényekben, fejedelmi és királyi kiváltságlevelekben biztosított jogaikat élvezni vagy érvényesíteni az ország törvényeire és azok megtartására felesküdtött királyokkal és a felsőbb kormányzásokban ülő főurakkal szemben.

²⁹ Eredetije Hajdú vármegye levéltárában.

A Habsburgok és a bécsi kamarillák emberei sohasem tudták elfelejteni, hogy Magyarország teljes leigázására, faji, nemzeti és politikai tönkretételére irányult százados törekvésük mindjárt a kezdetnél *Bocskay* korában, azután *Bethlen*, majd a Rákócziak idején, éppen a hajdú vitézek ellenállhatatlan vitézségén és ritka áldozatkészségén tört meg s ha a Habsburg királyok a hajdú vitézek kiváltságleveleit általánosságban látszólag megerősítették is, a tőlük függő és nekik szolgáló megalkodással dolgozó, úgynevezett legfelső és legalsó kormányzések a valóságban és a gyakorlatban különféle adókkal, harácsolásokkal, földesúri adóval, katonatartással, hadsereg-élelmezéssel annyira elnyomták és kizsarolták őket, hogy hozzájuk a nemesi jogokkal, kiváltságokkal, mindenféle adó- és szolgáltatástól való feltétlen mentességgel bíró nemesekhez képest a más adózó, sőt jobbágy terhet viselő néprétegek sorsa és helyzete igen sokszor enyhébb és elviselhetőbb volt, mert hiszen az övékével nemcsak egyenlő, de a legtöbbször súlyosabb adózásokon és egyéb terheken felül a hajdúknak még katonászkodni is kellett, mint ezt a hajdúk iránt elfogultsággal éppen nem vádolható gróf *Pálffy* János nádor saját maga állapította meg 1744-ben, amikor az addig törvényesen megállapított 34 katona helyett egyszerre 400 katona kiállítását akarta a király és az országgyűlés rájuk erőszakolni.³⁰

A súlyos adóterheken felül azután még jobban súlyosbította a hajdúk helyzetét az a körülmény, hogy kiváltságaikat és nemesi jogaikat általánosságban megerősítő diplomáik mellett az egyes leszármazók személyök szerint a beköltözött nemességgel szemben mindinkább-inkább türhetetlen helyzetbe kerültek s a személyes nemesi jogok élvezetét és gyakorlását illetőleg egyénileg hiába folyamodtak a felső hatóságokhoz, mert azoktól vagy kitérő választ kaptak, vagy pedig végül is kifejezetten tudatta a Helytartó Tanács a kerülettel, hogy *a hajdú nemesség a legfelsőbb kegyelmes határozatok értelmében az országos nemességgel egy sorozatba nem tartozik,*³¹ jóllehet, nemcsak Szabolcs vármegye ismerte el kétségtelen nemeseknek a hajdúk leszármazóit, hanem a Hajdúkerület rendezéséről szóló törvényjavaslatnak az 1844. évi országgyűlés tárgyalása alkalmával a Karok és Rendek is egyértelműleg elismerték, hogy a hajdúk valóságos nemesek s hogy köztük és a többi országos nemesek között semmi különbség nincs.³²

A bécsi kormánynak és a tőle függő legfőbb kormányzéseknek ez a nagyon is átlátszó rosszakarata és szándékos elnyomási törekvése ma már a múlté lévén, lássuk, hogy ma

³⁰ Másolata Hajdú vármegye levéltárában.

³¹ Hajdú vm. levéltárában 1848 f. 2/44.

³² Hajdú vm. levéltárában országgyűlési tudósítások. 1844. f. 12. N. 27.

meglehet-e állapítani, ki lehet-e okmányszerűleg mutatni a 9254 és a szoboszlói néhány ezer hajdú vitéz leszármazóit, illetve a ma élő hajdú leszármazók kétségtelen őseiül megtehetők-e a *Bocskay* adományos hajdú vitézei, miután a nemesítő adománylevelekben a kapitányokon és századosokon kívül a többiek névszerint megnevezve nincsenek.

Azt mindenekelőtt sajnosan kell megállapítani, hogy a hajdú vitézeknek vagy azok leszármazóinak semmiféle összeírása nem maradt fenn a XVII. századból, de hogy ilyen összeírásnak lennie kellett, vagyis hogy *Bocskay* adományos hajdúit nem sokkal a nemesítő diploma kiadása után összeírták, azt két eredeti okmány és egy történelmi emlék bizonyítja.

A két okmány gróf *Forgách* Zsigmond országbírónak 1613 június 4-éről kelt s Nánás városhoz³³ és Vámospércs városhoz intézett rendelete,³⁴ melyekben *megparancsolja a hajdúkapitányoknak, hogy az alattuk szolgáló hajdú vitézeket tizedenként írassák össze s különösen vigyázzanak arra, hogy az összeírásba csak azok írassanak be, akik Bocskay támadásától fogva zászlók és kapitányság alatt állottak*, mely összeírásra valószínűleg azért volt szükség, mert a hajdúk nemesítő adománylevele ez év április havában erősítettven meg II. Mátyás királytól, ugyancsak gróf *Forgách* Zsigmond országbíró parancsára ez év december 11-én iktatta be az egi káptalan a szoboszlói, polgári, nánási, hatházi és vámospércsi hajdú vitézeket a *Bocskay* által nekik adományozott birtokokba végérvényesen.³⁵

A történelmi emlék pedig azt bizonyítja, hogy ez a tizedenként parancsolt összeírás meg is történt s az így készült összeírás meg is volt a Hajdúkerület birtokában az 1790-es évekig.

Mikor ugyanis *Csanády* Sámuel 1790-ben meghalt, a nála levő hivatalos iratokat és eredeti kiváltságleveleket a kerület megbízásából egy bizottság vette át. Az átvett és átvizsgált iratok közül azonban *a régi donatarius hajdúk katasztruma* hiányzott s mivel azt az özvegy többszöri sürgető kérésre sem adta ki, a kerület közgyűlése Nánási *Oláh* Mihály és *Győrffy* József táblabírákat küldte ki 1793-ban az özvegygel való személyes tárgyalásra és a hajdúk katasztrumának visszaszerzésére.³⁶

A kiküldöttek el is mentek Nagykerékibe s ott ígéretet is nyertek az özvegytől a katasztrum visszaadására, amelyre — mint a kiküldöttek jelentése mutatja, — nagyon is jól emlékezett az özvegy s körülményesen le is írta, hogy *az a Bocskay István által 1605-ben megnemesített hajdúk katasztruma sárga-*

³³ Eredetije Nánás város levéltárában.

³⁴ Eredetije Hajdú vm. levéltárában.

³⁵ Lásd a 16. jegyzet alatt.

³⁶ Kerületi jegyzőkönyv 1793. év 48. lap 20. sz.

feketés kopottas táblában nagyobb negyedrétkben volt légyen bekötve s vastagsága mintegy két újjnyi, legelől a szoboszalai hajdúk nevei s azok között elől Fekete Péter s azután Nánás, úgy a több városokra szállott hajdúk, névszerint nagy betűkkel s olvashatóképpen felírva s a bekötött katasztrumnak pedig végén két vastag selyemszinóron függő pecsét is volt — s emlité továbbá az özvegy, hogy azt boldogult férje életében számtalanszor forgatta és olvasta s úgy gondolja, hogy az valamelyik irattal tele ládában meg is van.

Mikor azonban a kiküldöttek a kijelölt ládákat átvizsgálták s azokból még 13 csomag kerületi iratot kiválasztottak, a többi még irattal telt ládák átvizsgálását az özvegy és fia, László, már nem engedték meg, hanem arra való utalással, hogy a náluk volt iratokat már átadták, de meg valószínű, hogy a hajdúk katasztrumát férje még életében visszaadta, esetleg gróf Szapáry kerületi kormánybiztosnak adta oda, a hajdúk katasztruma után való minden további kutatást vagy vizsgálódást megtagadtak s így a kiküldöttek eredménytelenül tértek vissza.³⁷

Jelentésük alapján azután a kerület közgyűlése megke-reste Bihar vármegye alispánját, hogy mivel özv. Csanády Sámuelné a régi donatarius hajdúk katasztrumát előadni nem akarja, adjon Bihar vármegye törvényes comissiót a kerület részére, hogy özv. Csanády Sámuelné úgy a hajdúk katasztrumának, mint más nála található s a kerületet érdeklő okmányoknak hit alatt kiadására törvényesen intessék meg.³⁸

A kerületnek ebben az időben már nem vérbeli hajdúvezetősége azonban további lépéseket e történelmi és főleg családtörténeti szempontból oly becses okmány visszaszerzésére nem tett s úgylátszik az végkép meg is semmisült, pótolhatatlan kárára az utódoknak és a magyar történelemnek.

És az a szomorú fátum, amely a hajdúkat üldözte és nemesi kiváltságaik biztosításánál és visszaszerzésénél szükséges legfontosabb okmányuktól megfosztotta, ott lebeg másik legfontosabb okmányuk, az 1702. évi összeírás felett is, jöllehet azt a hajdúk személyes nemességének igazolása tekintetében másfél száz éven át egyetlen kétségtelen fundamentumnak tekintettek elsősorban maguk a kiváltságaikra és családjuk tiszta hajdú származására féltékeny gonddal vigyázó hajdú leszármazók, azután maga a Hajdúkerület és olyan nemesi hatóságok is, mint Szabolcs, Borsod és Veszprém vármegyék.

Hogy ennél a királyi rendelet alapján végrehajtott 1702. évi összeírásnál mik lehettek az indokai a nemzet szabadságharcaiban legfőbb szerepet játszó hajdúkkal szemben a bécsi

³⁷ Kiküldöttek jelentése a vármegye levéltárában. 1793. f. 3 20.

³⁸ Kerületi jegyzőkönyv 1793. év 141. lap. 1. sz.

kormánynak, azt következtetni, vagy csak sejteni lehet, — célja azonban kétségtelenül az volt, hogy a hajdú maradékokra minél nagyobb adót vethessenek, ami azonban a hajdúk nemes-sége vagy leszármazása kérdésében természetesen semmi jelentőséggel nem bírna, mert hiszen azt hogy reájuk s velük együtt más országos nemesekre is jogtalanul vetett adót a király és a bécsi kormány, — ami ellen ugyan a hajdúk állandóan, bár hiába, tiltakoztak, — azt minden magyar felsőbb hatóság elismerte.

Az akkor még 7 városból álló Hajdúkerület összeírását I. Leopold király 1702 április 15-én Bécsben kelt rendeletével rendelte el és pedig az udvari kamarát bízva meg az összeírás előkészítésével és végrehajtásával. Az udvari kamara azután a királyi rendelet alapján 1702 május 6-án a szepesi kamara számvevői osztályával tervezetet dolgoztatott ki a végrehajtás módozataira³⁹ s a tervezet (methodus conscriptionis) elfogadásával 1702 május 11-én értesíti a kerületet, hogy az összeírás 1702 május 26-án fog megkezdődni.⁴⁰ A jelzett időben, vagyis 1702 május 26-án, amikorra kerületi gyűlést hívtak össze Nánásra, meg is jelentek a közgyűlésben a szepesi kamara kiküldöttei *Krucsay János* és *Kálmáncsay István* s ott a közgyűlésben felolvassa a királyi rendeletet és az összeírás végrehajtására vonatkozó utasítást, azonnal hozzáfogtak az összeírás-hoz Nánás városán kezdve azt. Az összeírás végrehajtási utasítása szerint összeírandók voltak :

1. a földbirtokok és jövedelmeik ;
2. erdők és makkoltatás ;
3. folyók és malmok ;
4. a városok közjévedelmei ;
5. a lakosság és pedig :

a) a birtokosok (propriarii) ;

b) a beköltözöttek (advenae) és pedig ez utóbbiak külön-külön kategóriákba (distinctim) a szerint, hogy személyükre nézve nemesek (nobiles) vagy szabadosok (libertini) még az is megmagyaráztatván, hogy nemcsak a semmiféle földesúri hatalom alá nem tartozók (libertini nullum dominum habentes), hanem a földesúri hatalom alatt állók (subditi) is külön-külön írandók össze, minden egyes személy foglalkozásának külön megjelölésével.⁴¹

Hogy pedig a királyi rendelet alapján 1702 május 26-tól 1702 június 2-ig, tehát 8 nap alatt foganatosított összeírás alkalmával a fenti utasítás 5. pontja szerint az egyes személyeknek kategóriákba sorozása megtörtént-e s ha igen, micsoda okmányok, tanúvallomások, avagy hatósági igazolás alapján, arra

³⁹ Országos levéltár : Szepesi kamarai iratok.

⁴⁰ U. o.

⁴¹ U. o. és kerületi jegyzőkönyv 1702. év 94. lap.

nézve néhány későbbi nemességvizsgálati ügyben keletkezett tanúvallomásból meríthető szórványos adaton kívül⁴² más egykorú adataink nincsenek, mert a kerületnek erről az időről szóló jegyzőkönyve éppen itt szakad meg, 1702 május végén 1709-ig, még május hóról benne lévén az 1702. évi összeírás tárgyában május 26-ra összehívott közgyűlés lefolyása, a királyi rendelet és végrehajtási utasítás szövege, a hajdunánási teljes és a dorogi megkezdett, de be nem fejezett összeírás.⁴³

Ennek a megállapítása pedig rendkívül fontos volna, mert a vármegye levéltárában levő összeírásnak a fenti jegyzőkönyvi töredéktől független, de azzal teljesen egyező külön példánya,⁴⁴ a királyi biztosok által bemutatott pontok szerint adja a lakosság összeírását, vagyis három kategóriába sorozva őket: 1. proprietariusok (birtokosok); 2. advenae nobiles (beköltözött nemesek) és 3. libertini (beköltözött szabadok) s a bevezető vagy címlapon az összeírást foganatosító *Krucsay* Miklóson és *Kálmáncsay* Istvánon kívül szerepel még *Nánássy* Jakab, mint a kerület deputátusa, aki ezt az összeírást a két királyi biztos által készített összeírás alapján valószínűleg később készítette el és pedig a királyi rendelettel egyidejűleg bemutatott végrehajtási utasításban foglalt szigorú osztályozásnak megfelelőleg, amint ezt a címlap szövegéből, „Conscriptio per D. D. Nicolaum Krucsay et Stephenum Kálmánczai facta ac in ordinem sequentem redacta per me Jacobum Nánássy deputatum“ következtetni lehet.

Ezzel a vármegye levéltárában lévő 1702. évi összeírással szemben, a két királyi biztos által készített és az országos levéltárban található eredeti összeírás,⁴⁵ mellőzve a királyi rendelettel egyidejűleg bemutatott és a hajdúkerület által is elfogadott összeírási utasításnak a lakosok személyi állapotára vonatkozó pontos és kétséget kizárni akaró megjelölését, egyszerűen két kategóriába foglalva mutatja a 7 hajdú város lakosait és pedig csak a házzal birókat, t. i.:

1. nativi (bennszülöttek);

2. advenae (jövevények) s a két kategóriába sorozott személyeknél, talán 9 esetben oda van még írva nobilis (nemes).

A két összeírás eredményét illetőleg álljon itt a következő két táblázatos kimutatás: az országos levéltárban található összeírás szerint van házzal biró lakos:

⁴² Tanúvallomási jkv. 1731. évről Hajdu vm. levéltára 1794. f. 1 N 49. és 1798. f. 4 N 55.

⁴³ Kerületi jegyzőkönyv 1702. év 94—98. lapok.

⁴⁴ Nánássy Jakab által készített összeírás a vármegye levéltárában. E szerint az összeírás 1702 május 18—26. napjain történt, ami kétségekívül téves, mert úgy a kerületi jegyzőkönyv, mint az országos levéltári példány adatai szerint az összeírás 1702 május 26-án kezdődött és június 2-án fejeződött be.

⁴⁵ Országos levéltár: Szepesi kamarai iratok. |

Nánáson	96	nativi és	58	advena	=	154
Dorogon	45	„ „	45	„	=	90
Hatházon	40	„ „	21	„	=	61
Vámospércsen	35	„ „	22	„	=	57
Böszörményben	173	„ „	39	„	=	212
Szoboszlón	205	„ „	65	„	=	270
Polgáron	76	„ „	31	„	=	107

Összesen : 670 nativi és 281 advenae = 951 személy,
míg a kerületi összeírásban :

Nánáson	87	proprietaryus	5	beköltözött nemes	61	libertinus	=	153
Dorogon	45	„	—	„	45	„	=	90
Hatházon	40	„	—	„	21	„	=	61
Vámospércsen	34	„	—	„	21	„	=	55
Böszörményben	173	„	—	„	38	„	=	211
Szoboszlón	205	„	2	beköltözött nemes	63	„	=	270
Polgáron	60	„	2	beköltözött nemes	36	„	=	170

Összesen : 653 proprietaryus 9 advenae nobiles 285 libertinus = 947 személy.

Amint e két kimutatásból látható, az országos levéltári összeírásban van 670 benszülött és 281 beköltözött személy, míg a kerületi összeírás részletezése szerint van 653 proprietaryus, vagyis birtokos; 9 beköltözött nemes és 285 beköltözött szabados, végeredményben pedig négyvel kevesebb, mint az országos levéltári összeírásban. Ez a különbség pedig onnan van, hogy a kerületi összeírásból kihagyatott Nánáson Dészán István kerületi kapitány, aki még ez évben Tokajra költözött; Vámospércsen Kovács István proprietaryus és Szabó András libertinus; és Hajdúböszörményben Galaczy György libertinus.

Egyebekben a két összeírásban szereplő személyek ugyanazok.

Már most, ha egybevetjük e két összeírás adatait s azt látjuk, hogy az országos levéltár eredeti példánya házzal bíró benszülötteknek (nativi) minősíti azokat, akiket a vármegye levéltárában levő példány proprietaryusoknak (birtokosoknak) jelöl meg, viszont az advenae nobiles (beköltözött nemesek) és libertinusok (beköltözött szabadok) éppen azok a vármegyei levéltári példányban, akik az országos levéltári példányban közelebbi megkülönböztetés nélkül csak mint házzal bíró advenae (beköltözöttek) íratlak össze, — a vármegyei levéltárban levő összeírás hitelessége ellen, legyen bár az, az eredetivel egyidőben készült másodpéldány, avagy az eredeti alapján a királyi rendelettel egyidőben kelt utasítás pontjainak megfelelőleg átdolgozott összeírás, — különösebb kifogás nem emelhető, mert amiképpen a kamarai összeírás megkülönbözteti a benszülött és házzal bíró lakosoktól, akik végeredményben csak a hajdú vitézek ivadékai lehetnek, a beköltözötteket, éppen úgy különbözteti meg a kerületi összeírás a jövevény nemeseiket és szabadosokat a birtokkal bíró benszülött, tehát hajdú

ivadékoktól és pedig szigorúbb mérlegeléssel, minden valószínűség szerint a még akkor meglévő régi donatarius hajdúvitézek katasztruma alapján.

Érdemben pedig nem az a fontos, van-e különbség vagy ellentét a két összeírás között, hanem az, hogy a kamarai összeírásban foglalt házzal biró bennszülötteket, illetve a kerületi összeírásban proprietáriusoknak vagy birtokosoknak összeírt személyeket lehet-e a *Bocskay* István által megnevesített hajdúk leszármazóinak tekinteni, illetve kétségtelenül elfogadni?

E kérdés fejtegetése előtt két körülményt kell előrebocsátanom.

A hajdúk kiváltságainak és nemesi jogainak elkonfliskálására már 1680-tól kezdve minden módot és eszközt felhasználtak a bécsi kormány és az úgynevezett kormányzések s mikor már csordultig telt a pohár a nemesi jogokon és kiváltságokon ejtett sérelmekkel, akkor a királyok kitörölték a sérelmek orvoslásáért a trónhoz folyamodó hajdúk szemét régi, nemesi jogokat biztosító kiváltságleveleik újabb, megújabb megerősítésével, azonban a kormányzések mint az udvari kamara, udvari kancellária, szepesi kamara, helytartótanács stb. ezeket a királyi megerősítő diplomákat, — nyilván felsőbb utasításra, mert másképp el sem képzelhető, — egyáltalán még figyelemre sem méltatták s folyt tovább a hajdúk adóztatása, zsarolása, kiszípolyozása, nemesi jogaiknak lábbal tiprása, úgy, hogy a hajdúk nem egyszer már a kiköltözéssel és városaik elhagyásával voltak kénytelenek válaszolni a tűrhetetlen zaklatásokra.⁴⁶

A másik körülmény pedig az, hogy a nemesi ügyekben legfelső mai kormányzék, a m. kir. belügyminiszterium azt az álláspontot foglalta el a hajdú nemesség kérdésében, hogy *elméletileg* véve a *Bocskay* István által nemesi rangra emelt és nemesi birtokadományban részesített hajdúk nemessége kétségbe nem vonható, *gyakorlatilag* azonban a *Bocskay* István nemeslevele nem szolgálhat elegendő alapul a nemesség igazolására, mivel az adományos hajdúk névsora a kapitányok és századosok neveinek kivételével nem ismeretes s így nem lehet kétségtelenül eldönteni, hogy a Hajdúkerület valamelyik lakosának őse az adományos hajdúk között volt-e? Ami pedig az 1702. évi összeírást illeti, azt már az udvari kancellária is elégtelennek nyilvánította a nemesség igazolására, mert nem állapítható meg, hogy ezt az összeírást és a lakosságnak a kerületi összeírás szerint történt osztályozását ki és kinek a parancsára

⁴⁶ Böszörmény város felirata a báró Fischer-féle összeírás ellen 1733. ; másolata Hajdu vm. levéltárában ; 1733. f. 1 N9. Statutumok az egyes városok jegyzőkönyveiben az adózás miatt kibujdosó hajdúk ellen. 1707—1720-ig.

eszközölte, továbbá, hogy minő bizonyítékok alapján történt az osztályozás s mert felsőbb helyen az jóvá nem hagyatott. És ha ma már megállapítható is, hogy ezt az összeírást a bécsi udvari kamara rendeletére a szepesi kamara hivatalos kiküldöttei végezték, az a nemesség igazolása céljából ma sem fogadható el, mert az összeírás adózási célból, tehát nem nemességvizsgálati szempontból történt, azután semmi adat nincs arra, hogy a lakosság említett osztályozását rendszeres vizsgálat előzte volna meg, végül abból, hogy a két kiküldött a 7 hajdúváros összeírását 8 nap alatt befejezte, azt kell következtetni, hogy az összeírás alapjául a városok előljáróságának és a lakosoknak a bevallása szolgált.⁴⁷

Ami e két, legfelsőbb nemesi fórumok által elfoglalt álláspontot illeti, azokra általánosságban csak azt mondhatjuk, hogy a hajdúk nemességének mai elbírálása úgyszólván egyszerű folytatása a réginek, azzal a módosulással, hogy a múltban a király ismerte el elméletileg a hajdúk nemességét, de annak gyakorlati érvényesítését megakadályozták és lehetlenné tették a kormányshékek, ami a hajdúknak még az országgyűlés nemesi rendjeinek elismerése szerint is föltétlenül a legnagyobb sérelme volt századokon át, — ma pedig, amikor már a dolognak általában csak történelmi, az egyének szempontjából pedig családtörténeti jelentősége van, a legfelső nemesi főhatóság nem hogy a múltban elkövetett sérelmet orvosolná, hanem éppen a múltban esett sérelemből merít alapot az elismerés további megtagadására.

Tovább menve, a kérdésben perdöntő fontossággal bíró 1702. évi összeírásról ma már *megállapítható*, hogy az összeírást nem az udvari kamara, hanem maga I. Leopold király Bécsben, 1702 április 15-én kelt s az 1702. évi kerületi közgyűlésen eredetiben felmutatott és a jegyzőkönyvbe szóról-szóra beírt rendeletére⁴⁸ és pedig a két királyi biztos által a királyi rendelettel egyidejűleg felmutatott s ugyancsak a jegyzőkönyvbe beírt végrehajtási utasítás⁹ (methodus conscriptionis) alapján foganatosították, mely utasítás 5. pontja szerint a *kerület lakosai proprietarii* (birtokosok); *advenae nobiles* (beköltözött nemesek); *advenae libertini* (beköltözött szabadok) és *subditi* (földesúri hatalom alatt állók) kategóriák szerint külön-külön (*distinctim*) voltak összeírandók; *megállapítható*, hogy a királyi rendelet ama szavai: „*hogy a 7 hajdú város gondos összeírása szabályszerűen történjék*“, továbbá az utasítás 5-ik pontjának precíz meghatározása szerint az összeírás éppen a hajdú leszármazók személyi és vagyoni viszonyainak megállapíthatása végett történt, miért is az összeírás bár céloztatott

⁴⁷ M. kir. Belügyminiszter 42,267—1924. II. sz. rendelete.

⁴⁸ Kerületi jegyzőkönyv 1702. évről 93. lap.

⁴⁹ U. o. 94. lap.

és rendeltetett, tényleg még sem terjedt ki a földesúri hatalom alatt álló jobbágyokra (subditi) és zsellérekre, ami pedig a birtokos hajdúk tiltakozására történt, amint ezt maguk az összeíró biztosok *Krucsay* és *Kálmánczai* is elismerik a kamarai összeírásban a nánási összeírás végén a következő megjegyzésben: „*Volt több olyan lakos is, akik mint férjhez ment leányok és a birtokos lakosoknak mintegy zsellérei egy kenyéren voltak ugyan a gazdával, de ezeknek az összeírásba való felvételét a birtokosok nehézményezték s csakis a bennszülött birtokosok, nemesek és földesúri hatalom alatt nem álló szabadok íratlak össze*⁵⁰“ s megállapítható végül, hogy abba a kizárólag adózási célból és nem nemesség igazolási szempontból készült összeírásba, mint házzal bíró bennszülöttek csakis az adományos régi hajdú vitézek leszármazói vétethettek fel, mert hiszen a beköltözött nemesek és szabadok, mint házzal bíró jövevények külön szintén összeíratlak, egyéb kategóriára pedig az összeírás nem terjedt ki. Miután pedig úgy az országos törvények, mint a kerületi statutumok szerint a hajdúkon és a nemeseken kívül hajdúföld vagy hajdútelek szerzési és bírasi joga másnak nem lehetett, ha már egyszer az összeírás rendén megállapították a házzal, illetve hajdútelekkel bíró beköltözött nemesek és szabadok számát és személyét, a másik kategóriába sorozott bennszülött birtokosok alatt, minden más lehetőség feltétlenül kizárásával csakis a hajdú vitézek leszármazói értendők, mert az az eset, hogy a megnemesített 9254 gyalogos és néhány ezer lovas hajdú mind egy szálíg kipusztult volna száz év alatt, még sem tehető fel.

Szükségesnek tartom e pontnál annak a megemlítését is, hogy a hajdúknál dívott örökösödésnek sajátos neme is kizárta a hajdúteleknek idegen kézre való végső jutását 1711-ig. Az lévén ugyanis a főszempont, hogy a katonáskodási kötelezettséggel kapott hajdú birtokok után a katona kiállítás mindenestre biztosítva legyen, a birtoknak mindig a fiág kezében kellett maradnia, miért is a leányok az őket törvényesen megillető leánynegyedek sohasem földben, hanem ingóságokban, legtöbbször pénzben és lábasjóságokban kapták ki. A fiág kihaltával reászállott ugyan a földbirtok a leányágra is, de csak az esetben, ha a leány adományoshajdú leszármazójához ment férjhez. Ellenkező esetben az örökség más adományos hajdúmaradéknak adatott, aki azután a leányt kielégíteni tartozott. Az utolsó Rákóczi-féle szabadságharc idejében, illetve 1711 körül azután annyira megfogyatkozott az adományos hajdúk száma, hogy a magvaszakadt hajdúk birtokait az egyes városok tanácsai kénytelenek voltak beköltözött nemeseknek és szabadoknak pénzért eladni. Ezeket

⁵⁰ Országos levéltár: Szepesi kamarai iratok között az 1702. évi eredeti összeírás 2. lap.

az adásvételi szerződéseket azonban belefoglalták a város jegyzőkönyveibe s kivétel nélkül benne van minden szerződésben, hogy ha az eladott telek előző hajdú birtokosa vagy annak leszármazója a birtokért jelentkeznék, az föltétel nélkül visszaadandó.⁵¹ Továbbá a hajdútelkeket, az adományos család nevén is, pontosan nyilvántartották, amint ezt az 1737, 1745, 1756, 1778, 1782. és 1809. évi katonaállításkor mindig rendbeszedett hajdú telekkönyvek adatai bizonyítják.⁵²

De a fenti megállapítások bizonyosságát más körülmények is igazolják. Az összeírás, a királyi rendelet és utasítás pontjai szerint, a hajdú városok anyagi és személyi viszonyainak megállapítása céljából történt, ami más szavakkal azt jelenti, hogy a király a *Bocskay* István által megnemesített hajdúk létszámát és a tényleg birtokukban levő fölbirtokokat és azok jövedelmeit akarta gondosan megállapíttatni s ezért volt az ő vagyoni és személyes összeírások mellett arra is szükség, hogy a bennszülött, tehát hajdú leszármazók mellett azok is összeírassanak, akik a hajdúk letelepedése után költöztek be s jutottak akár szerzés, akár az egyes hajdúcsaládokba való beházasodás útján telekhez és földbirtokhoz. Ez utóbbiaknak pedig külön kategóriákba történt összeírása kizárja annak feltevését, hogy a házzal bíró bennszülöttek közé olyanok is felvételtek volna, akik a letelepítés időpontjától, ami legkésőbb 1613-ban véglegesen megtörtént, 1702-ig terjedő időben származtak be a Hajdú kerületbe, vagyis tehát *kétségbevonhatatlan tény az, hogy az 1702. évi kamarai összeírásban házzal bíró bennszülöttek, illetve a kerületi összeírásban proprietariusok vagy birtokosok név alatt a Bocskay István által nemesi rangra emelt és birtokadományban részesített hajdú vitézek leszármazói vannak személy szerint felsorolva.*

Nem lehet — szerintem — e tény ellen azzal sem érvelni, hogy az egész összeírás 8 nap alatt ment végbe s hogy annak alapjául a városok előljáróságai és a lakosok bemondása szolgált, mert hiszen annak az egy-egy városban 60—200 között mozgó személynek az összeírásához csakugyan nem kellett több idő, akkor amikor a nemességszerző és birtokadományban részesült hajdu vitézeknek a fiai és legfeljebb az unokái voltak érdekelve, akik egymás személyi és vagyoni viszonyait — amint ez falusi és kisvárosi viszonylatban köztudomású —, a legpontosabban és minden hitelt érdemlőleg tudták, ismerték és

⁵¹ Polgári Perek a kerület levéltárában ; kivonatok az egyes városok jegyzőkönyveiből a privilegialis ládában kezelt iratok között a VIII., IX. és X. fasciculusokban, ahol a hajdúkerületnek nemességi ügyekben kelt folyamodványai vannak s ezek mellékletei s ugyanott a régi kerületi statutumok töredékei, fogalmazványai, az egyes városok statutumaival együtt.

⁵² Hajdútelekkönyvek az egyes városok levéltárában.

igazolták s akiknek személyi, hajdú, nemes vagy ezekkel ellenkező állapotát és vagyoni viszonyait a városi előljáróság, tehát hatóság hivatalból nyilvántartott és személyes ismeret alapján minden különösebb bizonyítási eljárás vagy a nemesség igazolásoknál később divatossá lett tanúvallomások nélkül azonnal és kétségtelenül igazolhatott és igazolt is, annyival is inkább, mert mint fentebb érintettem, a katonai mintára szervezett közigazgatás a mai néven nevezett előljáróság éppen a hajdú leszármazókat tartotta nyilván elsősorban, már csak a katonai állítás szempontjából is, továbbá mert azok az előljáróságok nemcsak a mai értelemben vett közigazgatási szervek, hanem katonai, gazdasági, bíraskodási és közigazgatási ügyekben egyaránt fórumai voltak a hajdú vitézeknek, amelyek mindig féltékeny gonddal örködték a hajdúk kiváltságain és a még akkor birtokukban levő s a régi adományos hajdúk névsorát tartalmazó katasztrum adatai nélkül is pontosan és személy szerint tudták és ismerték a kiosztott hajdútelkek számát és azok tulajdonosait, továbbá ezek alig két-három emberöltőre terjedő leszármazóit.

A hajdúk emez alapvető 1702. évi összeírását illetőleg még azt az érvet hozza fel a 42,267—1924. II. sz. belügyminiszteri rendelet a benne foglalt adatoknak a személyazonosság szempontjából való elfogadása ellen, hogy mivel a *Bocskay* nemesítő adománylevelekben a hajdú vitézek név szerint megjelölve nincsenek, az 1702-ben név szerint összeírtakat sem lehet kétségtelenül azonos leszármazóknak elismerni.

Ez érv, illetve kifogás értékét illetőleg csak a Baranya vármegyében éppen 1702-ben történt nemesi összeírásra hivatkozom, ahol az összeírtak ősei az összeírás időpontjától számított nem 100, mint a hajduvitézek, hanem circa 300 évvel azelőtt kapták nemes-, illetve kiváltságlevelöket és pedig szintén tömegesen, személy szerint való megnevezés nélkül s a leszármazókat, akik éppen úgy nem tudták őseik neveit kimutatni, mint a hajdúk, a szomszédok tanúvallomása alapján minden további nélkül elfogadták nemeseknek, pedig ott a községekbe való beköltözés vagy beházasodás útján mégis nagyobb lehetőség volt a bizonytalanság százalékanak növelésére 300 év alatt, mint a hajdúkerületben az emberi emlékezetet meg nem haladó két emberöltőnyi idő alatt.⁵³

Csak hogy míg a baranyavármegyei tömegnemesítés alyai, illetve azok háromszáz évvel későbbi leszármazói minden különösebb érdem nélkül kiváltságlevelök törvényes alapján nemesség vizsgálatban és összeírásban részesültek, addig a magyar nemzet megmentői s az ország szabadságának vissza-

⁵³ Andreczky József : Baranya vm. nemesei 87. lap, a szabadszentkirályi nemesek összeírása.

szerzői, a különben amazokkal teljesen egyenlő módon nemesi jogokkal és kiváltságokkal bíró hajduleszármazók, akiktől a magyar király német kormánya sohasem szünt meg félni, — csak adózási összeírásban részesültek kiváltságleveleik törvényes alapja ellenére.

Végezetül annak megállapítása mellett, hogy a hét hajdúváros lakosainak 1702-ben történt összeírása kétségkívül adózási célból történt, az megint kétségtelen, hogy ha adózási célból is, mégis csak a földbirtokokban, a hajdúk nemes telkeiben benne ülők írtattak össze és csak ezért érthető meg az a tekintély, amelyben ezt az összeírást, mely csak az örökös hajdútelkek s azok birtokosainak személy szerint való megnevezése alapján készülhetett, — maguk a hajdú nemesek másfélszázadon át részesítették s amelyet, mint a birtokos hajdúnemesek országos összeírását a kerület polgári törvényszéke előtt lefolytatott hajdúnemesedési perekben úgy a kerület, mint Szabolcs vármegye is, mint nemesi hatóság feltétlen hiteles alapnak tartott ahhoz, hogy a benne szereplő birtokos hajdú leszármazói részére minden feltétel nélkül kiadja a nemesi bizonyágleveleket⁵⁴ akkor, amikor az úgynevezett ármalista nemesek sokszor évtizedekig folytatták nemességigazolási pereiket.

És Szabolcs vármegyének, mint nemesi hatóságnak e fel fogása nemcsak a hajdúk törvényekben és királyi adománylevelekben gyökeredző jogain és kiváltságain alapult, hanem a Helvtartótanács által 1735 február 1-én kiadott nemességvizsgálati utasítás 2. pontjában⁵⁵ foglaltak szerint is helytálló, mert hiszen emez utasítás szerint mindazokat a földbirtokban benne ülő nemeseket (impossessionatos nobiles), akik a nemesség-szerző őshöz való közvetlen kapcsolatot akár a nemeslevél, akár egyéb okmányaik elveszése vagy hiánya miatt kimutatni nem tudják, de 60 évet meghaladó nemesi joggyakorlatot igazolnak, el kell ismerni nemeseknek (pro nobilibus reputentur), nyilván azon okon, mert a földbirtokban tényleg benne ülők nemessége korántsem jöhetett oly könnyen kérdésbe, mint az ármalista nemeseké, amennyiben a földbirtok mindig állandó jele volt a nemességnek.

Mindezeket pedig azért kellett ilyen részletesen elmondani, mert amíg Szabolcs vármegye, mint nemesi hatóság, a rendi alkotmány idején, a hajdú nemesség elméleti és gyakorlati elismerésével s az 1702. évi összeírás hitele alapján személy szerint kétségtelen nemeseknek ismerte el a *Bocskay* István

⁵⁴ Adány, Bácsi, Beke, Bodnár, Császy, Dede, Dobó, Fekete, Kiss, Komlósi, Kovács, Máró, Molnár, Reszegi, Sándor, Sarkady, Sós, Szabó, Takaró, Timáry, Tóth, Török és Varga hajdu családok. És 1821. évi jkv. 533. lap 784. sz.

⁵⁵ Szabolcs vm. levéltára 1735. fasc. 36. N 36.

által megnemesített hajduvitézeknek a hajdú telkekben tényleg benne ülő leszármazóit s részökre a nemesi bizonyágleveleket minden egyes esetben nemességigazolási per vagy eljárás nélkül kiadta, addig ugyanezt ma, mint történelmi elismerést az 1702. évi összeírásba felvett hajdúk ma élő leszármazóitól a mai legfőbb nemesi főhatóság, a magyar királyi belügyminiszterium megtagadja.

Időrendben az 1702. évi összeírást az 1715. és 1720. évi országos összeírások⁵⁶ követik, amelyek zsellérek, jobbágyok, nem nemesek, adózók, szabadok és gyanús nemesek cím alá foglalva, de külön nem választva 1715-ben 520 és 1720-ban 516 személyt írnak össze a hét hajdúvárosban s amint már a végösszegekből is látszik, a két összeírásból kimaradt a hajdúk nagy része, de a két összeírásból csak az 1720. évi bír fontossággal tárgyunkra nézve annyiban, hogy abból már Polgár község összeírása hiányzik, mint amely község a hajdúknak 1613-ban történt birtokbaiktatása alkalmával az egri káptalan által tett ellentmondási 100 éves per eredményeképpen az egri káptalannak vissza ítéltetett és vissza is adatott 1717-ben⁵⁷, — továbbá, mert az 1720. évi összeírás végén mintegy függetlenül négy városban összeírták, illetve külön feljegyezték azokat a nemeseket, akik *Zichy* Ádám fejérmegyei jegyző és *Liptay* Ferenc fejérmegyei csendbiztos, összeírók előtt nemeslevelöket eredetiben felmutatták s nevök beírását kifejezetten kérték. Ezek voltak : Nánáson *Oláh* Mihály ; *Horváth* György, Demeter és Gergely ; *Porkoláb* János, Jakab, Demeter ; *Csiszár* György és Mátyás ; *Hodos* Pál, *Nagy* Péter, *Fodor* István és *Tóth* Gáspár özvegye ; Szoboszlón *Haranghy* Péter, *Nagy* István, *Cseke* István, *Bökönyi* János, *Fekete* László, *Czeglédy* György, András és György, *Ujváry* József, *Kiss* István, András és János ; Bösörményben *Tatár* István, *Kun* Demeter, *Balogh* István, *Doroghy* János, *Juhász* András, *Szegedhy* János, *Bodonovics* János és *Kiss* Ferenc ; Dorogon *Papp* László, *Nagy* Miklós, *Oláh* Sándor és *Karácson* István özvegye. Összesen 37 személy.

Egyebekben az összeírás eredménye :

	1715. évi	1720. évi
Vámospércs	24	38
Hadház	31	40
Dorog	53	54
Nánás	102	124
Bösörmény	138	137
Szoboszló	109	133
Polgár	73	—

Összesen ; 520 személy 517 személy

⁵⁶ Mindkét összeírás eredetije Hajdú vm. levéltárában.

⁵⁷ Kerületi jegyzőkönyv 1717. év 136. lap.

Az 1730-as évek elején az egész hajdúság teljes letörése és földesúri hatalom alá vonása iránt indított akciót a bécsi udvari kamara s minél nagyobb földesúri adó kipréselhetése céljából a kerület újabb összeírását rendelte el. Az összeírást báró *Fischer* szepesi kamarai adminisztrátor és két segédje *Veszely* Antal és *Korponay* János végezték volna, azonban csak Dorog, Hatház és Nánás városok összeírása sikerült, mert a kerület s különösen Böszörmény erélyes tiltakozására s gróf *Pálffy* János nádor véleménye alapján az udvari kamarának az egész tervet le kellett szerelnie.⁵⁸

Ezek az összeírások az egyes városok jegyzőkönyveibe is beíratottak s jelezve van bennök, ha valaki nemeslevéllel birt.

Különösebb jelentőséggel bíró összeírást foganatosított maga a kerület 1752-ben a Hajdúkerületbe 1700—1750 között beköltözött jobbágyokról és más idegenekről. Ezek az összeírások szintén a városok levéltáraiban találhatóak s bennök minden addig az időpontig beköltözött család megtalálhatja őseinek korábbi lakóhelyét.

Ezt az összeírást Mária Terézia királynő azon terve tartathatlanságának kimutatása végett készíttette a kerület, melyszerint minden nem hajdú leszármazót ki akart telepíteni a hat hajdúvárosból.⁵⁹

Majd 1790-ben, a kerület országgyűlési követei számára, íratva össze a kerület közgyűlése az 1702. évi összeírásban foglalt hajdúk leszármazóit és abban az évben már a kerületben lakó más nemeseket, de ennek az összeírásnak egy példánya sem ismeretes, pedig a beköltözött nemesekre nézve ez volna az első összeírás.⁶⁰

Mindezeknél fontosabb összeírásai a *Bocskay* hajdú vitézei leszármazóinak az 1797.⁶¹ és 1804.⁶² évi összeírások, amelyek az 1702. évben összeírt hajdúk további leszármazóit mutatják, függetlenül felsorolva azokat az 1702. évi összeírásból kimaradt hajdú nemes családokat, amelyek az örökös hajdútelek háborítatlan birtoklásán kívül okmányokkal is tudták igazolni örökös hajdú nemességüket, továbbá az 1797. évi összeírásban megvannak jelölve azok a hajdú nemesek, akik külön személyökre, illetve családokra szóló nemeslevéllel is bírnak.

Ennek pedig az a magyarázata, hogy mikor 1793-ban Nánási *Oláh* Mihály kerületi kapitány indítványára elhatározták a városokban nemesi szabadsággal bíró tősgyökeres hajdúknak különös gondossággal történendő összeírását,⁶³ hogy

⁵⁸ Lásd 30. jegyzetnél.

⁵⁹ Kerületi jegyzőkönyv 1752. és Varga Géza: Hajdú megye leírása 731 p.

⁶⁰ U. o. 1790. év 42. lap és 1790. fesc. 3 N 45. és 56.

⁶¹ Hajdú vm. levéltára 1797. évi jkv. 521. l. 33. sz.

⁶² U. o. 1804. évi jkv. 358. lap 5. sz.

⁶³ U. o. 1793. jkv. 185. lap 77. sz.

az minél pontosabb és hitelesebb legyen, az 1702. évi összeírás mintájára még az eddig kétségtelen hajdú nemesek is tartoztak magukat igazolni hiteles tanúvallomásokkal, jegyzőkönyvi kivonatokkal, az ősi hajdútelek zavartalan birtoklásának kimutatásával s ezek mellett tartozott kiki nemeslevelét vagy valamelyik vármegye előtt folyamatba tett nemesedési perét is bemutatni, illetve igazolni.

Hogy pedig a felsorolt módokon való bizonyítás elbírálása teljesen tárgyilagos legyen s így az összeírás úgy a vármegyék, mint más hiteles helyek előtt kellő hitellel és tekintéllyel birjon, a bizonyítékok felülbírálását Szabolcs vármegyében lakó, de a Hajdúkerületben is birtokkal bíró nemes személyekből álló bizottságra bízták, sőt e fontos és nagy körültekintést igénylő összeíráshoz külön tervezetet készíttetett a kerület.⁶⁴

Az összeírás végrehajtására kiküldött bizottság élére azután *Karácson Mihály* táblabíró dorogi és *Fodor József* városi hadnagy nánási lakosokat választották meg az összes városok szavazatai alapján.⁶⁵

Az összeírás 1797-ben készült el, azonban sem ennek, sem a későbbi, éppen olyan becses 1804. évi összeírásoknak, amelyek pedig azzal tétettek be a levéltárba, hogy ott hívséges gondviselés alatt legyenek,⁶⁶ egyetlen-egy példánya sem található a vármegye levéltárában, mintha a hajdúk múltjának eltüntetésében szakértő kezek tervszerűen vezették volna azt az úgynevezett fátumot, amely a legelső s legfontosabb okmányukat, a „Katasztrum Hajdonum“-ot is eltüntette a világ elől!

Ez okból jelen münél is csak a nánási 1804. ; bősörményi 1797. ; vámospércsi 1797. és 1804. és a szoboszlói 1804. évi, a városok levéltárában feltalálható másodpéldányok voltak felhasználhatók.

Ami most már a kerületbe beköltözött nemeseket illeti, azokra vonatkozólag az 1702., 1720. évi összeírások töredékes adataitól eltekintve, az első összeírási kísérlettel 1727-ben találkozunk Szabolcs vm. részéről,⁶⁷ amely azonban az önállóságára féltékeny kerület ellentállásán meghiusult. 1793-ban újra megkísérelte Szabolcs vm. a kerületben lakó nemeseknek a vármegyére kivetett királyi segedelem szétosztása céljából való összeírását, azonban ezt mint törvénytelen a kerület ismét megakadályozta, noha Szabolcs vm. azzal fenyegetődött, hogy a kerületben lakók nemesi ügyeit többé még tárgyalás alá sem fogja venni.⁶⁸

1819-ben a hivatalát elfoglaló *Pálffy József* királyi biztos

⁶⁴ U. o. 1797. f. 3. N. 62.

⁶⁵ U. o. 1793. jkv. 195. lap, 25. sz.

⁶⁶ U. o. 1797. jkv. 532. l. 8. sz.

⁶⁷ U. o. 1727. fasc. 1. N. 1. és 2.

⁶⁸ U. o. 1793. jkv. 21. lap, 94. sz.

részére összeíratta a kerület a személy szerint nemeseket, de ennek az összeírásnak egy példánya sem ismeretes,⁶⁹ majd Szabolcs vm. 1825-ben helytartótanácsi rendeletre a nemesi felkelés céljából akar nemesi összeírást foganatosítani, amit már a kerület is elfogadott és az összeíráshoz a saját deputatusait is kijelöli.⁷⁰

Ez az összeírás azonban nem történt meg.

Végül 1838-ban a kerület szabályszerűen összeíratta a hat hajdú városban lakó nemeseket, akik hiteles okmányokkal, eredeti nemesi bizonyáglevelekkel tartoztak magukat igazolni s akik saját nevükre szóló nemesi bizonyág-levelet felmutatni nem tudtak, vagy nemességük bármely okból kétségbe vonatott, azok egy évi határidőt kaptak nemességük megbizonyítására, különben a nemesi névjegyzékből töröltettek.⁷¹

Így jött létre az 1838. évi nemesi összeírás, amelyből azonban igen sok család kimaradt, amelyek később igazolták nemességüket, viszont bele a külön nemeslevéllel nem bíró hajdú nemes családok közül is többen felvétettek, amelyek az 1702. évi összeírás alapján Szabolcs vármegyétől nemesi bizonyágleveleket nyertek.

Felvétetett ez összeírásba

Hajdúböszörményben	166,	
Hajdúnánáson	694,	
Hajduszoboszlón	472,	
Hajdúdorogon	147,	
Hajdúhadházon	116,	
Vámospércsen	28,	összesen 1623 nemes személy.

Az összeírást végrehajtották *Karap* Sándor táblabíró ; *Borbély* Bálint táblabíró ; *Bíró* Sándor tiszti ügyész és *Volosinovszky* Dániel aljegyző.

A munka alapját úgy a hajdúnemesek, mint a kerületbe beköltözött nemes családokat illetőleg elsősorban Hajdú vármegye s azután Szabolcs vármegye, míg a vármegye alakításakor hozzácsatolt községekben lakó nemes családokat illetőleg elsősorban Szabolcs s azután Borsod vármegyék levéltárainak 1848 évig terjedő anyaga képezi, amire egyébiránt az egyes adatoknál mindig hivatkozás történik, úgyszintén a más levéltárból, esetleg nyomtatásban megjelent adatgyűjteményeknél is.

Amennyire csak lehetett, igyekeztem megállapítani a nemességszerző ősokeket és a nemességszerzés idejét, továbbá azt, hogy egyik-másik család honnan és mikor került a Hajdúkerületbe, illetve a későbbi Hajdú vármegyébe s hogy a későbbi

⁶⁹ U. o. 1819. évi jkv. 25. lap, 77. sz. és 1819. f. 1. N. 58.

⁷⁰ U. o. 1825. évi jkv. 799. l. 189. sz.

⁷¹ U. o. 1838. f. 9. N. 55.

leszármazók mikor és melyik vármegye előtt igazolták nemességüket s mikor nyertek erről bizonyságleveleket.

És ha ez nem sikerült is kivétel nélkül minden egyes esetben, avagy egyes családok, főleg az 1848 óta beköltözöttek a munkából kimaradtak, az a legtöbbször abban leli magyarázatát, hogy az elszakított vármegyék levéltáraiban való bűvárkodás ma szinte lehetetlen, viszont vannak levéltárak, ahol ma már csak a mutatók jelzik egy-egy családnak a nemességére vonatkozó adatokat, irataik azonban fel nem találhatók.

Az anyag beosztásánál már csak a Hajdukerület történelme szempontjából is figyelemmel voltam arra, hogy azok a hajdú nemes családok, amelyek a *Bocskay* István által nemesi rangra emelt hajdúvitézek leszármazói, külön és a vármegyei levéltári anyag teljes feldolgozásával, lehetőleg teljes kimutatásban szerepeljenek. Ez okból közéjük azokat is felvettem, akik, illetve őseik az alapul szolgáló 1702. évi összeírásba felvételtek, de mint külön nemeslevéllel bírók az armalista, illetve országos nemesek között vannak, hogy így legalább a 9254 hajdú vitéz és a szoboszlói néhány ezer lovas hajdú leszármazói közül azok neve és emléke megörökítve maradjon, akik 1702-ig, egy évszázados harc és háború után alig hetedfélszázán megmaradtak és további leszármazóikban ma is élnek.

Ugyancsak az ő névsoruk után közlöm, mintegy függelékül az 1702. évi összeírásban szereplő szabadosokat vagy libertinusokat, akik közül az idők folyamán többen igazolták nemességüket s akik között esetleg ma is több család találja meg azt az őst, akit eddig hiába keresett más vármegyék levéltárában.

A munka másik részében pedig azok a nemes családok vannak felsorolva, amelyeknek az általam átbúvárolt levéltári anyagban és nyomtatásban már megjelent adattárakban okmányai és történelmi nyomai vannak, avagy a birtokukban levő s előttem felmutatott eredeti és hiteles nemesi iratok a család nemességét és leszármazását minden kétségen kívül igazolják, s itt megjegyezni kívánom, hogy a legkisebb adatot is igyekeztem megmenteni és felsorolni, amely a vármegye területén élő családok történelmére, illetve nemességére fényt deríthet, arra azonban különös gondot fordítottam, hogy kizárólag hiteles adatok s azok alapján történelmi nyomokkal bíró családok vétessenek e gyűjteménybe, ami természetesen nem jelentheti azt, hogy a fel nem sorolt, vagy más egyéb okok miatt a gyűjteményből kimaradt családok nemessége bármely vonatkozásban kérdésbe vonható volna.

Múlaszthatatlan kedves kötelességemnek ismerem itt e helyen is leghálásabb köszönetemet fejezni ki dr. *Csánky* Dezső m. kir. gyűjteményegyetemi elnök és országos levéltári főigazgató úrnak, aki a hajdúság múltjára vonatkozó történelmi adatok gyűjtésére a legnagyobb készséggel bocsáttatta rendelkezésemre

az országos levéltár e célra szakszerűen összeállított okmányait ; s azután *Nagy Lajos*, Szabolcs vármegye főlevéltárnokának, aki évek során soha nem lankadó buzgósággal és fáradsággal vette ki részét adatgyűjtő munkámból.

Ezekben és ennyiben igyekeztem e különösen érdekes múlttal dicsekedhető vármegye vitéz hajdú és nemes polgárainak a múltra nézve felvilágosítással, a jövőre nézve pedig útbahigazítással szolgálni akkor, amikor tíz esztendőre terjedő család-történeti kutatásaim eredményét a vármegye közönségének hálásan elismert áldozatkészségével közzétehetem.

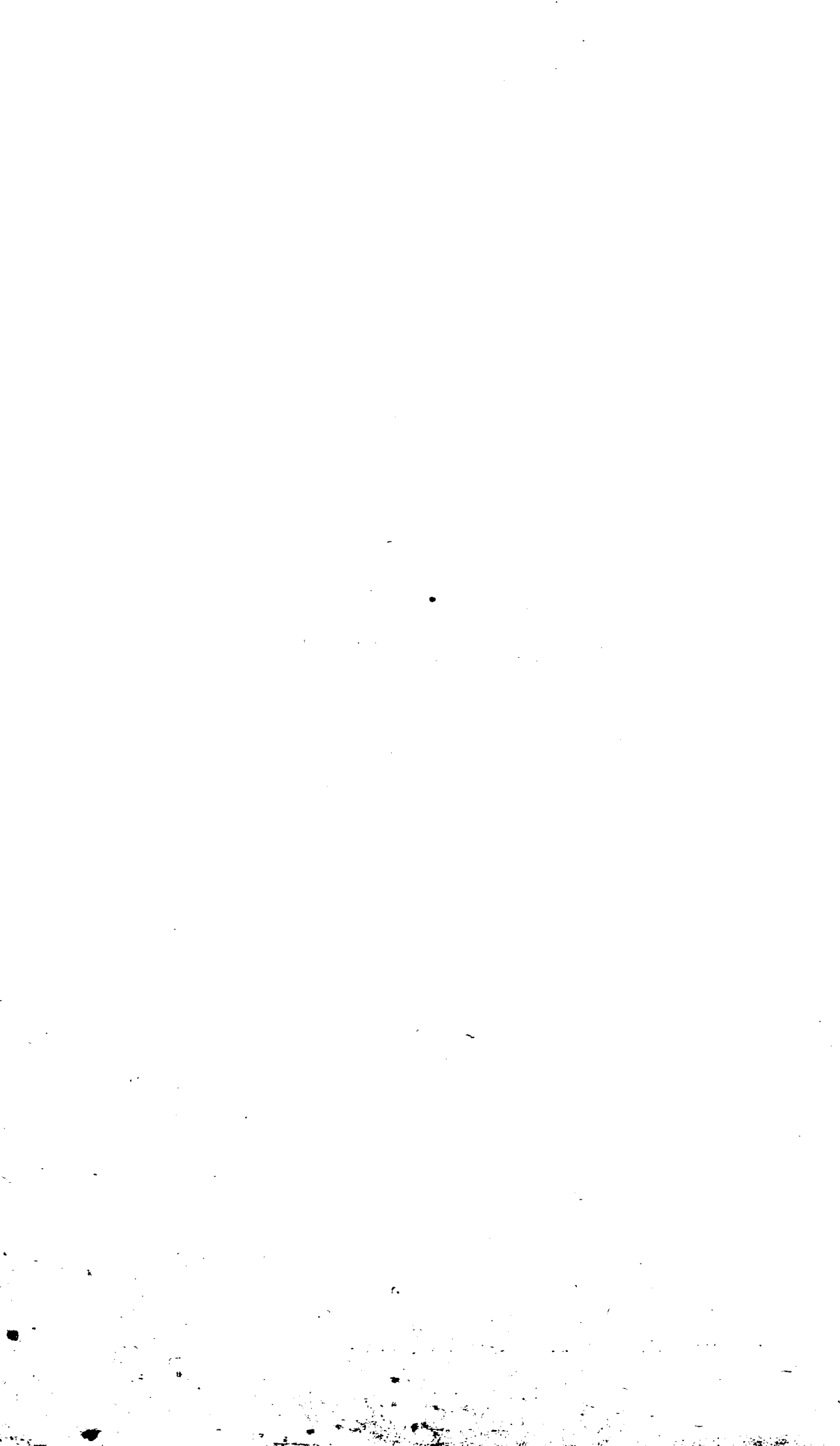
És ha ma, a demokrácia jelszavától hangos korszakban, egyik-másik, modern vagy éppen radikális gondolkozású ember szemében unalmas levéltári adathalmaznak tűnik is fel e munka, azoknak, akiket családjukon keresztül még jobban és még közvetlenebbül érdekel hazájuk és nemzetük sorsa és jövője, e szerény gyűjtemény olvasgatása bizonyára fog megütni olyan húrt a lelkekben, amelynek rezgése századokkal ezelőtt és századokon át e dicső múltú nemzet megmaradásáért és szülötte földjének teljességeért vérben és értékben, az önfeláldozásig menő küzdelemre és áldozatokra volt képes ragadni a tiszteletünkre valóban érdemes ősokeket !

Munkám, mint minden emberi mű, gyarló és fogyatékos, de ha azzal, hogy a dicső múltat a családok és ősök történelmének tükrében megragyogtatjuk, lélekben és érzésben nemesebbé tehetjük az ősokekhöz bizonyára méltókká lenni akaró utódokat, és ha ezeréves történelmünkben a jelenre vígasztalást, a jövőre ihletet és szent elhatározást, őseink példájából pedig lelkesedést és minden áldozatra kész akaratot meríthetünk és tanulhatunk hazánk szent földjének és szabadságának visszaszerzésére, egyben magyar nemzetünk nagygyá és boldoggá tételére irányuló legszentebb kötelességünk teljesítésére : munkám nem volt céltalan és nem marad jutalmazatlanul.

Debrecen, 1926 augusztus 15.

Herpay Gábor.

HAJDÚ NEMESEK.

Ács vámospércsi család. Tagjai közül Mihály, János és Ferenc panaszolják, hogy hajdúnemesi joguktól Vámospércs előljárósága megfosztotta őket. A kerület felhívására azt jelenti Vámospércs tanácsa, hogy mivel ősük az 1702. évi összeírásban nincs, hajdúnemeseknek el nem ismerhetők. 1824 jkv. 706/814; f. 5/45 és 1826 f. 2 N. 29.

Aczél Péter vámospércsi lakos 1702. Leszármazói 1797. és 1804. években nincsenek.

Ádány (Ádám) hajdúszoboszlói család. Ősük András az 1702. évi összeírásban; kitől való leszármazását az utódoknak 1819 márc. 18-án kiadott hajdúnemesi bizonyságlevélben igazolja a kerület s ez alapon Szabolcs vm.-től is nyertek nemesi bizonyságlevelet 1846 febr. 26-án, melyet kihirdetett a kerület 1846 jkv. 1651; f. 8 N. 10; Imre, Demeter, Sámuel, Sándor és András kérésére.

Albus hajdúdorogi család, melynek ősei már 1695-ben hivatalt viseltek, hajdúnemzetségéről bizonyítványt kér 1822 jkv. 63/372., de mert az 1702. évi hajdúnemesi összeírásban ősük, Mihály nem a birtokos hajdúk, hanem a szabadosok (libertinus) között van felvéve, bizonyításra utasítatik.

Aranyi András hajdúhadházi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér azon az alapon, hogy őse András 1702-ben az összeírás idején éppen katona volt s azért maradt ki abból. Bizonyításra utasított 1820 jkv. 257/458.

Árki István hajdúszoboszlói lakos 1702. Leszármazói 1797. és 1804. években nincsenek.

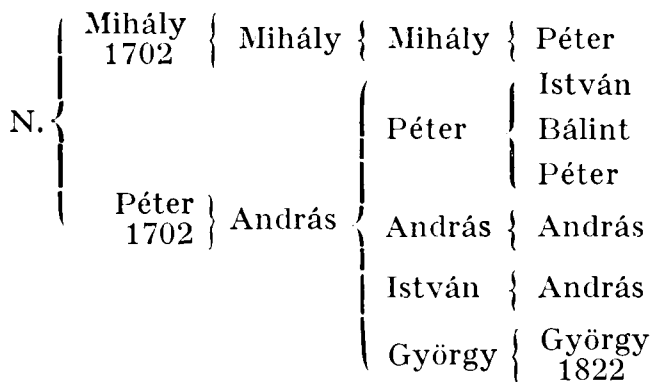
Árva Mihály hajdúböszörményi lakos 1702. Leszármazói 1797-ben nincsenek.

Babis György hajdúböszörményi lakos 1702. Utódai 1797. évben nincsenek.

Bácsi hajdúböszörményi család. Őseik Mihály és Péter 1702-ben, kiknek leszármazói több ízben nyertek a kerulettől hajdúnemesi bizonyítványt 1794 jkv. 454 lap; 1796 f. 6/26; 1822 f. 1/75; 1847 jkv.; majd Szabolcs vm.-től nemesi bizonyságlevelet 1847 febr. 8-án, melyet kihirdetett a kerület 1847 jkv.

898. és 1740. sz.; f. 5/33 és f. 8/53. Egyéb adat 1834 jkv. 346/815.

Leszármazás :

Bagossy István özvegye hajdúböszörményi lakos 1702. Utódai 1797-ben nincsenek.

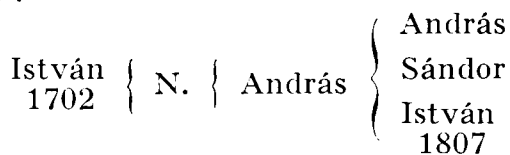
Bajdó János hajdúhadházi lakos 1702. Leszármazója : György debreceni lakos 1779 Pap 1. Tőle való leszármazás alapján hajdúnemesi bizonyítványt kérnek István, János, Mihály a Mihály fiai hajdunánási és György debreceni lakosok, azonban a nánásiak kellőképpen nem tudták igazolni leszármazásukat.

Bajusz Mihály hajdúböszörményi lakos 1702-ben. Utódai 1797-ben nincsenek.

Bajzáth hajdúhadházi család. Őseik az 1702. évi összeírásban István és Pál; és István leszármazói Mihály, János és Péter hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1820 jkv. 248/413.

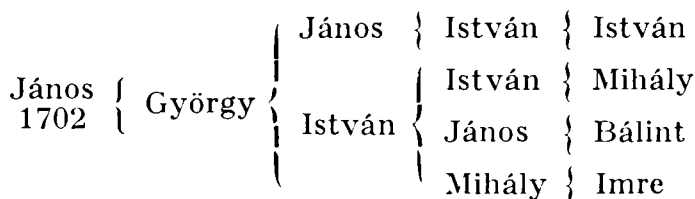
Bak hajdúnánási család. Ősök az 1702. évi összeírásban István, kinek leszármazói András, Sándor és István 1807-ben hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1807 f. 3 N. 18.

Leszármazás :

Bakó hajdúböszörményi család. Őse az 1702. évi összeírásban János, kinek leszármazói 1797-ben János és fia István, továbbá István és fiai István, János, Mihály. János 1807-ben hajdúnemesi bizonyítványt kapott a kerulettől. 1807 f. 2 N. 36.

Leszármazás :

Balási vámospércsi család. Őse az 1702. évi összeírásban István, kinek leszármazói 1797-ben István, Mihály és Ferenc ; majd 1804-ben István fiai Ferenc, István, Mihály, János és András, e két utóbbi érsemlyéni lakos ; azután Mihály fiai Mihály és István.

Balla hajdúböszörményi család. Őse az 1702. évi összeírásban András, kinek leszármazói István, Mihály, Demeter és András szabályszerűen igazolván leszármazásukat, a polgári törvényszék ítélete alapján hajdúnemesi bizonyítványt nyertek 1823 Fel. 33. Egyéb 1811 jkv. 723/56.

Leszármazás :

András 1702	{	István	{	István	{	István
				Mihály		Mihály
				Demeter		Demeter
				Demeter		András 1823

Balogh hajdúböszörményi család. Őse az 1702. évi összeírásban János, kinek leszármazói 1797-ben 2 Mihály ; 3 János ; 2 Péter ; 2 István ; 2 András.

Leszármazás :

János 1702	{	János	{	Mihály	{	Mihály
				János		János

Balogh hajdúböszörményi család. Őse az 1702. évi összeírásban György, kinek leszármazói 1797-ben György és fia János ; Péter fia István ; György ; János ; Mihály.

Balogh hajdúböszörményi család. Csirke Baloghnak is nevezték. Őse 1702-ben Mihály, kinek leszármazói közül hajdúnemesi bizonyítványt nyertek 1803 f. 4/56 Mihály ; és 1807 f. 2 N. 36 János ; majd János tiszaföldvári lakos 1799 jkv. 170/23.

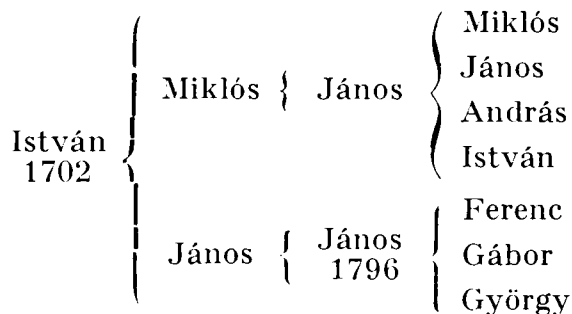
Leszármazás :

Mihály 1702	{	István	{	István	{	István
				István		Mihály
				Imre		Péter
				Imre		András
				Imre		Ferenc
				Imre		Mihály
				Imre		Imre
				János		Tiszaföldvár.

Balogh Sörös György és István hajdúböszörményi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1821 jkv. 330/71, de rendes bizonyításra utasítatnak 1822 jkv. 32/229.

Balogh hajdúdorogi család. Őse az 1702. évi összeírásban István, kinek leszármazói közül hajdúnemesi bizonyítványt kapott János 1796 f. 2 N. 50; továbbá Miklós, János és György 1846 f. 15 N. 38. és P. P. 1846 Szer 46.

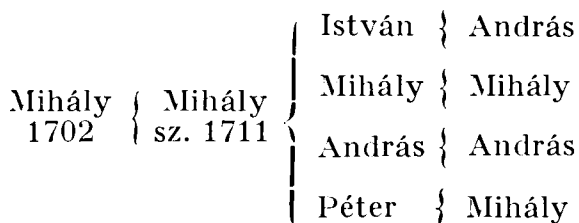
Leszármazás :

Balogh Gáspár és János 1702-ben hajdúhadházi; Mihály vámospércsi és János hajdúszoboszlói lakosok leszármazói ismeretlenek.

Bánhegyessy Mihály vámospércsi lakos 1702-ben s maradékaival 1797. és 1804. években Madarason laknak. P. P. 1818 Ender 63.

Leszármazás :

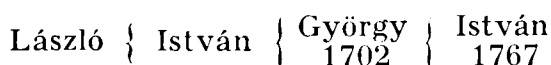

Baranyi Pál hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Leszármazói 1804-ben Péter fia Péter; és Péter fiai Sámuel, Péter, Sándor és Pál.

Barna János hajdúdorogi lakos és testvére András, mint hajdunemesek az adó elengedését kérik 1822 jkv. 60/353, de mivel 1702-ben ősük Péter nem a birtokos hajdúk, hanem a szabadosok közt van felvéve, bizonyításra utasítatnak 1823 jkv. 481—1037.

Bartha György hajdúhadházi lakos 1702-ben. Egy 1775-ben folyt birtokperből a következő leszármazás állítható össze; 1767 Cac. 26 és 1775 Lal. 24.

Leszármazás :

Beeskereky hajdúnánási család. Őse 1702-ben Miklós, kinek leszármazói Mihály és János hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1806 f. 2 N. 26.

Leszármazás :

Miklós	{	Mihály	{	Mihály	{	Mihály
1702		1712				1806
						János

Behány János hajdúnánási lakos 1702-ben ; utódai nincsenek.

Beke hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói János, Mihály és Pál 1844 jkv. 86/411 hajdúnemesi bizonyítványt kapnak a kerülettől, majd nemesi bizonyág-levelet Szabolcs vm.-től 1845 márc. 31-én ; kihirdette a kerület 1845 jkv. 1458. sz. ; f. 7 N. 15 és f. 10 N. 13.

Leszármazás :

János	{	Mihály	{	János	{	János
1702		†1769		sz. 1755		sz. 1780
						Mihály
						Pál
						Máté

Benyő István hajdúböszörményi lakos 1702-ben ; maradékaik nincsenek.

Berezky hajdúnánási család. Őse 1702-ben János, kinek egy leszármazója János 1804-ben hajdúnemesi bizonyítványt nyert 1804 jkv. 373/61. Többi leszármazói 1804-ben István fiai János, Péter ; István nagyváradi lakos ; József és Gergely. Lásd még 1815 Bóna 44.

Leszármazás :

János	{	János	{	Dávid	{	Dávid	{	József
1702						István		
				József	{	Gergely		
						Péter		
						1815		

Berezky hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Márton, kinek leszármazói 1804-ben Mihály fiai Imre, Mihály ; István fia Sándor ; István és János.

Berezky vámospércsi család. Őseik 1702-ben Mihály és Péter. Ez utóbbinak leszármazói 1797-ben István, András, Mihály ; 1804-ben pedig István fiai Ferenc, István ; András fiai István, András, Mihály és Gábor.

Berezki Kis hajdúszoboszlói család bemutatott okmányai alapján hajdúnemesi bizonyítványt kér 1846 jkv. 1640 szám ; polgári törvényszékre utasított 1846 jkv. 1823 szám.

Berki vámospércsi család. Az 1804. évi összeírást végző bizottság utasítja Imrét és fiait Istvánt, Mihályt, Imrét és

Jánost, továbbá Miklóst és fiát Józsefet ; végül Györgyöt és fiát Istvánt, hogy egy éven belül hajdú nemességüket igazolják.

Bézi hajdúböszörményi család. Őseik 1702-ben András és Péter. András leszármazói András és Mihály 1794 f. 6 N. 50 hajdúnemesi bizonyítványt nyernek.

Bézi hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói közül Benedek fiától származott unokája György rábéi, majd tépei jegyző lett, János fia pedig, ki városi hadnagy volt, később Karcagra költözött. Györgynek a fiai Dávid, György, István 1794-ben hajdúnemesi bizonyítványt kaptak. Adatok 1794 f. 7 N. 48 ; 1811 jkv. 946/57 ; 1824 jkv. 589/309 és 1836 f. 2 N. 23.

Leszármazás :

János 1702	}	Benedek Mihály János Karczag	}	György Tépe	}	Dávid György István 1794
---------------	---	---------------------------------------	---	----------------	---	-----------------------------------

Biri István hajdúböszörményi lakos és testvérei Mihály, Péter, Márton hajdúnemesi bizonyáglevelet kérnek Benedek, Márton és István őseik után 1794 f. 5/31 és 6/50 ; 1805 jkv. 41—37 ; majd adó elengedést 1814 f. 1 N. 89. Az 1702. évi összeírásban ősük nincs.

Bíró Mihály hajdúböszörményi lakos és testvérje István hajdúnemesi bizonyítványt kérnek, de 1702-ben ősük nincs 1820 jkv. 209—261 ; Bálint és Pál mint insurgens hajdúk adóelengedést kérnek 1820 jkv. 246/399 ; Ferenc hajdúnemesi bizonyítványt kér 1838 jkv. 245—1277, de ősük 1702-ben nem lévén hajdú nemes, elutasítatnak 1839 f. 3 N. 32.

Bodnár hajdúböszörményi család. Őseik 1702-ben István és János. Ez utóbbinak leszármazói 1797-ben Mihály és fia Mihály ; Istvánnak a leszármazói pedig István, Mihály, Bálint, János és Péter hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1794 f. 6 N. 50 és Szabolcs vármegyétől nemesi bizonyáglevelet 1846 nov. 30-án, melyet kihirdetett a kerület 1847 jkv. 276 f. 3 N. 2 ; 1840 f. 1 N. 56.

Leszármazás :

István 1702	}	Mihály	}	István	}	István Mihály Bálint
				János	}	János Péter

Bodor hajdúnánási család. Őse 1702-ben János, kinek le-
származóit lásd az ármalista nemesek között.

Bogáthy Mátyás vámospéresi lakos 1702-ben ; leszármazói
nincsenek.

Bóna István és Péter hajdúszoboszlói lakosok 1702-ben ;
leszármazóik nincsenek.

Borbély Decsi hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Dávid,
kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Borbély Ferenc és György hajdúböszörményi lakosok
1702-ben ; leszármazóik 1797-ben nincsenek.

Borbély Ferenc hajdúnánási lakos 1702-ben, állítólagos
leszármazója Mihály 1813 jkv. 268/80.

Borbély Péter hajdúszoboszlói lakos 1702-ben ; leszármazója
1804-ben Sámuel.

Bordány János hajdúszoboszlói lakos 1702-ben ; állítólagos
leszármazója István 1770 Taf. 8 és János 1846-ban hajdúnemesi
bizonyítványt kér. 1846 jkv. 197 1665 és 1824.

Bordás István és Pál hajdúhadházi lakosok 1702-ben ;
leszármazóik ismeretlenek.

Boros Mihály hajdúböszörményi lakos és testvére István
1805-ben hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1805 jkv.
41/36. és 65/56 ; továbbá testvérük Márton 1811 f. 1 N. 47.
Később ezeknek hajdúnánási atyjukfiai András és József, akik
hajdúnemességüket 1810-ben igazolták 1810 Jair 5. rokonuk-
nak fogadták el Hajdúböszörményben lakó más Boros János
István és András testvéreket, akik ez alapon az 1702. évben
Polgáron a hajdúnemesi összeírásba felvett Tamás után kér-
nek hajdúnemesi bizonyítványt 1820 jkv. 209/260, azonban,
mert igazolni nem tudták a leszármazást, polgári perre utasít-
tattak 1820 f. 3 N. 50. Egyéb adatokat lásd az ármalista neme-
sek között.

Vitás leszármazás :

Tamás	}	Gergely	}	Mihály	}	Mihály	
1702		Mihály		Mihály		N.	András
				István			János
		Márton			István	1820	

Bosnyák István hajdúszoboszlói lakos 1702-ben ; leszár-
mazói nincsenek.

Botha János hajdúszoboszlói lakos 1702-ben ; leszármazói
nincsenek.

Bóz János hajdúböszörményi lakos 1702-ben ; leszármazói
nincsenek.

Bődi hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben László ; kinek leszármazói Mihály és fiai Gábor, Mihály és István. 1807 jkv. 283/40 ; 1843 f. 7 N. 25. Lásd az országos nemesek között is.

Bökönyi hajdúszoboszlói család. Ősük György 1702-ben, leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Böszörményi Mihály hajdúböszörményi lakos egy 1773-ban Éradyban kelt bizonylat alapján, mely szerint ő böszörményi származású hajdú, nemesi bizonyítványt kér. 1805 jkv. 78/30.

Buday Illés hajdúdorogi lakos 1702-ben ; leszármazói ismeretlenek.

Bújdosó György hajdúdorogi lakos 1702-ben ; leszármazói ismeretlenek.

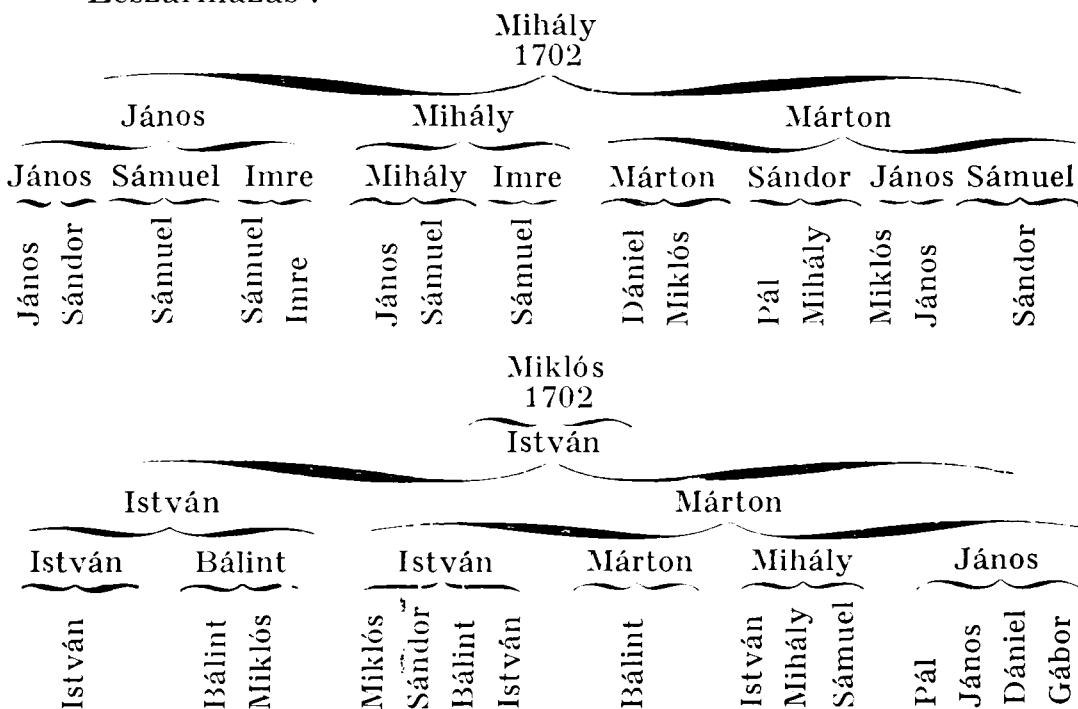
Bütthe Gergely hajdúszoboszlói lakos 1702-ben ; utódjai nincsenek.

Csákányházy György dorogi lakos 1702-ben ; leszármazói ismeretlenek.

Csanády hajdúszoboszlói család. Őse Sámuel kerületi kapitány 1702-ben, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Csász hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben Mihály és Miklós, kiknek leszármazói Szabolcs vármegyétől 1836 május 2-án ; 1846 június 8-án és 1847 március 8-án nyertek nemesi bizonyosságleveleket ; kihirdette a kerület 1836 jkv. 705 ; 1846 jkv. 1837 sz. ; f. 10 26 ; és 1847 jkv. 1620 sz. f. 8/15.

Leszármazás :

Csatáry hajdúszoboszlói család. Lásd az ármálista nemesek között.

Cseke hajdúszoboszlói család. Őseik 1702-ben András ; István, Mihály és Miklós, leszármazóikat lásd az ármálista nemesek között.

Cséki István özvegye 1702-ben hajdúnánási lakos. Leszármazóit lásd az ármálista nemesek között.

Csengeri István hajdúnánási lakos és testvérei Sámuel és Pál 1792-ben azt kérik a kerülettől, hogy nemesi ügyükben kelt tanúvallomásokra tanúikat eskesse meg, 1792 jkv. 379/69 ; majd hajdúnemesi bizonyítványt kérnek, de 1702-ben ősük az összeírásban nincs felvéve s így nem kapnak 1793 f. 1 N. 64 ; 1806 f. 2, 38 ; 1815 jkv. 342 41 és 1816 jkv. 43, 51.

Csete János hajdúhadházi lakos 1702-ben. Leszármazói ismeretlenek.

Csikós hajdúszoboszlói család hajdúnemesi bizonyítványt kér, bár 1702-ben őse az összeírásban nem szerepel 1846 jkv. 1640 sz.

Csire János hajdúböszörményi lakos 1702-ben ; leszármazói Gömör vármegyében élnek 1797-ben.

Csiszár hajdúnánási család. Őseik György és János az 1702 évi hajdúnemesek közé felvették. Leszármazóikat lásd az ármálista nemesek között.

Csiszár hajdúszoboszlói család. Őse Mihály 1702-ben, kinek leszármazói 1804-ben Ferenc fiai János, Ferenc, Bálint, továbbá Mihály fia Mihály. E család nemességére és hajdúnemes voltára vonatkozó egyéb adatok 1791 f. 7 N. 15. sz. a.

Csizmadia hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben János, leszármazói 1804-ben Mihály fiai Bálint, Mihály és János.

Csohány hajdúnánási család. Ősük 1702-ben Gáspár, kinek leszármazóit lásd az ármálista nemesek között. Az 1793 f. 6 N. 60. sz. a. kelt hajdúnemesi bizonyítvány szerint a leszármazás ez :

			András	
			Erdély	
András	\	Gáspár	}	
		1702	}	János
			}	János
			}	Mihály
			}	Péter
			}	1793

Csonka hajdúnánási család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói és pedig István és András hajdúnánási ; István és

Mihály pedig hajdúböszörményi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek a kerülettől 1806 jkv. 240/40.

Csonka Illés hajdúdorogi lakos 1702-ben. Valószínű leszármazója János, akit insurgens nemesi szolgálata miatt fejadótól mentesítenek 1821 jkv. 566/940.

Csóka András vámospércsi lakos 1702-ben ; leszármazói nincsenek.

Csőreg hajdúhadházi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóira vonatkozó adatok 1774 Kak. 13 ; 1780 Quag. 8 ; 1785 Xax. 71 és 1838 f. 2/49, melyekből a következő töredékes leszármazás állítható össze :

Mihály 1654	}	Mihály	}	Mihály
			}	István 1702
			}	István 1774
			}	András

Lásd az ármálisták között is.

Csukás hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói Nádudvarra kerültek, de később egynehányan visszajöttek. 1769 Ebe 15.

Csutor Mátyás hajdúböszörményi lakos 1702-ben ; leszármazói nincsenek.

Czeplédy hajdúszoboszlói család. Őseik 1702-ben Demeter, Gáspár, György ; János és Jeremiás, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között. Egyes tagok így pl. István balmazújvárosi ; András fia Bálint pedig gyürei lakosok az 1804. évi összeírás szerint.

Dalmi István debreceni lakos nagyatyja István után, aki az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba felvétellett, hajdúnemesi bizonyítványt kér 1802 f. 6 N. 41. Kiadatott azzal, hogy Dalmi István Polgáron szerepel az 1702. évi összeírásban. 1803 jkv. 248/61.

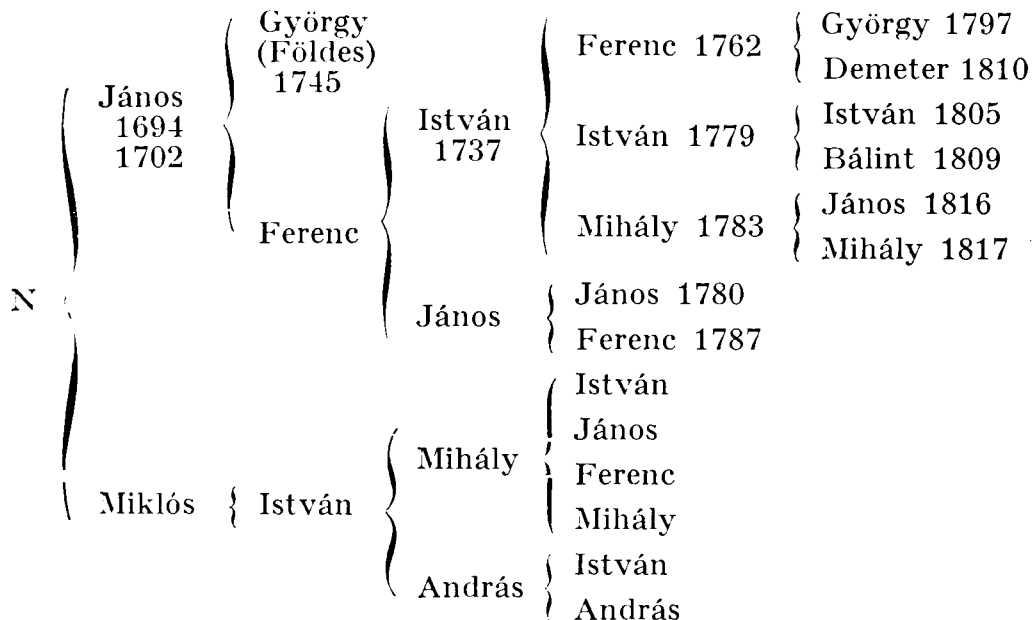
Daru András és Mihály hajdúböszörményi és Péter, János hajdúdorogi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1820 jkv. 205/234 ; de nem kaptak, mert ősük Mihály 1702 Dorogon a libertinusok és nem a hajdúnemesek közé vétetett fel. 1822 jkv. 61/357 és 1822 f. 4/23.

Deák István hajdúszoboszlói lakos 1702-ben ; leszármazói nincsenek.

Deák vámospércsi család. Őseik 1702-ben György és István, kik közül a György leszármazói köztük István székely-

Dobó hajdúböszörményi család. Őseik 1702-ben Mihály és János, kik közül Mihály leszármazói 2 János hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1796 f. 2/50 s ezek leszármazói 1797-ben István és fia Ferenc; János és Mihály; a János leszármazói pedig 1797-ben Mihály, János, István, András és Ferenc tarcali lakos. 1831-ben Szabolcs vm.-től is nyertek nemesi bizonyítványlevelet. Lásd az ármálisták között is.

Leszármazás :

Dobó István és János hajdúnánási lakosok 1702-ben; leszármazóik nincsenek.

Dobos Gáspár; György és István 1702-ben hajdúböszörményi lakosok, kik közül csak Györgynek vannak leszármazói, 1797-ben azok is Váncsodon laknak.

Dobos hajdúnánási család. Őse 1702-ben Gáspár, kinek leszármazói 1804-ben István és fiai István, Pál, András. Lásd 1768 Dad 7.

Dobos János hajdúdorogi lakos, mint iusurgens nemes hajdú ivadék a fejadó alól felmentést nyert 1821 jkv. 566/940.

Dobozy hajdúszoboszlói család hajdúnemesi bizonyítványt kért 1844 jkv. 187/1119, de mert Dévaványáról költözött állítólag vissza és a bemutatott 1683. évi eredeti szerződésben szereplő állítólag Szoboszlóról elköltözött ősohhoz való kapcsolatot igazolva nem volt, — nem kapott. 1832 jkv. 314/27. és 1844 jkv.

Dombi hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazója Mihály 1815-ben hajdúnemesi bizonyítványt kapott. 1815 f. 5/58.

$$\begin{array}{c} \text{István} \\ 1702 \end{array} \left\{ \begin{array}{c} \text{Mihály} \\ \text{István} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{c} \text{Mihály} \\ 1815 \end{array} \right.$$

Dombi hajdúnánási család. Ősei 1702-ben György és István; kik közül Györgynek a leszármazói és pedig Jánosnak János fiától származott unokái János, András és Sándor; azután István fiától származott unokája István; továbbá másik Jánosnak József fiától származott unokái József, Sándor, András; végül Mihály fiai József és Mihály hajdúnemesek 1807 f. 3 N. 18 szerint.

Domonkos hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Dóró hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Balázs, kinek István nevű fiától származott unokái János, István és András birtokpert folytatnak 1768 Dad 15. Ezek leszármazói 1804-ben: 5 János; 2 Sándor; 4 Mihály; András; 4 Bálint; 3 Sámuel; Salamon; Imre; Gábor; Balázs; és 3 István.

Dorog István hajdúböszörményi lakos 1702-ben; leszármazói nincsenek.

Dózsa István hajdúnánási lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér 1810 jkv. 550/130. Őse az 1702. évi összeírásba felvéve nincs, elutasított.

Dörgő hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Ferenc, kinek leszármazói 1804-ben János fia János; Bálint, Sámuel, István, Márton, Ferenc, Balázs. Egy 1767. évi perből a következő leszármazás állítható össze 1767 Cac 19:

$$\begin{array}{c} \text{Ferenc} \\ 1702 \end{array} \left\{ \begin{array}{c} \text{János} \\ \text{Márton} \\ \text{Mihály} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{c} \text{N.} \\ \text{István} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{c} \text{János} \\ \text{István} \\ 1767 \end{array} \right.$$

Egri Mihály hajdúszoboszlói lakos 1702-ben; leszármazói nincsenek.

Egyed Balázs hajdúszoboszlói lakos 1702-ben; leszármazói nincsenek.

Éles hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben István, András és János, kiknek leszármazóit lásd az ármalisták között. Valószínűleg ennek a családnak tagja András, aki 1702-ben Nánáson lakott, de akinek leszármazói ismeretlenek.

Erdélyi hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Gergely, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között. Egy ága

a családnak Hadháza került s hajdúnemességüket igazolni igyekeztek András és János 1794 f. 7. N. 51; 1807 jkv. 59; 1814 jkv. 64/36 és 1808 jkv. 133. és 154. l.

Fagyal vámospécsi család. Ősök ugyan az 1702. évi összeírásban nem szerepel, de már 1713. és 1715. években mint hajdúnemesek a jegyzőkönyvek szerint szenátori hivatalt viseltek és János 1800-ban városi hadnagy volt. Az 1797. évi összeírásban János, Márton, Miklós és Mihály; az 1804. éviben pedig János és fia Miklós, illetve ebből származott unokái János és Ferenc; továbbá Márton fiai Mihály, Márton, István, József, János és Sándor vétettek fel. Lásd 1800 jkv. 350. lap.

Farkas János hajdúböszörményi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Farkas hajdúdorogi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesei között.

Farkas hajdúdorogi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazását lásd az ármalista nemesei között.

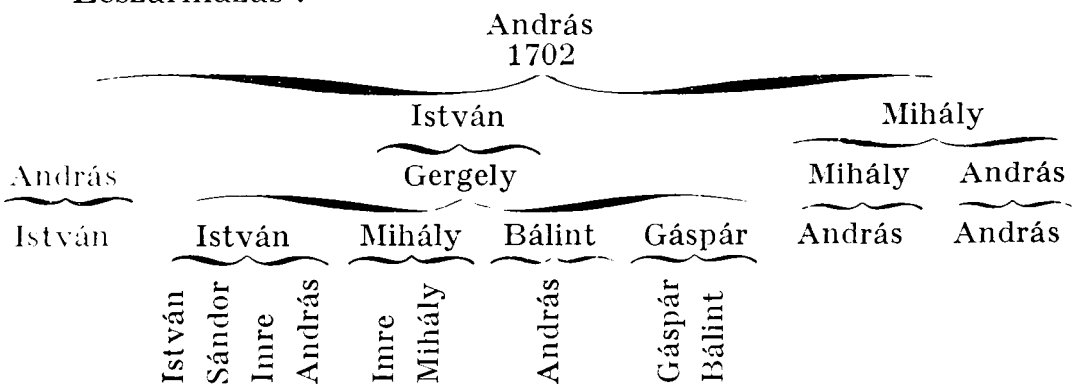
Farkas János hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Az 1804. évi összeírás adatai szerint csak leányágon voltak leszármazói. Ettől való származásának bizonyítására utasított Farkas István békési lakos, aki a Szoboszlóról Békésre költözött nagyatyja, Ferenc, után hajdúnemesi bizonyítványt kért 1798 jkv. 133/29.

Fartus János hajdúdorogi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Fazekas hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói 1804-ben János és fiai Sándor; András, Sámuel, Bálint, János és István. 1768 Dad. 15.

Fejér hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben András, kinek özvegye vétetett fel a hajdúnemesek névjegyzékébe. Leszármazói Topa, Verem, Csősz és Komoldi melléknéven ismeretesek. Hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1829 f. 3 N. 1 és 1823 jkv. 448/905 és 494/1096. Polg. P. 1818 Endor 15. E családból származott Sándor hosszúpályii református lelkész is.

Leszármazás :

Fehér hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek egyik leszármazója János hajdúnemesi bizonyítványt kap 1805 jkv. 57.

Fejér hajdúböszörményi család. Tagjai Ferenc, György, István, Mihály, Pál hajdúnemesi bizonyítványt kérnek a kerülettől azon az alapon, hogy ősük György 1702-ben katona volt és azért nem vették fel a hajdúnemesek névjegyzékébe 1820 jkv. 329/804. Polgári Perök 1826 Váz 8.

Fejérváry hajdúdorogi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Fekete hajdúböszörményi család. Ősük 1702-ben János, kinek leszármazói Zs. vagy S. megkülönböztetű betűvel hajdúnemesi bizonyítványt nyertek 1843 jkv. 347/1224 Zsigmond és János 1843 Rét 21 és 1843 f. 17/80.

Fekete hajdúböszörményi család. Ősük 1702-ben Mihály, kinek leszármazói 1797-ben János, Péter és Ferenc. Ez utóbbi Ferenc Nánásra költözött s 1807-ben hajdúnemesi bizonyítványt kapott 1807 f. 2 N. 73.

Leszármazás :

Mihály	}	István	}	Péter	}	
1702				szenátor		
				Ferenc	}	Ferenc
				Nánás		1807 Nánás

Fekete hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Péter, kinek leszármazói több ízben nyertek hajdúnemesi bizonyítványt. Így István 1794 jkv. 290/80 ; István, Mihály, János 1807 jkv. 375:40 ; Mihály, János, Gábor 1818 jún. 23 ; György tokaji lakos 1819 f. 2/16 ; 1822 f. 1/71 ; 1820 f. 1/80 ; 1807 f. 2/36 ; 1847 f. 9/38. Egyéb adatok a Kucsmás Feketék részéről 1820 f. 1/75 és 1820 f. 4/70.

Leszármazás :

						Péter 1702							
István				György									
István		Mihály		István		Mihály		Péter					
Péter		István		Mihály		István		Mihály		György			
Péter	István	Gábor	János	Gábor	Mihály	István	György	János	Gábor	tokaji lakos 1810			

Fekete János hajdúdorogi lakos. 1702. Leszármazói ismeretlenek.

Fekete hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kaptak a kerülettől

1846 jkv. 1732 ; majd nemesi bizonyáglevelét Szabolcs vm.-től 1847 március 8-án, kihirdette a kerület 1847 jkv. 494 lap f. 9/18.

Leszármazás :

János 1702	}	Mihály	}	Mihály sz. 1742	}	Dávid	}	Sándor
						Sándor		{ Imre
								{ Dávid
						János		{ Lajos
								{ Mihály
				István sz. 1745				{ Sámuel
						András		{ Pál
								{ Sándor
						Imre		{ János
								{ 1847

Fekete Halasi hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben László és Mihály, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Fényi vámospércsi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói 1804-ben Mihály fiai István, Miklós, András ; István fiai István, Gábor ; Mihály fia András ; János fia János és István nagylétai lakos.

Fodor hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói 1797-ben Pál, János és György. E György 1807-ben hajdúnemesi bizonyítványt kér 1807 f. 2/36.

Fodor hajdúnánási család. Ősei 1702-ben István és János, kiknek leszármazóit lásd az ármalisták között. Egyéb adat 1791 f. 7/15.

Fogarassy Tamás hajdúböszörményi hadnagy és postamester 1702-ben ; leszármazói nincsenek.

Fónagy István és Mihály 1702-ben hajdúszoboszlói lakosok. Leszármazóik nincsenek.

Forgács István vámospércsi lakos szépatyja Mihály után hajdúnemesi bizonyítványt kér. Nincs benne az 1702. évi összeírásban. 1820 jkv. 247/407.

Fóris István hajdúböszörményi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Füle hajdúnánási család. Őse 1702-ben Benedek, kinek leszármazói 1804-ben Mihály és fiai Dávid, József, Sándor, Gábor ; János debreceni lakos és Sámuel.

Gábor hajdúhadházi család hajdúnemesi bizonyítványt kér 1795 jkv. 20/111., jóllehet őse az 1702. évi összeírásban a libertinusok között van.

Gál György hajdúdorogi lakos mint hajdúnemes fejadója elengedését kéri. Mivel 1702-ben őse a libertinusok között van, bizonyításra utasított 1822 jkv. 3/14. és 1823 jkv. 481/1037.

Galaezi hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazói 1797-ben János fiai János és István; István fiai Bálint, Ferenc, János és István hajdúnemesi bizonyítványt nyertek 1794 jkv. 359/64.

Galambos István hajdúhadházi lakos 1702-ben; leszármazói ismeretlenek.

Gáti hajduszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói 1804-ben Mihály fiai Bálint, Sándor; István fia István; Péter fiai Mihály, Péter; Miklós fia Miklós; Bálint, György és István. Miklós 1807-ben hajdúnemesi bizonyítványt kapott 1807 f. 2/72; egyéb 1805 jkv. 26. sz.; 1846 f. 8/53 és 1846 f. 12/24 és 14/6.

Gebei vámospércsi család. Ősei 1702-ben István és Tamás. Tamás leszármazói 1804-ben Debrecenben laknak.

Gellért hajduszoboszlói család. Őse 1702-ben Gáspár, kinek leszármazói 1804-ben Sámuel, Gergely, Mihály, János, István és Bálint. Hajdúnemesi bizonyosságlevelök 1847 f. 8/12 és jkv. 358/1615. sz. Egy ág Karcagra került, mely ősi javaiért perel 1813 jkv. 231/168 és P. P. 1847 Jog 25.

Leszármazás :

Gáspár	{	István	{	Sámuel	{	Gergely	{	Mihály
1702								Sámuel
								Sámuel { János
								1847 { 1847

Gerendássy Mihály vámospércsi lakos 1702-ben; leszármazói Debrecenbe kerültek.

Gerőe hajdúhadházi család. Őse 1702-ben István, kinek egyik leszármazója József birtokpert folytat 1806 Nabot 24.

Girinyi hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Péter, kinek leszármazói 1794-ben hajdúnemesi bizonyítványt nyertek. 1794 f. 6/50.

Leszármazás :

Péter	{	Mihály	{	Mihály	{	Mihály
1702						Péter
						1794
						{ János
						{ István

Gombási vámospércsi család. Őse 1702-ben Ferenc, kinek leszármazói 1804-ben 4 Mihály, 4 István, András, 3 Ferenc, 3 János és Miklós.

Gorsás Mihály hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Göncezy hajdúnánási család. Őse 1702 György, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Görög hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Demeter, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Görög András hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Állítólagos leszármazója János 1838-ban hajdúnemesi bizonyítványt kér 1838 f. 5/23.

Guba vámospércsi család. Őse Gergely a nagyváradai káptalan levéltárából 1622. évről kelt acquisitionalis levélben, mely Vámospércs város levéltárában még 1804-ben meg volt. Leszármazói 1804-ben Mihály fiai Mihály, János, Sándor; Mátyás bagaméri lakos és János fia Mátyás. 1830 jkv. 1027. sz. és 1794 f. 4—3.

Gulyás hajdúdorogi család, másképp Gulyás Varga. Őse 1702-ben Miklós, kinek leszármazói, köztük János hajdúböszörményi szenator hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1822 f. 1 N. 14. Egyéb adatok 1807 f. 3/47 és 1823 f. 1—14; 1819 f. 6/42.

Leszármazás :

$$\begin{array}{c} \text{Miklós} \\ 1702 \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{János} \\ \text{György} \end{array} \right.$$

Gyenge hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1798 f. 1 N. 45. Egy ága Békésen lakott 1797-ben.

Leszármazás :

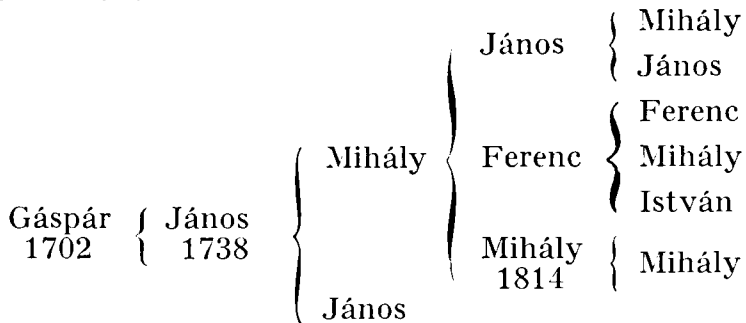
$$\begin{array}{c} \text{György} \\ 1702 \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{György} \\ \text{István} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{Mihály} \\ \text{György} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{András} \\ \text{Ferenc} \\ \text{György} \\ \text{Ferenc} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{András} \\ \text{György} \end{array} \right.$$

Györffy hajdúhadházi és hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János Hajdúhadházon, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Győrössy hajdúböszörményi család. Ősök István az 1702. évi összeírásban a libertinusok között szerepel; miért is István, Bálint és János hajdúnemesi bizonyítvány kérők kérelme nem volt teljesíthető 1839 f. 3. N. 30.

Győri hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben a hajdú nemesek között nincs, de 1738-ról igazolja, hogy örökös hajdú telke van Jánosnak s ez alapon hajdúnemesi bizonyítványt kér. 1814 jkv. 206/22. Valószínűleg az 1702. évi libertinus Gáspár leszármazói. Egyéb adat 1791 f. 7 N. 15.

Leszármazás :

Hadas hajdúnánási család. Ősei 1702-ben Mihály, István és János, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Hadsi hajdúdorogi család. Őse 1702-ben János, kinek fia János 1786-ban birtokpert folytat a kerület előtt 1786 Jaj 126. Egyéb adat 1795 f. 3/91 és 1795 f. 2/75.

Leszármazás :

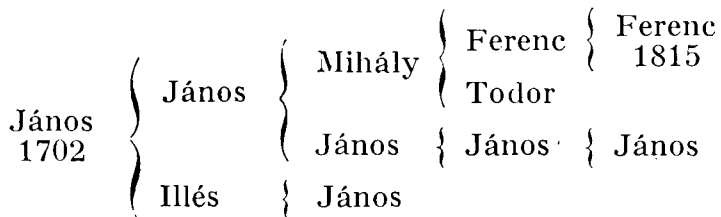

Valószínűleg ebből a családból származott az a Demeter hajdúböszörményi lakos is, aki Szatmár vm. előtt akarta nemességét igazolni 1785-ben.

Hajdú böszörményi család. Ősei 1702-ben János, István és Mihály, kik közül János leszármazója János 1820-ban hajdúnemesi bizonyítványt kér 1820 jkv. 207/246.

Hajdú dorogi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1815 f. 5/88.

Leszármazás :

Hamza vámospércsi család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazói 1804-ben György fiai János, György, István; Mihály fiai István, Ferenc, András és Ferenc.

Haranghy hajdúszoboszlói család. Ősük 1702-ben János, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Hárs György hajdúböszörményi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Hartyáni Balázs és János szoboszlói lakosok 1702-ben. Leszármazóik nincsenek.

Hatházy hajdúhadházi család. Őse az 1702. évi összeírásban János városi hadnagy, kinek leszármazói János, Ferenc és István birtokpert folytatnak 1819 Dán 14. P. P. E családhoz való tartozandóság alapján igyekezett hajdúnemességét bizonyítani Ferenc 1805 f. 2/49 azonban Hatház város jelentése szerint semmiféle vérségi kapcsolatban nincs a tősgyökeres Hatházy hajdúnemes családdal, és birtoka is anyai ágról való s különben is őse Péter neve az 1702. évi összeírásban nincs. 1817 f. 1/108 és 1798 jkv. 42/55, végül 1806 jkv. 213/67.

Hatházi István böszörményi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Hatuju v. Szemes hajdúnánási család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Hegedűs hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Tamás, kinek leszármazói bizonyítványt kapnak a kerülettől 1794 f. 7 N. 45 és 1795 jkv. 17 l. Valamelyik vármegye előtt nemességvitató pert is folytattak. 1804-ben leszármazói András és fiai Sámuel és Sándor; továbbá Mihály.

Hegedűs János dorogi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Hodos hajdúnánási család. Őse 1702-ben Pál, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Horogh hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Lukács és Menyhért, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Horváth hajdúnánási család. Őse 1702-ben Demeter, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Horváth hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben György és János, kiknek utódait lásd az ármalista nemesek között.

Hőgyes hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben András; leszármazói közül András családi perük iratainak kiadását kéri 1793 jkv. 58/25 és 1806 Ozmán 24.

Iszáj hajdúdorogi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak és fejadó alól felmentetnek 1822 jkv. 60/352 és 1843 Rét 25.

Leszármazás :

István	}	Miklós	}	János	}	György
1702		János				1822

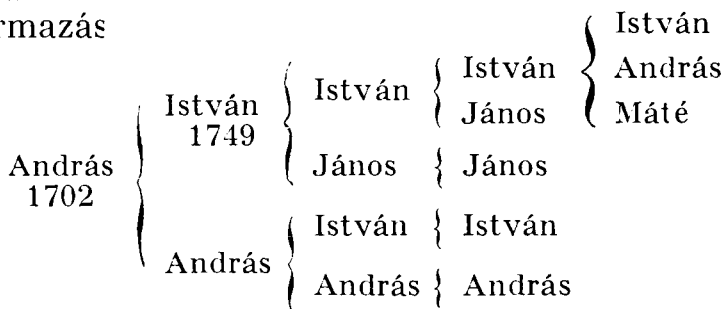
Jámbor hajdúnánási család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói 1804-ben István fia Gáspár; Bálint fiai Sándor, Bálint, Gábor; István fia István és Mihály fia Mihály. Hajdúnemesi bizonyítványt kaptak Mihály és István 1794 f. 1/63.

Jeges hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben István és János, kik közül Jánosnak a leszármazói 1804-ben János és fiai Sándor, Salamon és unokája Sámuel; István fiai Miklós, Sámuel; Péter fiai Sándor, Dávid, János, István és Mihály fiai Bálint és Mihály.

Jeles hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Demeter, kinek leszármazói közül János és Demeter hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1807 f. 2/36 és János, mint insurgens nemes vitéz adó alól felmentést nyer 1821 jkv. 566/40.

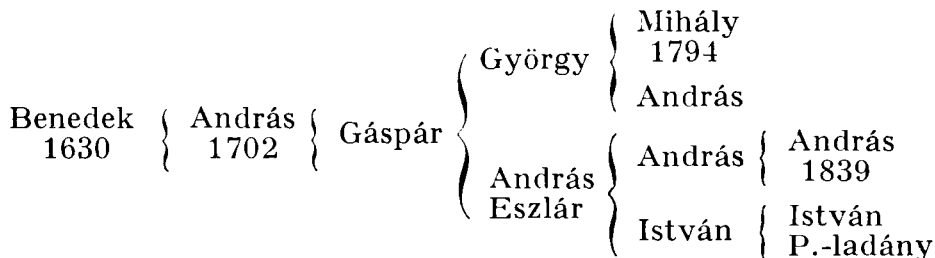
Jószay hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1845 f. 3/34. Egyéb adatok: 1838 f. 3/29 és 1843 f. 11—20. P. P. 1844 Tér 2.

Leszármazás

Juhász hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Bálint, maradékai nincsenek és András, kinek leszármazói és pedig Mihály hajdúböszörményi; András tisztaeszlári és István püspökladányi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1839 f. 7—14. Egyéb adatok: 1809 f. 2/51; 1794 f. 6/50.

Leszármazás:

Juhász Miklós hajdúdorogi lakos 1702-ben. Valószínűleg ennek leszármazója János, aki hajdúnemessége címén feladója elengedését kéri 1823 jkv. 513—1209.

Juhász hajdúböszörményi család. Ősei 1702-ben János, kinek leszármazói nincsenek és György, kinek leszármazói hajdú-

nemesi bizonyítványt kapnak 1794 f. 6/50. Közülök Péter tokaji lakos 1804-ben. Egyéb adat 1807 jkv. 375/35 és 1808 jkv. 14—11.

Leszármazás :

$$\text{György } \left. \begin{array}{l} \\ 1702 \end{array} \right\} \text{ Péter } \left\{ \begin{array}{l} \text{György } \left\{ \begin{array}{l} \text{Péter} \\ \\ \text{István } \left\{ \begin{array}{l} \text{István} \\ 1794 \end{array} \right. \end{array} \right. \end{array} \right.$$

Juhos hajdúhadházi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd az ármálisták között.

Kabay István és János 1702-ben hajdúszoboszlói lakosok, leszármazóik nincsenek.

Kálmán István 1702-ben hajdúszoboszlói lakos, leszármazói nincsenek.

Kádár hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben György, kinek István nevű fiától István, György és Sámuel unokái voltak 1768 Dako 5 ; 1804-ben leszármazóik Sándor, Miklós, János, Mihály, Pál, István, Dávid, továbbá Bálint és Sámuel szatmári lakosok.

Karacs hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben János és András. András leszármazói 1804-ben András fiai Mihály, Bálint ; Mihály fiai Dávid és András ; István fiai Imre, Sándor, Bálint és Mihály fia Sándor. Hogy e család rokon-e a Földesen lakó ármálista Karacs-családdal, kinyomozni nem sikerült.

Karácsón hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak a kerülettől 1846 f. 9 N. 2. ; 1846 Szer 25 és 1818 f. 1—25.

Leszármazás :

$$\text{N. } \left\{ \begin{array}{l} \text{János } \left\{ \begin{array}{l} \text{János } \left\{ \begin{array}{l} \text{István } \left\{ \begin{array}{l} \text{Bálint } \left\{ \begin{array}{l} \text{Pál} \\ 1846 \end{array} \right. \end{array} \right. \end{array} \right. \end{array} \right. \\ 1702 \left\{ \begin{array}{l} 1745 \left\{ \begin{array}{l} 1756 \left\{ \begin{array}{l} 1809 \end{array} \right. \end{array} \right. \end{array} \right. \\ \text{Sámuel} \end{array} \right.$$

Kapusi, lásd Veress.

Karesa hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Péter, kinek leszármazói 1804-ben Péter és fiai Mihály, János, Péter. — Később János tolcsvai lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér. 1823 jkv. 291—146.

Karczagi András 1702-ben hajdúszoboszlói lakos. Leszármazói nincsenek.

Kaskötő István 1702-ben hajdúhadházi lakos. Valószínűleg ennek leszármazója Demeter dorogi lakos, aki adó engedést kér. 1822 jkv. 53/305.

Keeskeméti Mihály 1702-ben hajdúszoboszlói lakos ; leszármazói nincsenek.

Keeskeméti János 1702-ben hajdúdorogi lakos. Leszármazói ismeretlenek.

Keeskés István 1702-ben vámospércsi lakos. Leszármazói nincsenek.

Kéky hajdúnánási család. Ősei 1702-ben Gáspár, Gergely, János és Mátyás, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Kelemen hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Kereki István hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Keresi Mihály hajdúböszörményi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Keresztessy András hajdúkerületi kapitány Rákóczi György fejedelem 1656 nov. 2-án és a leleszi konvent 1656. évi oklevele szerint.

Kémery hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Pál, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Kerékgyártó hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazói 1804-ben András fia János ; István fiai István, Sándor, Imre ; András fiai Bálint, Sándor és István fia István.

Kerékgyártó, lásd Torday.

Kéri Ferenc hajdúböszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Király János hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Utódai ismeretlenek.

Kiss hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói és pedig Mihály szenátor és Ferenc szentistváni (Veszprém vm.) lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1795 f. 5/60 és 1796 f. 3/47. Ugyanezen ős után hajdúnemesi bizonyítványt kérnek András, István é. Mihály 1807 f. 5/41.

Leszármazás :

András 1702	}	Mihály	}	János	}	Mihály 1795 Ferenc
----------------	---	--------	---	-------	---	--------------------------

Kiss hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Benedek, kinek leszármazói János és István hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1806 f. 3 N. 27 ; majd István, Bálint és Benedek testvérek, illetve ezek fiai István ; Bálint ; Benedek, Bálint, Gábor Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelet nyernek 1829 május 11-én, kihirdette a kerület 1829 jkv. 406/677.

Kiss hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Gáspár, kinek leszármazóját Ferencet lásd az ármalista nemesek között. 1797 f. 4/45.

Kiss hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek utódai 1797-ben Ferenc, Gergely, János, Bálint és István. János hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1820 jkv. 248/415.

Leszármazás :

János 1702	}	János	}	András	}	István	}	István
						András	}	Bálint 1820

Kiss hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek leszármazói Mihály és Ferenc hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1794 f. 6 N. 50.

Leszármazás :

Mihály 1702	}	Mihály	}	N.	}	Mihály 1794
						Ferenc

Kiss hajdúböszörményi család. Őse 1702 ben Pál, kinek leszármazói János ládházai (Borsod vm.) és József szentistváni (Veszprém vm.) ref. lelkész, továbbá Pál, István és Ferenc hajdúböszörményi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1794 f. 6/48 ; 1820 f. 3/52 és 1818 f. 3/32.

Leszármazás :

Pál 1702	}	András Ládháza	}	András	}	István	}	András	}	János	}	József 1818	}	Károly
				Pál	}	Pál	}	Pál	}	István	}			
						Ferenc								

Kiss András hajdúböszörményi lakos és rokonai Márton, Péter, József, György, István, János és Gábor hajdúnemesi bizonyítványt kérnek s mert igazolni nem tudták 1702. évi ősüket polgári perre utasítottak. 1820 jkv. 330/813.

Kiss András hajdúböszörményi lakos és testvérei István és Mihály hajdúnemeseknek elismertetnek 1825 jkv. 770/84 és 1825 f. 3/35.

Kiss hajdúböszörményi család, melynek tagjai Bálint, János és István a János fiai, illetve János, Gergely, András és Ferenc fiai hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1794 f. 5/31.

Gergely	{	Mihály	{	János	{	Ferenc	{	Bálint
								János
								István
								János
								Gergely
								András

Kiss András hajdúböszörményi és András hajdúnánási lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1702-ben Hajdúnánáson az összeírásba felvett Miklós után. Nem lévén az összeírásban Miklós bizonyításra utasítottak. 1815 jkv. 342/40 ; 1828 jkv. 72/306 ; 1830 f. 2/86.

Kiss Péter hajdúdorogi lakos, bár 1702-ben a hajdúnemesek között őse nincs, nemesi bizonyítványt kér 1814 jkv. 195/56 ; 1815 jkv. 321/189. és 1816 jkv. 46/75 ; István szintén dorogi lakos pedig a kerületi kir. biztoshoz tesz panaszt, hogy nem kap hajdúnemesi bizonyítványt. 1815 jkv. 340/24 és f. 2/24.

Kiss hajdúhadházi család. Őse 1702-ben György, kinek unokája Mihály hajdúnemesi bizonyítványt kap 1798 jkv. 41/54 ; később Péter és András ugyanazt kérnek 1815 jkv. 123/37. Lásd az ármálisták között.

Kiss hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben András, kinek utódait lásd az ármálista nemesek között. Ennek a leszármazója Imre péterszegi ref. lelkész és fiai Imre debreceni salétrom inspector ; György, Dániel és Károly 1804-ben.

Kiss hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek fia András Tépere költözött s ezért Tépei Kiss néven nevezték visszaköltözött leszármazóit. Nemesi bizonyítványt kaptak Mihály, András és István 1818 f. 4 N. 80. P. P. 1818 Endor 23.

Leszármazás :

István	{	András	{	Mihály
				1818
				András
				István
				István

Kiss hajdúszoboszlói család, melléknevén Jeremi bemutatott okmányai alapján hajdúnemesi bizonyítványt kér 1846 jkv. 1640 sz ; polgári törvényszékre utasított 1846 jkv. 1823 sz.

Kiss vámospércsi család. Őseik 1702-ben Ferenc, Gáspár és János, kiknek leszármazóit lásd az ármálista nemesek között.

Kliesik hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Simon, kinek egyik utódja György birtokpert folytat 1785-ben.

Koesis János hajdúböszörményi lakos az 1797. évi összeírásban mint hajdúnemes szerepel, mert ősei 1679 és 1738. években örökös telekkel birtak.

Kola hajdúnánási család. Őseik I. Leopold király 1666 dec. 1. kelt diplomájában Demeter, majd 1702-ben András és György, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

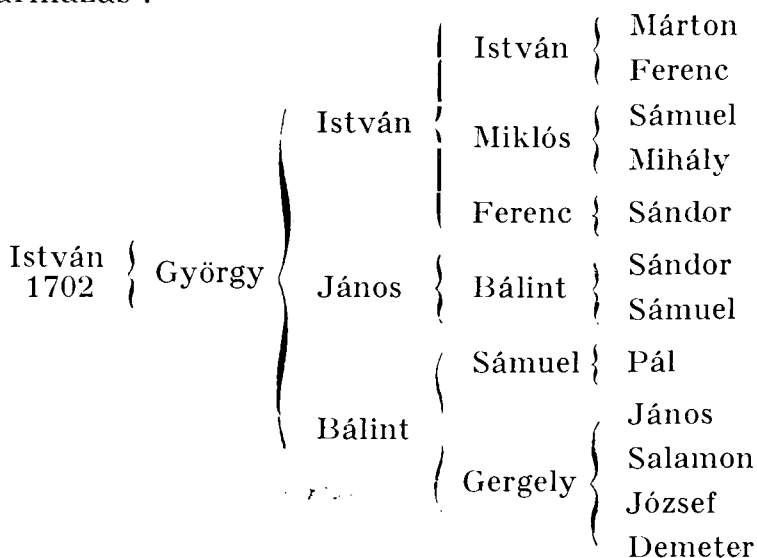
Kolompár János 1702-ben hajdúböszörményi lakos. — Utódai nincsenek.

Kolos György 1702-ben hajdúböszörményi lakos. Utódai nincsenek.

Komjáthy hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazásói István és András hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1798 f. 1-45/73.

Komlói hajdúszoboszlói család. Ősük 1702-ben István, aki Hajdúböszörményben vétetett fel a hajdúnemesek közé s akinek fia György szakadt Szoboszlóra, ahol mesterségéről Szabónak is hívták. Nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vármegyétől 1836 május 2, kihirdette a kerület 1836 jkv. 200/704, Márton; Ferenc; Sámuel, Mihály; Sándor; Pál; Salamon, József és Demeter és ezek fiai. 1821 jkv. 504/715; 531/780.

Leszármazás :

Komlós Orbán 1702-ben hajdúböszörményi lakos. Leszármazói nincsenek.

Komonári István 1702-ben vámospércsi lakos. Leszármazói nincsenek.

Komor vagy Szabó hajdúhadházi család hajdúnemesi bizonyítványt kér, de mert ősük 1702-ben a hajdúnemesek közé nem vétetett fel, nem kap. 1815 jkv. 125/35 ; 1805 jkv. 101 ; 1798 f. 2/9.

Kónya György debreceni lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér állítólagos szoboszlói ősei után. 1702-ben őse nem lévén az összeírásban, nem kap. 1803 jkv. 264/74.

Kovács hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói 1797-ben János és György. Van még 1702-ben egy másik András is, de annak leszármazói nincsenek.

Kovács hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Benedek, kinek leszármazói 1797-ben Mihály, János, István és Mihály.

Kovács mellékneven Máté hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazói István, Mihály, János hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1807 f. 1/27.

Leszármazás :

$$\text{György } \left. \begin{array}{l} 1702 \\ \end{array} \right\} \text{ N. } \left\{ \begin{array}{l} \text{István} \\ \text{János} \\ \text{Mihály} \end{array} \right\} \text{ Mihály}$$

Kovács hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói 1797-ben Mihály, István, András és Péter.

Kovács vagy Kiss hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1794 f. 6/50 ; majd később Mihály, István és Péter Szabolcs vármegyétől nemesi bizonyságlevelet 1846 nov. 30. Lásd az ármálisták között.

Kovács hajdúnánási család. Ősük 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd az ármálista nemesek között. Egy tagja e családnak György mikepércsi lakos 1804-ben.

Kovács hajdúnánási család. Őse 1702-ben György, kinek unokája György hajdúnemesi bizonyítványt kap 1793 f. 11/58.

Kovács hajdúnánási család. Őse 1702-ben Péter, kinek leszármazóit lásd az ármálista nemesek között.

P. Kovács Mihály, Miklós és Péter hajdúnánási lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1819 jkv. 33/42. Az 1702. évi összeírásban ősük nincs.

Kovács hajdúszoboszlói család. Ősük 1702-ben István. Leszármazóit lásd az ármálista nemesek között.

Kovács András hajdúszoboszlói hajdúnemes adóelengedésért folyamodik a Helytartótanácshoz 1794 f. 7/14.

Kovács vámospécsi család. Ősei 1702-ben János és Miklós. Leszármazóik 1804-ben Szűcs melléknéven János fiai János, István; Miklós fiai Miklós, István; és György fiai István és János.

Kozák hajdúböszörményi család. Őse István, aki azonban az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba nem vétetett fel, pedig örökös telekje volt a családnak. Leszármazói polgári per útján igazolták hajdúnemességüket s erről bizonyítványt kaptak 1807 f. 2/36 és 1810 J. 9.

Leszármazás :

$$\begin{array}{c} \text{István} \\ 1702 \end{array} \left\{ \begin{array}{c} \text{István} \\ \text{István} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{c} \text{János} \\ 1810 \\ \text{István} \end{array} \right.$$

Kozák hajdúdorogi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Kozma hajdúdorogi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói Péter, János, Mihály, András hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1815 jkv. 321/189. és 1823 f. 1—28. P. P. 1767 Ca. 25 és 1761 Na. 8.

Töredékes leszármazás :

$$\begin{array}{c} \text{N.} \\ \left\{ \begin{array}{c} \text{János} \\ 1702 \\ \text{Miklós} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{c} \text{Ferenc} \\ \text{István} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{c} \text{János} \\ 1761 \end{array} \right.$$

Kömpöly Mihály 1702-ben hajdúszoboszlól lakos. Leszármazói nincsenek.

Krisztin János 1732-ben hadházi lakos, leszármazója György 1775 Lal. 32. sz. a.

Kulesár István hajdúböszörményi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér. Az 1702. évi összeírásban őse nincs. 1804 jkv. 414/74.

Kulesár János és Pál hajdúszoboszlói lakosok 1702-ben. Leszármazóikat lásd Tóth név alatt.

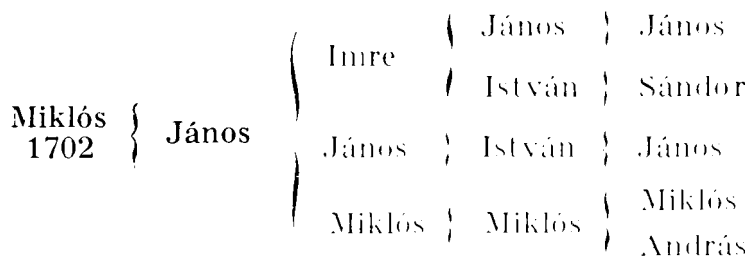
Kun hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Ferenc, kinek leszármazói Demeter 1805 jkv. 44/59 és István 1827 jkv. 190/180 hajdúnemesi bizonyítványt nyernek. Lásd az ármalista nemesek között is.

Leszármazás :

$$\begin{array}{c} \text{Ferenc} \\ 1702 \end{array} \left\{ \begin{array}{c} \text{Demeter} \\ 1720 \\ \text{János} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{c} \text{András} \\ \text{Ferenc} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{c} \text{Demeter} \\ 1805 \\ \text{István} \\ 1827 \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{c} \text{András} \\ \text{Demeter} \\ \text{István} \end{array} \right.$$

Kun hajdúnánási család. Őse 1702-ben Miklós, kinek leszármazói János, István, Miklós hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1794 f. 1—47.

Leszármazás :

Kun hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói 1804 Mihály és fiai Mihály, Péter, Bálint, azután István és fia Bálint.

Kürthy hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Péter, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Ladányi Gergely hajdúkapitány II. Mátyás 1613 április 1-én kelt oklevelében.

Ladányi István 1702-ben hajdúszoboszlói lakos. Leszármazói nincsenek.

Lakatos János és Mihály 1702-ben hajdúböszörményi lakosok. Utódaik nincsenek.

László János 1702-ben hajdúdorogi lakos. Utódai nincsenek.

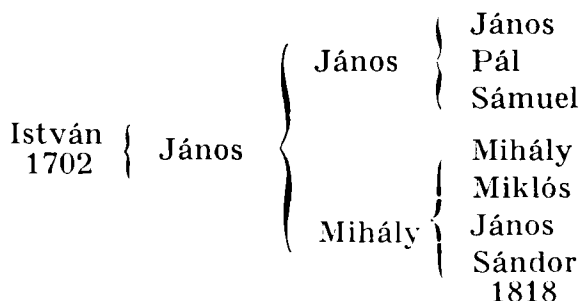
Lenthe hajdúnánási és hajdúszoboszlói család. Előbbi ágak őse 1702-ben Bálint; az utóbbinak Dávid és Mihály, leszármazóikat lásd az ármalista nemesek között.

Lépes Mihály hajdúböszörményi lakos 1702-ben. Leszármazói ismeretlenek.

Léta János hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Literati István hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Utódai Szoboszlai néven megbizonyítván azt, hogy ősük István 1699—1711-ig városi főjegyző lévén, csak azért íratott Literatinak, hajdúnemesi bizonyítványt kapnak P. P. 1818 Endor 79.

Leszármazás :

Löki Ferenc és József hajdúböszörményi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek, mert ősük 1702-ben tévedésből maradt ki az összeírásból 1820 jkv. 204/228.

Lovász Mihály hajdúhadházi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér 1794 f. 7/51. P. P. 1815 Bona 19. Őse nincs az 1702. évi összeírásban. Lásd az ármalista nemesek között is.

Leszármazás :

Gergely	{	Ferenc	{	István
				Mihály
				1794
		András	{	István
				Mihály

Literati Tamás böszörményi hajdú a leleszi konvent 1632. évi ; és András a leleszi konvent 1655. évi okiratában.

Lőrinczi István 1702-ben hajdúböszörményi lakos. Utódai nincsenek.

Luka György 1702-ben hajdúnánási lakos. Utódai nincsenek.

Lugosi, lásd Vajda.

Maghy hajdúnánási család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Magyar Gergely hajdúdorogi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Magyar hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben András és Pál, kiknek leszármazóit lásd az ármalisták között.

Magyar hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Ambrus, kinek leszármazói 1804-ben András fiai Mihály, János, Sándor, Imre ; Mihály fiai János, Pál ; Mihály fiai Sámuel, Sándor, Imre ; András fia Bálint ; Sándor fia Bálint ; Mihály fiai Mihály és János.

Máró hajdúnánási család. Őse 1702-ben János, kinek unokája János hajdúnemesi bizonyítványt a kerülettől 1793 jkv. 51/39 és 1792 jkv. 442/27 ; majd Szabolcs vm-től 1794 május 26-án nemesi bizonyosságlevelet nyer. Leszármazók 1804-ben István fiai Bálint, István, János, József ; Mihály fiai István, Bálint ; István fiai Sándor, Gáspár, András ; János fiai János, Mihály és András.

Márton hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben Mihály és István, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Mátyus hajdúböszörményi család. Ősük 1702-ben Márton, leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

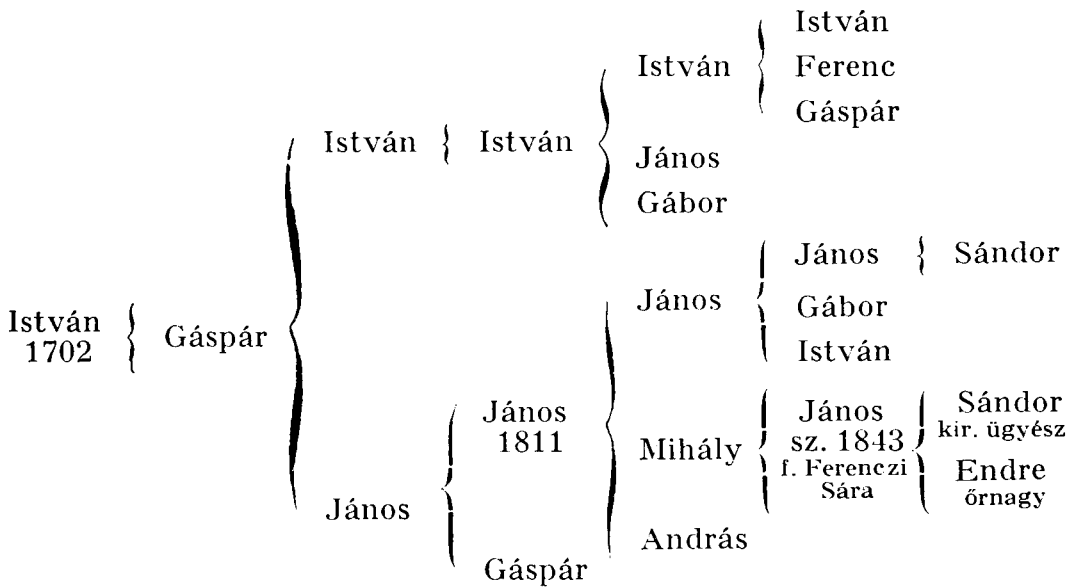
Menokos hajdúdorogi család. Őse 1702-ben András, kinek fiai Ferenc, György, János és Ferenc nevű kántor fiától unokája István. 1771 Gagy. 2.

Mészáros Demeter; István; János; Márton és Mihály 1702-ben hajdúböszörményi lakosok, kik közül csak Andrásnak van András nevű utóda 1797-ben.

Mézes vámospécsi család. Az 1797. évi összeíró bizottság előtt felmutatták 1743. évben kelt tanúvallomási jegyzőkönyvüket, melyben 80—90 éves tanúk eskü alatt állították, hogy a család őse István Szatmár vidékének ostromlásakor lett katona, majd hadifogoly s csak 1715-ben került vissza, továbbá a jegyzőkönyv szerint tényleg szenátor volt. Felvételtek a hajdúk közé 1804-ben István és fiai István, Sámuel; András; István fiai János, István, Mihály.

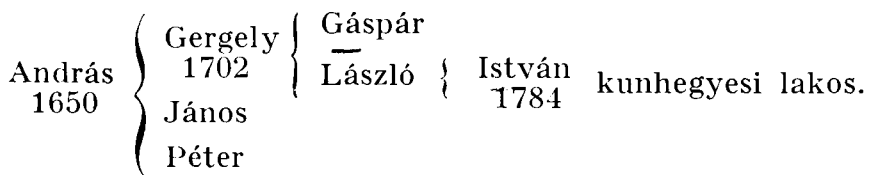
Mező hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói közül János 1807-ben és 1811-ben hajdúnemesi bizonyítványt kap, testvére Gáspár hadházi tanító. Ma élő leszármazói közül dr. Mező Sándor kir. ügyész és Mező Endre örnagy debreceni lakosok. 1811 f. 3/44. 1792 f. 10/86.

Leszármazás :

Mohácsi hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Gergely özvegye, kinek leszármazói László, Gáspár, István, András és Bálint hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1823 f. 6/53. P. P. 1769 Ebe 23 és 1784 Pakó 20. Lásd P. P. 1818 Ender 23.

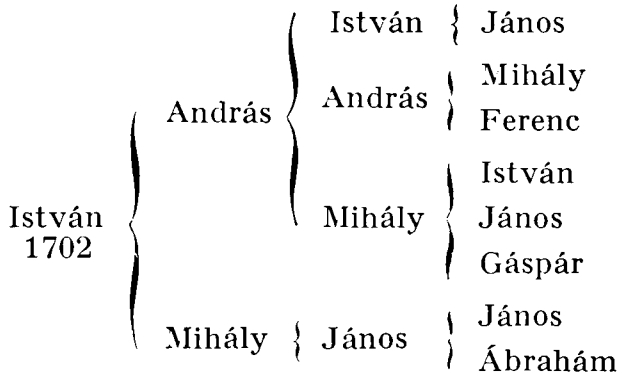
Leszármazás :

Molnár hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazója János hajdúnemesi bizonyítványt kér 1808 jkv. 12/56.

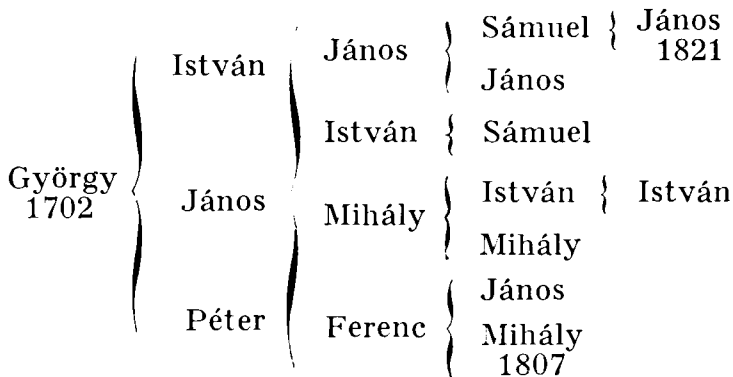
Molnár hajdúnánási család. Ősei 1702-ben István és Mihály, kik közül István leszármazói Mihály és János 1794 f. 1/44 ; 1810 f. 3/243 ; Sándor és Gábor pedig 1814 jkv. 240/74 nyernek hajdúnemesi bizonyítványokat.

Leszármazás :

Molnár hajdúszoboszlói és hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben György hajdúszoboszlói lakos, kinek fia János költözött Hajdúböszörménybe s kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1810 Jár 4 és 1821 jkv. 560/901. A szoboszlói leszármazók Szabolcs vm-től nyertek nemesi bizonyosságlevelet 1794-ben György fiai Péter és István után.

Leszármazás :

Montlika hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói Mihály és Gergely hajdúnemesi bizonyosságlevelet kaptak 1806 jkv. 258/62.

Monyori János 1702-ben hadházi lakos. Utódai ismeretlenek.

Móré hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben Balázs, Péter, Sámuel ; leszármazóikat lásd az ármalista nemesek között.

Móricz hajdúnánási család. Őse 1702-ben Pál ; leszármazói 1804-ben István és fia István ; Mihály fia János és Mihály, ez utóbbi debreceni lakos. Egyéb adat 1791 f. 7/15.

Murvay János hajdúböszörményi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Muzsay János 1702-ben dorogi; másik János és István hajdúszoboszlói lakosok, leszármazóik ismeretlenek.

Nábrády hajdúnánási család. Ősök az 1702. évi összeírásban sehol sem fordul elő, azonban később a leszármazók igazolták, hogy már az 1650-es évek táján tősgyökeres, telekkel bíró család volt s ez alapon hajdúnemesi bizonyítványt kaptak János és Sámuel testvérek 1830 f. 3 N 79. Nemességigazolási pert is kezdtek Szabolcs vm. előtt 1816 f. 16 N. 251.

Leszármazás :

Benedek 1630—1685	} Sámuel	{ Benedek 1715	} István	{ András	} Sámuel 1830
		{ János 1720	} Sámuel János	{ János	} János

Nagy hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói András, Mihály, János, Ferenc hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1810 f. 3/192. De mivel igazolni nem tudták, bizonyításra utasítottak. Lásd az ármalista nemesek között is. 1829 f. 5/27. és P. P. 1810 Jair 10.

Nagy Gergely hajdúkapitány II. Mátyás király 1613 ápr. 1-én kelt oklevelében.

Nagy hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói István, János, Mihály és Gergely hajdúnemesi bizonyítványt nyernek a kerülettől 1794 f. 6/48 és 6/50, majd 1825 f. 3/34.

Leszármazás :

János 1702	} Gergely	{ István	} István
		{ Gergely	} Gergely
		{ Mihály	} Mihály
		{ János	} János 1794

Nagy László polgári hajdú a leleszi konvent 1666. évi okiratában.

Nagy István hajdúhadházi lakos Hajdúböszörmény város által kiadott bizonyítvány alapján hajdúnemesi bizonyítványt kér. 1821 jkv. 349/123. és 1821. jkv. 355/146.

Nagy hajdúdorogi család őse 1702-ben András, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Nagy Péter balkányi és Mihály nagykállói lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek az állítólag Hadházon az 1702. évi összeírásba felvett Péter után. 1797 jkv. 471/114 és 1798 jkv. 133/31. Nincs ilyen az 1702. évi összeírásban 1797 f. 4/49. és 1820 f. 2/37.

Nagy Petri Ferenc hajdúnánási lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Nagy O. Péter hajdúnánási lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Nagy András hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Nagy Ferenc hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Nagy Gergely hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Nagy Ökrös hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1812 f. 1/97. Egyéb adat 1807 jkv. 241/49. 1810 Jair 8.

Leszármazás :

György 1702	{	Mihály	{	N.	{	Bálint
						Mihály
						István
						János
						János
						1812

Nagy hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben annak a Györgynek az özvegye, aki tatárfogságban halt meg. Leszármazói András, János, György és Ferenc hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1808 jkv. 131/31. és P. P. 1814 Huba 14. és 1810 Jair 104.

Leszármazás :

György 1702	{	György	{	János
				András
				György
				Ferenc
				1808

Nagy hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek állítólagos leszármazói László Nagy Mihály és János hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1821 jkv. 331/74.

Nagy István hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Nagy János hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Nagy Máté hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Nagy Mátyás hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Leszármazói 1804-ben Mátyás és fia Mátyás.

Nagy Miklós hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Nagy Borbély hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Péter, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Nagy József dobrai rector, hajdúszoboszlói születésű ifjú hajdúnemesi bizonyítványt kap 1804 jkv. 368/31 f. 2/27.

Nagy Márton hajdúszoboszlói lakos hajdúnemesi bizonyítványt kap. 1845 jkv. 545/1437. és 1603.

Nagy Miklós hajdúszoboszlói lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér 1844 jkv. 96/450.

Nagy vámospércsi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói 1797 és 1804. években Diószegen laknak.

Nagy Malmos vámospércsi család. Őse az 1702-ben véghez vitt összeírásban nincs, azonban a váradi káptalantól kivett s a város levéltárában őrzött 1622. évi acquisitionalis levélben szereplő István valóságos hajdúnemes volt s leszármazói 1804-ben János és fia János és Mihály, ez utóbbi szatmári lakos ; István, Mihály ; és István fiai András, János, István, Mihály.

Nánási István hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Nánássy István hajdúböszörményi jegyző a leleszi konvent 1656. évi okiratában.

Németh vagy Kiss hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói Ferenc és István hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1807 f. 3/88.

Leszármazás :

	István	}	István			
	Mihály	}	Ferenc	{	András	
István	1702	}			Mihály	
					Ferenc	
					Gábor	
			János	}	Mihály	

Németh hajdúnánási család. Ősei 1702-ben István és János, kinek leszármazóit lásd Némethy néven az ármalista nemesek között.

Németh János derecskei lakos, kinek ősei az 1650-es években hadnagyságot viseltek s valóságos hajdúnemesek voltak, kéri öccsét az insurgens seregben alhadnagynak felvétetni. 1793 f. 2/69.

Nyakas hajdúnánási család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Nyakó hajdúnánási család. Ősei 1702-ben István és János és másik János özvegye, s az előbbi Jánosnak maradékai István, János és András hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1810 jkv. 649/111. sz. P. P. 1764 Va 1.

Leszármazás :

János 1702	}	Mihály	{	Mihály 1764	{	András 1804	{	Mihály
				András				

míg özvegy Nyakó Jánosné maradékai 1804-ben István fiai István, András, János; András fiai András, István, Bálint, Demeter, Mihály, Gábor; János fia Sándor és István fia István, András.

Oláh János böszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Oláh Lőrinc böszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Oláh Mihály böszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Oláh hajdúnánási család. Ősei 1702-ben András, István és János, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Oláh hajdúnánási család. Őse 1702-ben Demeter, kinek állítólagos leszármazói Barczag Oláh János és atyjafiai hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1805 f. 2/28. és 1810 jkv. 550/119.

Oláh hajdúnánási család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazói 1804-ben Gábor és György.

Oláh András nánási lakos után, aki Dévaványáról költözött vissza Nánásra, unokái hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1823 f. 4/44.

Oláh András, István és Mihály hajdúnemesi bizonyítványt kérnek s bizonyításra utasítatnak 1824 f. 3/25.

Oláh hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói 1804-ben István és fia István csatári lakosok 1798 jkv. 42/59; István fiai Bálint Péter és János fia Mihály.

Oláh hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Mihály, kinek utódai Bálint, Péter és Mihály hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1846 jkv. 1065. sz. Az 1804. évi összeírásban utódai Mihály fiai Mihály és János.

Olasz János és Péter hajdúböszörményi lakosok az 1797. évi összeírásba mint hajdúnemesek felvétettek, mert 1738-ban örökös telekjök volt elődeiknek.

Orossi István és János 1702-ben böszörményi lakosok. Utódaik nincsenek.

Ökrös István hajdúhadházi lakos 1702-ben. Utódai ismeretlenek.

Padrah hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazóit lásd az ármálista nemesek között.

Pál Mihály böszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Papp hajdúdorogi család. Ősei 1702-ben Mátyás és Mihály, ez utóbbinak a leszármazói István és Mihály hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1815 jkv. 321/189 és 1822 jkv. 59/346.

Papp hajdúnánási család. Ősei 1702-ben György és János. A György leszármazói András, János és Demeter, továbbá fiaik József, Sándor; János; István; Sándor hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1806 f. 3—18; Jánosnak állítólagos leszármazói János és István ősük nevének bizonyítványban való kiadását kérik 1803 f. 4/56.

Papp hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Sámuel, kinek leszármazóit lásd az ármálista nemesek között.

Papp Demeter, György és Mihály 1702-ben hajdúszoboszlói lakosok, kiknek leszármazóik nincsenek.

Papp vámospércsi család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazói 1804-ben János és fiai István, Ferenc, Benedek.

Papp vámospércsi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói 1804-ben János és fia János; Ferenc és fiai Ferenc, István, Mihály; István; Mihály, ez utóbbi álmosdi lakos.

Parajos hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek László nevű fiától származott unokái László, Ferenc, György és János 1784-ben búdszentmihályi lakosok. P. P. 1784 Pakó 2.

Parthi hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben György és István, ez utóbbinak leszármazói 1804-ben János és fiai János, Sámuel, Mihály, Sándor és Bálint.

Peesenýés Ferenc, János és Mihály hajdúböszörményi lakosok az 1797. évi összeírásba, mint hajdúnemesek felvétetnek, mert 1738-ban már örökös telekjük volt őseiknek.

Peley János vámospécsi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Penith Száva dorogi hajdú a leleszi konvent 1666. évi okiratában.

Péntek hajdúböszörményi család. Ősei 1702-ben András és István. Ez utóbbinak Debrecenben és Hajdúböszörményben lakó leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1802 jkv. 232/45. és 1803 f. 4/56.

Péntek hajduhadházi család. Őse 1702-ben Ferenc, kinek István nevű utóda hajdúnemesi bizonyítványt kér 1794 f. 7—50.

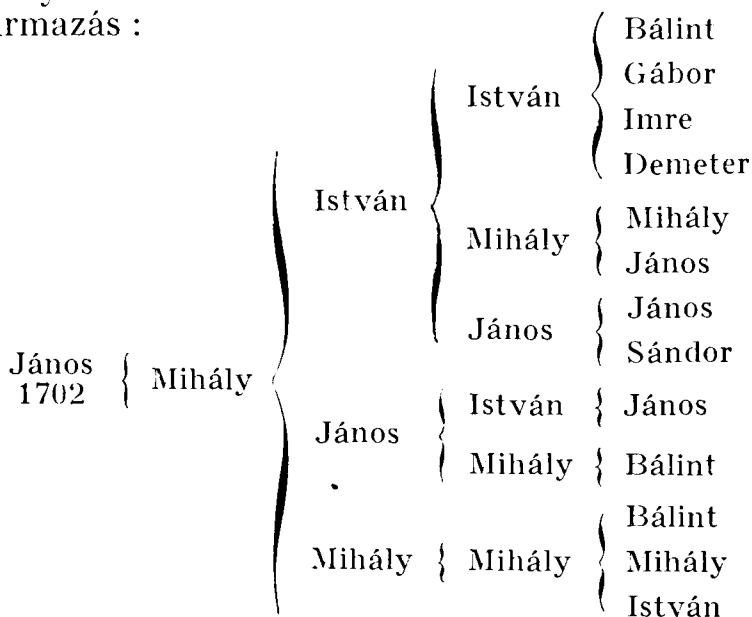
Pereze hajdúdorogi család. Őse 1702 György a libertinuosok között van, kinek leszármazója Mihály 1815 jkv. 321/189 ezért nem kap hajdúnemesi bizonyítványt.

Perik Sándor hajdúböszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Perik Ferenc és Mihály hajdúdorogi lakosok 1702-ben. Utódaik ismeretlenek.

Péter hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek leszármazói István, Péter, Mihály és János hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1794 f. 6—50.

Leszármazás :

Petrus János hajdúdorogi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér, de mert az 1702. évi összeírásban őse felvéve nincs, bizonyításra utasíttatik. 1815 jkv. 321—189.

Pinege István vámospércsi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Pipó hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Ferenc, kinek leszármazói József, Ferenc és Mihály hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1811 f. 2/125. Az 1797. évi összeírás szerint Ferenc téglási és Mihály tiszacsegei lakosok.

Leszármazás :

Ferenc 1702	{	Ferenc	{	András	{	Mihály Böszörmény	{	József
						Ferenc Csege	{	Mihály 1811
								Ferenc
								Mihály

Pócsi Gábor, Gergely és György hajdúdorogi hajdúk az adó alól felmentetnek bár 1702-ben ősük nincs 1822 jkv. 60/355.

Porkoláb hajdúnánási család. Ősei 1702-ben Demeter, Jakab, Ferenc és István, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Rabotás Péter szoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Rác György ; István ; János ; Orbán és Sámuel 1702-ben hajdúböszörményi lakosok. Sámuel leszármazói 1797-ben János és Gergely.

Rác Illés, János és Mihály 1702-ben hajdúdorogi lakosok. Leszármazóik és pedig János hajdúnemesi bizonyítványt nyer 1807 f. 2/36 ; Péter újfehértói lakos bizonyítványt kér 1796 f. 2/51 és Miklós, László, János és György kérnek 1831 f. 1—52.

Rác Pál hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Radó hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben János, kinek testvére András volt s már az 1702. évi összeírás előtt meghalt 1698. Ennek az Andrásnak a leszármazói igazolták hajdúnemességüket és nyertek bizonyítványt a kerülettől 1808 f. 5/37. Majd a hajdúnánási ág, mint az 1702. évi János állítólagos u ódai 1847-ben leszármazásuk bizonyítására utasítottak 1847 f. 5/34. P. P. 1846 Szer 43.

Leszármazás :

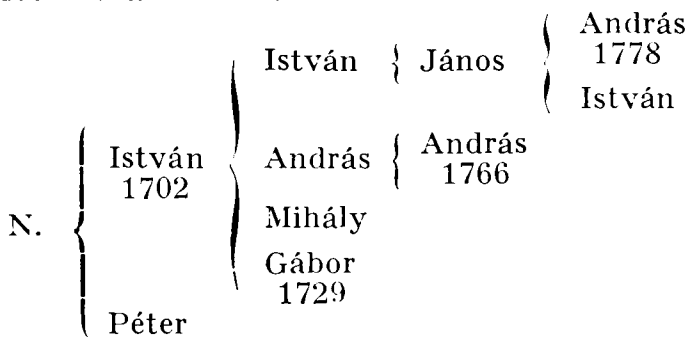
János 1702	{	N.	{	N.	{	Sándor Nánás 1807
András 1698	{	István	{	János	{	István 1812
						János
		Gergely	{	István	{	István 1802
						Imre 1835
				András	{	Sándor
						János András

Rákó hajdúdorogi család. Őse 1702-ben László, kinek leszármazói György, János, Mihály és Ferenc hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1805 jkv. 13/56.

Rákos hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek leszármazói 1797-ben Ferenc, Bálint, János, Mihály, András.

Reszei hajdúnánási család. Ősei 1702-ben Péter és István. Ez utóbbinak leszármazói éspedig István és Mihály hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1794 f. 1—62; s az 1804. évi összeírás szerint egyes családtagok pl. Sámuel debreceni; József pedig tokaji lakos. Nemesi bizonyítványt is nyert e család Szabolcs vármegyétől 1839 aug. 31-én. Egyéb adat 1794 jkv. 262.

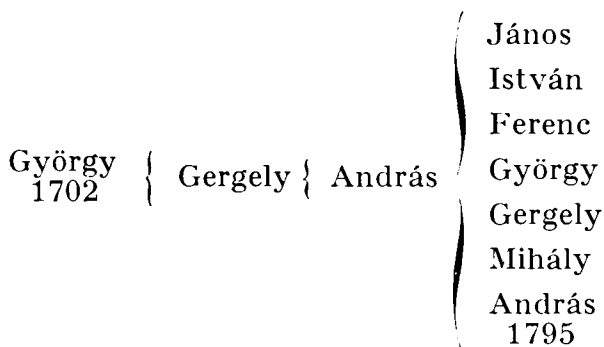
Töredékes leszármazás :

Román Mihály dorogi lakos 1702-ben. Leszármazói ismeretlenek.

Sajtos hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben György, kinek leszármazói István, Ferenc, András, Gergely, Mihály és György hajdúnemesi bizonyítványt kapnak a kerülettől 1795 f. 2/27. Egyéb adatok 1839 f. 15/8. Érdekes perök 1813 Hektor 13 sz. a.

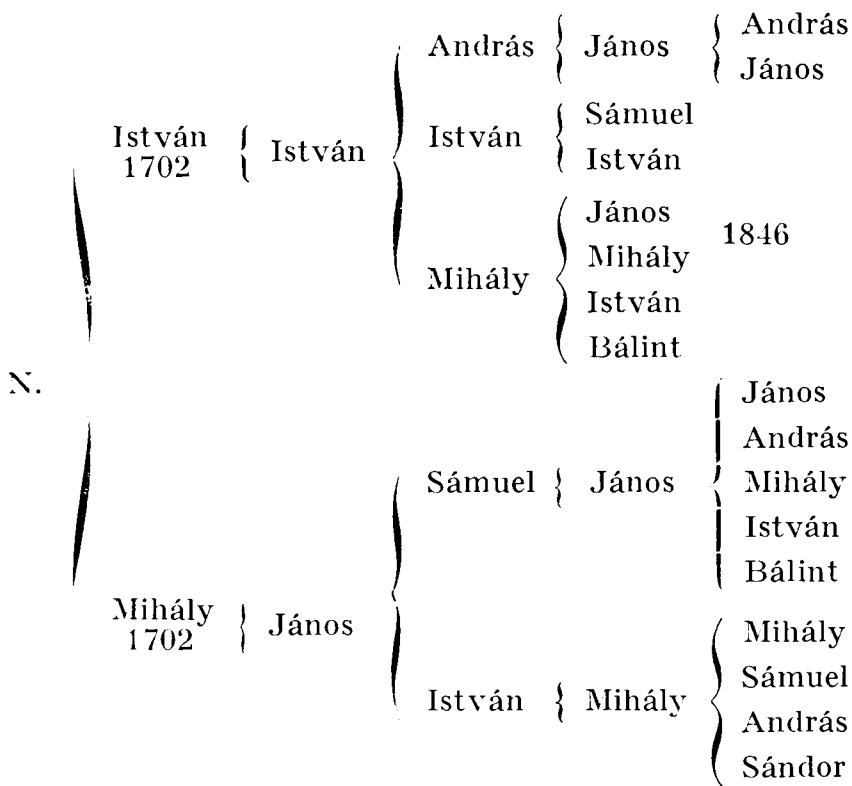
Leszármazás :

Sándor hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben István és Mihály, kiknek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1829 f. 3—74; majd Szabolcs vármegyétől nemesi bizonyít-

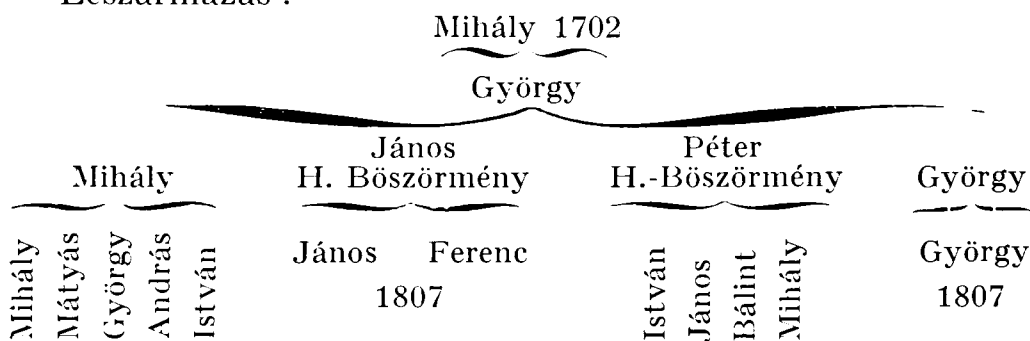
ságlevelet 1846 aug. 24-én, melyet kihirdetett a kerület 1846 jkv. 1671 sz. a.

Leszármazás :

Sándor vámospécsi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek leszármazói Sándor, János, Ferenc, Bálint Mihály hajdúböszörményi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1807 f. 3/88. Egy ág Debrecenben is lakott.

Leszármazás :

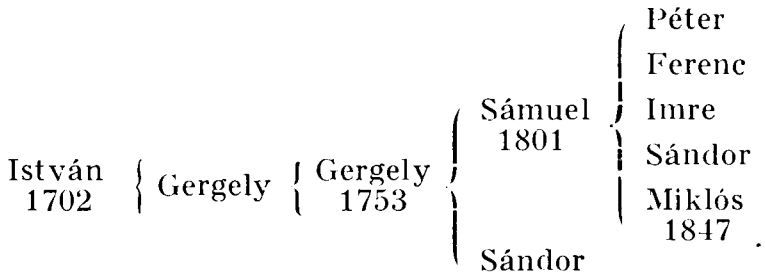

Sári hajduböszörményi család. Őse állítólag 1702-ben János, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyáglevelet kérnek 1820 jkv. 207 248 és 1822 f. 1—64.

Sáry hajdúnánási és hajdúszoboszlói család. Őseik 1702-ben Nánáson Péter; Szoboszlón Pál, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Sarkady hajdúböszörményi család. Ősei 1702-ben György és István. Ez utóbbi leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak a kerülettől 1806 f. 2/25. majd Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelet 1847 május 4-én, kihirdette a kerület 1847 jkv. 568 lap. f. 11—18. Egyéb adat 1848 jkv. 597 f. 5/36.

Leszármazás :

Sas Pál böszörményi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Seres András, János, Tamás szoboszlói lakosok 1702-ben. Utódaik nincsenek.

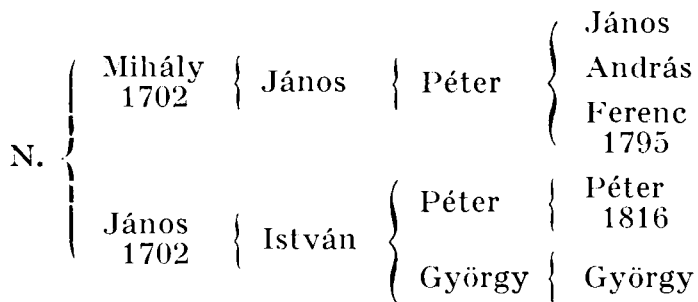
Serfőző György, István, László szoboszlói lakosok 1702-ben. Utódaik nincsenek.

Siket István vámospéresi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Silye hajdúhadházi család. Őse 1702-ben Ferenc, kinek leszármazói már hajdúböszörményi lakosok. 1840 f. 8/22. Lásd az ármalista nemesek között is.

Simon hajdúhadházi lakos. Ősei 1702-ben Mihály és János. Leszármazóik hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1816 Lord 11 ; 1795 f. 2/31. és 1837 f. 7/12.

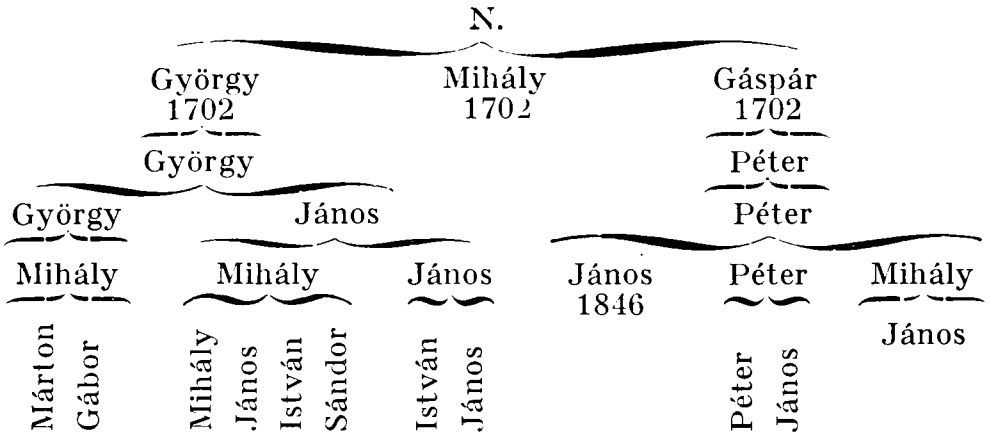
Leszármazás :

Sipos hajdúhadházi család hajdúnemesi bizonyítványt kér 1795 jkv. 20/112. Őse az 1702. évi összeírásba felvéve nincs.

Siteri hajdúböszörményi család. Ősei 1702-ben Gáspár, György és Mihály, kik közül Györgynek a leszármazói Hajdúnánásra kerültek s böszörményi atyjokfiaival együtt hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1807 f. 2/36 és 1846 f. 9—17. 1846 Szer. 22.

Leszármazás :

Sólyom János nánási lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Somody hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben Mihály özvegye és István. Az előbbinek leszármazói 1804-ben János, Mihály és fiai Mihály, István; Péter.

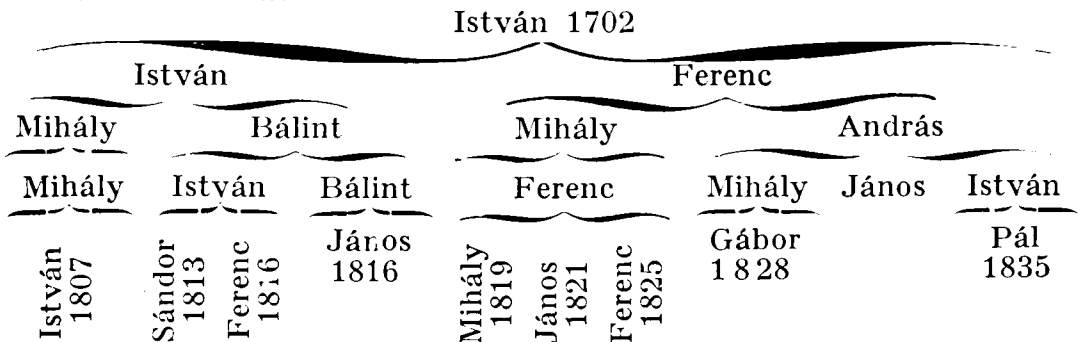
Somogyi Mihály hadházi lakos 1702-ben. Utódai ismeretlenek.

Somogyi hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben István és András, ez utóbbinak leszármazói 1804-ben Mihály fiai István, András, Mihály és Sámuel; András fia Sándor; Bálint fia Sándor. Hajdúnemesi bizonyáglevél 1828 jkv. 174/700. Lásd az ármálisták között is.

Somossy hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Miklós, kinek leszármazóit lásd az ármálista nemeselek között. Címeres pecsétje Mihálynak 1810 Jair 2.

Sós hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói 1804-ben Bálint, Mihály, Ferenc, István és András fiai Mihály, András, János. Hajdúnemesi bizonyáglevelet nyertek 1806 jkv. 346/224. és 1837. jkv. 863. sz. Szabolcs vármegyétől 1844-ben nyert nemesi bizonyáglevelöket kihirdette a kerület 1844 f 1—33.

Leszármazás :

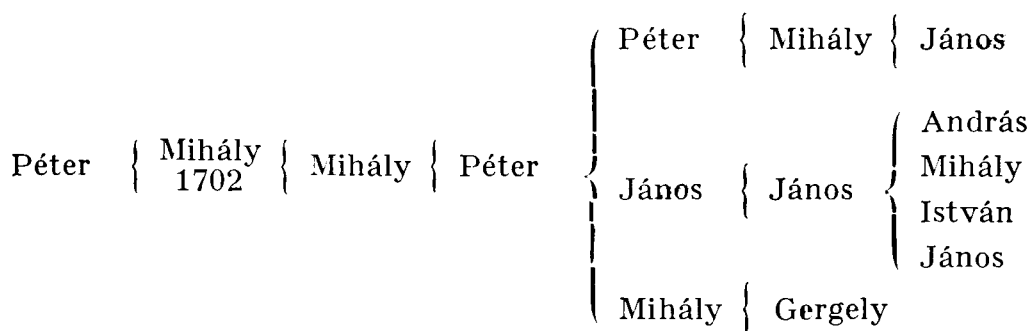

Sóvágó hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek unokái István, János, Mihály, Péter hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1807 f. 1—32.

Süldő hajdúnánási család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói István, János és Mihály a várostól 1769 jan. 10-én kelt bizonyítvány alapján nemességigazolási pert folytatnak Szatmár vm. előtt. Gorzo : Szatmár vm. nemesei 111 lap.

Sütő hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek leszármazói Sámuel és Mihály 1820 jkv. 248/414 ; Mihály fia József hódmezővásárhelyi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1823 f. 6—62. Az 1797. évi összeírásba Péter és fiai Péter, János és Mihály vannak felvéve, továbbá István fia István. Valószínűleg e családhoz tartoznak János és Péter hajdúdorogi lakosok, akik hajdúnemességi pert akartak folytatni 1826 f. 2/40 ; 1827 f. 1—12 és 1829 jkv. 282/249 és 317/384. 1821 Fel 11.

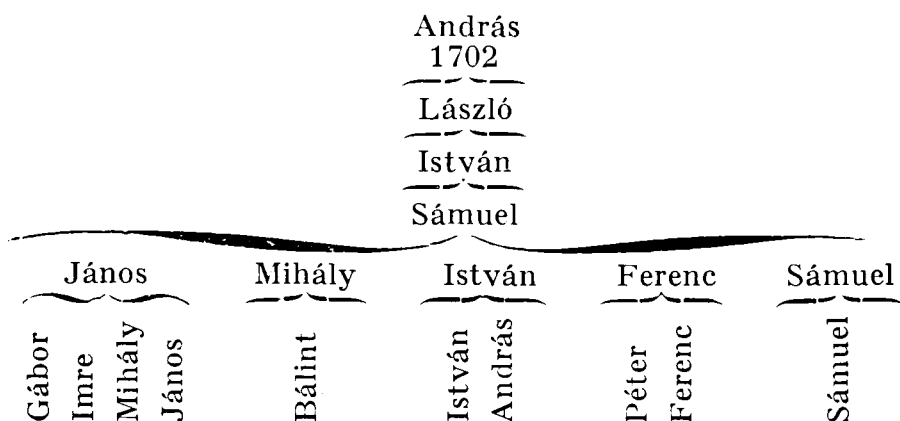
Leszármazás :

Szabó hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben András, kinek egy leszármazója 1797-ben András tímár Debrecenben.

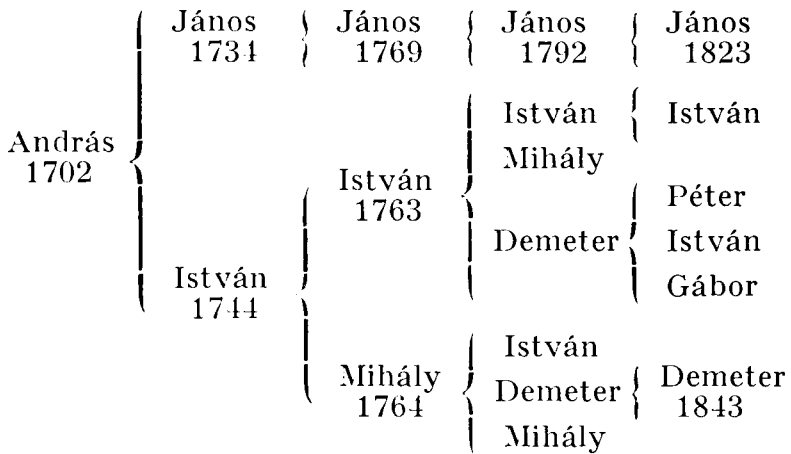
Szabó hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1845 f. 12/39 és P. P. 1845 Szív 2.

Leszármazás :

Szabó Olasz melléknéven hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói Pesze, Kötél és Tarka mellékneveken is neveztek. Hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1824 aug. 28 (P. P. 1823 Fel 49.) majd Szabolcs vármegyétől nemesi biznyságlevelet 1847-ben, melyet kihirdetett a kerület 1847 f. 3/3.

Leszármazás :

Szabó v. Kun hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Gáspár, kinek leszármazói 1797-ben Gáspár és János.

Szabó hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János özvegye, kinek leszármazói Mihály és István hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1820 jkv. 249/417.

Szabó hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek utódai H. Szabó néven voltak ismeretesek. Közülök Péter van felvéve az 1797. évi összeírásba.

Szabó István és Péter böszörményi lakosok 1702-ben. Utódaik nincsenek.

Szabó hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Pál, kinek utódai György és János hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1808 f. 3/20.

Szabó Gáspár hajdúnánási lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Szabó hajdúhadházi család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói Sárándi és Dombi Szabó néven ismeretesek s közülök János, Mihály, István és Imre hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1815 jkv. 125/36. Ettől az őstől igyekezett kimutatni a Komor Szabó család is leszármazását, de nem sikerült, mert az ő ősök Ferenc jövevény volt 1733-ban. Lásd P. P. 1815 Bóna 15.

Szabó hajdúhadházi család. Őse 1702-ben Sámuel, kinek leszármazói feleségétől Vida Borkától Vida Szabóknak is ne-

vezettek. Egyik fia Mihály Böszörménybe költözött s a Barna, Köpönyeges és Lovász Szabó családoknak ez lett sz őse. Hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1798 jkv. 30/66 ; 1818 f. 3/31 és 1820 f. 5/62. P. P. 1815 Bona 60.

Leszármazás :

Szabó T. hajdúnánási család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói az 1804. évi összeírásban Mihály és János, illetve Mihály fiai Mihály, István, András, Péter. Hajdúnemesi bizonyítványt kapnak János és Mihály 1808 jkv. 61. és 1814 f. 5/72.

Ettől az Istvántól igyekezett egy másik Szabó család is leszármazását bizonyítani, de mert a T. betűt nemesak Török, hanem Túri névre is lehet magyarázni s ilyen nevű beköltözött család volt Nánáson, eredménytelenül 1807 f. 2/22 és 1806 f. 1/71.

Szabó Mihály, István és András nánási lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1702. évbeli ősök Mihály után, de az az összeírásban nincs 1810 jkv. 548/100 és 1814 jkv. 240/73.

Szabó hajdúszoboszlói család. Őseik 1702-ben János özvegye; Péter és Mihály, kik közül Jánosnak a leszármazói 1804-ben István fiai Sándor, Bálint, azután János, Ferenc Bálint és Sámuel.

Szabó Sámuel szoboszlói lakos 1702-ben. Állítólagos leszármazója György hajdúböszörményi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér 1807 jkv. 377/48 és 1808 jkv. 12/53.

Szabó Bihari Ferenc, József és Sándor hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1823 f. 6/24. Bizonyításra utasíttatnak.

Szabó vámospércsi család. Őse ugyan az 1702. évi hajdúnemesek összeírásába nincs felvéve, de a váradi káptalantól kivett s a város levéltárában levő 1622. évi acquisitionalis levélben István, mint valóságos hajdú, szerepel s ez alapon az 1804. évi összeírásba felvétellett István és fiai István városi hadnagy, Sámuel, Miklós, Gergely, továbbá Mihály fiai Mihály és István ; illetve István hadnagy fia Lajos.

Szabó Gy. vámospércsi család. Őse ugyan az 1702. évi hajdúnemesi összeírásban nincs, de tanúkkal bizonyították,

hogy örökös telekjük van. Egy év alatt bizonyításra utasítottak Mihály fiai Mihály, György és István 1804-ben.

Szabó Kis vámospércsi család. Őse ugyan az 1702. évi hajdúnemesi összeírásban nincs, de már 1706-ban János ügyvédjének vallja Iratosi Dávidot s örökös telekje is volt azon a helyen, ahol 1804-ben a Fehér-ház állt s a külső földek akkor is a család birtokában voltak. Az 1804. évi összeírásba felvették: Mihály fiai István, Ferenc, Mihály, János és Péter; Ferenc fiai József és Ferenc; István fiai János, Mihály, végül György fia György.

Szabó Sós vámospércsi család. Őse ugyan az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba felvéve nincs, de Pál 1695-ben már városgazda volt s telkükön van a városháza, míg az utána járó földek akkor is a család birtokában voltak. Az 1804. évi összeírásba felvették: Mihály fiai János, Mihály, Miklós, András; Ferenc fia Sámuel; István fiai Gábor, István és végül Márton.

Szabó vagy Szücs hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, aki állítólag Berettyóújfaluba költözött és Szücs neve mesterségéről ragadt rá. Előbb megkapták a hajdúnemesi bizonyítványt 1810 jkv. 673/78; de később bizonyításra utasítottak 1823 jkv. 286/122; 1815 f. 5—59. P. P. 1810 Jair 3.

Szabó István hajdúböszörményi lakos Munkácson lakó fia Bálint részére hajdúnemesi bizonyítványt kér 1825 jkv. 779/111. és 1829 jkv. 384/614.

L. Szabó János, Gábor, Bálint hajdúböszörményi lakosok panasza a város ellen, mert debreceni lakos János; kéki lakos Sándor részére hajdúnemesi bizonyítványt adatott, holott az őket illette volna. Bizonyításra utasítottak 1813 jkv. 268/77.

Szakáll István szoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Szakáll hajdúdorogi család. Bár őse 1702-ben a libertinusok közé vétetett fel, hajdúnemesi bizonyítványt kérnek János és Mihály 1835 f. 1—52; György 1817 jkv. 228/98; Miklós 1823 jkv. 481/1037 és József 1838 f. 13/14.

Szálkay hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1807 f. 2/36; 1814 jkv. 181/39. és 1822 f. 1—73. Az 1797. évi összeírásba felvették György fiai Mihály, István, Jakab, György; továbbá Péter, István, Gergely, János és Mihály, ez utóbbi hajdúhadházi lakos.

Szalvai hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Illés, kinek egyik leszármazója Ferenc özvegye birtokpert folytat 1814 Lord 44.

Szánthó István hajdúszoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

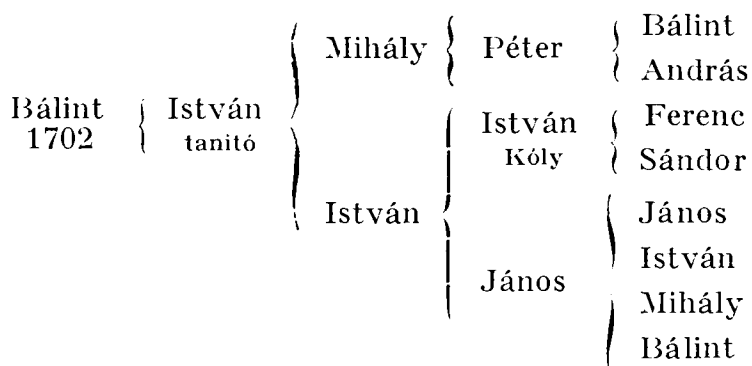
Szappanos István nánási lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Szegedy hajdúhadházi család. Ősei 1702-ben Gáspár és István, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemések között.

Székely hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói Mihály, István, Sándor, Miklós, János hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1814 f. 5/70. Lásd az ármalista nemések között is.

Szekeres hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Bálint, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak a kerülettől 1794 f. 5/30 ; 6/50 és 1832 jkv. 314/35. Az 1797. évi összeírásban szerepelnek István és fiai, Bálint, János, István kóji ref. lelkész ; Péter.

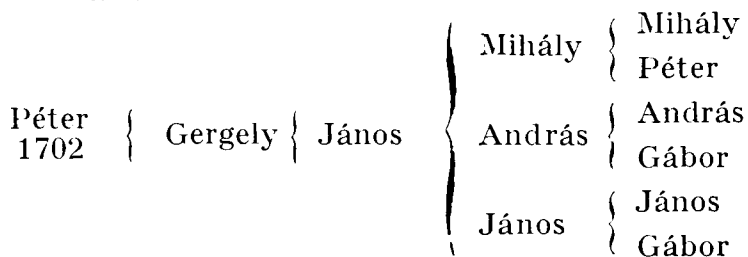
Töredékes leszármazás :

Széles Mihály böszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Szell hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Péter, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1794 jkv. 359/64.

Leszármazás :

Szell hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben István és János, kik közül Istvánnak a leszármazói Biharpüspökiben laknak 1804-ben ; Jánosnak az utódai pedig Sándor fiai Sándor, Samuel ; István fiai Dávid, János, Bálint, Péter ; Lukács fiai Miklós, Lukács ; Ferenc fiai István, András, Mihály ; Péter fia Mihály ; és Bálint.

Szénási hajdúhadházi család. Őse 1702-ben Miklós, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1797. jkv. 468. l. Valószínűleg e családból való István nánási lakos, aki szintén hajdúnemesi bizonyítványt kér 1820 jkv. 566/939.

Szente hajdúhadházi család. Őse 1702-ben Boldizsár, kinek fia Mihály Böszörménybe költözött s fia Mihály hadházi atyjafiaival együtt hajdúnemesi bizonyítványt kap 1797. jkv. 527 ; 1807 f. 1—30.

Leszármazás :

Boldizsár 1702	{	Ferenc	}	Ferenc
		Hadház		Mihály 1797
	{	Mihály	}	Mihály
		Böszörmény		

Szentesi András böszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Szerepi hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Ferenc, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1807 f. 2/51. Az 1804. évi összeírásban szerepelnek : Ferenc fiai Ferenc, Mihály, András ; András fiai István, Mihály, Dávid, András, László ; János fiai Sándor, Bálint ; Dávid, Sámuel, János mikolai lakos.

Szepes István böszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Szilágyi hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit Csóka melléknéven is hívták s akik hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1807 jkv. 257/60. f. 3/88.

Leszármazás :

István 1702	{	Mihály	{	Mihály	}	Mihály
				Péter		Péter
	{	János Sz.-hid	}	Márton	}	Gábor
						János
						István
						Gábor

Szilágyi hajdúdorogi család. Őse 1666-ban a leleszi konvent okiratában Mihály és 1702-ben másik Mihály, kinek egyik leszármazója János hajdúnemesi bizonyítványt kér 1815 jkv. 321/189.

Szilágyi Kufár János, Mihály és András szoboszlói lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek Tamás nevű 1702. évben élt ősük után 1823 jkv. 186 959. Ilyen nevű az 1702. évi össze-

írásban nincs, bizonyításra utasítottak 1823 jkv. 273/60. és 1828 jkv. 221/991.

Szilágyi hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Péter, kinek leszármazói Tamás és Demeter dorogi és János, György, Ferenc bősörményi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1820 jkv. 332/827; 1822 f. 1—64. és 1835 jkv. 899/706.

Töredékes leszármazás:

János	{ György }	János	{	János
1768	{ +1810 }			
			{	Demeter
				Mihály
				1835

Szilágyi András szoboszlói lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Szoláth hajdúnánási család. Őse 1702-ben András, kinek egyik utódja Mihály hajdúnemesi bizonyítványt nyer 1807 f. 2/36. Az 1804. évi összeírásban Mihály fiai Miklós, András, János, Mihály; továbbá János fiai József, Mihály szerepelnek.

Szolnoki János bősörményi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér. 1807 f. 2/36. Bizonyításra utasított.

Szöke Benedek és Ferenc bősörményi lakosok 1702-ben. Utódaik 1797-ben Debrecenben laknak

Szoboszlai lásd Literati.

Szöllős hadházi család hajdúnemesi bizonyítványt kér 1795 jkv. 20/110; majd később Mihály és István bizonyításra utasítottak 1798 jkv. 30—67.

Szraka György dorogi lakos 1702-ben. Utódai ismeretlenek.

Szraka János bősörményi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Szuporány hajdúdorogi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd Karácsony néven az ármalista nemesek között.

Szücs hajdúbősörményi család. Őse 1702-ben Pál, kinek leszármazói János, István és Mihály hajdúnemesi bizonyítványt kapnak a kerulettől 1815 f. 5/49. Majd később más Mihály, János és Gergely testvérek, akik a fenti Páltól való leszármazásukat igazolni nem tudták s így hajdúnemesi bizonyítványt nem kaptak, 1810 jkv. 474. f. 3/193. panaszt tettek az előbbi három testvér ellen, mint akik őket rontották meg s akiket a kiadott bizonyítvány nem illet 1821 jkv. 548/843; erre a kerület az előbbieket új bizonyításra, utóbbiakat pedig perre utasítja 1822 jkv. 277/77.

Szűcs hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben György, ki később Dadára, majd onnan Nánásra költözött s itt lakó leszármazói János, Mihály, István hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1822 f. 1—64. és 1821 jkv. 500/686. — P. P. 1816. Lord. 4.

Szűcs György hadházi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Szűcs hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István. Utódait lásd az ármalista nemesek között.

Szűcs hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói az 1804. évi összeírás szerint Ferenc fiai Dávid, Sándor, József; János fiai Ferenc, János, István, Sándor; Mihály fiai Bálint, Mihály; András fiai András, Miklós; Mihály, Bálint, Imre, István, végül Dávid fia Dávid.

Szűcs Takács szoboszlói család. Őse 1702-ben János, kinek utódai 1804-ben István és fia István.

Szűcs szoboszlói család. Őse 1702-ben Mihály, kinek utódai 1804-ben István fia Sámuel; Sámuel fia István; Dániel fia Dániel, József, János.

Szűcs szoboszlói család. Őse 1702-ben Sámuel, kinek utódai 1804-ben Balázs fia Sándor; Mihály fia Mihály.

Leszármazás :

Sámuel	}	Sámuel	{	Balázs	}	Sándor
1702				Mihály	}	Mihály

Szűcs István; Ferenc; 2 János és 2 Péter hajdúszoboszlói lakosok 1702-ben. Leszármazóik nincsenek.

Szűcs Mihály nánási hajdú a leleszi konvent 1666. évi okmányában.

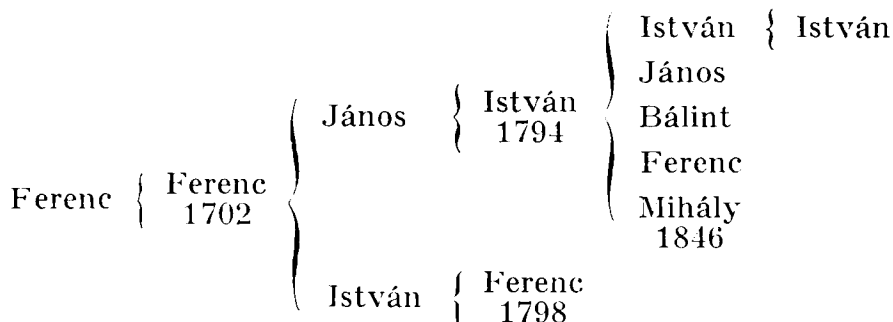
Takács böszörményi család. Ősei 1702-ben András, János és István. Közülök István leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1847 f. 9—38. Az 1797. évi összeírásban 3 István; 2 János; 2 Ferenc szerepelnek.

Leszármazás :

}	{	István	{	István	{	Gábor	}	Gábor
						Demeter	}	Sándor
	{	János	{	János	{	János	}	János
						Gábor	}	Gábor
{	István	{	Márton	{	Gábor	}	Gábor	
					Gábor	}	Gábor	

Taresai hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Ferenc, kinek leszármazói, köztük Ferenc lacházai lakos (Pest vm.) hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1798 f. 5/75 ; 1794 f. 6/50 ; 1845 Szív 32 ; 1846 jkv. 2199 sz.

Leszármazás :

Taresai István hadházi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér, bár 1702-ben őse felvéve nincs 1794 jkv. 422 f. 7—49.

Tarpay János hajdúböszörményi hajdú a leleszi konvent 1632. évi okiratában.

Tatár Mihály hajdúböszörményi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér 1813 jkv. 221/125.

Tatár hajdúnánási család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1847 f. 3/13. Az 1804. évi összeírásban István fiai Bálint, István, Mátyás, Pál, Máté, József ; Mátyás fiai János, Sándor ; János fiai János, Sándor, Jakab, Mihály ; István fiai István és Mihály ; András, Sámuel és József szerepelnek.

Tatár hajdúhadházi család. Őse 1702-ben István, kinek utódai János és Mihály birtokpert folytatnak 1775 Lal 17.

Tatár hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Bálint, kinek leszármazói 1804-ben István, Bálint, János és Sándor. P. P. 1768 Dad 32.

Töredékes leszármazás :

Textoris (Takács) György böszörményi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Tiba vámospércsi család. Bár 1702-ben őse nem szerepel az összeírásban, az 1797. és 1804. évi összeírásba mégis felveszik, mint egyik legrégebb birtokos család tagjait Mihály fiait Istvánt, Mihályt, Andrást és Jánost és György atyafiaikat.

Timári hajdúnánási család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt nyertek 1807 f. 2/36

és 1844 jkv. 91—428 ; majd Szabolcs vármegyétől nemesi bizonyítványt 1845 március 31-én ; kihirdette a kerület 1845 f. 6/28 és 10 12. Az 1804. évi összeírásban Mihály fiai Mihály, István, Bálint, András, János és Péter ; János fiai István, János ; István fiai Gábor, Sándor, Péter ; Péter fiai Péter, István, végül János és István szerepelnek.

Tordai hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek állítólagos leszármazói János fiának Mihálynak kerékgyártó mesterségéről Kerékgyártóknak is neveztek. Hajdúnemesi bizonyítványt kérnek János és fiai Mihály, János 1798 f. 1—73 ; majd a későbbi utódok 1806 jkv. 182 21 ; f. 2 34 ; és 1820 f. 5/58. Azonban leszármazásukat kellőleg igazolni nem tudták.

Leszármazás :

János 1702	{	Mihály	{	János	{	Mihály 1798 János
---------------	---	--------	---	-------	---	-------------------------

Tordai Mihály szoboszlói lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Torma hajdúböszörményi család. Őse a leleszi konvent 1632. évi okiratában János, majd 1702-ben János, kinek utódai 1797-ben András fiai András, János ; Mihály. Hajdúnemesi bizonyítványt nyert János 1807 f. 2 36.

Leszármazás :

János 1702	{	Mihály 1744	{	Mihály	{	Mihály	{	Mihály Benedek József János Márton
---------------	---	----------------	---	--------	---	--------	---	--

Torsás István özvegye böszörményi lakos 1702-ben. — Utódai nincsenek.

Tóth hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Demeter, kinek leszármazói Mihály, András, János és Ferenc ; János, Mihály és Gergely 1795 ápr. 9-én nyertek hajdúnemesi bizonyítványt. Egy leszármazója János nagybajomi lakos hajdúnemesi bizonyítványt kér 1823 f. 6—54.

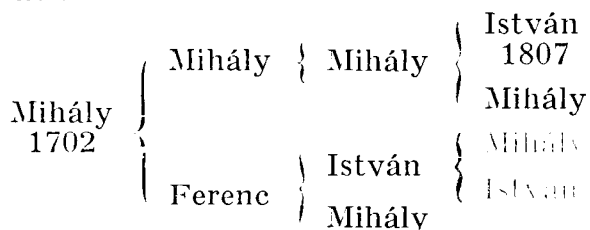
Tóth hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói József, Mihály, István hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1820 jkv. 108/253 f. 3 58. Előbb Mihály 1797 jkv. 589/74. sz.

Tóth hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek egyik fia András Csöreg leányt vétén feleségül Hadház-

ról, leszármazóit Csöreg Tóthnak és Kis Tóthnak is nevezték. Hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1845 f. 3/29, majd Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelét 1847 június 14-én; kihirdette a kerület 1847 jkv. 357. sz. f. 3—41. Egyéb adat 1847 f. 8/22. A nemesi bizonyáglevelbe fel vannak véve Mihály fiai Sándor, István, Péter; Péter fia Mihály; Demeter fiai Gábor, András, Mihály; Sándor fiai András, Sándor; Péter fiai Gergely, István, továbbá István fia István s ezek unokái. Egyes tagok az 1797. évi összeírás szerint Debrecenben laknak.

Tóth hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Mihály, kinek leszármazóit Bojti, Farkas és Fejes Tóthoknak is hívták. Hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1807 f. 2/36 István fiai Mihály, István és Mihály fiai István, Mihály. 1811 f. 3/43. 1824 jkv. 543/125.

Leszármazás :

E nemesi bizonyáglevel ellen panasszal éltek az ügynevezett Serfőző Tóthok 1844 f. 6/38, kik perre utasítottak 1847 f. 8/22.

Tóth hajdúdorogi család. Ősei 1702-ben Péter és György. Ez utóbbinak leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1846 jkv. 2311. és 2466. sz.; majd nemesi bizonyáglevelét Szabolcs vármegyétől 1847 június 14-én, kihirdette a kerület 1847 jkv. 581. lap beírva. 1847 f. 11—47. és 1848 f. 1—16. A nemesi bizonyáglevelben János fiai János, Ferenc; András fiai Mihály, János, Ferenc, István, Izsák, András és Antal; Sándor fiai Mihály, Bálint, Sándor; János fiai György, János, Ferenc, Antal; Mihály fiai Mihály, János, István, Péter, Ferenc; János fiai Sándor, József, Péter és Gábor fiai János, Antal, Gábor, illetve ezek unokái szerepelnek.

Tóth Mihály hadházi lakos 1702-ben. Utódai ismeretlenek.

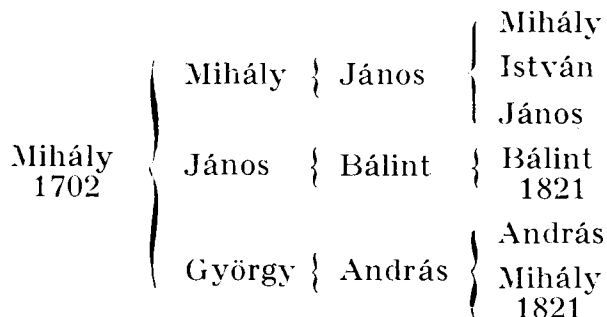
Tóth Gáspár nánási lakos 1702-ben. Lásd az ármalista nemesek között.

Tóth G. Bálint, János és Sándor nánási lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1846 jkv. 1206. sz. f. 9—9. Bizonyításra utasítatnak.

Tóth hajdúnánási család. Őse 1702-ben Gergely, kinek leszármazói János, András, Péter hajdúnemesi bizonyítványt

Tóth hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben Mihály, kinek Bálint nevű unokája csaplár volt s innen Csaplár Tóthnak is nevezték őket. Hajdúnemesi bizonyítványt nyertek a leszarmazók Mihály, István, János és Bálint 1821 szept. 26. 1824 f. 5/66, majd 1844 jkv. 1657 és 2246. sz.

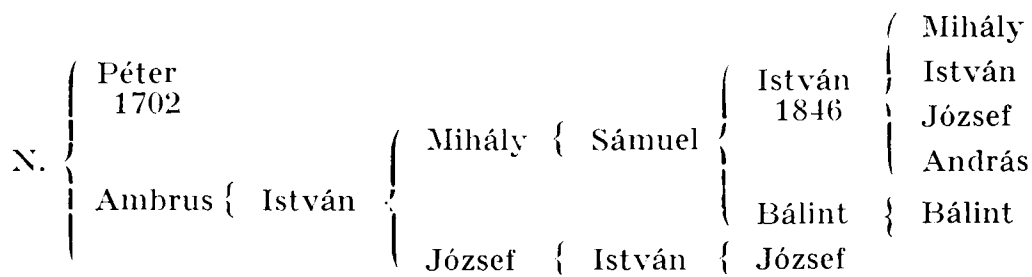
Leszarmazás :

Tóth vámospécsi család. Őse az 1702. évi összeírásba ugyan felvéve nincs, de a váradi káptalantól kivett és a város levéltárában őrzött 1622. évi acquisitionalis levélben ősök István valóságos hajdú nemes, kinek utódait felvették az 1797 és 1804. évi összeírásokba, ezek : István fiai István, János, András; János fiai Mihály, Ferenc ; György fiai András, János, István ; Mihály fiai Mihály és István.

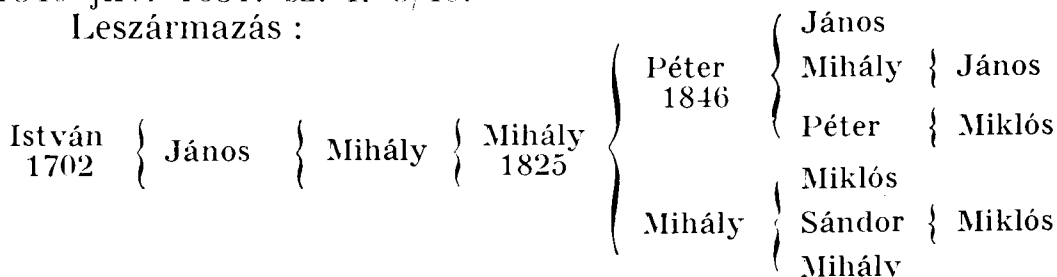
Török hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Péter, kinek testvére Ambrus örökölte az örökös telket s leszarmazói hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1825 f. 4/24 ; 1846 f. 3/19 és f. 6/17.

Leszarmazás :

Török hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek leszarmazói hajdúnemesi bizonyítványt kaptak 1825 f. 4/24 és 1845 f. 12/51 ; majd Szabolcs vm.-től nemesi bizonyág-levelet kaptak 1846 febr. 23, melyet kihirdetett a kerület 1846 jkv. 1651. sz. f. 8/40.

Leszarmazás :

Török János hadházi lakos 1702-ben. Utódai ismeretlenek.

Török vámospércsi család. Őse 1702-ben az összeírásba felvéve nincs, de a váradi káptalantól kivett és a város levéltárában őrzött acquisitionalis levélben György ősük valóságos hajdúnemes, kinek utódait az 1797 és 1804. évi összeírásokba felvették. Ezek : Miklós fiai István, Miklós ; Mihály fiai Mihály, György, Sándor ; István fiai István, János, Márton ; Mihály fiai : János, Mihály, Gábor ; Ferenc fia Gábor és István fiai István, Sándor, végül Miklós nánási lakos.

Tökés hajdúszoboszlói lakos. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Tövikes hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek utódai 1797-ben György, István, János és Mihály. Hajdúnemesi bizonyítványt kap Péter révkomáromi és Mihály böszörményi lakos 1806 f. 3/28 és György 1847 f. 9/38.

Vacs Menyhért nánási lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Váczy hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben István és Gergely, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Vágó hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben András és János, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Vajda vagy Lugosi hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Kristóf, kinek utódai hajdúnemesi bizonyítványt kérnek, de bizonyításra utasíttatnak 1843 jkv. 417/904 és 1843 f. 16/26. P. P. 1767 Cac. 4. és P. P. 1770 Taf 19.

Vajda hadházi család. Ősei 1702-ben András és János. Leszármazóik Mihály és Péter hadházi, Miklós böszörményi lakosok, hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1814 jkv. 165/50.

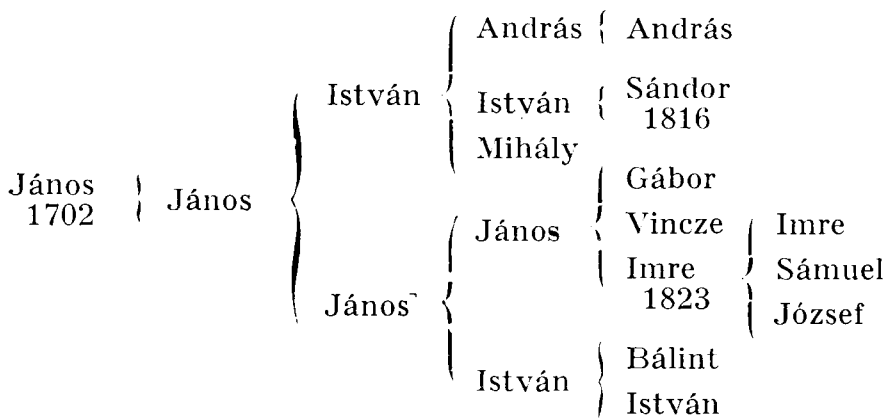
Leszármazás :

András	{	András	{	Mihály	}	Mihály
1702						István
				István	{	Miklós

Váradi György és János 1702-ben hajdúböszörményi lakosok. Leszármazóik nincsenek.

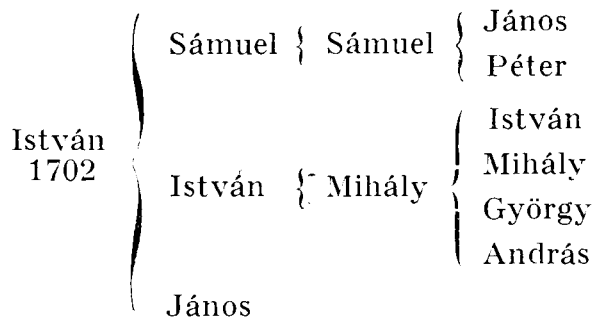
Váradi hajdúnánási család. Ősök az 1702. évi összeírás idején tatár fogoly volt s ezért maradt ki az összeírásból, amint ezt utódai polgári perben 1816-ban bizonyították s hajdúnemesi bizonyítványt kapott Imre egri (Szatmár vm.) ref. lelkész és fiai Imre, Sámuel, József, majd a nánásiak 1846 f. 15/48. P. P. 1816 Lord 39. és 1823 f. 4/40.

Leszármazás :

Varga hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek felesége Semlyéni leány lévén, Semlyéni Vargának hívták leszármazóit. Az 1797. évi összeírásban István, Péter, Mihály, András, György és Sámuel szerepelnek; ez utóbbi Sámuel hajdúnemesi bizonyítványt kap 1807 jkv. 257/58.

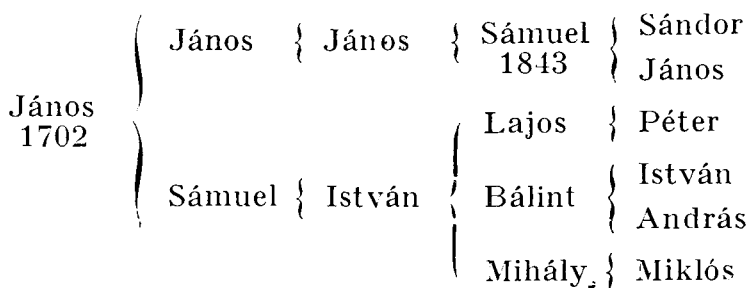
Leszármazás :

Egy másik Kun Varga néven ismert család tagjai János, Mihály és Sámuel ennek az Istvánnak az utódaiul kéri magukat elismertetni s hajdúnemesi bizonyítványt kérnek 1820 jkv. 249/418 és 1823 f. 5/79. Bizonyításra utasítottak.

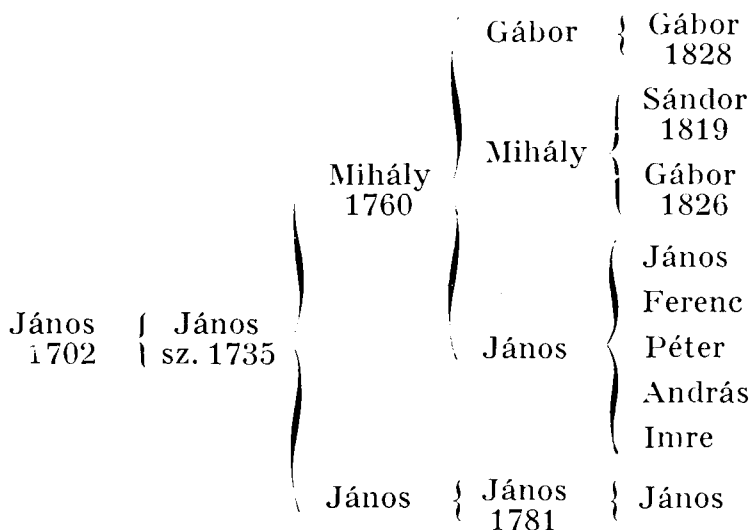
Varga hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János, kinek utódait Kis Varga néven nevezték. Hajdúnemességüket polgári per útján bizonyították s nemesi bizonyítványt kaptak 1843 Rét 20; 1843 jkv. 1808. sz. f. 17/69. Péter utódai Erdélybe költöztek.

Leszármazás :

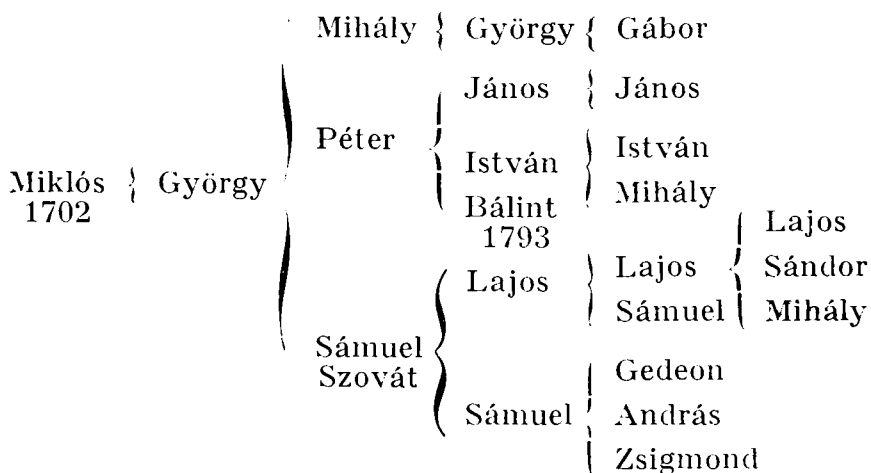
Varga hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben János,† kinek utódait, mert ő városi hadnagy volt, H. Varga és Ősz Varga néven is nevezték. Leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt kaptak. 1807 f. 1—31; 1811 f. 2/126. Majd Szabolcs vm.-től nemesi bizonyítványt 1847 márc. 8-án kihirdette a kerület 1847 jkv. 898. sz. f. 8/53.

Leszármazás :

Varga hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben Miklós, kinek leszármazóit Szabó Varga néven is nevezték. Hajdú nemességük igazolására polgári pert folytattak, de a leszármazást pontosan igazolni nem tudták, de azért bizonyítványt kaptak köztük Sámuel szováti jegyző fia Sámuel kunszentmiklósi (Pest m.) ref. lelkész és ennek fiai Gedeon, András és Zsigmond. 1846 jkv. 2471; f. 15/38. és P. P. 1846 Szer 10. E családból való Bálint ügyvéd hajdúnemesi bizonyítványt kapott 1793 jkv. 187.

Leszármazási tervezet :

Varga hajdúnánási család. Őse 1702-ben István, kinek neve mellett a P. Peczek melléknevet jelent. Leszármazói Demeter és fiai József, István, Sándor, Gábor hajdúnemesi bizonyítványt nyernek 1810 f. 2/172. Egyéb adat 1815 Bona 43.

Leszármazás :

István 1702	{	György	{	György	{	János	}	József
		János		István		Demeter 1810	}	István
							}	Sándor
							}	Gábor

Varga vagy Csizmazia vámospércsi család. Őse ugyan az 1702. évi összeírásba felvéve nincs, azonban a váradi káptalantól kivett s a város levéltárában őrzött 1622. évi acquisitionalis levélben szerepel Csizmazia s a család ma is azon a telken lakik. Az 1797. és 1804. évi összeírásokba felvették : Mihály és fiai István, Mihály, György, András, István fia Péter és András.

Várkonyi István hadházi lakos 1702-ben. Utódai nincsenek.

Vas hajdúszoboszlói család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Végh hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben András, kinek leszármazói 1797-ben András, János, Sámuel és Mihály. János hajdúnemesi bizonyítványt kér 1807 f. 2/36.

Végh hajdúszoboszlói család. Ősei 1702-ben András, Mátyás és Menyhért, kiknek leszármazóit lásd az ármalista nemesek között.

Veres hajdúböszörményi család. Ősei 1702-ben György és István. Ez utóbbinak leszármazói mint Kapusi néven szereplők hajdúnemesi bizonyítványt kérnek, mert a Kapusi név csak valamelyik ősük kapusi szolgálata miatt ragadt rájuk. Megkapták a bizonyítványt 1806 dec. 6-án Gergely és fiai István, Gergely, Bálint, Mihály, Péter és Sándor. 1806 f. 3/88. és 1825 f. 3/34. 1820 jkv. 207/250. és 1813 jkv. 305 l. Debrecenben lakó atyjokfiáról 1834 f. 5/34.

Veres hajdúdorogi család. Őse 1702-ben György, kinek állítólagos leszármazói András 1815 jkv. 321/189; János és Mihály 1822 jkv. 63/370; András, János és György 1836 jkv. 127—374 hajdúnemesi bizonyítványt kérnek. Egyéb adat P. P. 1760 Ua 4. mely szerint György unokája Miklós 1743-ban orosi (Szabolcs vm.) lakos.

Veres Mihály szoboszlói lakos 1702-ben, utódja 1804-ben János.

Veres János vámospércsi lakos 1702-ben. Leszármazói nincsenek.

Vetéssy István böszörményi lakos 1702-ben. Leszármazója nincs.

Vilmányi hajdúböszörményi család. Őse 1702-ben István, kinek leszármazói 1797-ben Ferenc és fia Ferenc, továbbá István.

Vinceze hajdúdorogi család. Őse 1702-ben Miklós, kinek György nevű leszármazója hajdúnemesi bizonyítványt kér 1793 f. 8/91 és 1815 jkv. 321 189.

Vinceze vámospércsi család, hajdúnemesi bizonyítványt kap 1793 f. 8/91. Lásd az ármálisták között.

Zákány János böszörményi lakos 1797-ben felvétetett a hajdúnemesek összeírásába, mert 1738-ban és 1711-ben már örökös hajdú telke volt a családnak.

Zolnay hajdúböszörményi család. Ősei 1702-ben Gáspár és György, kiknek leszármazóit lásd az ármálista nemesek között.

Zöld hajdúszoboszlói család, őse 1702-ben János, kinek leszármazóit lásd az ármálista nemesek között.

Zudor vámospércsi család. Őseik az 1702. évi összeírásban nem szerepelnek, de az 1694. évi jegyzőkönyv szerint törzsökös hajdúk s ma is bírják az ősi telket. Az 1804. évi összeírásba felvétettek: András fiai András, István; Mihály fiai Mihály, István, András és Ferenc.

Hajdúnemesek Polgáron az 1702. évi összeírásban.

Boros Tamás	Kovács Gergely
Bujáki János	Magyar György
Császár György	Mederics Gáspár
Csáti Gergely	Mihály István
Csavargó János	Mihály János
Csernyi Gergely	Mihály Márton
Csernyi István	Nagy Gergely
Csernyi Tamás	Oláh István
Demeter János	Páhi Gergely
Derekas Mihály	Pásztor Márton
Disznós Mihály	Pokli Mihály
Farkas György	Puka István
Fejér János	Rác István
Fejér Márton	Somodi István
Fülöp Mihály	Szabó Gergely
Gedo Mihály	Szabó György
Gelei Gergely	Szabó István
Hodos András hadnagy	Szabó Márton
Hodos Dávid	Szilágyi György
Hodos György	Szolláth Mihály
Hodos István	Szőke István
Hodos Márton	Takos Gergely
Hodos Mihály	Tar Mihály
Ispány István	Tóth János
Ispány János	Törös István
Iványi András	Turai István
Juhász János	Vörös István
Karakas Mihály	Vörös Márton
Kelemen János	Zong Ferenc
Kiss György	Zong Márton
Koczok János	

Szabadosok (Libertinus) az 1702. évi összeírásban.

Albus Mihály Dorog	Csordás János Dorog
Alföldi István Szoboszló	Csordás Péter Dorog
Alföldi Mihály Nánás	*Csorvássy Gergely Nánás
Angyal István Polgár	Csulya Mihály Hadház
Arnócz István Polgár	Csúth István Hadház
Baka István Szoboszló	Czifra János Dorog
Bakos György Böszörmény	Dalmi István Polgár
Balogh András Polgár	Daru Mihály Dorog
Balogh Mihály Hadház	*Deák Ferenc Böszörmény
Barna Péter Dorog	Deák Zsigmond Dorog
Bartus János Böszörmény	*Debreczeni István Nánás
Bartha János Hadház	Dóka András Böszörmény
Bekes Mihály Polgár	Dóka György Böszörmény
Berényi György Nánás	Domegyházi Miklós Dorog
Berke Péter Vámospércs	Donga István Szoboszló
Bertha István Szoboszló	Dudás Illés Dorog
Bilics Lukács Dorog	Elek Ferenc Böszörmény
Bíró János Böszörmény	Elek Miklós Böszörmény
Bodovinyi Mátyás Szoboszló	Elekes Gáspár Nánás
Bokor János Polgár	Éles János Nánás
Bokor Mihály Polgár	*Erdélyi Mihály Böszörmény
Boldizsár Mihály Szoboszló	Erdélyi Pál Szoboszló
Bona Péter Hadház	Fábián Zök Böszörmény
Bonnár Pál Szoboszló	Fakó István Polgár
Borbély István Szoboszló	Farkas Mihály Szoboszló
Borbély János Nánás	Fejér György Polgár
Büte László Vámospércs	Fejér János Polgár
Csaga István Polgár	Festető János Polgár
Csaga Miklós Polgár	Finta Miklós Hadház
Csarnai István Nánás	Fodor Mihály Szoboszló
Cseh Mihály Szoboszló	Gábor András Hadház
Csekány Mihály Szoboszló	Gál András Dorog
Cseke István Szoboszló	Gál János Dorog
Csekő Mihály Nánás	Gazdag János Dorog
Csizmadia András Böszörmény	Girus István Nánás
Csonka Ambrus Polgár	Gocza Mihály Szoboszló

Goris András Polgár	Koródy Márton Nánás
*Gönczy Mihály Szoboszló	Koroknay István Polgár
Gurbán László Dorog	Kósa Mihály Szoboszló
Gyarmathy Gergely Szoboszló	*Kovács György Szoboszló
Gyina János Dorog	Kovács György Böszörmény
Győri Gáspár Böszörmény	Kovács Márton Szoboszló
Győrössy István Böszörmény	Kovács Márton Hadház
Hajdú János Dorog	Kovács Mihály Nánás
Hamar Tamás Hadház	Kozma Ferenc Böszörmény
Hatházi András Nánás	Kun Miklós Nánás
Hatházi János Böszörmény	Onodi Lakatos Márton Szoboszló
Horváth János Dorog	Lossoncza László Dorog
Horváth Mihály Vámospércs	*Lovász István Hadház
Horváth Miklós Vámospércs	*Lovász János Nánás
*Horváth Pál Szoboszló	Lovász Miklós Dorog
Iratosi Dávid Vámospércs	Lugossy Mihály Nánás
Józan Mihály Böszörmény	*Magyar Ignác Dorog
Juga Péter Dorog	Makszin György Dorog
Juhász István Hadház	Márki István Hadház
Juhász János Szoboszló	Medve Gergely Dorog
*Kállay Mihály Nánás	Milován N. Dorog
Kamoczi Miklós Dorog	Mogyi Péter Vámospércs
*Kanda György Nánás	Molnár György Dorog
Kanisztos András Böszörmény	Molnár János Polgár
Kántor István Hadház	Molnár Sámuel Polgár
Kardos János Nánás	Nádasdy Dániel Szoboszló
Kelemen Mihály Vámospércs	Nagy Bazil Vámospércs
Kerecsenyi Péter Dorog	Nagy Ferenc Szoboszló
Kerékgyártó István Nánás	Nagy György Böszörmény
Kerékgyártó Mihály Nánás	Nagy János Szoboszló
Kerékgyártó Pál Szoboszló	Nagy János Nánás
Kereki János Nánás	Nagy János Dorog
Kertali János Szoboszló	Nagy László Szoboszló
Kiss Ferenc Hadház	Nagy László Dorog
Kiss György Nánás	Nagy Mihály Nánás
Kiss György Hadház	Nagy Miklós Nánás
Kiss János Polgár	Nagy Miklós Péter Nánás
Kiss Mihály Szoboszló	Nagy Pál János Nánás
Korláth Péter Dorog	Nikita János Dorog

*Olajos Péter Vámospércs
 *Oláh Mihály Böszörmény
 Oláh Sándor Böszörmény
 Orosz István Hadház
 Ósz János Vámospércs
 Pál János Szoboszló
 Pánczél István Nánás
 Pap György Nánás
 Pap János Dorog
 Pap János Böszörmény
 Pásit János Nánás
 Pecze István Polgár
 Pecze János Polgár
 *Pénzes András Nánás
 Percze György Dorog
 Péter András Szoboszló
 Péter Mihály Nánás
 Pető Pál Nánás
 Pinczés Péter Szoboszló
 Póka István Vámospércs
 Prodán László Dorog
 Rác János Szoboszló
 Rados István Nánás
 Rikassy László Nánás
 Sándor Mihály Polgár
 Sántha János Böszörmény
 Sánta Péter Polgár
 *Sebestyén András Nánás
 *Sebestyén Pál Nánás
 Serfőző János Nánás
 Simon János Vámospércs
 Sipos János Hadház
 Síró János Nánás
 Só Mihály Böszörmény
 Somodi András Vámospércs
 Sós György Böszörmény
 Szabó András Hadház
 Szabó András Nánás
 Szabó István Nánás

R. Szabó István Nánás
 Szabó István Szoboszló
 Szabó János Nánás
 Szabó János Szoboszló
 Szabó Lukács Nánás
 Szabó Márton Böszörmény
 Szabó Márton Polgár
 H. Szabó Mihály Nánás
 Szabó Mihály Szoboszló
 Szabó Miklós Nánás
 Szabó Pál Nánás
 Szabó Péter Böszörmény
 Szakál Miklós Dorog
 Szakál Péter Dorog
 *Szegedy János Böszörmény
 Székelyhidy János Szoboszló
 Székely Mihály Szoboszló
 Szekeres István Nánás
 Szénássy Péter Böszörmény
 Szikszay János Nánás
 Szikszay Márton Szoboszló
 Szilágyi András Szoboszló
 Szilágyi Gáspár Szoboszló
 Szilágyi György Szoboszló
 Szilágyi István Böszörmény
 Szilágyi János Dorog
 Szilágyi Mátyás Szoboszló
 Szimok János Dorog
 Szoboszlay János Szoboszló
 Szoboszlay Mihály Szoboszló
 Szőke Illés Dorog
 Szőke Mihály Dorog
 Szöllős András Hadház
 Szöllősi Pál Polgár
 Szűcs András Böszörmény
 Szűcs Gergely Nánás
 Szűcs V. István Nánás
 Szűcs János Nánás
 Szűcs Miklós Szoboszló

Szücs Miklós Polgár	Tóth Mihály Vámospércs
Takács Ferenc Polgár	Tóth Mihály Szoboszló
Takács György Nánás	Tóth Miklós Szoboszló
Takács István Böszörmény	Tóth Pál Szoboszló
Takács Mihály Nánás	Tölly Ferenc Szoboszló
Takács Mihály Böszörmény	*Tury István Szoboszló
Takács Miklós Szoboszló	Tury Márton Polgár
Takács Sámuel Szoboszló	Ungvári János Polgár
Tar András Böszörmény	Ursuly Péter Dorog
Tar Miklós Böszörmény	Vajda Péter Polgár
Tamás István Vámospércs	Varga András Böszörmény
Tanka Péter Polgár	Varga Dávid Böszörmény
Tarcsay István Hadház	Varga István Nánás
Tarcsay Mihály Hadház	Varos István Hadház
Tasdi Márton Polgár	Vass Bálint Szoboszló
Tatár Mihály Szoboszló	Véges Pál Szoboszló
Tinó Péter Dorog	Vida István Polgár
Tóth Ferenc Vámospércs	Vincze András Böszörmény
Tóth Ferenc Szoboszló	*Vincze Péter Vámospércs
Tóth István Vámospércs	*Virág György Dorog
Tóth János Polgár	Zoltán Ferenc Nánás

* A csillaggal jelzettek nemességüket igazolták, vagy nemesedési pert folytattak.

ORSZÁGOS NEMESEK.

Almássy hajdúböszörményi család. Közép-Szolnok (Szilágy) vármegyéből Sámson nevű helységből ide szakadt ősi birtokos nemes család, melynek egyik ága Szamosbecsre (Szatmár vm.), onnan Tiszadobra (Szabolcs vm.), majd Hajdúböszörménybe került. Nemesi bizonyáglevelet nyertek Közép-Szolnok vm.-től 1846 XI/20. József tiszadobi tanító és fiai Gerzson és Albert, melyet kihirdetett a kerület 1847 jkv. 423 l. 897. sz. a. Egyéb adatok : 1847 fasc. 5 N. 32 és f. 10 N. 36 ; 1848 f. 3 N. 44. Töredékes leszármazás :

N.	{	Ferenc Szamoshecs	}	József Tiszadob 1846	}	Gerzson H.-Böszörmény
		Mihály Sámson				Albert

Anderkó hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól Gáspár, János és Demeter testvérek és Demeter fia János 1668 szept. 22-én s a nemeslevelet kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző egyik testvérnek, Jánosnak a fiai közül Péter 1704-ben senator, majd 1707-ben hadnagy volt, másik fia pedig János s ennek két fia János és Pál nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1756-ban. A későbbi leszármazók újabb nbl-t kaptak Szabolcs vm.-től 1831 II/21. Kihirdette a kerület 1831 jkv. 233. l. 280. sz. Az 1838. évi kerületi nemesi összeírásban fel vannak véve : Péter, Demeter, János, István, Mihály és Ferenc. Egyéb adatok : 1829 jkv. 269. és 314. lapokon és Szabolcs vm. 1828 f. 28 N. 1257. E család más ágai Ruszkán, Szilvásújfaluban, Szögváron és Dernán, illetve Miglécen, Mihályiban és Beretkén laktak. A hajdúböszörményi ág leszármazása :

János 1668	{	János Mihályi I.	}	János Beretke	}	Pál H.-Böszörmény
		Péter H.-Böszörmény 1702, 1757				Mihály István

Nemeslevél másolat : Szabolcs vm. 1668 fasc. 86 Nr. 36.

Antos Mogyorosi földesi család. Tagjai közül Gergely és fia Gergely, továbbá Mihály az erdélyi főkormányzáság bizo-

nyítványa alapján nemességüket igazolják Szabolcs vm. előtt 1812 f. 12 N. 400 ; 1814 f. 14 N. 975.

Ántsán eredetileg Csolthy hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyert Báthory Gábor fejedelemtől 1613 június 10-én Csolthy György, kinek egyik leszármazója Demeter Szabolcs megyében hirdette ki a kövári kerülettől 1764 június 14-én nyert nemesi bizonyáglevelét, majd László, kinek leszármazói kerültek Hajdúdorogra ugyancsak a kövári kerület nbl.-e alapján kapott újabb nbl.-t Szabolcs vm.-től 1768 július 6-án. E László szépatyja volt az 1838. évi nemesi összeírásba felvett Péter és János atyafiaknak. Egyéb adatok 1798 f. N. 9 és 1810 jkv. 412. l.

Apáthy lásd Szabó.

Aranyos (melléknéven Aranyi és Bodré) nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1616 okt. 9-én Balázs és fia Miklós, melyet kihirdetett Bihar vm. Nemességüket igazolták a Nádudvarra szakadt Gergely és János testvérek, a nemességszerző Miklósnak Mihály fiától származott unokái Szabolcs vm. előtt 1751-ben. Szabolcs f. 52 N. 344. Ugyancsak Balázs óbecsei (Bácsbodrog vm.) lakos 1826-ban nemesi bizonyáglevelet kap. Szabolcs 1826 f. 26/523.

Árvay nevű nádudvari család nemességének igazolását említi Gorzó Bertalan : Szatmár vm. nemes családjai c. műve 9. lapján.

Asztalos lásd Tóth.

Bakó István és Mihály hajdúböszörményi lakosok nemesi jogok gyakorlásáról bizonyítványt kérnek a kerülettől 1829-ben, azonban a bemutatott okmányok alapján a kérést a kerület nem teljesítette. 1829 jkv. 318. l. 392. sz. Gorzó Bertalan : Szatmár vm. nemes családjai c. műve 14. lapján említi, hogy Bakó István hajdúhadházi jegyző nemességvitató pört folytatott Szatmár vm. előtt.

Bakoss Mihály nádudvari közbirtokos ellen 1770-ben birtokpört folytat a kir. tábla előtt gróf Haller Sámuel Orsz. Levéltár. Tábl. perek 4—1865. sz.

Balás földesi család. Címeres nemeslevelet nyert I. Leopold királytól 1681 július 5-én György, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A nemességszerző őstől való leszármazását igazolta Ferenc 1783-ban Szabolcs Elenchus Nob. 1776—1784. év, 60. l.

Leszármazás :

$$\begin{array}{ccccccc} \text{György} & \left\{ & \text{Ferenc} & \left\{ & \text{Bálint} & \left\{ & \text{Ferenc} \\ 1681 & & & & & & 1783 \end{array}$$

Baksi József hajdúböszörményi lakos Abaúj vm. 1809 márc. 13-án kelt nemesi bizonyságlevele alapján felvétellett a kerület 1838. évi nemesi katasztrumába.

Balla másképp Bródy hajdúdorogi és nagykárolyi család Szatmár vm. előtt igazolja nemességét 1846-ban. Gorzó: Szatmár vm. nemes cs. II. k. 6. lap.

Balogh Parasznyai hajdúböszörményi család. Címeres nemes levelet nyert I. Ferdinándtól 1535-ben Parasznyai Balogh Benedek, amelyet 1613-ban Szatmár vm. is kihirdetett. A leszármazók Szatmár és Bereg vm.-ben laktak s Mezőkaszonyból (Bereg) került egy ág H.-böszörménybe. A Kaszonyban lakó Ferenc és fiai Mihály, János, Péter, András 1791-ben azt kérik a kerülettől, hogy Imre nevű hajdúböszörményi atyjokfiánál levő nemeslevél hiteles másolatát adja ki a kerület pecsétje alatt s nemesi joggyakorlatát is igazolja Imrének. Kiadta a kerület 1791 jkv. 293. l. 65. sz. f. 6 N. 98 és újra 1819 jkv. 148. l. 8. sz. 1820 jkv. 204. l. 225. sz. f. 1 N. 73.

Balogh István hajdúböszörményi lakos kéri magát, mint nemes személyt a katonai beszállásolás kötelezettsége alól felmenteni. Nemessége igazolására utasított 1811 jkv. 696 l. 77. sz.

Balogh Vajányi hajdúböszörményi család. Eredetéről annyit tudunk, hogy az 1720. évi összeírásban Hajdúböszörményben mint ármalista nemes vétetett fel V. Balogh István, amiről leszármazói bizonyítványt kaptak a kerülettől 1830 jkv. 453. sz. és 1838. jkv. 148. l. 691. sz. f. 9 N. 33. Szabolcs vm. előtt 1803-ban nemességigazolási pert folytattak s a kerülettől nemesi joggyakorlatokról bizonyítványt (1828 jkv. 126. l. 502. sz. f. 4 N. 79), majd fejadójuk elengedését nyerik 1829 jkv. 296. l. 311. sz. f. 2 N. 44.).

Töredékes leszármazás :

István	{	Mihály H.-Szoboszlói lakos	}	István	}	István	}	Mihály Vezseny 1803 István H. Böszörmény 1803 Imre H. Böszörmény 1803
--------	---	----------------------------------	---	--------	---	--------	---	--

Balogh István és Mihály hajdúböszörményi lakosok bizonyítványt kapnak arról, hogy Szabolcs vm. 1735—1785. évek főzött a kerületben nemesi összeírást nem foganatosított 1829 . 3 N. 4.

Balogh József, Antal és János előbbieik hajdúhadházi, utóbbi hajdúböszörményi lakosok részére Szabolcs vm. által 1836 szept. 15-én kiadott nemesi bizonyságlevelet kihirdeti a kerület 1836 jkv. 271. l. 952. sz. a.

Balogh Mihály hajdúböszörményi lakos nemesi bizonyág-
levelet nyert Szabolcs vm.-től 1829 f. 29/516.

Balogh hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet
nyertek II. Ferdinánd királytól 1630 május 14. János (felesége
Lévay Zsuzsánna), Demeter, István és Mihály testvérek. Ki-
hirdette Zemplén vm. A nemességszerző János unokája János
Zemplén vm.-ből Tiszalökre, majd ennek István nevű fia
Hajdúböszörménybe került innen Löki előnéven nevezték őket.
Viszont ennek az Istvánnak István nevű fia Hajdúböszörmény-
ből Miskolcra költözött. Nemesi bizonyáglevelet nyertek
1731 nov. 23 és 1834 szept. 9-én Szabolcs megyétől, ez utóbbit
hirdették ki a kerületben 1834. évi jkv. 600. l. f. 2 N. 61. Nemes-
levél másolat Szabolcs vm. levéltárában 1630 fasc. 48 N. 7.

Leszármazás :

Balogh hajdúhadházi, nádudvari és tetétleni család. Címe-
res nemesi levelet nyertek Hatházi előnévvel Bethlen Gábor
fejedelemtől 1621 dec. 8-án Gáspár, Ferenc és Benedek test-
vérek, továbbá Gáspár fiai Mihály és István. Kihirdette Sza-
bolcs vm. A hajdúhadházi ág nemesi bizonyáglevelet nyert
Szabolcs vm.-től 1797 aug. 10. és 1836 május 2-án ; a nádudvari
és tetétleni ág pedig Bihar vm. 1804 ápr. 4-én kelt nbl.-e alap-
ján Szabolcs megyétől 1836 május 2. Lásd Szabolcs vm. 1836
f. 36 N. 376. — E család a fenti nemesi bizonyáglevelekbe
foglalt adatok szerint : Bihar, Borsod, Békés, Közép-Szolnok
és Zemplén vm.-ekben telepedett meg. A Hajdúhadházon lakó
tagok, az 1797-ben nbl.-t nyert Istvánnak István fiától szár-
mazó unokái István, József és Péter ; továbbá Mihálynak
Bálint fiától származó unokája Bálint vannak felvéve a kerület
1838. évi nemesi összeírásába. Tetétlenül István él 1836-ben,
míg a nádudvari ág amennyiben Péter 1665-ben nádudvari
4 telkét feje váltságában eladta Papp János diósgyőri kapitány-
nak azért, mert katona korában egyik tisztjét meg akarta
ölni, — Nádudvarról Sáptra és Rábéra került. Egyéb adatok :
1832. évi jkv. 434. l. 785. sz. f. 4 N. 28. és 1836 jkv. 200. l.
702. sz.

Balogh hajdúnánási család részére Szabolcs vm. által ki-
adott nemesi bizonyáglevelet kihirdeti a kerület 1843 jkv.
246. lap 375. sz. a. Közelebbi adatok nincsenek.

Balogh hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1628-ban István és Gergely testvérek, továbbá Istvánnak Tamás, István, Márton és János, illetve Gergelynek András nevű fiai, kiknek leszármazói Nagykállóban laktak s János és István nevű testvérek 1753-ban nyertek nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től. E Jánosnak István nevű fia került Hajdúnánásra mint mészáros legény s két fia János és István ugyancsak Szabolcs vm.-től 1828 szept. 22. kelt nbl. alapján (kihirdette a kerület 1828 jkv. 170. l. 670. sz. a.) vétettek fel az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba.

Balogh János és Balogh Ádám fia Zsigmond földesi lakosok nemességének vizsgálata Szabolcs vármegye előtt 1725 és 1727. években, 1725. évi XIX. Jkv. 223. l. 119. sz. és 1727 fasc. 28. N. 3. Újabb 1815 f. 15/756.

Balogh nádudvari és kabai család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1635 nov. 12-én István, felesége Deres Margit és Gergely testvérek. Kihirdette Szabolcs vármegye. Leszármazóik és pedig István 1746 július 18; István és Péter testvérek pedig 1767-ben nyertek nemesi bizonyságlevelet Szabolcs megyétől. A Nádudvaron lakott István özvegye s leányai ellen birtokpert folytat 1770-ben gróf Haller Sámuel a kir. tábla előtt. Orsz. Levéltár. Táblai Perek 4—1865. sz. A nemeslevél másolata Szabolcs vm. levéltárában 1637. évi jkv. 297. lap.

Balogh István szováti és Ferenc kállói lakosok nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt 1801 f. 1 N. 1058.

Balogh szováti és Szatmár vármegyéből beköltözött család nemességének vizsgálata Szabolcs vm. előtt 1811. évi jkv. XV. f. 290. N. 141.

Bán Kisdobai debreceni család, melynek tagjait Szabó néven nevezték és anyakönyvezték Debrecenben, az ide 1760 táján költözött Bán István ős, szabó mesterségéről. Ennek az Istvánnak a gyermekei közül János, ki maga és gyermekei Szabó ragadványnevről a debreceni egyház részéről 1794 nov. 12-én kelt bizonyítvány alapján nemesi bizonyságlevelet nyert Bihar vm.-től 1797 nov. 27-én (Bihar vm. levéltára 1797 fasc. VIII. Nr. 50) a nemesi bizonyságlevelet kihirdetteti a kerület 1808. évben tartott közgyűlésében 136. lap 47. sz. a. A család őse Kisdobai Bán István II. Rákóczi György fejedelemtől 1653 febr. 14-én nyert fejedelmi adományt Diósd nevű birtokra és benne egy nemesi kúriára s leszármazói közül Dániel Szilágy vm.-i lakos 1768 június 17-én nyert nemesi bizonyságlevelet Szilágy vm.-től. Ez a Dániel a Debrecenbe költözött István atyjának Istvánnak volt a testvére. A Bihar vm. által

kiadott nemesi bizonyáglevelél feltalálható Szabolcs vm. levéltárában 1802 fasc. 2 N. 95. sz. alatt, mely szerint a leszárma-
mazás a következő:

István 1653	{	János	{	János	{	István Debrecenben szabó	{	János Bihar nbl. 1797	{	János sz. 1786	{	József sz. 1784
		István		István								
		Dániel 1768										

Baranyay püspökladányi család, néha csak Baranyi néven. Cimeres nemeslevelet nyertek 1693 okt. 15-én I. Leopold királytól Mihály, István, Pál és János testvérek, melyet kihirdetett Szabolcs vm. Az 1754. évi nemesi vizsgálatkor Pálnak fiai György és István, továbbá a nemességszerző négy testvérnek ötödik testvére Ferenc, illetve ennek fia Dániel igazolták nemességüket, továbbá azt, hogy püspökladányi telkükre nádori donációt is nyertek 1752-ben (Szabolcs vm. 1756 f. 57 N. 379; 1754 f. 55 N. 596). A nemeslevél másolata ugyancsak Szabolcs vm. levéltárában 1694 f. 112 N. 2 és 77. A későbbi leszarmazók nemességigazolása Szabolcs vm. előtt 1818-ben.

Baresa Bálint tetétleni lakos és testvérei György és István; továbbá Péter bihartordai lakosok nemesi bizonyáglevelét kapnak Szabolcs vm.-től 1808 f. 8/857.

Barogh hajdúszováti, debreceni és hajdúhadházi család. Cimeres nemeslevelet nyert I. Leopold királytól 1685-ben nov. 24. Mihály; kihirdette Bihar vm., kinek fia András 1731-ben szováti lakos, István, Mihály és Sámuel debreceni lakosok Szabolcs 1738 fasc. 39 N. 295. A nemeslevél 1793-ban István a debreceni Mihály fia hajdúhadházi jegyző birtokában van, aki nemesi joggyakorlatról nyert a kerülettől bizonyítványt 1793 jkv. 185. l. 75. sz. f. 8 N. 47. Ennek testvére Mihály Hajdúböszörménybe költözött, míg fiai József és Antal nyernek Szabolcs vármegyétől nblt. 1826 és 1836 szept. 15-én, melyet kihirdet a kerület 1826 jkv. 144. l. 737. sz. f. 7 N. 54. s ez alapon vétettek fel az 1838. évi névjegyzékbe Mihály és fia János; másik Mihály és fia Mihály hajdúböszörményi és József, Antal és fia István hajdúhadházi lakosok. Nevüket tévesen Baraknak is írták. Nemeslevél másolata Szabolcs 1836 f. 36 N. 602.

Leszarmazás:

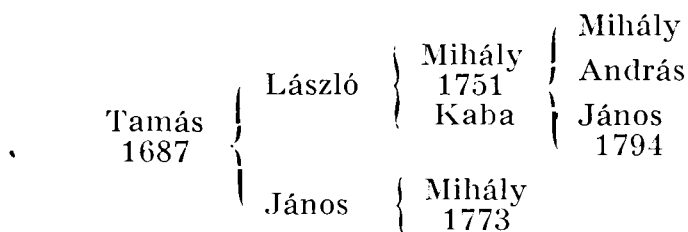
			István debreceni l.						
Mihály	{	János	„	„	{	József	{	Mihály	
1685		Sámuel	„	„	{	István Hadház	{	Antal	{
		Mihály	István	Hadház				1836	{
		Debreccen	Hadház						{
		András			{	Mihály	{	János	
		Szovát	1731			H.-Böszörmény	{	1836	

Barathó István nádudvari lakos 1770 körül Borsod megyéből költözött ide s ugyanonnan kap nemesi bizonyáglevelet 1785-ben. Ősei András és György testvérek 1655 aug. 4-én nyertek címeres nemeslevelet III. Ferdinánd királytól, melyet Torna vármegye hirdetett ki.

Barta másképp Kovács hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1636-ban János, Balázs és Jakab testvérek és János fiai János és István, melyet kihirdetett Sáros vm. Innen Borsod vm.-be Csáthra, majd onnan Szoboszlóra került a család egy ága s nemesi bizonyáglevelet kaptak Borsod megyétől 1822 nov. 7-én Mihály hajdúszoboszlói és Sámuel, illetve fia Pál csáthi lakosok. Kihirdette a kerület 1829 jkv. 288. lap 265. sz.

Bartha kabai és földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1687 június 12. Tamás, István és Gergely testvérek és Tamás fia László, melyet kihirdetett Szabolcs vm. Nemességüket később Szabolcs (1751 fasc. 52 N. 344) és Bihar vm. előtt igazolták a leszármazók s a Bihar vm.-től nyert nbl.-t kihirdették Szabolcsban is 1794 f. 10 N. 816. Nemeslevél másolat a Szabolcs vm.-ben 1687 fasc. 105 N. 76., 77.

Leszármazás :

Bartha hajdúhadházi és nagykarolyi család tagjai 1794-ben nemességigazolási pert folytatnak Szatmár vm. előtt. Gorzó : Szatmár vm. nemes cs. pótkötet 6. lap.

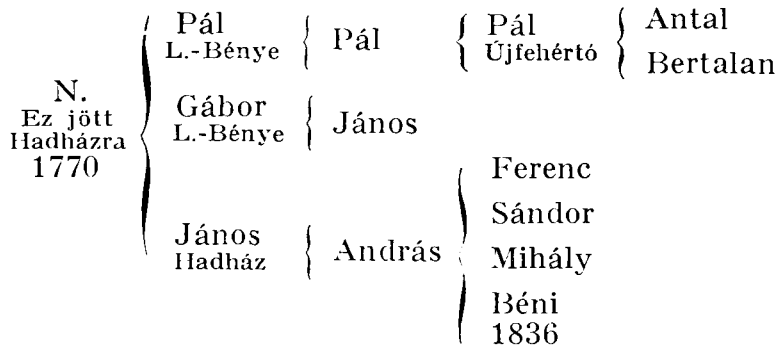
Bartha János tetétleni lakos Szabolcs vm. előtt nemességigazolási pert folytat 1820 f. 20/260.

Batta hajdúnánási család, mely Zemplén vármegyéből került a Hajdúkerületbe s az 1847 dec. 15-én Szabolcs és Zemplén vármegyék által kiadott nemesi bizonyáglevelek alapján ismertetnek el nemeseknek István, József, Sándor, Mihály és András. Egyéb adatok 1848 jkv. 516. sz. ; 1849. jkv. 319. sz. f. 5 N. 16.

Békésy hajdúhadházi család. Címeres nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1613-ban János és Mihály testvérek, melyet kihirdetett Bihar vm. Biharból Zemplén vm.-be Legyesbényére került egy ág, melynek Pál, Gábor és János

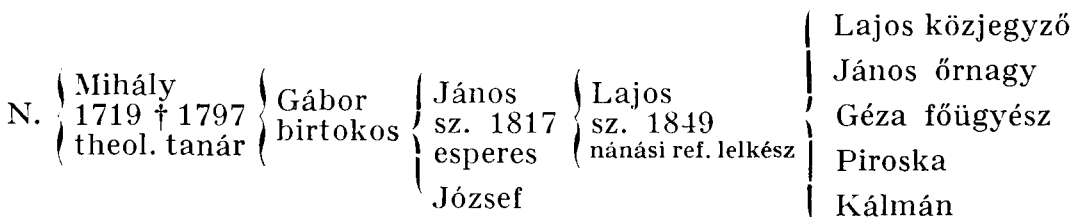
nevű tagjai kaptak nemesi bizonyságlevelet Zemplén vm.-től 1770 III/10-én. Ezeknek atyja özvegyen maradván, második feleségét Hajdúhadházzal vette s ezokon János fiával Hajdúhadházzal költözött s András nevű fiától származott unokái 1836 május 2-án nyertek újabb nbl.-t. Ezek t. i. Ferenc, Sándor, Mihály és Bénéjámint vétettek fel a kerületi 1838. évi nemesi névjegyzékbe. 1836 jkv. 187. l. 601. szám.

Leszármazás :

Benkő Árkosi hajdúnánási és debreceni család. Háromszék vm.-ből Árkosról származó régi székely nemes család, melynek tagjai elszármazásuk szerint Baczoni, Közéapajtai, Solymosi és Árkosi előnevet használnak. A különböző elágazások egységes eredetét az 1786 június 19-én kelt királyi nemesség megerősítés is elismerte, amidőn József, Pál, János Háromszék vm.-ből való atyafiak nemességét elismerte. (Kir. könyvek LIII. 479.) majd később 1798 okt. 12-én ugyancsak királyi elismerést nyertek Kir. könyvek Erd. XIII. 173. Tagjai közül sok ref. lelkész és theologiai tanár került ki. Ebből a családból származik dr. Benkő Géza vármegyei főügyész is. Lásd: Pálmay: Marostorda vm. nemes családjai.

Leszármazás :

Berezky földesi család. Címeres nemeslevelet nyert II. Rákóczi Györgytől 1650 okt. 26. István, melyet kihirdetett Bihar vm. Ennek az Istvánnak ugyancsak István fiától származott unokái Mihály és György földesi lakosok igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1741-ben. Szabolcs f. 42 N. 299—1741.

Béres hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Károly királytól 1716 április 16-án György s felesége Veres Ilona, továbbá György, István, Kata és Judith nevű gyer-

mekeik. A nemeslevél megszerzése után 1718-ban született János nevű fiók a szoboszlói ág őse, kinek János, István és György unokái 1820 dec. 12-én kaptak Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelet. Kihirdette a kerület 1821 jkv. 604. i. 480. sz. a.

Leszármazás :

György	{	János	{	János	{	Mihály
1716		1718		1820		1820
				István		Mihály
				1820		1820
				György		
				1820		
				István		

Bessenyy vagy Szücs, másképp Litterati alias Debreczeny szováti, eredetileg debreceni család, melynek Szováton lakó leszármazói 1757 és 1767. években Szabolcs vm. előtt felmutatták az őseik által Róbert Károly és Nagy Lajos királyoktól nyert adományleveleiket s nemeségük elismerése mellett nevük pontos meghatározása végett a Helytartótanácsához küldték fel a bemutatott okmányokat. Szabolcs vm. 1757 f. 58 N. 319. 1767 f. 68 N. 982.

Töredékes leszármazás :

N.	{	János	{	Pál Ferenc	{	Pál	{	György
		1617		1648				1757
		Tamás						
		1617						

Bihary hajdúsámsoni, létai és újfehértói család nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs vm.-től 1836 jkv. 481., 598. és 1553. lapok.

Bíró Gyarmati hajdúszoboszlói család nemességigazolási iratai. Szabolcs 1817 f. 17 N. 835, mely szerint Zemplén vm.-ben voltak nemesi jószágai.

Töredékes leszármazás :

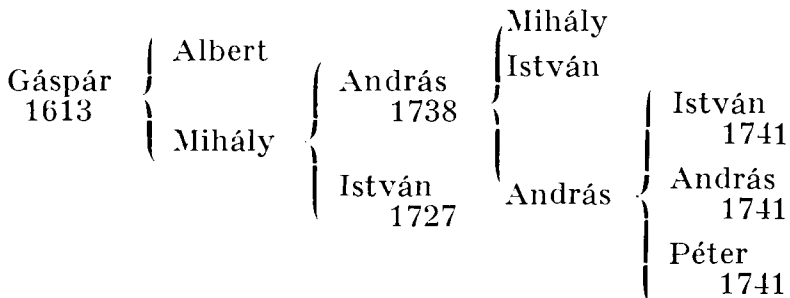
N.	{	Mátyás	{	András	{	András
				1817		János
						István
						1817
		Sámuel		András		Bálint
				Mihály		Miklós
						Sándor

Bíró András püspökladányi és Mihály bárándi lakosok nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt 1836 f. 36/869., illetve 1796-ban is a gyürei atyafiakkal.

Bíró hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek 1629-ben II. Ferdinánd királytól Bálint, Boldizsár és Mihály. Nemességigazolási pert folytat a család Szabolcs vm. előtt 1817 f. 17 N. 835. s nemesi bizonyságlevelet nyernek 1834 nov. 24-én Mózes és fiai Imre és Mózes; András, Pál, Gábor és fia Sándor; József és fia János; Sándor és fiai László és Imre; Sámuel és fia Lajos; János, Mihály, István; Sándor t. ügyész; Bálint, Sámuel, János, Sándor. Ugyanezek felvételtek az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba.

Bíró földesi család. Címeres nemeslevelet nyert II. Mátyás királytól 1613 márc. 22. Gáspár, kihirdette Szabolcs vm. A család tagjai 1727, 1738 és 1834-ben igazolták nemességüket Szabolcs megye előtt s 1834-ben György, Márton a Mihály fiai; István, Bálint, Mihály az István fiai, továbbá József, Gáspár, János, Mihály a József fiai nyertek nemesi bizonyságlevelet. Szabolcs 1834 f. 34 N. 409.

Leszármazás :

Bodnár Mihály és István hajdúböszörményi lakosok részére Zemplén vármegye által 1839. évi április 17-én kiadott nemesi bizonyságlevelet kihirdeti a kerület 1839 jkv. 625. l. 2037. sz. és 1840 jkv. 34. l. 192. sz. f. 1 N. 56.

Bodonovics hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyert III. Ferdinánd királytól 1652 jan. 20. B., másképp Selepi Demeter, testvéreivel Lászlóval és Mátyással, továbbá fiával Lukáccsal. Ezek közül egyiknek a leszármazója János az 1720. évi kerületi összeírásba fel van véve, mint ármalista nemes s unokája Simon, továbbá ennek Beregszászon lakó atyjafiai László, Mihály, Sándor és János 1794 május 26-án Szabolcs vm.-től nyernek nemesi bizonyságlevelet, kihirdette a kerület 1795 jkv. 70. lap 30. sz. Az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba István, Mihály, János és Simon vannak felvéve.

Bodor hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1621 okt. 27. Tamás és Máté testvérek és Tamás fiai János és István, kihirdette Szabolcs vm. E Tamásnak István fiától származott unokája János 1702-ben felvételtek a hajdúk összeírásába s egyik fia Imre Szakolyba költözött. Egy másik ág Büdszentmihályon lakott s ezek közül István

három testvérével 1791-ben pert indít a kerület előtt a nánási atyafiak ellen a nemeslevél ki nem adása miatt. 1791 jkv. 350. lap 71. sz. és 380. l. 75. sz. 1844-ben Szabolcs megyétől nemesi bizonyságlevelet kapnak. Lásd 1848 jkv. 529. sz. f. 4 N. 54. és 1810 jkv. 549. l. f. 3 N. 244.

Töredékes leszármazás :

Tamás 1621	}	János	{	János	{	Mihály	{	Mihály
		István		1702		†1788		1767
								Péter
						Imre		
						Szakolyban		

Bogoly Ferenc és fia János hajdúböszörményi lakosok Abaúj vm. 1831 aug. 25-én kelt nemesi bizonyságlevele alapján felvétettek az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba.

Boldogh földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1646 nov. 2. Ábrahám s felesége Herceg Zsuzsanna és fia Ferenc. Kihirdette Szabolcs vm. A család tagjai 1733, 1738 és 1767-ben igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt : 1767 f. 68 N. 361. Újabb bizonyságlevél 1834 f. 34/402.

Leszármazás :

Ábrahám 1646	}	Ferenc	{	Ferenc	{	Ferenc
				1733		Ábrahám
						1767
				Márton		
				János	}	János
				1738		

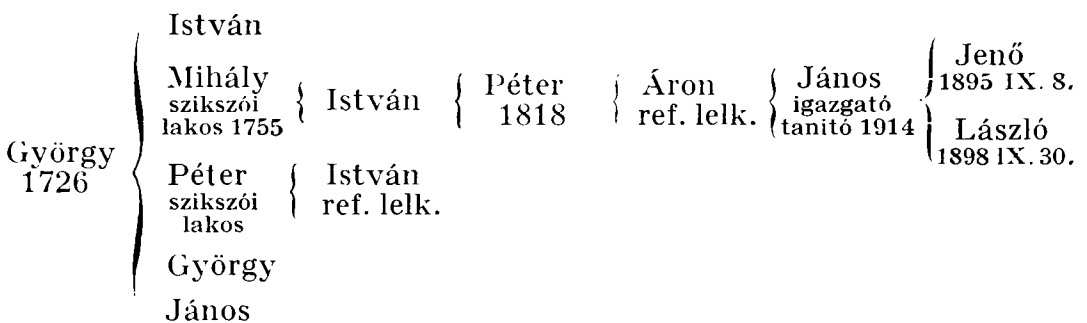
Borbély Decsi hajdúszoboszlói és hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1625 május 29-én, melyet kihirdetett Borsod vm. és II. Ferdinánd királytól 1627 május 1-én, melyet kihirdetett Abaúj vm. Pál és felesége Pap Ilona, továbbá István, János és György nevű fiai. A nemességszerző Pálnak János nevű fiától származott unokája András került Hajdúszoboszlóra s ennek a fia Dávid vétetett fel 1702-ben a hajdúnemesek összeírásába s ez a hajdúszoboszlói ág őse. A nemességszerző Pálnak később még egy Mihály nevű fia is született, aki még az 1830-as években Hajdúböszörményben esperes Jánosnak volt az őse. A szoboszlói ág 1830 nov. 17. és 1836 november 8-án nyert nemesi bizonyságlevelet Borsod vm.-től, az előbbi kihirdette a kerület 1830 jkv. 177. l. 968. sz.; a hajdúböszörményi ág pedig 1833-ban nyert nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től, kihirdette a kerület 1833 jkv. 372. l. 41. sz. Az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba Hajdúszoboszlóról : Bálint, Sándor, Mihály, Dávid, András, István és Bálint kerületi főügyész ; Hajdúböszörményből pedig János esperes vannak felvéve.

Borbély Lévai István és fia József vámospéresi lakosok Nógrád vm. 1817 november 18-án kelt nemesi bizonyáglevelé alapján felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Borbély hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyert I. Leopold királytól 1661 febr. 2. János, kihirdette Borsod vm. Ennek a fia Mihály Szerencsre (Zemplén) költözött s három fia közül Mihály H.-M.-Vásárhelyre, János Tarcalra s onnan Hajdúböszörménybe, míg Ferenc Miskolcra költözött. Ennek az atyafiságnak a megállapítására a kerület 1792 jkv. 406. l. 61. sz. egy bizottságot küldött ki. A Hajdúböszörménybe került Jánosnak két fia volt Mihály és János s ez utóbbi a hajdúk 1797. évi összeírásába mint beköltözött nemes van felvéve.

Bor Halmay hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyert Zsigmond királytól 1415 júl. 2. Halmay Mihály fia Bor Mihály kir. allovázmester, kinek leszármazói Abaúj, Bihar és Pest vm.-ben élnek, mert ma is virágzó család. Ősi magyar nemességét igazolta Abaúj vm. 1726 ; 1767 dec. 7. és 1818. E családból származik Bor János szoboszlói igazgató-tanító, kinek magyar nemességét és Halmay előnevét a m. kir. Belügyminiszter 80,722/1914. B. M. sz. rendeletével elismerte. Hajdú vm. levéltára 1423/1914. levéltári szám.

Töredékes leszármazás :

Boros Mihály és Godo András, illetve ennek fia György részére III. Ferdinánd király által 1637 dec. 13-án kiadott címeres nemeslevél másolata 1810 f. Jair 5. szám alatt a vármegye levéltárában van annak a hajdúnemességi pert folytató Boros családnak az iratai között, amely mint hajdúböszörményi és hajdúnánási család az 1702-ben Polgáron élt Boros Tamás hajdúnemes leszármazójának állítván s bizonyítván magát, hajdúnemesi bizonyítványt nyert a kerülettől 1805 jkv. 41—36. és 65/56 ; 1811 f. 1. N 47.

Boros László földesi lakos, Lászlónak János fiától származott unokája fel van véve Szabolcs vm. 1727. évi nemesi összeírásában. 1727 f. 28. N. 3.

Borsay másképp Váradi Filpe András és felesége Balaskó Kata, továbbá testvére Gergely és ennek felesége Pete Erzsébet

részére II. Rákóczy György fejedelem által 1656 dec. 19-én adományozott s Bihar vm. által kihirdetett eredeti címeres nemeslevél Hajdúnánás város levéltárában, egyszerű másolata pedig a vármegye levéltárában. E család leszármazói Debrecenben laknak.

Botos Ferenc, Gábor, Péter, Mihály, Bálint és Miklós hajdúnánási lakosok részére Ung vármegye által 1840 június 2-án kiadott nemesi bizonyáglevelet kihirdette a kerület 1840 jkv. 177. l. 1395. sz. alatt.

Botos hajdúböszörményi család nemesség igazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1839 f. 39. N. 1192.

Bödy Halasi Mátyás hajdúszázados nemességet nyert Bocskay István által a szoboszlói lovashajdúk részére 1606 febr. 2-án kiadott nemeslevélben.

Bökönyi hajdúszoboszlói, nádudvari és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1631 szept. 6-án István és János testvérek és Jánosnak János, Mihály, Pál nevű fiai. Kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző Jánosnak később György fia is született, aki 1702-ben Hajdúszoboszlón a hajdúnemesek összeírásába felvétellett, ennek fia Pál 1749-ben mint debreceni lakos a városi tanács előtt felmutatta a nemeslevelet s erről bizonyítványt is kapott. Ennek fia István, török rabságba került, honnan kiszabadulva, Hajdúszoboszlóra költözött s itt Török melléknévvel is nevezték. A másik nemességszerző testvér István, András fiától származott unokája János, az 1720. évi hajdúkerületi összeírásban Hajdúszoboszlón, mint ármalista nemes van felvéve, testvérje volt András. Adatok: Hajdú vm. levéltárában az 1702., 1720. évi összeírások és Polg. Per. 1769. Ebe 24. sz. Szabolcs vm. levéltárában 1767 fasc. 68. N. 361. és 1749. f. 50. N. 210.

Budaházy Veskóczi földesi család. Bihar, Szabolcs, Szatmár, Ung, Szepes és Zemplén vm.-ben virágzó, ősrégi birtokos nemes család, kik a felsorolt vármegyékben több ízben igazolták kétségtelen nemességüket. Egyes tagjai: Bertalan és Mihály földbirtokosok Földesen.

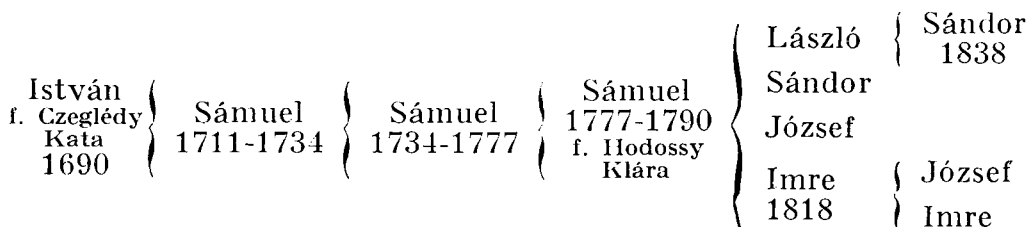
Búd hajdúdorogi család. Nemesi bizonyáglevelet nyertek Szatmár vm.-től 1829 márc. 9-én László és János hajdúdorogi és Illés csanálosi lakosok, kihirdette a kerület 1829. évi jkv. 275. l. 196. sz. Egyéb adatok 1828. jkv. 74. l. 314. sz. Az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba László és János felvételtek.

Cherszky hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyert András nevű ősük I. Rákóczi György fejedelemtől 1646 okt. 5-én; kihirdette Bereg vm., ahol másolatban megtalálható. Lásd: Nagy István Családt. Ért. II. 259. l. András hajdúdorogi

és János, Péter munkácsi lakosok részére Bereg vm. által 1833 szeptember 16. kiadott nemesi bizonyságlevelet kihirdeti a kerület 1837. jkv. 442. b. 332. sz. Felvétetett az 1838. évi összeírásba s előzőleg 1815-ben jkv. 418. l. 46. sz. adó alól felmentést nyert.

Csanády hajdúszoboszlói s az egész hajdúkerület egyik legelőkelőbb családja, amely három egymásután következő generációban három kerületi főkapitányt, magas állású katonákat és táblabírákat adott a hajdúságnak. A Bihar vármegye monographiájában közölt adatok szerint a család, mely a Bocskay István fejedelemmel való rokonság révén a nagykerekii vár birtokosa lett, Nagykerekiben, Álmosdon, Herpályban és Mezőtelegden birt földesúri joggal. Címeres nemeslevelet is nyertek I. Leopoldtól 1690-ben István és felesége Czeglédy Kata, illetve gyermekeik Sámuel, Ferenc és Ilona. Kihirdette Szabolcs vm. 1692. jkv. 190. lap. Ugyancsak Szabolcs vármegyétől 1783-ben nyert nemesi bizonyságlevéllel igazolják nemességüket a Bihar vármegyében lakó leszármazók. A hajdúkerületben első ismertős Sámuel 1702-ben a hajdúszoboszlói nemes hajdúk között van az összeírásban, aki 1711—1734-ig, fia, szintén Sámuel, 1734—1777-ig, ennek fia szintén Sámuel 1777—1790-ig voltak kerületi főkapitányok. Ez utolsó Sámuelnek a fia Sándor táblabíró, kinek testvérei József generális, László kapitány és Imre hadnagy a XVIII. sz. végén és XIX. sz. elején folyt török és francia háborúkban estek, a kerulettől családjuk őseiről, s nemesi jog gyakorlatáról bizonyítványt nyert 1799-ben jkv. 143. lap és 1818. jkv. 400. lap 44. sz. f. 3N29. Az 1838. évi kerületi nemesi összeírásban Szabolcs vm. fenti 1783 dec. 1-én kelt nemesi bizonyságlevele alapján István, Sándor és ifjabb Sándor vannak felvéve mint hajdúszoboszlói lakosok. Egyéb adatok Szabolcs vm. levéltárában 1800 f. 16/890. Sámuel, István és Mihály nemesi bizonyságlevelével kapcsolatban.

Leszármazás :

Csapó Ecsedi földesi család. Címeres nemeslevelet nyert III. Ferdinánd királytól 1655-ben Pál ; kihirdette Szatmár vm. A leszármazók részben Szatmár, részben Zemplén vm.-ben laktak s a Zemplén vm.-től 1781-ben nemesi bizonyságlevelet nyert ág egyes tagjai Bihar vm. előtt igazolták nemességüket 1806-ban, mint Földesen és Sápon földesúri joggal bíró nemesek. Egy másik ág Debrecenben lakott. Bihar : Monographia.

Csatáry János hajdúkapitány nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a 9254 hajdúvitéz részére 1605 december 1-én kiadott nemeslevélben.

Csatáry hajdúszoboszlói család. Nemessége bizonyítására 1794-ben Bihar vármegye előtt pert indított s a kerülettől a származást igazoló tanúk megesketését és az 1702. évi hajdúösszeírásból ősük nevének kiadását, majd a Bocskay diplomából az 1605-ben névszerint megnevezett Csatáry János százados neve kiadását kéri. Ilyen nevű emberek azonban sem az 1702., sem az 1720. évi összeírásban nem szerepelvén, s a leszármazás sem igazoltatván, a kerület a kérést nem teljesítette. 1794. jkv. 247. l. ; 421. lap, f. 1 N8. ; 1795 jkv. 17. l. 1791. jkv. 471. l. Egyes tagok Békésen is laktak 1798. jkv. 133. l. Majd 1807-ben János, István és Péter hajdúnemesedési pert folytattak. E család őse valószínűleg az 1740-es években Kismarjáról Hajdúszoboszlóra beköltözött János, mert ezideig ilyen nevű család nem szerepel. 1824 f. 5. N80.

Csatáry Szűcs István vármegyei iktató régi magyar nemességének megerősítése mellett, neki és feleségének Kátay Eszternek, illetve Kálmán, Imre, Jenő, Bertalan, Piroska és Etelka nevű gyermekeinek újabb címeres nemeslevelet adományoz I. Ferenc József király 1902 dec. 31-én. Kihirdette Hajdú vm. 1906. jkv. 340. kgy. sz.

Csathó Csikdelnei Dániel hajdúszoboszlói r. k. plebánus nemességét a hajdúszoboszlói tanács és a kerület kétségbevonta s igazolásra utasította, mert a nemes Csik-Szék által részére 1827 szeptember 24-én kiadott nemesi bizonyosságlevél országos érvényét sem tartotta elismerhetőnek. A Helytartó Tanács azonban 27,008/1824. sz. intézvényében a székelyszékek által kiadott nemesi bizonyosságlevelek országos érvényét kimondván, felvétellett az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba. A család őse, István, aki 1649 november 30-án Rákóczi György fejedelemtől nyert donációt. Adatok 1839. jkv. 306. és 398. lapok és f. 7. N. 12.

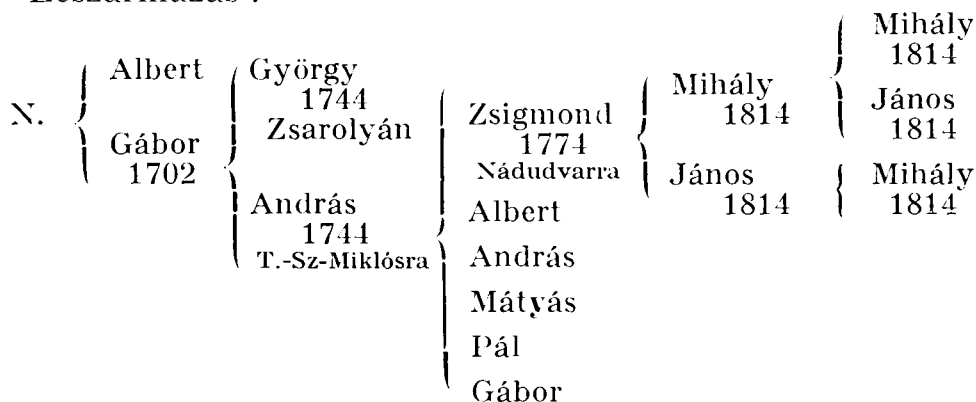
Csató Miklós nádudvari, István és János csáthi lakos testvérek részére Borsod vm. által 1754-ben kiadott nemesi bizonyosságlevelet kihirdeti Szabolcs vm. 1754 f. 55. N. 4.

Cseke nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1673 dec. 20-án. Miklós és felesége Kocsy Anna, továbbá gyermekeik György, Miklós, István, Mihály és felesége Deák Anna ; János és felesége Lenthe Kata ; kihirdette Szabolcs vm. 1686 augusztus 9-én. A nemeslevélbe foglalt Jánosnak fiai István és János 1744 június 1-én nemesi bizonyosságlevelet nyertek Szabolcs vm.-től, majd ugyanezek 1764-ben január 19-én gyermekeik és unokáik neveinek beiktatásával újabb

Mihály, István és János 1768 július 6-án nyertek Szabolcs vm.-től nemesi bizonyságlevelet, majd ezek leszármazói Bálint, Balázs, Miklós, Sámuel, János és Imre 1816 május 28-án, míg özvegy Cseke Istvánné 1792 április 16-án. A család tagjai közül az 1804. évi hajdúösszeírásban szerepelnek még István református lelkész és fia István ügyvéd ; továbbá Bálint és két fia Benedek, József. Fel vannak véve az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba. Lásd még 1815 f. 1. N114. A család egy tagja, János, Újfehértóra költözött s ennek fia László nemessége Szabolcs vm. 1819. jkv. 129. és 133. lap.

Cséke nádudvari család. Zsarolyánban, Szatmár vm.-ben, törzsökös birtokos nemes család, melynek ősei György, Pál, Mihály, Gáspár és János új adományba kapják Zsarolyánt, innen előnevük. Nemesi bizonyságlevelet nyert a család Szatmár megyétől 1744, 1774 és 1814 május 4-én, melyek szerint András 1750 körül Zsarolyánból Törökszentmiklósról s fiai közül Zsigmond onnan Nádudvarra költözött, kinek Mihály és János nevű fiai nyertek 1814-ben nblt.

Leszármazás :

Cséky János hajdúböszörményi lakos az 1797. évi összeírás szerint beköltözött nemes s özvegy Cséky Andrásné 1824-ben azt panaszolja a kerület előtt, hogy nemesi bizonyságlevelüket az ipa testvére, János, elcsalta s ezért nem tudja magát igazolni, amiért reá adót vetettek. 1824. jkv. 633. l. 527. sz. és 716. l. 849. sz. f. 5 N52.

Csengery Sámuel hajdúnánási lakos Szabolcs vm. előtt nemesség igazolási pert folytat 1810. jkv. 94. l. ; majd Alsófehér vm.-hez utasított, mint ahol állítólag a család nemeslevelét kihirdették. Szabolcs 1816. f. 16/1247.

Csengery Sándor hajdúhadházi asztalosmester 1846-ban Bihar vm. szolgabírái által kiállított két nemesi útlevelel és Érmihályfalva község által kiadott bizonyítvány alapján kéri a kerületet, hogy őt nemes embernek elismerve, a fejadó alól mentse fel s a Hajdúhadház város tanácsától beszerzett vélemény alapján fel is mentik. Később azonban 1847-ben nemes-

ségének egy éven belül szabályszerű igazolására utasított. 1846. jkv. 469. és 1639. sz. és 1847. jkv. 467. sz. f. 1. N13.

Csepely hajdúszoboszlói család. Őseik Lőrinc, Mihály és István testvérek II. Ferdinánd királytól 1623 augusztus 25-én nyertek címeres nemeslevelet, melyet kihirdetett Zala vm. Szabolcs 1822. évi jkv. 183. lap. Leszármazóik közül Ferenc hajdúszoboszlói tanító és fia Ferenc Zala vm. 1816 nov. 4. (kihirdette a kerület 1817. jkv. 207. l. 77. sz.) és Szabolcs vm. 1822 május 13-án kelt nemesi bizonyágleveli alapján felvételét az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba.

Csiha hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyert I. Ferdinánd királytól 1562-ben, melyet kihirdetett Szatmár vm. A Szaniszlón lakó Márton ez alapon nyert nemesi bizonyáglevelet 1720-ban, kinek fia, Mihály, költözött be Hajdúböszörménybe. E Mihálynak András fiától származó unokái és pedig András, István, Bálint, Mihály, János és Sámuel, illetve ezek további leszármazói Pál, Gábor, Márton, Károly, József, Miklós nyertek 1840 szeptember 7-én ugyancsak Szatmár megyétől nemesi bizonyáglevelet, melyet kihirdetett a kerület 1845 jkv. 454. l. 947. sz. f. 6. N68. s e bizonyítvány alapján Szabolcs vármegyétől is 1845 május 2-án.

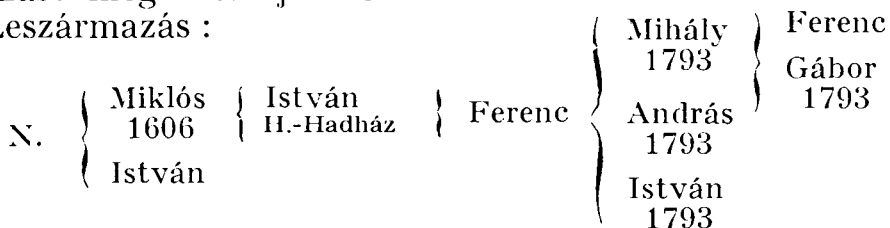
Csikos Báthori Mihály hajdúszoboszlói postamester magtalanul elhalván, ösének, Mihálynak Báthory Gábor fejedelemtől 1609 január 24-én adományozott címeres levelet, melyet Bihar vm. hirdetett ki, betették a kerület levéltárába 1812 f. 1. N19. s onnan megfelelő igazolás után 1824-ben jkv. 632. l. 520. sz. kiadták a Tiszadadán és Tizzaszadán lakó atyafiak megbízottjának, Ferencnek. A nemességszerző Mihálynak András nevű fiától származott unokái, István, György, János, Mihály balmazújvárosi lakosok 1753-ban Szabolcs vármegye előtt igazolják nemességüket Szabolcs f. 54. N486 1753. és 1794. jkv. 522. lap.

Csiszár hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1666 szept. 1-én Mátyás, felesége Kola Kata, György és Mihály testvérek s kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik közül György és Mátyás az 1720. évi kerületi összeírásban ármalista nemesként vannak felvéve Hajdúnánáson s Györgynek Mátyás nevű fiától származó unokái Mihály és György örökösödési pert folytatnak a kerület előtt 1765-ben. Nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vármegyétől 1792 ápr. 16-án s ez alapon vannak felvéve az 1838. évi nemesi kerületi összeírásba : Mihály, György, János, Mátyás, József, Sándor, András, Gábor és Miklós.

Csiszár Kállai hajdúhadházi és hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek Bocskay István fejedelemtől István és Miklós testvérek 1606 február 20-án, s kihirdette Sza-

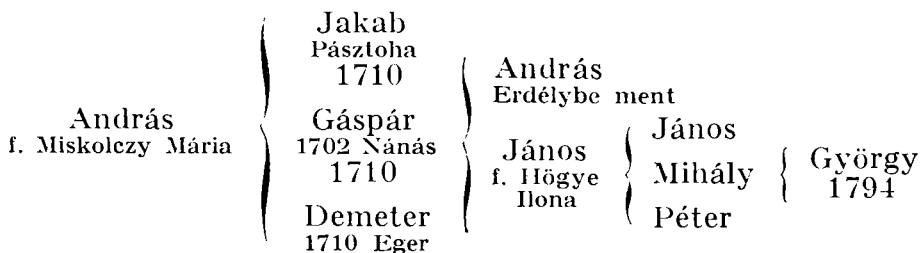
bolcs vm. A Nagykállóban lakó nemességszerző Miklós fia Hadháza költözött s utódai jelentékeny szerepet vittek a kerületben. Istvánnak Ferenc fiától származó unokái közül: Mihály Hadházon hadnagy; András kerületi levéltárnok; ennek özvegye már hajdúböszörményi lakos; István pedig Nagyváradra költözött. Nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1793 jan. 29-én, melyet kihirdetett a kerület 1794 jkv. 100. lap f. 6. N47. Lásd még 1792. jkv. 510. l. f. 14. N20.

Leszármazás :

Csohány hajdúnánási család. A család eredetét homály fedi, noha az okmányok elég világosan utalnak Borsod, illetve Heves vm.-i származására. Ezek szerint az 1600-as évek végén Andrásnak és feleségének, Miskolczy Máriának fiai közül: Gáspár Hajdúnánásra került s 1702-ben felvétetett a hajdúnemesi összeírásba, miután címeres nemeslevelét felmutatta az összeíró bizottság előtt; Jakab pásztohai és Demeter egri lakosok voltak s anyjuk után Nyéken és Salyban (Borsod) voltak zálogos birtokaik, továbbá Nádudvaron földesúri joguk. (Osztálylevél 1710; tanúvallomási jkv. 1731; 1791. és György kerületi számvevő bizonyáglevele 1794. f. 1. N49, illetve 1791. f. 5. N51. Nánás v. jkv. III. 444. lap.) Ez alapon György nánási jegyző, majd kerületi számvevő 1795. évben nemességigazolási pert indított Heves vármegye előtt. Később Márton 1829-ben hajdúnemesi bizonyítványt kap, majd János, Márton, István és Gáspár 1831-ben nemesi joggyakorlatról; 1829. f. 5. N20. és 1831. f. 2. N76., a kerulettől s ezek alapján, továbbá egy György nevű ősüknek 1747-ben Heves és Külső-Szolnok vm.-től kiadott nemesi bizonyáglevél alapján Szabolcs vármegyétől 1831 december 19-én nemesi bizonyáglevelet nyernek János tanácsnok, István, Gáspár, Márton és Mihály, akik ez alapon felvétettek a kerület 1838. évi nemesi összeírásába. Kihirdette a kerület 1832. jkv. 331. l. 162. sz. a. P. P. 1783. Tat. 1. sz.

Leszármazás a vármegye levéltárában levő adatok szerint :

Megjegyzendő még, hogy a Borsod vm.-ből történt kiköltözés igazolásával, továbbá mert az 1702-ben a 7 hajdúváros össze-

írásakor Hajdúnánáson lakó Gáspár a kezében levő nemeslevéllel igazolta magát, minden valószínűsége megvan annak, hogy nemességszerző őseik azok a Mihály, György és András voltak, akiknek II. Ferdinánd király 1635 január 3-án adományozott címeres nemeslevelet s amely Borsod vm.-ben lőn kihirdetve. Orosz Ernő : Heves vm. nemes családjai c. művében említ egy szintén Gáspártól, a Pásztován lakó Jakab testvérétől leszármazó Györgyöt, aki 1799-ben márc. 22-én nyert nemeslevelet József, László és Sándor nevű fiaival, de nem mondja, hogy ezek hajdúnánási lakosok lennének, de valószínű, mert az 1804. évi kerületi összeírásban éppen ezek, t. i. György táblabíró és fiai József városi hadnagy és László vannak felvéve Hajdúnánáson s mint fentebb láttuk, György 1795-ben. Heves vm. előtt folytatott nemesedési pert s a nemeslevelet is Szabolcs vm. hirdette ki 1799. jkv. 841. lap.

Csomaközy András hajdúkapitány nemességet nyer *Bocskay* István 1605 dec. 1-én a hajdúvitézek részére kiadott nemeslevelében.

Csonka István téglási lakos részére Szabolcs vármegye kiadja annak a nemeslevélnek a hiteles másolatát, amelyet II. Ferdinánd király 1634 július 30-án Kis Mátyás ; Ádám Márton ; Csonka György és Pap Andrásnak adományozott s amelyet kihirdetett Szabolcs vm. 1807. f. 7. N647. János és István nemességigazolása Szabolcs vm. 1790. jkv. 134. lap.

Csontos földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek István és András testvérek III. Ferdinánd királytól 1651 okt. 10-én s kihirdette Szabolcs vm. Istvánnak fiai Ferenc és András, illetve Ferenc fiától származott Pál és István ; és András fiától származott András unokái 1733-ban igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt. 1733. f. 39. N293.

Csorba hajdúdorogi család, mely egy ága a beregmegyei Bilkén virágzó ősrégi birtokos családnak. Bilkéről Nagykállóba költözött György s Bereg megye által 1770 dec 10-én kiadott nemesi bizonyáglevéllel igazolta nemességét Szabolcs megyében ; ennek a fia, szintén György, Bogdányban volt tisztartó s özvegye György nevű fiával került Hajdúdorogra s 1804 dec. 17-én nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs megyétől s ez alapon a kerület az adófizetés alól felmentette 1810 jkv. 650. l. 119. lap. Felvétel az 1838. évi összeírásba is.

Leszármazás :

N.	{	Péter	}	{	Illés Bilke	}	{	György Nagykálló 1770	}	{	György Bogdány	}	{	György H.-Dorog 1804
								{	Miklós Nagykálló 1770	}	{	Péter	}	
		{	János	}	{	János Nyirpazon	}							

Csorvássy hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1625 nov. 7-én János és fia István, kihirdette Szatmár vmegye. Leszármazóik közül Gergely 1702-ben mint nánási lakos a libertinusok közé vétetett fel s ennek utódai János, Mihály, András, József és Gábor hajdúnánási lakosok Szabolcs vm. 1831. évi május 9-én és 1832 szept. 10-én kelt nemesi bizonyáglevellei alapján, melyet kihirdetett a kerület 1832. jkv. 418. l. 702. sz. a., felvették a kerület 1838. évi nemesi összeírásába. Lásd Szabolcs vm. 1832. f. 32 706.

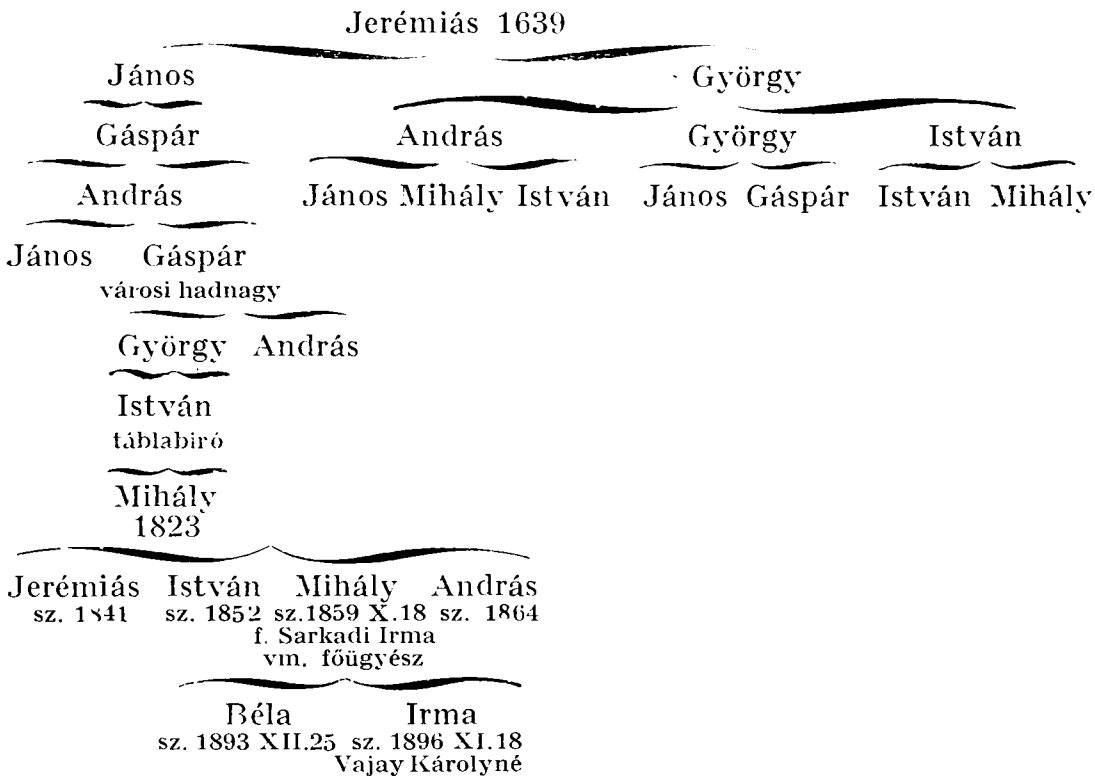
Csőreg hajdúhadházi család. Nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1621 dec 8-án Domokos és fiaí Máté, Mihály, András; kihirdette Szabolcs vm. Mihály leszármazói Mihály sarkadi és István újfalui lakosok nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt 1782. jkv. 190. l. Míg a hadháziak őse, István, 1702-ben felvétetett a hajdúk összeírásába.

Csuka hajdúnánási, hajdúszoboszlói, hajdúsámsoni család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1635 márc 14. István és fiai György, Mátyás és Miklós, kihirdette Szabolcs vm. Eredetije H.-Nánás város levéltárában van 1791. f. 1. N142. A vármegye levéltárában 1805. f. 5. N2. és 1806. f. 2. N5. alatt levő tanúvallomási jkv. adatai szerint a nemesség-szerzők leszármazói közül János Szaniszlórol Hajdúszoboszlóra költözött s György fiától István és Bálint unokái származtak; Jánosnak testvére, István, Szaniszlórol Hajdúnánásra költözött s János nevű fiától János, Mihály és István unokái származtak, végre ugyancsak Jánosnak és Istvánnak testvérje György Hajdúsámsonra költözött s András nevű fia volt; a negyedik testvér, Mihály, Szaniszlórol Sáráandra költözött s Mihály fiától István unokája volt. Egy másik adat szerint a Nánáson lakó Csuka-család az ugyancsak Szatmár megyében levő Szárazberekben lakó Csukákkal lett volna atyafiságban. 1848. jkv. 106. l. 697. sz. f. 7. N48.

Czeplédy hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyert III. Ferdinánd királytól 1639 április 4-én Jeremiás és felesége Kun Erzsébet, kihirdette Szabolcs vm. Maga Jeremiás, továbbá fiai János és György az 1702. évi hajdúösszeírásba, majd ez utóbbiak az 1720. évi kerületi összeírásba mint ármalista nemesek vannak felvéve. Városi tisztviselők, hadnagyok, ügyvéd és táblabírák kerültek ki a családból s Szabolcs vmegye előtt több ízben igazolták nemességüket s nyertek 1776; 1814 dec. 7-én; 1822 febr. 4-én; 1817 febr. 10-én; továbbá egy Biharnagybajomba szakadt, de onnan ismét visszaköltözött ág Bihar vm.-től 1836 február 22-én nemesi bizonyágleveleket, amelyeket kihirdetett a kerület s ez alapon felvette őket az 1838. évi nemesi összeírásba és pedig Jeremiás; Lajos tanácsnok; János esküdt; István, András, Miklós; Bálint, György, Sándor; János tábla-

bíró és fia József ügyvéd ; Sándor és fia Sándor ; s végül s végül Sámuel (Bihar vm. nbl-e alapján). Levéltári adatok : Osztálylevelök 1785. évről 1815 f. 1. N32. Nemesi bizonyáglevelek kihirdetése és másolatai : 1815 jkv. 513. l. 166. sz. f. 5. N63. és 64.; 1816 jkv. 72. l. 64. sz. ; 180. l. 100. sz. f. 6. N75.; 1817 jkv. 235. l. 20. sz. 1822 jkv. 48. lap ; 1848 jkv. 436. N24. f. 4. N78. Ebből a családból származott Mihály nyug. vm. főügyész, gazdasági főtanácsos, kinek nemességét a m. kir. Belügyminiszter 19,259 - 1921. szám alatt ismerte el.

Leszármazás :

Czeplédy nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek 1625-ben István és Márton testvérek s leszármazóik Dániel és István nádudvari lakosok 1767-ben Szabolcs vármegye előtt igazolják nemességüket. A család másik ága Bákán (Szabolcs vm.) lakott. Szabolcs 1767 f. 68. N1018.

Leszármazás :

Czeper Draskóczi Miklós hajdúdorogi lakos Abaúj vm. 1829 nov. 30-án kelt nemesi bizonyáglevele alapján, melyet kihirdetett a kerület 1830 jkv. 41. l. 153. sz. a. felvételét a kerület 1838. évi nemesi összeírásába.

Czibere hajdúhadházi és nádudvari család. György, Ferenc, László, András, Miklós és János részére, kik nádudvari lakosok, 1754-ben hirdeti ki Szabolcs vm. azt a manumissionalis (jobbágy-felszabadítási) levelet, melyet gróf Károlyi Mihály adott ki Szabolcs jkv. 1754. és 291. l. A hajdúhadháziak és pedig Ferenc, László és Mihály 1793-ban Szabolcs vm. előtt nemesség-igazolást folytatnak s bizonyítják, hogy Porcsalmáról költöztek Hadházra, Szabolcs 1806 f. 6. N45 ; majd 1798-ban László, Ferenc és István hadházi lakosok a kerülettől fejadójuk elengedését kérik, mint nemesek, azonban bizonyságlevél bemutatására utasítottak. 1798. jkv. 120. l. 52. sz.

Leszármazás :

		Ferenc	
N.	{	Mihály	László
		Hadház	Mihály 1793
		János	Miklós
		Nádudvar	

Dancsházy másképp Oláh földesi család. Címeres nemeslevelet nyert I. Leopoldtól 1698-ban János és fiai Mihály, István, majd Mihály 1754-ben nádori adományt Dancsháza birtokra. Fiai Mihály, István, János és András földesi lakosok igazolják nemességüket 1767-ben Szabolcs vm. előtt 1767 f. 68 N. 361.

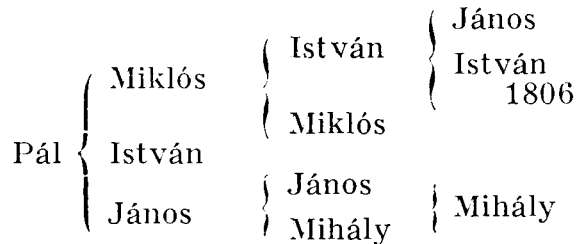
Danesy hajdúhadházi család. Címeres nemeslevelet nyertek Bocskay Istvántól 1606 apr. 29-én és II. Mátyás királytól 1610 febr. 20-án István és fia András, mindkettőt kihirdette Szabolcs vármegye. A család eredetileg Nagykállóban lakott s a nemesség-szerő András fia István nagykállói lakos 1754-ben nyert Szabolcs vm.-től nemesi bizonyságlevelet. Ennek a fia András takácsmesterségének jobb menetele végett Hajdúhadházra költözött s Ferenc, András és István nevű fiaitól származott unokái, illetve dédunokái 1831 márc. 3-án nyertek újabb nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület s ez alapon Mihály, Ferenc, András, Bálint, Gábor, Miklós vétettek fel a kerület 1838. évi nemesi összeírásába. Egyéb adatok 1830 jkv. 113. l. 646. sz. f. 6 N. 34.

Darvassy Pankotai Földesen, Nagyszalontán és Berettyó-újfaluban földesúri joggal bíró család, melynek ősei Ambrus, László és János 1563 dec. 13-án nyertek címeres nemeslevelet I. Ferdinánd királytól. Nemesi bizonyságlevelet nyertek 1783-ban Bihar vm.-től Mihály, János, István és Gergely. Bihar vm. monographiája.

Daréczy hajdúnánási család. Tagjai közül Miklós, István és János Bihar vm.-étől 1835 június 1-én nyertek nemesi bizony-

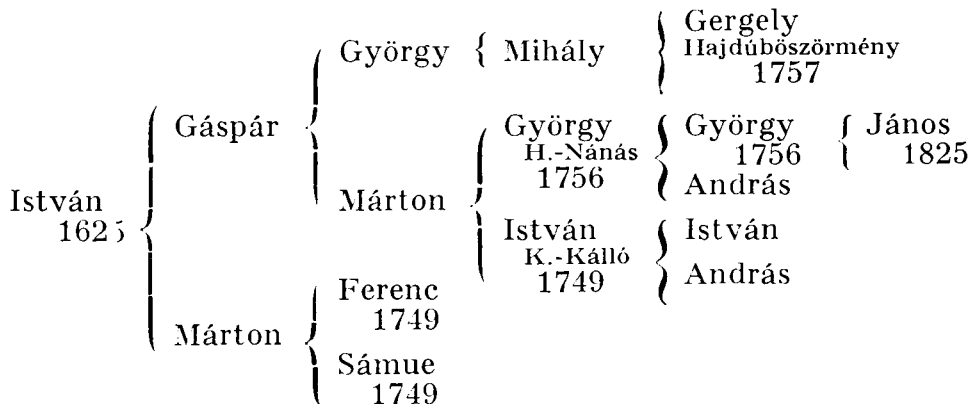
ságlevelet leszármazóikkal együtt, s kihirdette a kerület 1836 jkv. 37. sz. s ez alapon felvették a kerület 1838. évi nemesi összeírásába. Egyéb adatok 1768 Dad 17; 1834 jkv. 178. l. 90. sz. f. 1 N. 45. 1835 f. 1 N. 66. A nemesi bizonyáglevelet azután 1847-be nBihar vármegye kérésére felterjesztették a helytartótanácsához 1847 jkv. 474. l. f. 4 N. 18. 1806 Nabot 7.

Töredékes leszármazás :

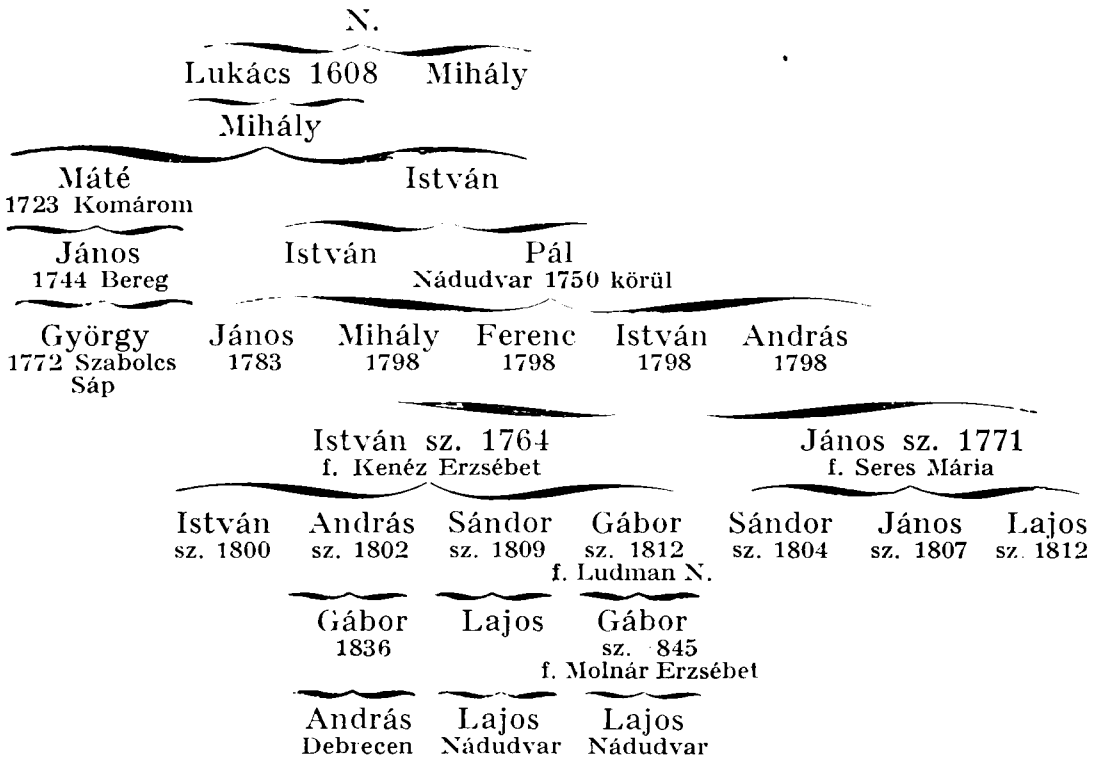
Deák hajdúböszörményi és hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1625 ápr. 8-án István és fiai Márton, Gáspár, István, András s a Nagykállóban lakatos mesterséget folytató egyik ős után Lakatos mellékneven is nevezték őket. Leszármazóik több ízben igazolták nemességüket Szabolcs vm. előtt és pedig: a nagykállói ág 1749-ben (Szabolcs f. 50 N. 194/1749.); a hajdúnánási ág 1756-ban (Szabolcs f. 57 N. 379/1756) a hajdúböszörményi ág pedig 1757-ben (Szabolcs f. 58 N. 246/1757). Nemesi bizonyáglevelet nyertek a nánásiak és böszörményiek együtt 1767, 1825 febr. 7. kihirdette a kerület 1825 jkv. 34. lap, f. 1 N. 34; és 1830 május 17-én kihirdette a kerület 1830 jkv. 177. l. 965. sz. Az 1838. évi kerületi nemesi összeírásban Szabolcs vm. 1830 V/17-én kelt nbl.-e alapján felvették János, Mihály, István hajdúböszörményi; s az 1825 febr. 7-én kelt nbl.-e alapján János, Sándor, András és Sámuel hajdúnánási lakosok. Egyéb adatok a hajdúböszörményi ágra 1788 f. 15 N. 385. Egyes tagok Debrecenben élnek.

Leszármazás :

Debreceni hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyert I. Leopoldtól 1665-ben Márton, melyet Sáros vm. hirdetett ki.

Leszármazás :

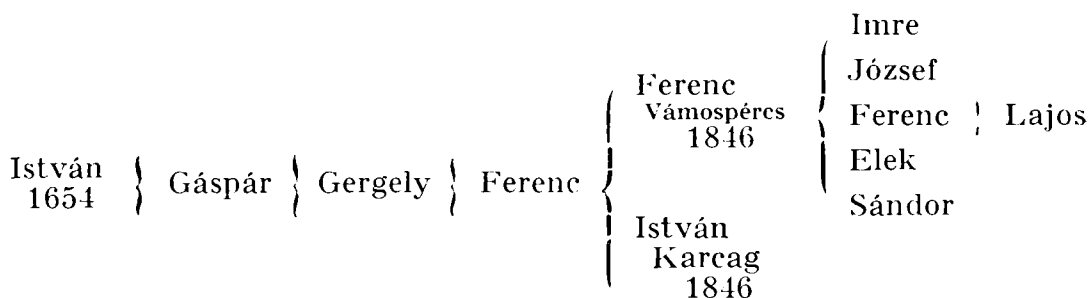
Désán hajdúnánási és hajdúböszörményi család. Címeres nemes levelet nyertek I. Leopoldtól 1666 márc. 27-én Miklós, felesége Nánai Erzsébet és fia János; István, felesége Szalay Ilona és fiai Mihály, István, Miklós; Gáspár felesége Szarvas Ilona; Demeter f. Nagy Anna. Kihirdette Szabolcs vm. — A nemességszerző István volt a Hajdúkerület első főkapitánya 1669—1701-ig, amikor is lemondott és Hajdúnánásról Tokajba költözött, honnan később testvére János visszaköltözött Nánásra s unokája Mihály 1806-ban hajdúnemes voltáról s ősei hivatalviseléséről bizonyáglevelet kapott 1793 f. 2 N. 72 és 1806 jkv. 33. lap. Ugyanez 1793 május 27-én nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs vm.-től. Az említett Jánosnak másik unokája István pedig Nánásról Böszörménybe költözött. Az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba János nánási lakos van felvéve Szabolcs vm. fenti nbl.-e alapján.

Dibáczy Pál vámospércsi lakost, bár nemesi bizonyáglevelét felmutatni nem tudta, azt állítván, hogy az Hodászon lakó rokokainál van, köztudat alapján mint nemest felvették a kerület 1838. évi nemesi összeírásába.

Disznós vámospércsi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinándtól 1654 szept. 10. István és fiai Gáspár, Pál, Mihály, Gergely, kihirdette Bihar vm. Leszármazóik közül Ferenc vámospércsi lakos és fiai Imre, József, Ferenc, Elek és Sándor; továbbá Ferenc testvére István karcagi lakos 1846

márc. 30-án nyertek nemesi bizonyáglevelet Bihar vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1846 jkv. 1202. sz. f. 6 N. 41.

Leszármazás :

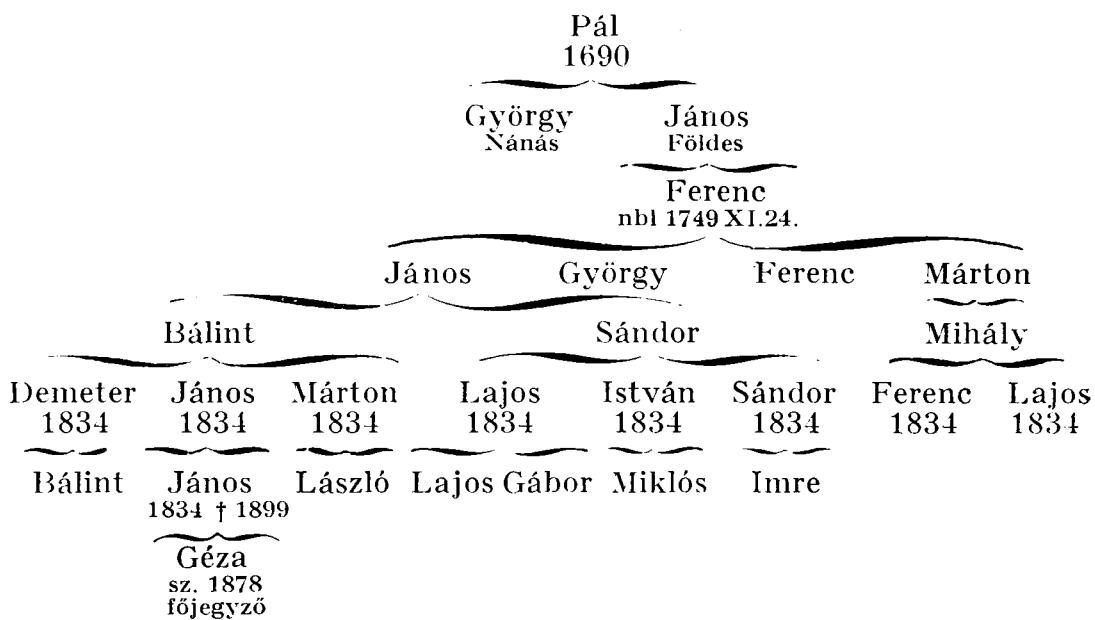
Dobó hajdúböszörményi család. Tagjai közül Mihály 1702-ben a hajdúnemesi összeírásban szerepel s erről leszármazói bizonyítványt kapnak a kerülettől 1796 f. 2 N. 50; János fia György Szabolcs vm.-től 1745-ben nyert nemesi bizonyáglevelet, míg a későbbi leszármazók 1831 febr. 21-én ugyancsak Szabolcs vm.-től nyertek nemesi bizonyáglevelet, melyet kihirdetett a kerület 1831 jkv. 233/280. sz. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe: Demeter, György, 5 István, Miklós, 2 János, 2 Ferenc, 2 András, 2 Mihály és Péter vétettek fel. — Egyéb adat 1829 jkv. 312/253. sz.

Dobsa vámospércsi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Károly királytól 1722 jan. 16. István és Ferenc testvérek, illetve Istvánnak Sámuel, István, Ferenc és Ferencnek János, Tamás, István nevű fiai, kihirdette Bihar vm. Leszármazóik közül József vámospércsi hadnagy 1791 ápr. 5-én nyert Bihar vármegyétől nemesi bizonyáglevelet, amelyet kihirdetett a kerület 1792 jkv. 388. lap, f. 8 N. 64. Az 1804. évi összeírásba József özvegye és fiai József és Sámuel; az 1838. évi nemesi katasztrumba pedig József és László vannak felvéve.

Domokos hajdúnánási, hajdúszoboszlói és földesi család. Címeres nemeslevelök elveszett, de a Szabolcs vm. előtt 1674-ben történt kihirdetést az 1738. évi nemesség igazolásakor bizonyították. Egyébiránt régi birtokos nemes család Földesen s onnan szakadt Hajdúszoboszlóra és Hajdúnánásra. A földesi ág 1727, 1738, 1767, 1834 és 1836. években igazolja birtokos nemes voltukat Szabolcs vm. előtt továbbá, hogy nemesi birtokaikra 1752-ben nádori adománylevelet kaptak. Az 1727-ben Földesen lakó Ferenc, György, Pál, András és István testvérek a Pál fiai közül György Hajdúnánásra költözött s Pácsó nevű leányt vévén feleségül Pácsó melléknéven is nevezték őket s Nánáson lakó unokái János, István, András, Sándor, József 1844 szept. 6-án nyernek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1845 jkv. 443. l. 867. sz. f. 2 N. 30 és f. 6 N. 17. A hajdúszoboszlói ág pedig 1834 ápr. 28-án

nyert Szabolcs vm.-től nemesi bizonyságlevelet s ez alapon az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba Bálint vétetett fel. Az 1834 ápr. 28 és 1836. évi nemesi bizonyságlevelekben Márton, Lajos, József, Bálint, János, Ferenc, István és Mihály a Ferenc unokái ; továbbá János, Mihály, Gáspár, Bálint, József, Imre stb. a Mihály unokái vannak felvéve.

Leszármazás :

Demokos hajdúdorogi család Mihály, György, János, Ferenc és Demeter Szabolcs vm. 1838 márc. 5-én kelt nemesi bizonyságlevele alapján az 1838. évi kerületi nemesi névjegyzékbe felvétettek.

Domonkos hajdúszoboszlói és szováti család. Címeres nemeslevelet nyert I. Leopoldtól 1659 márc. 13. István és felesége Borsy Borbála és fiuk Péter ; kihirdette Szabolcs vm. Ez az István fel van véve az 1702. évi hajdúnemesek összeírásába Hajdúszoboszlóról s leszármazói Mihály, Sándor, Dávid, Márton és János 1829 aug. 26-án Szabolcs vm.-től nyertek nemesi bizonyságlevelet, melyet kihirdetett a kerület 1829 jkv. 252. l. 122. sz. Ugyanezek felvétettek az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba. — Lásd még 1828 f. 3 N. 56 és Debrecen város nemes családjai c. munkámban.

Demby hajdúnánási család. Tagjai közül Szabolcs vm.-nek régi birtokos nemes voltokról 1784 VI 26. kiadott nemesi bizonyságlevele alapján a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvétettek : 2 Gáspár ; Bálint ; 2 István ; 4 Sándor ; 4 Mihály ; 3 János ; András ; 2 József.

Doreghy János hajdúböszörményi lakos az 1720. évi kerületi összeírásba mint ármalista nemes van felvéve.

Dömötör József hajdúdorogi lakos, Szabolcs vm.-től 1814 nov. 28. nyert nemesi bizonyságlevele alapján felvétetett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Atyja Miklós dorogi hadnagy volt 1807 jkv. 349. l. 39. sz.

Egri nádudvari család. Címeres nemes levelet nyertek Rákóczi Györgytől 1652-ben György, János és István testvérek s Györgynek ugyancsak György fiától származott unokája György nádudvari lakos 1743-ban Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét. Szabolcs 1743 f. 44 N. 253. Egy másik ág Eszenyben lakott Szabolcs 1767 f. 68 N. 361.

Egry László hajdúböszörményi lakos Zemplén vm. által 1839 febr. 20-án kiadott nemesi bizonyságlevelét kihirdette a kerület 1839 jkv. 399. l. f. 7 N. 15. Egyéb adatok: 1831 jkv. 298. l. 683. sz. és 1838. jkv. 79. sz. f. 1 N. 77.

Elek János hajdúkapitány nemességet nyert a Bocskay István fejedelem által a 9254 hajdú vitéz részére kiadott nemeslevélben 1605 dec. 1-én.

Elek József püspökladányi lakos nemességigazolást folytat Szabolcs vm. előtt 1815 jkv. 27. l.

Éles Szentmiklósi hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyert Bocskay Istvántól 1606-ban Márton, aki Halasi Fekete Péter alatt szolgáló hajdú volt. Leszármazói István és Imre 1800-ban az eredeti nemeslevél felmutatásával kérik adójuk elengedését 1800 jkv. 343. l., de a kerület a leszármazás bizonyítására utasította őket. A bizonyítás rendjén 1702-ben szereplő őseikig fel is vezették a származást s így csak hajdúnemesi bizonysgálevelet kaptak a kerulettől 1846, illetve 1847. évben. A Szabolcs vm. levéltárában fekvő (1767 f. 68 N. 977) iratok alapján azonban a leszármazás így állapítható meg:

				}	Imre	}	Sándor
			}	1702		}	Imre
			}	1702		}	Márton
			}	1702		}	Miklós
Márton	}	István	}	István	}	Sámuel	
1606						László	
						Márton	

Egyéb adatok 1848 jkv. 38. sz. f. 1 N. 28. és Polg. Per. 1846 Szer 26 és 1847 Jog 39. sz. Valószínűleg e családból származik az az Éles Péter rohodi jegyző, aki Szabolcs vm.-től 1838-ban nyert nemesi bizonysgálevelet s akinek Péter nevű fiától származott unokája László jelenleg téglási főjegyző. Szabolcs 1838 P. T. 42; 21 és 68. sz.

Ember István hajdúhadházi ref. lelkész Szabolcs vm. előtt nemességigazolási pert folytat 1816 f. 16/686.

Eötvös György hajdúszoboszlói lakos az 1702. évi összeírásban beköltözött nemes.

Eötvös Leopold hajdúdorogi csendbiztos és fiai József, György városi jegyző felvétetnek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe egy insurgens voltáról szóló bizonyítvány, továbbá József tiszántúli kerületi táblai ülnök végrendelete alapján, aki állítólag Leopoldnak édes atyja volt s köztudomás szerint való nemes ember. Azonban mivel egy éven belül nemesi bizonyáslevelet nem hozott, kihagyták a névjegyzékből 1840 jkv. 14/78 f. 1 N. 14. Egyéb adat 1838 jkv. 833. sz. f. 9 N. 63.

Eötvös lásd Kállay.

Eresey Gábor özvegye hajdúböszörményi lakos Bihar vm.-nek 1834 szept. 22-én kelt nemesi bizonyáslevele alapján felvétetett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Egyéb adat 1825 jkv. 25. sz. f. 1 N. 25.

Erdélyi hajdúböszörményi és hajdúhadházi család, melynek birtokában volt egy II. Ferdinánd által 1622 június 4-én. Erdélyi Péter részére kiadott címeres memoslevél; a nemeslevelet Gergely elzalogosította H. Varga Jánosnak s ez, a Gergely fia István által ellene a kerület előtt indított pörben csak 25 frt. megfizetéséért volt hajlandó visszaadni. A városi tanács beterjesztette a nemeslevelet a kerülethez, mely azt kiadta Ferencnek 1795-ben. A későbbi leszármazók Gergely, András, Ferenc és Péter több ízben igyekeztek az ármálist megszerezni a kerület útján. 1795 jkv. 39. és 82. lapok f. 3 N. 56; 1808. jkv. 336 N. 52 és 1808 f. 5 N. 31, végül 1794 f. 5/31. és 1794 f. 7 N. 51, illetve 1808 jkv. 133 és 154 lapok.

Töredékes leszármazás :

Péter 1622	}	György	}	Gergely 1702	}	István	}	István 1795
---------------	---	--------	---	-----------------	---	--------	---	----------------

Erdélyi András földesi lakos és fiai János és András Szabolcs vm. 1727. évi nemesi névjegyzékébe felvétettek. Szabolcs 1727 f. 28 N. 3.

Ethey hajdúsámsoni és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Mátyás királytól 1609 dec. 17-én István és Imre testvérek. Kihirdette Zemplén vm. Leszármazóik közül István és Ferenc az 1720-as években debreceni lakosok, majd Mihály erdőbényei lakos Imre nevű fia a Zemplén vm. által 1779 nov. 7-én kiadott nemesi bizonyáslevél szerint berzétei (Gömör vm.) lakos. A Debrecenbe és Szabolcs vármegyébe

került ág egyik tagja : Sámuel, nemességigazolási pert indított Szabolcs vármegye előtt 1804 f. 4 N. 976. A dr. Ethey László főszolgabíró birtokában lévő okmányokból, régi egykorú családi feljegyzésekből e töredékes leszármazás állítható össze :

N.	{	János	{	István	{	Menyhért					
		molványi		1787		János	1826	János	1856	{	László
		ref. lelkész		1792		József	1848	Ferenc			
		1750 körül		Sámuel		1795					

Fábián Bálint hajdúszováti lakos nemességigazolási pert kezd Szabolcs vm. előtt 1817 f. 17/61, de Szatmár vm.-hez utasították, mint ahol családja nemeslevelét kihirdették.

Fábián hajdúböszörményi család, melynek őse Mihály nyert címeres nemeslevelet Rákóczi Györgytől, amely azonban elveszett, amint ezt Szabolcs vm. előtt a későbbi leszármazók hitelesen igazolták. A család eredetileg Nagykállóban lakott s onnan került Hajdúböszörménybe a nemességszerző unokája István, aki szenátor volt 1703-ben, s örökös telekje. Nemességét igazolta a család nagykállói ága Szabolcs vm. előtt 1757-ben s ez alapon a böszörményiek 1768. és 1836-ban s 1836 aug. 29-én nemesi bizonyáglevelet kaptak Bálint, András, István és János testvérek s ez alapon felvételtek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Kihirdette a kerület 1836 jkv. 271. l. 954. sz. Egyéb adatok 1794 jkv. 418. l. f. 7 N. 59 és 1833 jkv. 327. sz. f. 2 N. 55.

Leszármazás :

Mihály	{	Pál	{	Ferenc	{	István		
		András		István		{	Mihály	György
				1703			1768 nbl	Mihály
				szenator			szenator	1797

Fábián, lásd Nagy.

Fányi István hajdúnánási orvos és felesége Dombi Anna nemes személyek panasza a Helytartótanácsnál Weszprémly Elek által történt megveretésük miatt. 1798 f. 5 N. 27.

Farkas vagy Kojó hajdúdorogi család. Ősei Lukács és fia János, továbbá sógoruk Kalmár-Pál I. Leopold királytól nyertek nemeslevelet 1663 VIII. 20. Kihirdette Szabolcs vm. Lukács unokája János 1702-ben már Dorogon lakott s leszármazói közül István és Mihály 1810 jkv. 650. l. 119. sz. adó alól felmentetnek s később 1836 szept. 5-én nemesi bizonyáglevelet nyernek Szabolcs megyétől, amelyet azonban a Helytartó-

tanács csak 1845-ben hagyott jóvá. Adatok 1812 jkv. 228. l. 56. sz. 1834 f. 2 N. 28 ; 1836 f. 7 N. 19. és 1845 f. 10 N. 52. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe János ; Mihály ; György ; István, Antal, János, József, Miklós, Demeter, Illés és Ferenc vannak felvéve.

Leszármazás :

János	}	N.	}	István	{	György	}	Károly
1702						insurgens		
						1809		testőr kadét

Farkas Mihály hajdúkapitány nemességet nyert **Bocskay István** fejedelem által a 9254. hajdú vitéz részére 1605 dec. 1-én kiadott nemeslevélben.

Fazekas Ferenc, Pál, András és Sámuel hajdúböszörményi lakosok kérik a kerületet, hogy mint nemeseket, adó alól mentse fel őket 1794 jkv. 290. l. 87. sz., majd igazolásukra később bemutatnak a váradi káptalan átírásában foglalt nemesi bizonyosságlevél másolatot Bihar vármegyétől 1812 jkv. 15. l. 55. sz., azonban ezt nem fogadta el a kerület, hanem nemességük szabályszerű igazolására utasítja őket 1822 jkv. 192. l. 991. sz., addig felfüggesztve az adófizetését 1812 jkv. 266. l. 64. sz.

Fazekas hajdúnánási család, melynek tagjai **Miklós, János, Demeter és Gábor** fiaik nevében is 1832 szept. 10-én nyertek nemesi bizonyosságlevelet Szabolcs vm.-től, kihirdette a kerület 1832 jkv. 418. l. 703. sz. Nemesi ususról szóló bizonyítványuk a kerülettől 1832 f. 2 N. 43. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe az említetteken kívül **Imre, József és Bálint** vannak felvéve.

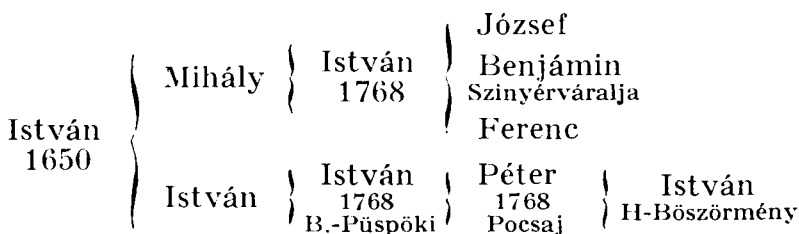
Fazekas Ferenc nádudvari lakos és neje **Illés Erzsébet** ellen birtokpert folytat 1770-ben gróf **Haller Sámuel** a kir. Tábla előtt. Orsz. Levélt. 4/1865 Tábl. Perek.

Fejérváry hajdúdorogi család. A család eredete tisztázatlan, mert az 1759. évben Szabolcs vm. előtt folytatott nemesedési per iratai szerint a nemességszerző **ős István** 1643 márc. 2-án nyert nemeslevelet **Rákóczi Györgytől** s ennek **Zsigmond** nevű fiától származott unokája **János** 1759-ben hajdúdorogi lakos, míg maga a szerző **István** 1702-ben mint hajdúnemes van felvéve az összeírásba és 1808 június 9-én mégis **Csanád vm.-től** hoznak nemesi bizonyosságlevelet s ez alapon vétettek fel a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe **Ferenc, Péter, János szenátor ; Mihály ; György és István**. Egyéb adatok 1813 jkv. 271. l. 98. sz. Szabolcs vm. levéltárában 1808 f. 8/545. sz. iratok szerint e család **ármalista nemes** voltát az erdélyi főkormányzóság ismerte el.

Fejes hajdúnánási család, melynek tagjai Sándor, Bálint, András és Gábor a kerülettől nemesi joggyakorlatról bizonyítványt 1834 jkv. 503. sz., majd ez alapon Szabolcs vm.-től 1834 szept. 9-én nemesi bizonyságlevelet nyernek s felvétetnek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Fekete hajdúböszörményi család, melynek őse István 1650 körül nyert címeres nemeslevelet III. Ferdinándtól s ennek leszármazói Szinyérváraljára, illetve Biharpüspökibe, onnan Pocsajra és innen Hajdúböszörménybe kerültek. Nemesi bizonyságlevelet nyert Bihar vm.-től 1768 márc. 21-én Péter pocsaji lakos, kinek fia István jött H.-Böszörménybe. Kihirdette a kerület 1813 jkv. 369. l. 29. sz. f. 3 N 111.

Leszármazás :

Fekete Gábor hajdúhadházi lakos és atyjafiai nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kérnek a kerülettől 1836 jkv. 100/252 és 171/506. sz. a.

Fekete Nagyhalasi hajdúszoboszlói, nádudvari és debreceni család. Egyike a kétségtelen hajdúnemes családoknak, melynek őse, Péter hajdúkapitány, már a hajdúszoboszlói lovas-hajdúknak Bocskay István által 1606 szeptember 2-án kelt címeres nemeslevélben is benne van s aki később 1617 október 30-án II. Mátyás királytól is kapott címeres nemeslevelet. Kihirdette Szabolcs vm. A leszármazók több ízben igazolták nemességüket s a hajdúszoboszlói ág 1774 f. 14. N16. 1778 f. 14—53. és 1785 ápr. 6-án, míg a nádudvari és hajdúszoboszlói együttesen 1801 nov. 17-én nyertek nemesi bizonyságlevelet, melyeket kihirdetett a kerület 1785 jkv. 122. l. 62. sz. A nemességszerző Péternek Sándor nevű fiától János nevű unokája volt s ennek két fia volt László, aki 1702-ben a hajdúnemesek közé is felvétetett s a szoboszlói ág őse, a másik pedig Mihály, Nádudvarra költözött. Ennek a Mihálynak a leszármazói közül egyesek azután ismét visszaköltöztek Hajdúszoboszlóra, illetve beköltöztek Debrecenbe. Az 1838. évi nemesi összeírásba Hajdúszoboszlóról felvétettek Sándor és fia Sándor; Zsigmond fia debreceni lakosok, de hajdúszoboszlói birtokosok; Sámuel és fia Pál; Bálint; János, végül Mihály és fia Sámuel. A nádudvari ág nemességét és Nagyhalasi előnevét a m. kir. Belügyminiszter 34,269—1925. sz. rendeletével elismerte.

Leszármazás :

Ferenczy Sámuel tiszacsegei lakos és két fia János és Sámuel Borsod vm.-nek 1763 nov. 14-én kelt nemesi bizonyosságlevele alapján igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1765-ben Protoc. 23 fol. 167. Majd később Mihály és 2 fia György, Mihály 1815 f. 15/479. Szabolcs vm.-től nyertek nemesi bizonyosságlevelet. Tiszafüredről jöttek Csegére, míg Sámuel testvérei Mihály, András, Pál és Péter ott maradtak. A család Gegesfaluból származó székelynemes az 1764 május 8. kelt Székelyszéki nemesi bizonyosságlevél szerint.

Ferenczy István hajdúböszörményi lakos és testvérei János és Sándor részére Zemplén vm. által kiadott nemesi bizonyosságlevelet kihirdeti a kerület 1842 jkv. 172. l. 1648. sz.

Ferenczy János egyeki lakos nemességigazolást folytat Szabolcs vm. előtt 1827. évi jkv. 70. lap.

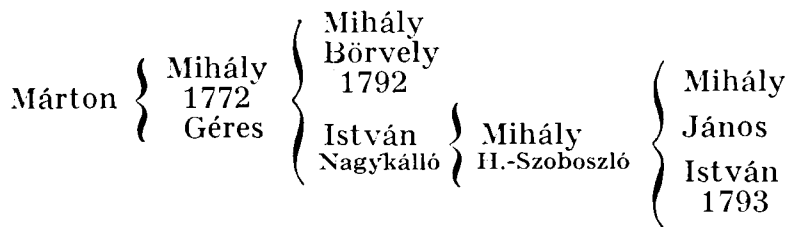
Filep vagy Hollósy György nádudvari lakos Veszprém vármegyétől 1765 nov. 28-án nyert nemesi bizonyosságlevelét kihirdeti Szabolcs vm. 1766 jkv. 263. l. Újabb nemesi bizonyosságlevél Szabolcs vm. 1801 f. 1—670.

Fűzy István hajdúkapitány nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a 9254 hajdúvitéz részére 1605 dec. 1-én kiadott nemeslevélben.

Fodor hajdúszoboszlói család. Eredete kellőleg nincs tisztázva. Címeres nemeslevelet nyert Márton nevű ősük, kinek fia Mihály Nyitra vármegyéből költözött Szatmár megyébe Géresre s onnan hozott 1772 szept. 13-án kelt nemesi bizonyosságlevelének elégését igazolja Szatmár vm. 1778-ban. Mihálynak egyik fia Mihály Börvelybe költözött s leszármazói 1792 és 1793-ban nyernek nemesi bizonyosságlevelet Szatmár vm.-től; másik fia, István, pedig Nagykállóba költözött. Ennek az Istvánnak Mihály nevű fia jött Hajdúszoboszlóra s a Szatmár megyétől 1792 aug. 29-én nyert nemesi bizonyosságlevél alapján kap Szabolcs vm.-től újabbat 1793 nov. 20-án s ezalapon leszármazói: Sándor, Mihály, Jakab, Miklós, Ferenc, István,

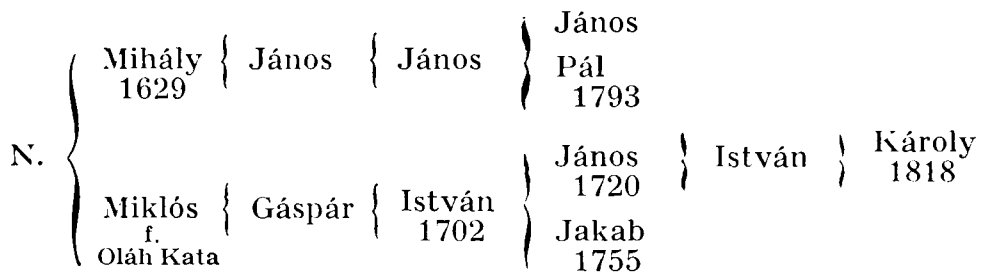
József és Károly 1834 április 28-án. Ez alapon vétettek fel a kerület 1838. évi nemesi összeírásába.

Leszármazás :

Fodor hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1624 jan. 10-én és II. Ferdinánd királytól 1629 június 2-án Mihály és Miklós testvérek, továbbá ennek a Miklósnak felesége Oláh Kata, illetve Gáspár, István, György, Anna nevű gyermekei. Kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerzők közül Gáspár fia István 1702-ben a hajdúnemesek közé is felvétetett s ennek fiai, János és Jakab 1755-ben igazolták nemességüket Szabolcs vm. előtt. Ezek később előkelő szerepet vittek, nevezetesen János városi hadnagy volt, fia, István, kapitány; Jakab pedig főtrázsamester volt. Nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1831 febr. 21-én István és Gábor, majd 1834 ápr. 28-án Mihály, Miklós, János, István; kihirdette a kerület 1831 jkv. 250. l. 394. sz. és 1834 jkv. 267. l. 434. sz. Egyéb adatok 1818 f. 1. N. 47. A kerület 1838. évi nemesi összeírásába István, Gábor és Sándor vannak felvéve.

Leszármazás :

A leszármazási táblán szereplő Pál, református lelkész H.-Böszörményben, 1793-ban nyert nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től.

Fogthúy hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1676 július 23. Péter és fia Péter; kihirdette Komárom vm. A nemességszerző I. Péter unokája Pál tatai lakos volt s ennek volt az unokája Sámuel, akinek az atyja Péter Bihardiószegre költözött. Ez a Sámuel hajdúszoboszlói lakos, kerületi főjegyző, Komárom vm.-től 1768 dec. 1-én nyert nemesi bizonyáglevelét kihirdette a kerület 1792 jkv. 441. l. 12. sz., mely szerint atyja Péter diószegi lakos volt

s Tatán volt nemesi kuriájok. Újabb nemesi bizonyságlevelet nyert Bihar vm.-től 1791 aug. 30-án.

Leszármazás :

Péter 1676	}	Péter	}	Pál Tata	}	Péter Diószeg 1768	}	Sámuel 1791
---------------	---	-------	---	-------------	---	--------------------------	---	----------------

Földessy András, Sámuel és György földesi lakosok Szabolcs vm. 1727. és 1737. évi nemesi névjegyzékeibe felvételtek. 1727 f. 28. N. 3. és 1737 f. 38. N. 45.

Földvály Ferenc földesi lakosnak nemessége igazolására Szabolcs vm. egy évi halasztást ad. 1826. évi jkv. 30/382. l. Szatmár vm.-ből költözött be.

Földy János hajdúhadházi orvos és kerületi főorvos Szabolcs vm.-től 1796 június 16-án nyert nemesi bizonyságlevelét kihirdette a kerület 1797 jkv. 464. l. f. 1. N. 58. Egyéb adatok 1794 f. 3. N. 68. Ósei 1665 júl. 6-án nyertek nemes levelet I. Leopold királytól, melyet kihirdetett Szabolcs vm. Ennek leszármazói Debrecenben laktak.

Leszármazás :

Márton 1665	}	Mátyás	}	János Debrecen	}	Mihály János Sámuel	}	János Hadház 1796	}	Lajos Imre
----------------	---	--------	---	-------------------	---	---------------------------	---	-------------------------	---	---------------

Gacsó vagy Kovács hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinándtól 1650 jún. 17. Mátyás, András, János, Márton és István testvérek, illetve Mátyás fiai István és Mihály, melyet kihirdetett Szabolcs vm. A nemesség-szerző Mihálynak György nevű fia, mint fehérgyarmati lakos 1754-ben az országos nemesi összeírás alkalmával Szatmár vm. előtt igazolta nemességét s erről 1771 jan. 14. István nevű fia nemesi bizonyságlevelet nyert. Ennek az Istvánnak a fiai János és Mihály költözött Hajdúböszörménybe 1790 táján s István Mihály nevű testvérével, továbbá ennek Gábor, István és Bálint nevű fiaival együtt újabb nemesi bizonyságlevelet nyer Szatmár vm.-től 1826 dec. 11-én, melyet kihirdetett a kerület 1827 jkv. 262. lap 634. sz. s ez alapon mindannyian felvételtek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Egyéb adatok 1819 jkv. 30. sz. f. 1. N. 18.

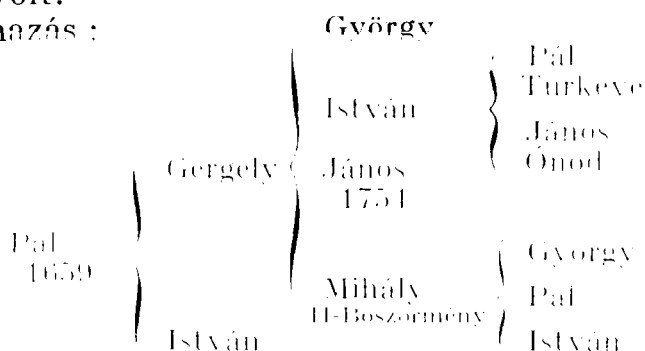
Leszármazás :

Mátyás 1650	}	Mihály	}	György 1754	}	István 1771 Fehérgyarmat	}	János Mihály	}	Gábor István Bálint
----------------	---	--------	---	----------------	---	--------------------------------	---	-----------------	---	---------------------------

Gaal kabai, földesi, szoáti és hajdúböszörményi család, melynek ősei III. Ferdinándtól 1652 nov. 7-én nyertek címeres nemeslevelet György feleségével Dull Katával és fiával Jánossal. Kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik több ízben 1754; 1763, 1765, és 1767 s a földesi ág 1738-ban igazolták nemességüket s ezek t. i. János és Ferenc leszármazói kerültek Kabára, Szovátra s onnan Hajdúböszörménybe s leszármazóik közül István s ennek fiai János, András, Ferenc és Péter Szabolcs vármegyétől nyernek nemesi bizonyáglevelet 1791 f. 7. N. 259. Nemeslevél a család birtokában van. E család leszármazója dr. Gaál Mihály hajdúböszörményi főorvos. (Szabolcs f. 38. N. 45/1738. és f. 68. N. 361/1767.)

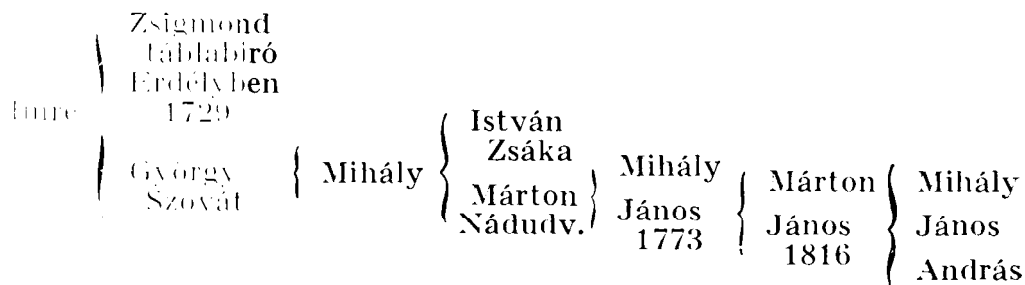
Gál hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinándtól 1659 márc. 10-én Pál és fiai Gergely és István, továbbá Móré István. A család 1754-ben az országos nemesi összeírás alkalmával Borsod vm. előtt igazolta nemességét s három tagja, György, István és János 1754 febr. 13-án nemesi bizonyáglevelet is kaptak onnan, melyet aztán kihirdetett a kerület 1815 jkv. 511. l. 158. sz. f. 5. N. 60. Mihály hajdúböszörményi lakos kérésére, akinek az 1754. évi Mihály édes atyja volt.

Leszármazás :

Gál Csikszentgyörgyi szováti és nádudvari család, melynek első ismert őse György, az 1700. évek elején költözött Szovátra Erdélyből. Nemesi bizonyáglevelet kaptak az erdélyi fejedelmi kormányzóságtól 1729 VI./20.; Közép-Szolnok vm.-től 1773 IX/9. és Szabolcs vm.-től 1816 V/28-án. Címeres nemeslevelök kelt 1648 ápr. 30-án s azt 1725-ben fel is mutatták Szabolcs vm. előtt Szabolcs 1816 f. 16. N. 547.

Leszármazás :

Gara földesi család. melynek ősei János és Mátyás 1639 ápr. 6. nyertek címeres nemeslevelet III. Ferdinánd királytól. Kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik közül István nemesi bizonyáglevelét nyert Szabolcs vm.-től 1790-ben.

Gáti hajdúszoboszlói család Szabolcs vm. előtt folyó nemes-ség igazolására vonatkozó adatok levéltárunkban 1846 f. 8. N. 53.; f. 12. N. 24. és f. 14. N. 6. számok alatt.

Gellér András nádudvari lakos 1766-ban Középszolnok vm. 1755 aug. 8-án kelt nemesi bizonyáglevelével igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1766 f. 67. N. 55.

Géczy nádudvari család nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1838 jkv. Polg. Törv. 76. szám.

Gocz vagy Kovásznay Gábor hajdúhadházi orvos Három-szék közönségétől nyert székelynemesi bizonyáglevelét, kelt 1846 febr. 4-én, kihirdette a kerület 1846 jkv. 1068. sz. a. f. 5. N. 56. Nevezettnek atyja, Gábor, költözött Kovásznáról, Szilágynagyfaluba.

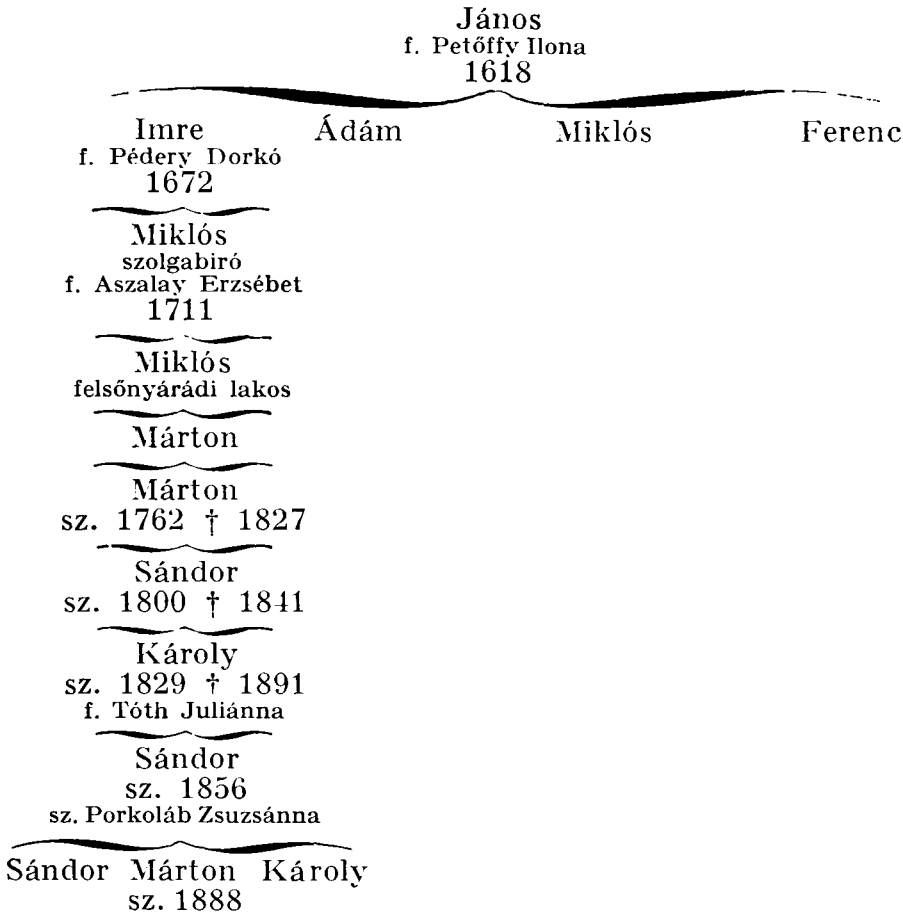
Godó lásd Boros.

Göncey hajdúnánási és hajdúszoboszlói család. Ősök János III. Ferdinánd király 1653-ban nyert címeres nemeslevelet s ennek fia György 1702-ben mint hajdúnemes vétetett fel Hajdúnánáson az összeírásba, amiről András, György, István nánási lakosok 1794-ben f. 1. N. 46 ; és György hajdúszoboszlói lakos szintén 1794-ben bizonyítványt kapnak f. 3. N. 67. A két ág 1794 szept. 3-án nyert nemesi bizonyáglevelét Szabolcs vm.-től s ez alapon a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvették Pál fia József ; Bálint, Sándor, Mihály és János esküdt hajdúszoboszlói, illetve György, Sándor, István, János, Gábor Bálint nánási lakosok.

Görgey igazi nevén Bartók. Címeres nemeslevelet nyertek II. Mátyás királytól 1618 ápr. 20-án Bartók János, Márton, Mihály, István, Kata, Orsolya és Anna testvérek ; kihirdette Torna vm. 1619 aug. 3-án. Mivel a család Görgön lakott, Görgei Bartóknak nevezték s később hol mindkét néven, hol csak az egyiket nevezték. János leszármazói később Borsod vm.-be kerültek s Felsőnyáradon birtok földesúri joggal, amennyiben a János és felesége Petőffy Ilona által szerzett szegligeti, görgői és felsőnyáradai birtokokból az 1711-ben történt osztály alkalmával a János fiától, Imrétől származott Miklósnak a felsőnyáradai birtokrész jutott. Ez a Miklós Borsod vm. szolgabírája, majd főszámvevője lett, de tönkremenvén, birtokai a sógorai kezére kerültek s teljesen elszegényedett utódai sohasem tudták azokat a zálogból kiváltani. Miklós fiától származott unokáját, Márton felsőnyáradai lakost, illetve ennek fiát, Mártont az

ugyanott lakó nemes közbirtokos rokonai és a község előljárósága elismerik kétségtelen nemesnek 1791-ben, azonban neki és fiának már el kellett költöznie megélhetése biztosítása végett Tiszadobra. Az 1754. évi országos nemesi összeírásba Görgei Bartók néven Emmanuel, Márton, Miklós és Mihály Borsod vm.-ben; csak Bartók néven Mihály, János, Miklós és István vannak felvéve Torna vm.-ben.

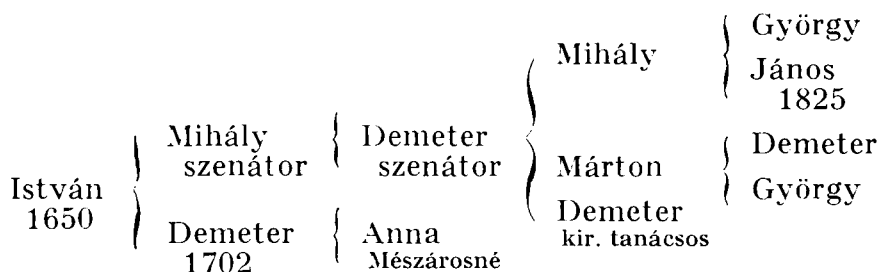
E családból származik dr. Görgey Márton vármegyei tiszti főorvos is, akinek a birtokában levő okmányokból a következő leszarmazás állítható össze:

Görög hajdúdorogi család. Ősök István, más néven Zilahy vagy Tarnovay, Rákóczi Györgytől 1650 ápr. 7-én nyert címeres nemeslevelet, melyet kihirdetett Középszolnok vm. A nemesség-szerző fiai Mihály szenátor, Demeter pedig az 1702. évi hajdúnemesek között van. Demeter fiágon kihalt, míg Mihály fia Demeter szintén dorogi szenátor, majd hadnagy s fia királyi tanácsos volt. Több ízben kapnak a leszarmazók hajdúnemesi bizonyítványt s közöttük János és Mihály nemességigazolási pert folytattak 1825-ben Szatmár vm. előtt. E családból való leszarmazásáról kért bizonyítványt János hajdúszoboszlói lakos, de igazolni nem sikerült 1816 f. 4. N. 11. Nemeslevél másolata s

Demeter kir. tanácsos diplomája a kerület levéltárában van
Adatok 1814 f. 4. N. 90. és 1815 jkv. 368. l. 27. sz.

Leszármazás :

Guba Mihály vámospécsi nemes testi büntetését pénzbüntetésre változtatják 1832 jkv. 264. l. 491. sz. Nemesség igazolása Szabolcs vm. előtt 1832 jkv. 23. és f. 32/700.

Györfy nádudvari család, melynek őse György 1613 július 6-án nyert címeres nemeslevelet Báthory Gábortól, kihirdették Máramaros és Középszolnok vmegyék. Nádudvarra Szatmár vm-ből Dobráról költözött be Jánosnak a fia, Pál, aki János, Pál, Sámuel, György és Sándor nevű fiaival 1771 január 14-én nyert nemesi bizonyságlevelet Szatmár vm.-től. Ez utóbbi Jánosnak fiai Sámuel, István és András, továbbá unokái József és Sándor 1824 szept. 27-én nyertek nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től 1824 f. 24. N. 942.

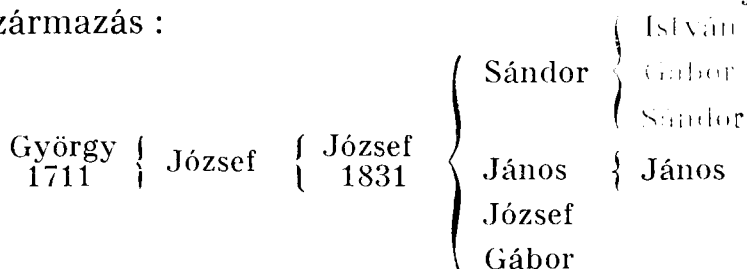
Györfy Sassi balmazújvárosi, földesi és hajdúböszörményi, hajdúhadházi család. Ősök János, aki Bethlen Gábor fejedelem-től 1628 aug. 22-én nyert címeres nemeslevelet, kihirdette Bihar vm. A nemességszerző János fiai közül Mihály Bihar megyében lakott s leszármazói Földesre, Szakállra és Magyar-Homorogra kerültek, míg a másik fia, János, Hajdúhadházra s ennek fia, János, 1702-ben felvétetett a hajdúnemesek közé. A család összes ágai 1794 április 7-én, illetve a hajdúböszörményi ág 1794 márc. 15-én nyernek nemesi bizonyságlevelet Bihar vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1794 jkv. 423. l. 81. sz., majd ez alapon a hajdúhadházi ág 1831 május 9-én Szabolcs vm.-től. Az 1794. évi nbl.-ben Földesről Mihály, kinek fiai János és Mihály ; István, kinek fiai János és István ; Pál, kinek fia Pál és Mihály szerepelnek ; Hajdúhadházi pedig Mihály tábla-bíró és fiai Sándor, József, Mihály, Sámuel, Bálint, illetve Péter és András szerepelnek. Az 1838. évi kerületi nemesi névjegyzékbe József tanácsnok, Sándor és Gábor hajdúböszörményi ; András, Bálint, Imre, Sándor, István, József, Mihály, Bálint, Sámuel stb. hajdúhadházi lakosok vannak felvéve. Egyéb adatok : 1831. jkv. 265/503.; 1795 f. 2. N. 47. ; 1794 jkv. 213.22. 1839 f. 11. N. 31.

Gyöngyössy földesi, sápi és nagyváradi család újabb nemesi bizonyságlevelet kap Szabolcs vm.-től 1819 f. 19. N. 150.

György nádudvari család. Őseik Mihály, felesége Szakács Ilona és Gáspár s ez utóbbi fiai Mihály, Gáspár, János III. Ferdinándtól 1656 okt. 29-én nyertek címeres nemeslevelet, melyet kihirdetett Szabolcs vm. A leszármazók közül a II. Gáspárnak Ferenc nevű fiától származó unokái György és Mihály 1744-ben igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt, s gróf Haller Sámuel 1770-ben birtokpert folytat ellenük a kir. Tábla előtt. Orsz. Lev. Tábl. Per 4/1865. sz.

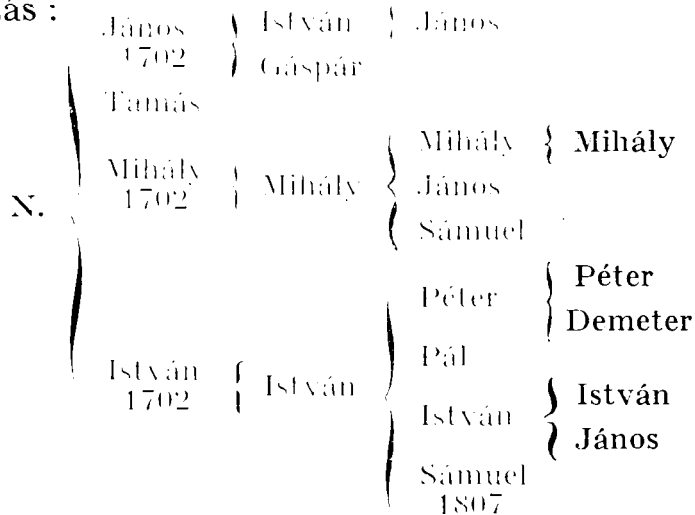
Gyulay hajdúnánási család, melynek őse György mint ihasi (Szabolcs vm.) lakos szerez nemesi bizonyáglevelet 1711-ben. Ennek József nevű fiától származott unokája József került Nánásra s szerez 1831 május 9-én újabb nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től a maga, továbbá Sándor, János, József, Gábor nevű fiainak, továbbá Sándor nevű fiától származott István, Gábor, Sándor unokái részére, akik ez alapon mind annyian felvételtek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Leszármazás :

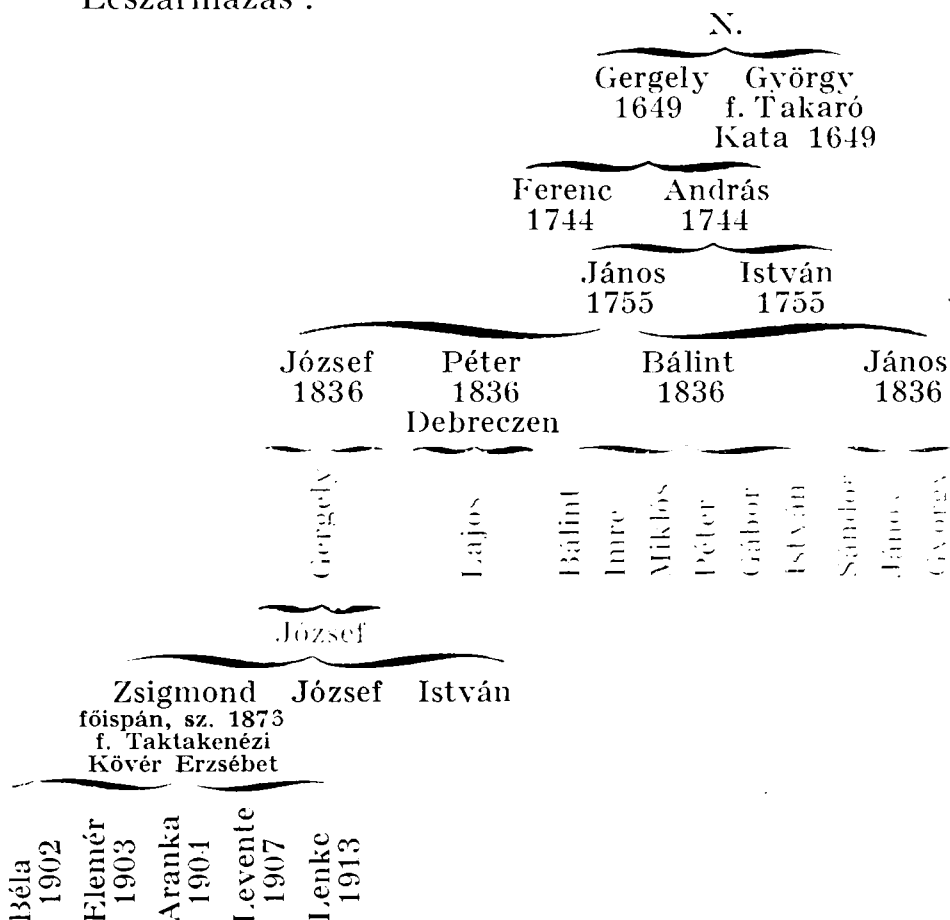
Hadas hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1635 márc. 23-án Márton, János, Mihály, Jónás és Tamás, továbbá Márton fia Ferenc, kihirdette Szabolcs vármegye. Leszármazóik Mihály, István és János 1702-ben felvételtek a hajdúnemesek közé s a későbbi utódok hajdú nemesi bizonyítványt kaptak a kerülettől 1807 f. 3 N. 18 ; majd nemesi joggyakorlatról bizonyítványt 1828 f. 4/47 s ez alapon Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelet 1828 dec. 1 én. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvételtek 2 Mihály ; 2 Sámuel, János és Sándor. Szabolcs 32 jkv. 547. lap.

Leszármazás :

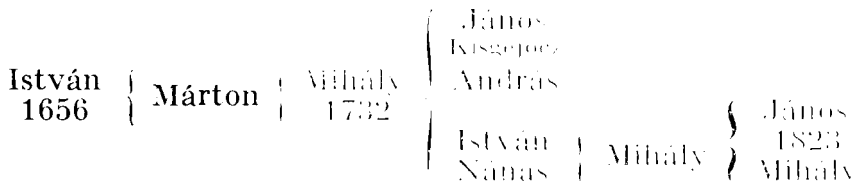
Hadházy eredetileg Hatházi Szabó hajdúhadházi család Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1649 ápr. 30-án Gergely és testvére György s ennek felesége Takaró Katalin ; kihirdette Szabolcs vm. 1651 febr. 4-én. A nemesség-szerző Gergelynek fiai közül Ferenc 1742-ben Tiszavidre (Bereg) költözött s a magával vitt nemeslevél alapján ő és András testvére Bereg vm.-től nyertek nemesi bizonyságlevelet 1744-ben, majd az András fiai István és János, Erdélybe költözött atyjuk fiaival Jánossal és Istvánval együtt 1755-ben nemesi joggyakorlatról nyertek bizonyítványt. Az Erdélybe szakadt János és István leszármazóinak nemességét az erdélyi főkor-mányzóság is elismerte 1791 jún. 30-án kiadott rendeletében. A hadházi ág későbbi leszármazói András, Bálint János és József nemesi joggyakorlatról bizonyítványt nyertek a kerület-től 1836 f. 2/29, majd Szabolcs vm.-től nemesi bizonyság-
levelet 1836 nov. 28-án. Kihirdette a kerület 1836 jkv. 187. lap. 602. sz. a. s ez alapon felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe 4 István ; 3 András, közülök egyik ügyvéd ; Sándor ; 6 János ; 2 Mihály ; 2 József és Bálint. E családból származik dr. Hadházy Zsigmond főispán is, aki 1915-ben igazolta a m. kir. belügyminiszterium előtt régi magyar nemes-ségét. Egyéb adatok Szabolcs vm. 1836 f. 36 N. 373.

Leszármazás :

Hajdú hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyert III. Ferdinándtól 1656 dec. 13. István ; kihirdette Zemplén vm. A nemességszerzőnek Márton nevű fiától származott unokája Mihály nyárádi lakos Ung vm.-től kap 1732-ben nemesi bizonyosságlevelet s ennek két fia András és István költöztek be Nánásra, míg János nevű bátyjok kiscejőci lakos volt. A nánási leszármazók 1823 jún. 17-én nyertek újabb nemesi bizonyosságlevelet Ung megyétől, amelyet kihirdetett a kerület 1823 jkv. 271. sz. f. 2 N. 18.

Leszármazás :

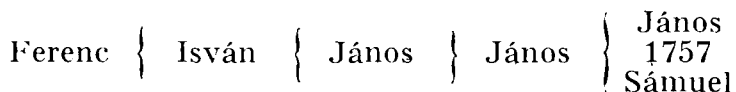

Hajdú Gergely hajdúkapitány nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a 9254 hajdúvitéz részére 1605 dec. 1-én kiadott nemeslevélben.

Hajdú László hajdúnánási lakos és atyjafiai János, András és Gábor Szabolcs vm.-nek 1831. évi V/9-én kelt nemesi bizonyosságlevele alapján felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Hajós nádudvari régi birtokos család, melynek őse Ferenc Rudolf királytól 1582 III/2. nyert donációt Ugocsa és Maramaros megyékben fekvő birtokaira. Leszármazói János és Sámuel nádudvari lakosok 1757-ben nyernek nemesi bizonyosságlevelet Szabolcs vm.-től f. 58 N. 65/1757. Újabb nemesi bizonyosságlevől Szabolcs 20 jkv. 151. lap.

Leszármazói :

Halász balmazújvárosi család. Címeres nemeslevelet nyertek Rákóczi György fejedelemtől 1644-ben. A leszármazók között több bíró viselt ember volt s nemesi bizonyosságlevelet nyertek János és István 1794 s ezek leszármazói Szabolcs vm.-től 1839 f. 39 N. 519.

Hamar nevű sámsoni család nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1830 f. 30/1258.

Haranghy balmazújvárosi, földesi, hajdúszoboszlói, hajdúszováti és debreceni család. Őseik Miklós, István és Péter testvérek, illetve Miklós fia István nyernek címeres nemeslevelet II. Ferdinándtól 1630 május 27-én ; kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik közül János 1702-ben mint hajdúszoboszlói lakos vétetett fel a hajdúk összeírásába s ennek leszármazói 1817

május 20-án nyernek Szabolcs vm.-től nemesi bizonyságlevelet, kihirdette a kerület 1817 jkv. 398. l. 38. sz. a. s ez alapon felvétettek a kerület 1838. évi nemesi összeírásába László, Lajos, Zsigmond, Károly fia József, János fiai Sándor, Miklós ; István, Mihály és Dávid ; Gáspár földesi lakos fiai Pál és György 1727-ben igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt ; István hajdúszováti lakos, a nemességszerző Miklósnak 1630 után született Demeter fiától leszarmazó 1754-ben és András debreceni lakos a szintén 1630 után született Györgynek leszarmazója pedig szintén 1754-ben igazolják nemességüket Szabolcs vármegye előtt. Egyéb adatok 1798 jkv. 109. l. és 1817 f. 1 N. 22.

Haraszti István, a Pál fia nádudvari lakos Bihar megyétől 1742 márc. 1-én nyert nemesi bizonyságlevéllel igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1767 f. 68 N. 361.

Harsányi, lásd Deme.

Hathy Csiffi János hajdúszázados nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a szoboszlói lovashajdúk részére 1606 febr. 2-án kiadott nemes levélben.

Hatúju másképp Szemes hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1630 május 6-án István és Péter testvérek ; kihirdette Borsod vm. A nemességszerző Istvánnak István fia 1702-ben Hajdunánáson a hajdúnemesek közé felvételre s leszarmazói 1794 hajdúnemesi bizonyítványt kaptak a kerülettől 1794 f. 4 N 27 s aszerint Szemes melléknevük csak gúnynév volt. Újabb bizonyítványt nyernek a kerülettől 1825 f. 4 N. 21, majd 1829 aug. 12-én nemesi bizonyságlevelet Borsod vm.-től Mihály és fiai Mihály, András, József ; azután András és fia András s ez alapon az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvétettek. Kihirdette a kerület 1830 jkv. 39 141. sz. a.

Leszarmazás :

István	+ István	}	Mihály	}	Mihály	
1630	+ 1702				Mihály 1829	András
					András	József
					András	

Hegedüs hajdúszoboszlói család nemessége ügyében kihallgatott tanúkat megesketi a kerület vallomásaikra 1795 jkv. 17. l. 93. sz.

Hermánszeghy János és neje Décsey Sára leszarmazói, akik 1626 febr. 19-én nyertek címeres nemeslevelet II. Ferdinándtól, Püspökladányon és Dányádon laknak. Gorzó: Szatmár vármegye nemes családjai 49. lap.

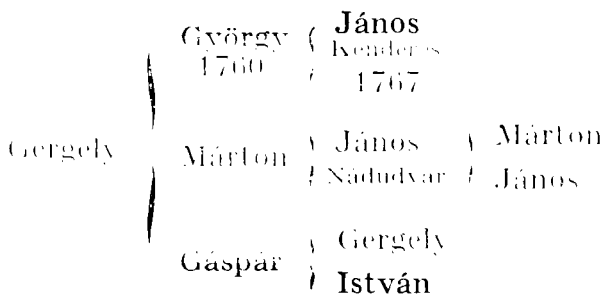
Hetey Ferenc földesi lakos Gömör vm.-től nyert nemesi bizonyságlevelét kihirdeti Szabolcs vm. 1808 f. 8 N. 230; majd ő, továbbá András és László testvérei, illetve fiaik újabb nemesi bizonyságlevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1811 f. 11 N. 344.

Hodos hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Leopoldtól 1666 dec. 10-én Lőrinc, Máté, Mihály, Márton és Miklós testvérek, továbbá Máténak István, Pál és János; és Miklósnak János és György fiai, kihirdette Szabolcs vm. Pál 1702-ben a nemeshajdúk összeírásában, továbbá az 1720. évi összeírásban, mint ármalista nemes van felvéve s 1768-ban folytatott örökösödési perirataik szerint Erdélyből kerültek Hajdúnánásra Polg. Per. 1768 Dad. 7. ahol Pálnak Benedek fiától származó unokái Pál és Lőrinc szerepelnek. Nemesi irataikat 1821-ben ellopták s a nemeslevél megkerült ugyan, de a pecsétet levágták róla 1821 f. 5 N. 20. Egyes tagok Balkányba költöztek Nánásról. 1804. évi összeírás. Nemesi bizonyságlevelet nyert Bihar vm.-től 1765-ben Márton biharpüspökii, Pál, Lőrinc és Gergely s ezek fiai hajdúnánási lakosok, s ez alapon 1824 febr. 24-én Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület s felvette az 1838. évi nemesi névjegyzékbe a család Máté, János, István, Mihály, Péter, Miklós, Gábor, Sándor, Márton nevű tagjait.

Hodos András hajdúszoboszlói lakos és testvére Bénéjámín nemesi ususról bizonyítványt kérnek a kerulettől. Bizonyításra utasítottak. 1831 jkv. 204/83.

Hodossy földesi és nádudvari, ősrégi birtokos család, melynek tagjai Heves megyéből költöztek be Nádudvarra és Földesre s az onnan 1760 ápr. 22. kapott nemesi bizonyságlevellel igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1767 f. 68 N. 954, és 1808 jkv. 317. lap.

Leszármazás :

Herkay Gyula hajdúszoboszlói járásbíró régi magyar nemességét elismerte a m. kir. Belügyminiszter 236,313—1924. szám alatt (Alispáni szám 2350—1925.). A család ez ága Gömör vm.-ből Korosról (nbl. 1768 III/10) Zemplénbe Ondra (nbl.

1771 XI 18), onnan Vadásziba, majd Heves megyébe Tiszánánára (nbl. 1831 II 15) került, hol Péter ref. lelkész, atyja pedig Vadásziban tanító volt.

Leszármazás :

Márton { György { György { György { Péter { Péter { Lajos { Gyula
 1768 1771 1831 1925

Horogh hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek Báthory Gábortól 1608 György, János és Dániel testvérek s Jánosnak a fiai telepedtek meg Hajdúszoboszlón s közülök Lukács és Menyhért az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba is felvétettek. Nemesi joggyakorlatról 1831-ben f. 1 N. 42 ; hajdúnemes voltukról 1845 jkv. 400. l. végre kétségtelen nemes voltukról Szabolcs vármegyétől nyernek nemesi bizonyáglevelét 1846 aug. 24-én, amit kihirdetett a kerület 1846 jkv. 1837. sz. nbl. másolat, 1846 f. 10 N. 26. sz. a. P. P. 1818 End. 44. Egy tag Mihály 1770-ben Hajdúböszörményben lakott.

Horváth hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopoldtól János, felesége Szabó Kata és gyermekeik Demeter, György, András, István, János 1668 okt. 10. Kihirdette Szabolcs vármegye. Leszármazóik közül Demeter, György és Gergely 1702-ben és 1720-ban, mint ármalista nemesek vannak felvéve az összeírásba s későbbi leszármazóik 1822 febr. 4-én nyertek nemesi bizonyáglevelét Szabolcs vm.-től s ez alapon felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe Péter, János, András, István, Gábor, Demeter, Sándor, József, Bálint, Ferenc.

Horváth hajdúnánási család, melynek Imre, György, Ferenc és András nevű tagjai 1782 nov. 12-én, azután Sándor, Miklós, András, József, István és Mihály nevű tagjai Szabolcs vármegye 1831. évi május 9-én kiadott nemesi bizonyáglevelé alapján vétettek fel a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Jóváhagyás végett felterjesztve a Helytartó Tanácshoz Szabolcs 1831 f. 31—631.

Horváth hajdúszoboszlói család. Tagjai közül János és István 1653. évi irataik alapján János, az 1702. évi összeírásból György és Ferenc őseikről, mint nemesnek elismert személyekről kérnek bizonyítványt 1792 jkv. 403. l. 46. sz. Ugyanők nemesi ususról kérnek bizonyítványt Bihar vm. előtt folyó nemesedési perükhöz 1794 jkv. 381. l. 9. sz. s ettől kezdve circa 40 évig folyó perükben állandóan különféle kérvényeket intéznek a kerülethez s mivel ősük György az 1702. évi hajdú összeírásban fel van véve, a kerület 1794-ben 423. l. 82. sz. igazolja nekik, hogy ők nemcsak a Bocskay István által feltétlenül megnemesített hajdúk maradékai közül valók, hanem azóta maguknak külön ármalist is szereztek. Végre is 1829-ben

Bálint, Mihály, István és János testvéreknek 1829-ben 202. sz. igazoltatván a nemesi jog gyakorlása is, Bihar vármegye s annak felterjesztésére a Helytartó Tanács is elismerte nemességüket 1833-ban f. 1 N. 38. Egyéb adatok 1794 jkv. 423. l. 82. sz. 1795 jkv. 37/198 ; 1799 jkv. 216/15 ; 1803 jkv. 263/66 ; 1806 jkv. 175/11 ; 1829 jkv. 242/74. és 1804. évi összeírás.

Horváth hajdúböszörményi család nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt I. Leopold király által 1687 nov. 14-én György részére adott és Szabolcs vm. által kihirdetett címeres nemeslevél alapján Szabolcs vm. 1782 jkv. 111. lap.

Iklódy nádudvari család. Ősrégi birtokos nemes család, melynek eredete az Árpádok koráig igazolható s Zemplén, Szilágy, Bihar és Szatmár megyékben virágzott. Egy ága Iklódról (Szatmár vm.) Derecskére s onnan Nádudvarra került s Bihar vm. előtt 1774. és 1794. években folytatnak nemességigazolási pert és nyernek nemesi bizonyáglevelet.

Illyés János hajdúböszörményi lakos bizonyítványt kér a kerülettől arról, hogy ő az 1702. évben Hajdúnánáson beköltözött nemesként az összeírásba felvett Pál leszármazója. 1820 jkv. 249/416, majd később mint hajdúnemességért a a kerület előtt perelő adómentességet kér 1821 jkv. 531/780.

Illyés Tordai József hajdúszoboszlói lakos és testvérei János sarkadi ref. lelkész, Bénéjámín sarkadi lakos bizonyítványt kérnek a kerülettől arról, hogy ők annak az Illyés Jánosnak és Kövér Klárának a gyermekei, akik több mint 40 évvel azelőtt Tordáról (Erdély) szakadtak Hajdúszoboszlóra 1791 jkv. 338. l. ; 1794 jkv. 337/29 f. 3 N. 95. Adóelengedési kérvénye 1803 jkv. 306/103; nemesi irataiknak a levéltárban való megkeresésére bizottság kiküldése 1821 jkv. 545/822.

Illyés Márton földesi lakos és testvérei Gergely szintén földesi lakosok 1738-ban Szabolcs vm. előtt eredeti nemeslevelökkel igazolják nemességüket. A nemeslevelet III. Károly király adományozta 1715 aug. 12-én Zsigmond, János, Gergely, István, György, László, Péter és Márton testvéreknek, kihirdette Bihar vm. Márton és Gergely Debrecenből költöztek Földesre.

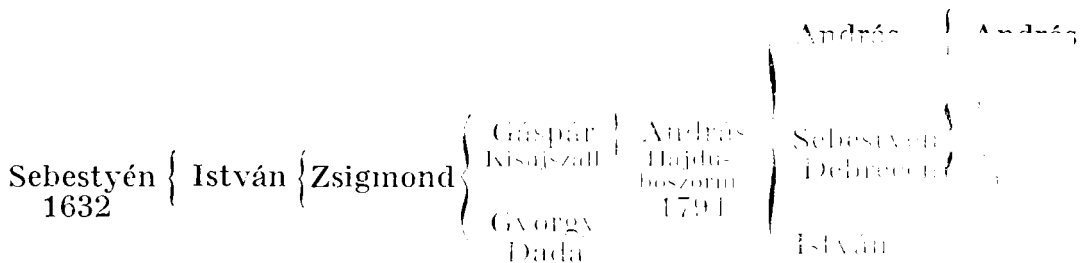
Imre János tetétleni és István nádudvari lakosok Szabolcs vm. előtt nemességigazolási pert folytatnak 1824 f. 24/111.

Jaksits Urozius hajduböszörményi lakosnak Esztergom vármegye által 1839 április 29-én kiadott nemesi bizonyáglevelet kihirdeti a kerület 1839. évi jkv. 580/1867. és 627/2043. f 15 N. 6. sz. alatt.

Jámbor tetétleni család nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1806 f. 6/493.

Jánossy hajdúböszörményi és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinándtól 1632 július 8-án Sebestyén és fiai Péter, Gergely és István, kihirdette Borsod vm. Eredetileg Balajton lakott a család s a nemességszerző István előbb maklári, majd nemesbükki ref. lelkész volt, ezért fiát Zsigmondot, aki Csáthra került Pap névvel is nevezték. Ennek a Zsigmondnak Mihály és György nevű fiai Dadára, Gáspár pedig Kisújszállásra költözött, majd Gáspárnak András fia került Hajdúböszörménybe. Ez az András, kinek négy fia közül Sebestyén Debrecenbe költözött, nemesi bizonyáglevelet nyert Borsod vm.-től 1794 ápr. 7-én, majd további leszármazói ez alapon 1835 febr. 3-án Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1846 jkv. 1641. sz. f. 8 N. 37. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe András és fia Gábor ; Péter fiai ; Bálint, József, György, István és Gábor vannak felvéve.

Leszármazás :

Janó, lásd Molnár.

Jeney földesi család. Címeres nemeslevelet nyert Bethlen Gábor fejedelemtől 1628-ban Mihály, kinek Mihály nevű fiától származott unokái Mihály, Bálint és László 1738-ban s e legutolsó Mihály fia Mihály 1741-ben igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1738 f. 39 N. 293. és 1741 f. 42 N. 299. Későbbi leszármazók nemességének igazolása Szabolcs 1816.

Jeney Zsigmond hajdúböszörményi lakos az 1797. évi összeírás szerint beköltözött nemes.

Jeney István hajdúnánási lakos az 1702. évi összeírás szerint beköltözött nemes.

Jóna hajdúnánási és hajdúhadházi család. Ósrégi birtokos család Torna megyében, ahol a XVI. és XVII. századokban táblabírák voltak s Szín községből Erdőbényére került György s annak két fia János és István Erdőbényéről Hajdúnánásra. Nemesi bizonyáglevelet kapott a család Erdőbényére került ága Torna megyétől 1730 nov. 3-án és 1794, majd a hajdúnánási és hajdúhadházi ág 1808 dec. 16-án, kihirdette a kerület 1809 jkv. 210/41. A kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe : Mihály, István, Sámuel, János, Sándor, Jakab, Pál, András, Gábor, Márton, József, Dávid, Gáspár és Jakab hajdúnánási és Mihály hajdúhadházi lakosok vannak felvéve.

Joó György és Mihály földesi lakosok, Györgynek György fiától származó unokái 1746-ban Szabolcs vm. előtt igazolják nemességüket 1746 f. 47 N. 297.

Juhász, máskép Laczik hajdúböszörményi és hajdúszováti család. István hajdúböszörményi lakos fiait Mihályt, Istvánt és Dánielt a nemesi joggyakorlatban való meghagyásra kéri, amíg újabb nemesi bizonyságlevelet hoz, mert a kezében levő eredetiben csak atyja és nagyatyja nevei vannak befoglalva. 1828 jkv. 136/554. Őseik Benedek, felesége Megyery Eszsébet és János 1674. ápr. 10-én nyertek címeres nemeslevelet I. Leopoldtól, kihirdette Szabolcs vm. Lásd Szabolcs vm. 1810 f. 10/275. és 1793 jkv. 263. lap.

Juhász Pál hajdúböszörményi lakos és testvére János részére Abaúj vm.-től 1842-ben kiadott nemesi bizonyságlevelet kihirdeti a kerület 1843 jkv. 246/376.

Juhász András hajdúböszörményi lakos az 1720. évi összeírásban ármálista nemes.

Juhász György polgári lakos az 1702. évben történt összeírásban beköltözött nemes.

Juhos hajdúhadházi és debreceni család, melynek őse István Domahidáról került Hadházra s még a kezében volt az eredeti nemeslevél. Fiai közül György szenátor, András városgazda Hadházon, János szücs Debrecenben s ezek leszarmazói Péter és István hajdúhadházi; János álmosdi és György diószegi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kaptak a kerülettől 1822 f. 4—19, majd 1836-ban nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt, illetve Szatmár előtt. Végül is nemesi bizonyságlevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1838 május 7-én s ezt kihirdette a kerület 1838 jkv. 67/307; 176/816 f. 9 N. 57; lásd még 1836 jkv. 171/507.

Leszármazás :

N.	{	István	{	György	{	Péter	{	József		
		H-Hadház		senátor		János			{	Debrecenben
				András		István				
				gazda		Péter				
				János		György				
				Debrecen		szalárdi				
						jegyző				

Kádár Nádudvaron megtelepedett családról tesz említést Szatmár vm. monografiája, melynek ősei Mihály és fia István Rákóczi Györgytől 1651-ben nyertek címeres nemeslevelet. Nemesi igazolás Szabolcs vm. előtt 1818 f. 18 N. 691 Kádár István részére.

Kádár Ferenc hajdúszováti nemes kéri a kerületet, hogy azoktól a hajdúszoboszlói emberektől, akik őt megverték s akiket ezért Szabolcs vm. elítélt, a neki megítélt 324 frt. bírságot hajtsa be 1820 jkv. 224. l. 311. sz.

Kádár, lásd Boros.

Káldy Sámuel hajdúszoboszlói lakos nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kér 1832 jkv. 119. sz., József ügyvéd pedig az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvétetik, bár nemesi bizonyáglevele nincs, csak bizonyos birtokper iratok alapján, t. i. a kir. tábla előtt a fiág és leányág közötti per iratai és néhány szabolcsvármegyei útlevel alapján.

Kakas Márton részére II. Mátyás király által 1616 július 6-án adományozott és Szabolcs vm. által kihirdetett nemeslevél Nagy Demeter hajdúböszörményi lakostól elvétetik és levéltárba tételük 1813 jkv. 264:46 f. 1—78. sz. Ma is itt van. Hajdúböszörményben és Pócsperiben lakó leszármazói 1767-ben igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1767 f. 68 N. 984.

Kállay, másképp Eötvös vagy Simándi hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet kapott Bocskay István fejedelemtől 1606 március 8-án János; kihirdette Zemplén vm. Leszármazói Zemplén megyéből Szabolcsba s onnan kerültek Hajdúnánásra. Tagjai nemesi bizonyáglevelet nyertek 1830 március 2-án Zemplén s ez alapon 1830 szept. 20-án Szabolcs vármegyétől, melyet kihirdetett a kerület 1830 jkv. 157/860. Címeres pecsétjük 1838 f. 9 N. 53 és 54. Az 1838. évi nemesi összeírásba felvétettek: 8 András, 5 Sándor, 3 János, 7 Mihály, 2 Márton, György, 3 István, 2 József, Gábor; Bálint, László, Péter.

Kállay földesi család nemességvitató pert folytat Szabolcs vm. előtt 1819 f. 19 N. 1139.

Kálmán hajdúhadházi és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1668 szept. 1-én Lukács és fia Péter, kihirdette Heves vm. Leszármazói közül István és Mihály Kisvárdára, onnan István Debrecenbe, Mihály pedig Hadházra költözött. E Mihály leszármazói: Mihály, Ferenc, István és András, illetve ennek fiai József, Dániel Szabolcs vm.-től 1836 jan. 25-én nyertek nemesi bizonyáglevelet. Kihirdette a kerület 1836 jkv. 120/332 s felvette őket az 1838. évi nemesi névjegyzékbe. György aljegyző c. p. 1843 jkv. 515. lap.

Kálmánchey hajdúböszörményi és hajdúhadházi család, melynek ősei Rudolf királytól 1580 júl. 20-án nyertek címeres nemeslevelet t. i. Mihály és Bálint. Kihirdette Szabolcs vm., ahol a másolata található fel 23 N. 1—1605. A család főfészke

Szabolcs vm. Újfehértó s onnan költöztek be az 1700-as évek vége felé Hajdúhadházra, majd Hajdúböszörménybe. Tagjai közül János, Sámuel, Ferenc, István hadházi lakosok 1793 nov. 26-án nyernek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs megyétől, melyet kihirdetett a kerület 1794 jkv. 388. l. 56. sz. f. 4 N. 63. József hajdúböszörményi tanító pedig ugyancsak Szabolcs vm.-től 1834 szept. 9-én, kihirdette a kerület 1834 jkv. 316/599. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe József, László, Károly hajdúböszörményi és János, Imre, József, Mihály, Bálint, István és Gábor hajdúhadházi lakosok vannak felvéve.

Töredékes leszármazás :

Bálint 1580	}	Tamás	}	György	}	Bálint	}	János	}	István	}	1751
						István	}	György	}	Ferenc	}	István

Szabolcs vm. f. 52 N. 345/1751.

Kalmár nádudvari család. Címeres nemeslevelet és Magyargyepesen levő nemesi kúriájára adománylevelet nyert Mihály 1576-ban Báthory Istvántól s leszármazói Ferenc, Mihály és András nádudvari lakosok igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1767 f. 68 N. 361.

Kanda István hajdúnánási lakos és testvérei György, Mihály addig is, amíg nemesi bizonyáglevelet nyernének, kéri az adó eiengedését a kerulettől. 1829 jkv. 414/728. és 1830 jkv. 156/857.

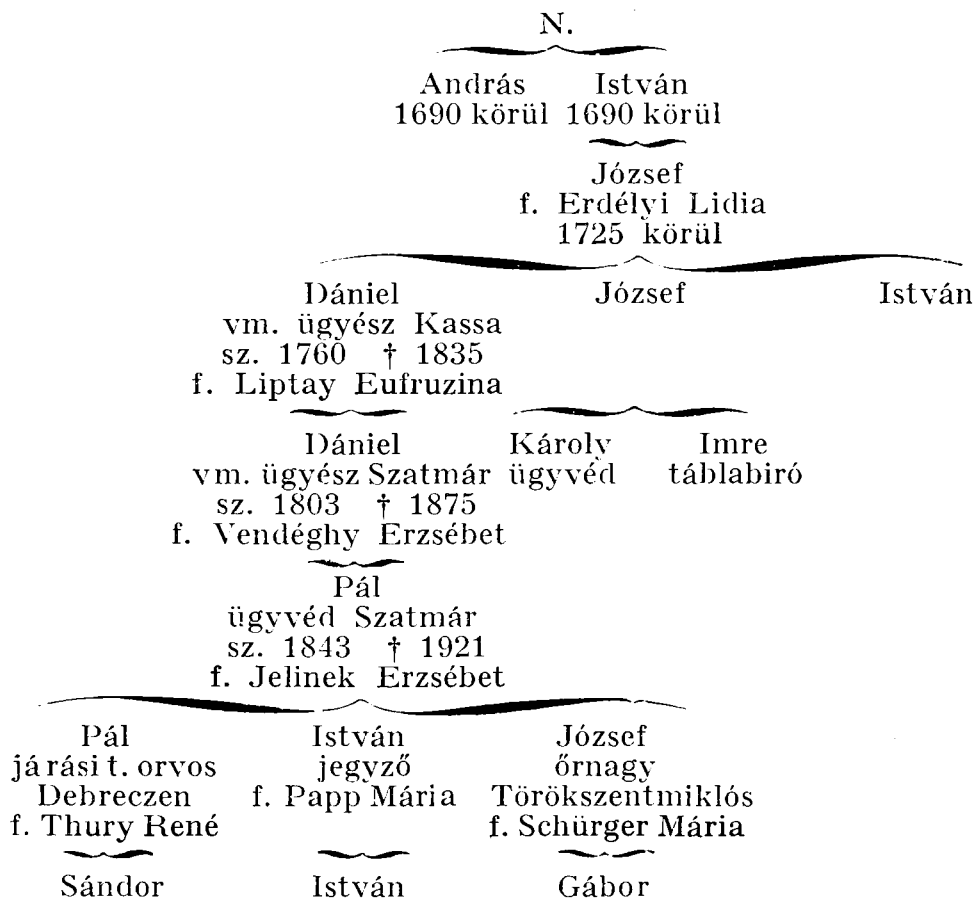
Kántor hajdúnánási család, melynek ősei János és két fia István és Sámuel I. Leopoldtól 1693 nov. 19-én nyertek címeres nemeslevelet. Kihirdette Szabolcs vm. Leszármazói 1791, 1793 szept. 26. és 1836 május 2-án nyertek nemesi bizonyáglevelet s ez alapon az 1838. évi nemesi névjegyzékbe József, János, Mihály, István, András, György, Gábor és Miklós vétettek fel.

Leszármazás :

János 1693	}	István	}	Pál	}	János	}	János	}	István	}	György	}	András	}	1793
		Sámuel	}	Tamás	}	István	}	1791	}		}		}		}	

Kalos Borzovai. Szatmár és Abaúj vármegyékben virágzó család, melynek őse István 1592-ben nyert újabb donációt

Borzova (Szatmár vm.) birtokra, mely szerint tehát már 1592 előtt virágzó birtokos nemes család. Nemességét 1716 és 1793-ban igazolja a család Szatmár vm. előtt és az 1762, 1764. évi nemesi vizsgálati iratok alapján 1794 febr. 3-án, majd 1837 dec. 11-én nyertek nemesi bizonyságlevelet Dániel Abauj vármegyei főügyész; Károly Szatmár vm. ügyésze; Imre táblabíró; Gábor és Bertalan. Az 1716, 1762, 1764, 1793, 1794 és 1837. években kelt nemesi bizonyságlevelekből, továbbá Szatmár vm. alispánjának 22,847—1903. sz. a. kiadott bizonyítványban foglalt adatokból a következő leszármazás állítható össze:

Karacs földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinándtól 1654 Jakab, András és Tamás testvérek és Jakab fiai János, István, Gáspár, Dávid, Ferenc, Benedek, Gergely, kihirdette Heves vm. A nemességszerző Jánosnak fiai Pál és István, továbbá Pál fiától származó unokái János, György, Gergely és István fiától származó unokái István és Péter földesi lakosok 1767-ben igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt. 1767 f. 68 N. 229 és 361. Leszármazóik közül Albert, Lajos, Sándor és József ma élő földbirtokosok Földesen.

Karácson vagy Szuporányi hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyert II. Ferdinándtól 1631 jún. 21-én Mihály és felesége Kodrán Anna és fiok Tamás, kihirdette Szatmár vm.

Szupor nevű községből került Hajdúdorogra Tamás, kinek fia István, illetve ennek özvegye az 1720. évi összeírásban mint ármalista nemes van felvéve s ennek fia Péter kerületi h. kapitány volt 1746 körül, mely évben testvérével Demeterrel nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kap a kerülettől, mely szerint a nemeslevélben említett Tamástól, aki 1712-ben egy telek után 60 Rénes frtot fizetett, mint Karácsony nevű család ismeretes. Demeter hadi érdemeiért 1774 márc. 14-én egy telek földet kap Dorogon s két fiával, Gábor és Mihály, 1776 május 6-án nemesi bizonyságlevelet Szatmár megyétől, melyet kihirdetett a kerület 1776 jkv. 571/15. Lásd még 1775 f. 14 N. 234.

Leszármazás:

Mihály	{	Tamás	{	István	Péter
1631		1712		1720	1746
					Demeter
					1776
					Gábor
					Mihály

Karacsny József tiszacsegei lakos Közép-Szolnok vm.-től nyert nemesi bizonyságlevéllel igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1796 f. 12/1308.

Karap hajdúhadházi és hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyert 1656 jún. 20. Rákóczi Györgytől. Miklós borosjenői várkapitány és felesége Kovács Katalin és fiok György Kihirdette Zaránd vm. E Györgynek fia Mihály került Hajdúhadháza, kinek János nevű fiától származó unokája Péter kerületi ügyész nemesi bizonyságlevelet nyert Szabolcs vm.-től 1799 július 1-én, kinek fiai Sándor táblabíró és Miklós hajdúböszörményi lakosok s ott vannak felvéve az 1838. évi nemesi összeírásba. A hajdúhadházi ág 1836 szept. 15-én nyert nemesi bizonyságlevelet ugyancsak Szabolcs vm.-től s kihirdette a kerület 1836 jkv. 124/358. f. 2 N. 30. Egyéb adatok 1798 f. 5 N. 70. Az 1838. évi nemesi összeírásban Hajdúhadháza Mihály, Ferenc, Bálint, György, János, István, András és József vannak. A Szabolcs vm. levéltárában 1836 f. 36 N. 879. sz. a. fekvő iratok szerint Miklós fia György Leopold királytól is kapott nemeslevelet, de az elveszett.

Leszármazás :

Miklós	{	György	{	György	Péter
1656		György		Mihály	Mihály
				Mihály	István
				Hadház	András
				János	Péter
				Ferencz	1799
					Hajdu-
					böszörm.
					Sándor
					Miklós

Karmasin Bálint földesi lakos 1738-ban Szabolcs vármegye előtt igazolja nemességét s hogy ő Bálintnak Bálint fiától származott unokája Szabolcs 1738 f. 39. N. 293. Felvétetett az 1754. évi országos nemesi összeírásba.

Kazay László özvegye hajdúszoboszlói lakos Bihar vm.-nek 1777 jún. 16-án László és Lajos részére kiadott nemesi bizonyosságlevél alapján felvétetett az 1838. évi kerületi nemesi összeírásba.

Kéký hajdúnánási család. Ősük Demeter és annak fia Mátyás Bethlen Gábor fejedelemtől 1627-ben nyert címeres nemeslevelet a Sárý-családdal együtt. Leszármazóik közül a hajdúnemesek 1702. évi összeírásában János, Gáspár, Gergely és Mátyás vétettek fel, majd a későbbi leszármazók közül István Erdélybe szakadt s a nánásiak 1770 és 1824 szept. 27-én nyertek nemesi bizonyosságlevélet Szabolcs vm.-től. Egyéb adatok a kerület levéltárában 1807 f. 3 N. 18 és 1815 f. 1 N. 49. A kerület 1838. évi nemesi névjegyzékében 4 Demeter ; 7 János ; 3 István ; Mihály ; 3 Sándor ; 3 Bálint ; Jakab ; 2 Mátyás ; Pál ; Gábor vannak felvéve.

Kelemen vagy Nagy hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1627 szept. 1. és II. Ferdinándtól 1631 aug. 15-én Ferenc és felesége Fábían Kata, továbbá István, János, Péter, Ferenc, Imre nevű fiaik és vejök Bárczay György, kihirdette Szabolcs vm. A nemesség-szerző unokája János 1702-ben fel van véve a hajdúnemesek összeírásába s fia Mihály harangozó lévén, Harangozó melléknevet is kapott a család. Nemességét igazolta a család 1846-ban Szabolcs vm. előtt s 1846 nov. 30-án nemesi bizonyosságlevélet kaptak István fiai Mihály, István és János. Kihirdette a kerület 1847 jkv. 228. sz. Egyéb adatok 1806 jkv. 38. sz. és 1847 f. 2 N. 53, 1849 jkv. 312. sz.

Leszármazás :

Ferenc	{	N	{	János	{	Mihály	{	Mihály	{	István	}	Mihály
1627				1702		1741		1770				István
												János
												1846

Kelemen Péter nádudvari közbirtokos ellen birtokpert folytat gróf Haller Sámuel a kir. tábla előtt 1770-ben Orsz. Levéltár. Tábl. Perek 4 1865.

Kemecsey Mihály földesi és István kabai lakosok 1753-ban nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt fasc. 54 N. 238/1753.

Leszármazás :

	{	István	}	Mihály
				Földes
				1758
Mihály	{		}	István
				Kaba
				Gergely
				János

Kemecey Péter nádudvari lakos nemesi bizonyáglevelet kap Szabolcs vm.-től 1827 f. 27 N. 291.

Kemény István fiai István és János földesi lakosok Szabolcs vármegyétől nemesi bizonyáglevelet kapnak 1749 f. 50 N. 206.

Kémery hajdúszováti család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1668 július 18-án Pál és János testvérek és Pál fia Pál, kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző II. Pálnak János fiától származott unokája János 1770 igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt s nyert 1771-ben nemesi bizonyáglevelet. Szabolcs Elenchus 1770—1786.

Leszármazás :

$$\begin{array}{cccc} & \text{Pál} & & \\ & \text{f. Vitéz Ilona} & \left. \right\} & \text{Pál} \quad \left\{ \right. & \text{János} \quad \left\{ \right. & \text{János} \\ & 1668 & & & & 1771 \end{array}$$

Kémery hajdúszoboszló, hajdúszováti és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1668 július 18-án Pál és János testvérek, kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző Pál fia Pál 1702-ben a hajdúszoboszlói hajdúnemesek közé felvétetett s ennek három fia közül János Hajdúszovátra, András pedig Debrecenbe költözött, Pál pedig Hajdúszoboszlón maradt. A szováti ág nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs vármegyétől (1814 f. 14 N. 120), majd ez alapon a debreceni ágból Ferenc főstrázsamester és József debreceni lakosok hajdúnemesi bizonyáglevelet a kerülettől 1815-ben. 1815 Bona 25. P. P.

Leszármazás :

$$\begin{array}{ccccccc} & & & & \left. \begin{array}{c} \text{János} \\ \text{Szovát} \end{array} \right\} & \text{János} \left\{ \right. & \begin{array}{c} \text{János} \\ 1814 \\ \text{Pál} \end{array} \\ \text{N,} \left\{ \right. & \begin{array}{c} \text{Pál} \\ 1668 \\ \text{János} \end{array} \left\{ \right. & \text{Pál} \left\{ \right. & 1702 & \left. \begin{array}{c} \text{Pál} \\ \text{Hszoboszló} \\ \text{András} \\ \text{Debrecen} \\ \text{János} \end{array} \right\} & \left. \begin{array}{c} \text{Ferenc} \\ \text{Debrecen} \\ 1815 \\ \text{József} \end{array} \right\} & \end{array}$$

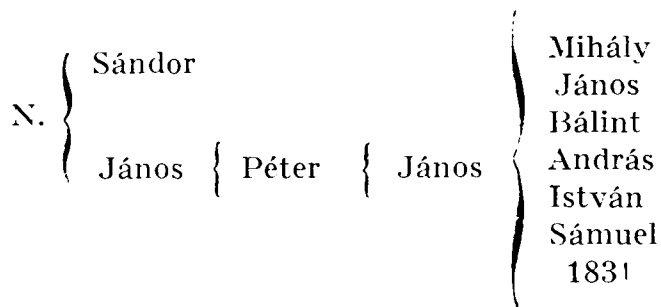
Kenéz Konyári nádudvari család. Jobbágyságból felszabadító levelük 1658-ban kelt s kiadta Komoróczy György, címeres nemeslevelök 1677 ápr. 7. I. Leopoldtól Balázs és fiai György, Mihály, András, István és János részére, mely azonban kihirdetve nem volt. Másolata Szabolcs 1767 f. 60 N. 361. A nemességszerző György fiai István, György, János és Gergely 1738-ban igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt, kik közül István debreceni, János nádudvari lakos. Majd Mihály és Ferenc nádudvari; Gergely fia István dadai lakosok folytatnak nemességigazolást Szabolcs vm. előtt 1846 f. 47 N. 317; f 63 N 412/1762 és f. 68 N. 361/1767.

Leszármazás :

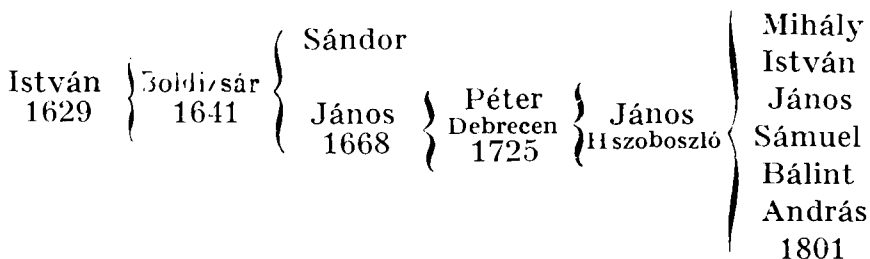
Kenézy hajdúszoboszlói család, melynek tagjai a leleszi konvent kiadmányaival igazolták a kerület előtt régi birtokos nemes voltukat 1831 jkv. 210. lap.

Leszármazás :

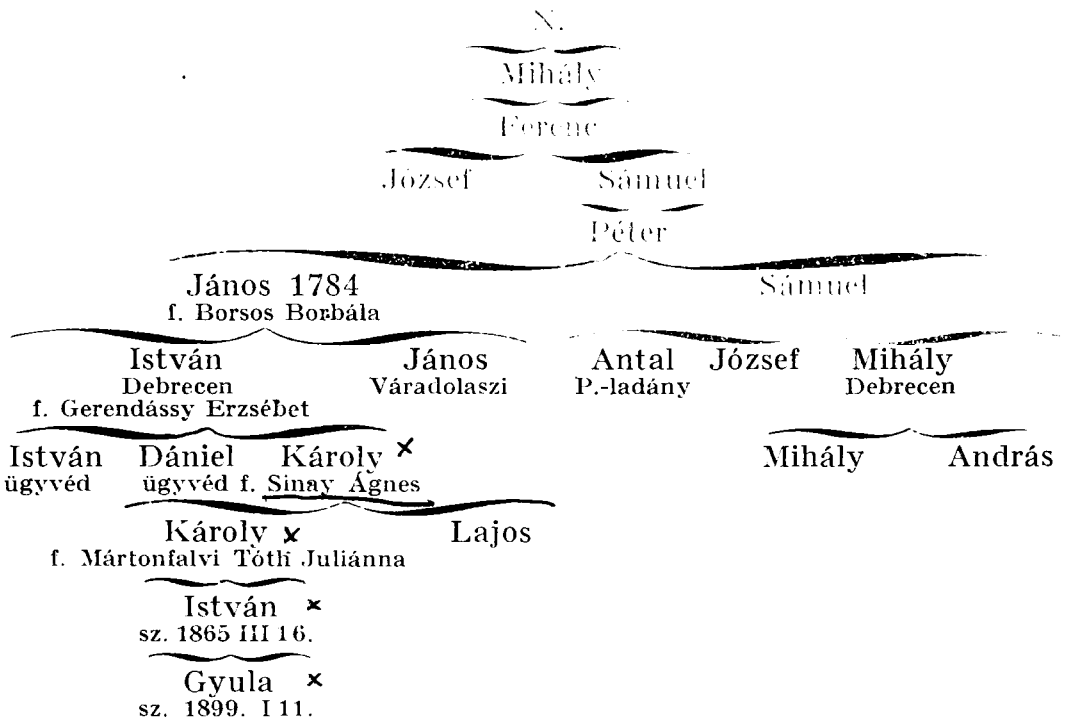
Kéresi hajdúszoboszlói család, melynek Szatmár és Bereg vármegyékben voltak nemesi jószágai. Tagjai 1828-ban mint ősrégi adományos nemesek adójuk elengedését kérik 1828 jkv. 94/378 ; majd 1829-ben nemesi joggyakorlatról kapnak bizonyítványt Bálint, János és András, akiknek az atyjok költözött be Szatmár megyéből. Nemesi bizonyáglevelet nyernek Szabolcs vm.-től 1831 május 9-én s ez alapon a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvételtek András, János, Bálint, Sándor ; Imre, Mihály, István fiai Mihály és Sámuel ; Sámuel fia Gábor.

Leszármazás :

Kerekes Gábor nádudvari lakos és neje Muraközy Krisztina ellen 1770-ben birtokpert folytat gróf Haller Sámuel a kir. Tábla előtt. Orsz. Levéltár Tábl. Perek. 4/1865. sz.

Keresztessy eredetileg Keresztess Bánkfalvi püspökladányi és debreceni család. E Csík vármegyéből Bánkfalva nevű helységből származó család nemességének első nyomai meglehetősen ellentétesek, amennyiben a királyi könyvek tanúsága szerint Bánkfalvi Keresztess János és neje Borsos Borbála, továbbá János és Imre nevű gyermekeik 1774 okt. 1-én nyertek címeres nemeslevelet, viszont a II. József király által 1783 május 7-én az erdélyi főkormányzósághoz intézett és Bihar vm.-nek 1785 jún. 18-án és Szabolcs vm.-nek 1786 május 18-án kiadott nemesi bizonyosságlevelébe befoglalt rendelet szerint a család, illetve annak fentebb említett János nevű tagja, táblai ügyvéd a Csík-székből, az erdélyi főkormányzóság előtt lefolytatott nemességigazolási perében nyert királyi megerősítést 1785 május 7-én. Fia János váradolaszii ügyvéd Bihar vm.-től; az idősebb János testvérének Sámuelnek a fiai pedig Antal püspökladányi és József Pest vm.-ben lakos Szabolcs vm.-től 1786-ban nyertek nemesi bizonyosságleveleket, majd a debreceni ág Mihály és fiai Mihály és András 1838 nov. 28. Szabolcs vm.-től s ez alapon 1842-ben Bihar vármegyétől nyertek nemesi bizonyosságleveleket. Szabolcs vm. levéltára 1786 f. 30 N. 25 és 1791 f. 7 N. 1039. sz., azután 1835 jkv. Polgári Törv. 40/263. A Nagy Iván VI. k. 220. lapján olvasható összeállítás s a felsorolt okmányok alapján a következő leszármazás állítható össze:

Király nádudvari és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1652 febr. 24. István, János és Mihály testvérek, továbbá Mező András; kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik János és György nádudvari, Mihály

és István pedig debreceni lakosok 1817-ben kaptak nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től 1817 f 17 N 85.

Kiss Ferenc hajdúböszörményi lakos a kerület 1720. évi összeírásában mint ármalista nemes ; **Bálint, György és István** pedig ugyancsak ottani lakosok az 1797. évi összeírás szerint beköltözött nemesekként szerepelnek.

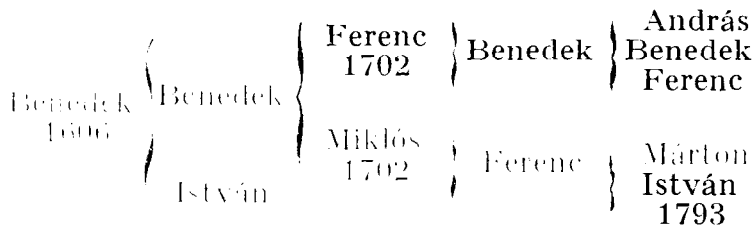
Kiss lásd Uzonyi.

Kiss Maklári Pál hajdúszázados nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a szoboszlói lovas hajdúk révén 1606 febr. 2-án kiadott nemeslevélben.

Kiss vámospércsi család, melynek őse **Benedek** 1606-ban nyert címeres nemeslevelet. A nemességszerzőnek **Benedek** nevű fiától származó unokái **Ferenc és Miklós** az 1702. évi hajdú nemesi összeírásba vétettek fel s ezeknek unokái **András, Benedek, Ferenc** a **Benedek** fiai, továbbá **Márton és István** a **Ferenc** fiai 1793-ban Szabolcs vm. előtt folytatnak nemesedési pert. Nemesi joggyakorlásáról bizonyítvány a kerülettől 1793 f. 8 N. 107. Nemesi bizonyáglevelet nyernek Szabolcs vm.-től 1794 május 6, melyet kihirdet a kerület 1794 jkv. 326. l. 58. sz. Az 1838. évi összeírásba **István, János, György, és fia György; Imre, Sándor, Benedek, Mihály és Miklós** vannak felvéve.

Egyéb adat Szabolcs vm. 1782. jkv. 111 lap

Leszármazás :

Kiss nádudvari, kabai és debreceni család, melynek őse **Márton II. Mátyás királytól** 1618 márc. 27. nyert címeres nemeslevelet, kihirdette Szatmár vm. A nemességszerző **Márton** unokája **Márton Nádudvarra**, a másik **Miklós Kabára** költözött Iklódról 1730 körül, majd egyes tagok Debrecenbe s a nádudvari ág tagjai Szatmár megyétől 1769 aug. 28-án nyertek nemesi bizonyáglevelet, majd unokáik ez alapon Szabolcs vm.-től 1809 febr. 27. f. 9 N. 240/1829. **Sándor, Mihály, Bálint, András, Gábor, János, György és Bálint** stb.

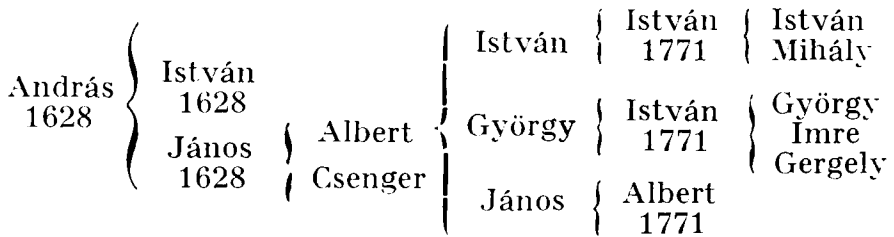
Leszármazás :

Kiss nádudvari család, melynek őse Péter, Mihály, István, Gáspár és János nevű fiaival 1627 márc. 25-én nyert címeres nemeslevelet II. Ferdinándtól. Kihirdette Szabolcs vm. Nemességét több ízben igazolta s nemesi bizonyáglevelet nyert 1746 nov. 8; 1794 aug. 20; 1795 aug. 24. és 1817 febr. 6. — Szabolcs vm.-től. Egyik legnagyobb birtokú család volt Nádudvaron s alig van a sok nemes nádudvari compossessor familiák között olyan, amelyik ne az e családba való beházasodás révén szerezte volna birtokát.

Kiss püspökladányi család, melynek őse András, István és János nevű fiaival 1628 dec. 26-án nyert címeres nemeslevelet és Nemeskereki előnevet Bethlen Gábor fejedelemtől. Kihirdette Bihar vm. A család Szatmár vm.-ből, Csengerből került Püspökladányba s 1771-ben Szabolcs vm. előtt folytatnak nemességigazolási pert. Szabolcs Elenchus 1771—1784.

Leszármazás :

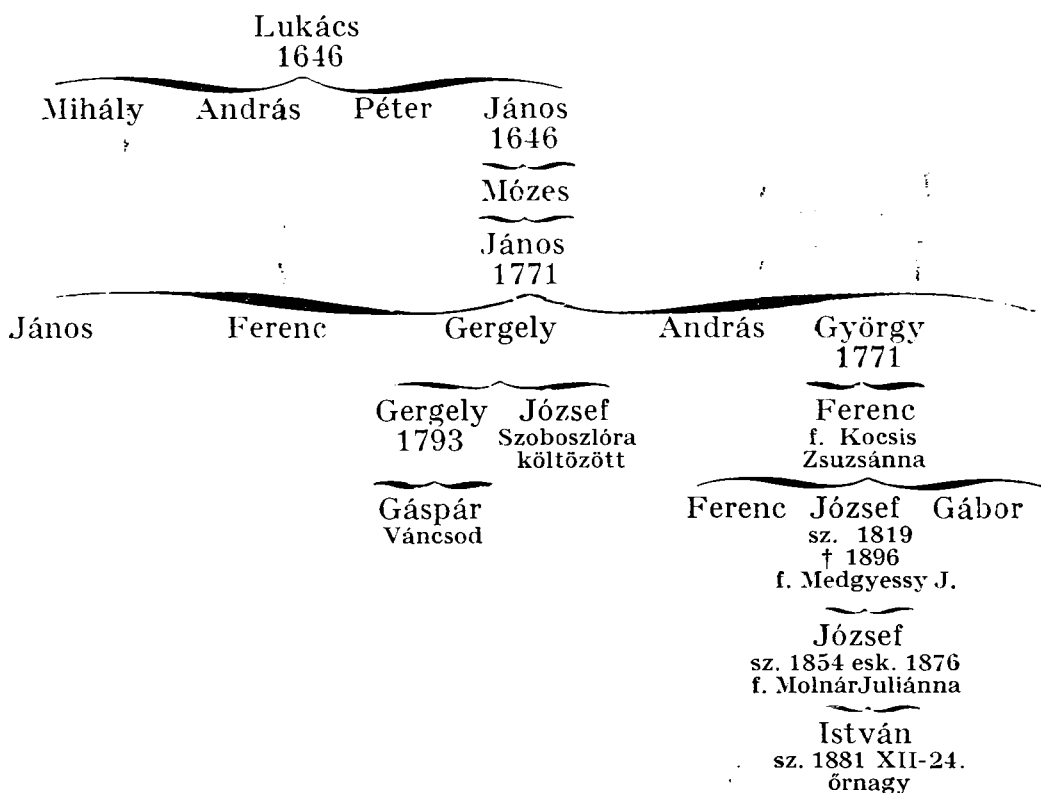
Kiss hajdúhadházi család, melynek őse András, felesége Deák Anna és István fia 1633 május 2-án nyer címeres nemeslevelet II. Ferdinándtól. A nemességszerző Andrásnak unokája György fel van véve az 1702. évi hajdúnemes összeírásba s a tőlük leszármazottak 1836 dec. 13-án nyernek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től. Előzőleg Péter és András hajdúnemeségi bizonyítványt kaptak a kerülettől 1815 jkv. 123/37.

Kiss földesi család. Címeres nemeslevelet nyernek III. Ferdinándtól 1649 nov. 10-én István, Mihály, Gáspár testvérek és István fia Ferenc. Kihirdette Szabolcs vm. A későbbi leszármazók, földesi lakosok 1738-ban igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1738 f. 39. N. 293.

Kiss földesi család, melynek őse Lukács és fiai Mihály, András, Péter, János 1646. évi nov. 5-én nyernek címeres nemeslevelet III. Ferdinánd királytól. Kihirdette Szabolcs vm. 1654 VII. 1. A nemességszerző Jánosnak Mózes nevű fiától származott unokája János vetette meg lábát erősen Földesen, sok birtokot vásárolván össze, amint ezt az 1770-ben Szabolcs vm. előtt lefolytatott nemességi periratok okmányai, egyben nemessége igazolására szolgáló adásvételi szerződések bizonyítják. Ezek a váradi káptalan előtt készült örökvalláslevelek be is foglal-

tattak abba a nemesi bizonyságlevélbe, amelyet azután említett János 1771 jan. 21-én nyert Szabolcs vmegyétől, mert birtokos nemes voltát tartá a vármegye a nemesi jog gyakorlást illető eg erősebbnek. Ennek a Jánosnak Gergely fiától származó unokája József az 1840-es években Hajdúszoboszlóra költözött (Jkv. 1840. év 68. és 104. lap f. 8. N. 8.), míg György nevű fiától származott unokája Ferenc, illetve ennek Ferenc, József és Gábor nevű fiai 1847 november 4-én újabb nemesi bizonyságlevelet nyernek Szabolcs vm.-től. Mindkét eredeti nemesi bizonyságlevél az e családból származó Kiss M. József tekintélyes földbirtokos birtokában van.

Leszármazás :

Kiss földesi család, melynek őse András, 1651 okt. 10-én nyert címeres nemeslevelet III. Ferdinánd királytól, kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző András fiai Bálint, Pál és István, illetve Bálintnak Bálint és Istvánnak János fia 1727, 1738 és 1749. években igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt f. 50. N. 206/1749. Egyes e családhoz tartozó tagok Derecskén és Biharnagybajomban laktak Szabolcs f. 57. N. 519/1756.

Kiss hajdúböszörményi, hajdúszoboszlói és debreceni család, melynek őse Imre, továbbá István, János, Gáspár, András és Mihály fiai 1666 dec 1-én nyernek címeres nemeslevelet I. Leopold királytól, kihirdette Szabolcs vm. A család főfészke Hajdúszoboszló, ahol a nemeslevélbe foglalt István, András és János a kerületi 1702. és 1720. évi összeírásba mint ármalista

nemesek vannak felvéve s egyes leszármazóik innen kerültek el Hajdúböszörménybe és Debrecenbe. Több ízben igazolták nemességüket s ez alapon nemesi bizonyságlevelet nyertek 1765 szept. 16-án Imre, András, Sámuel és Gáspár ; Dániel szoboszlói ügyész 1804 dec 17.; a hajdúszoboszlói ág 1816 május 28. és pedig András, Imre a Mihály fiai ; Péter, Sándor, Gáspár a Gáspár fiai, mindannyian az 1765. évben nemesi bizonyságlevelet nyert Gáspár unokái ; kihirdette a kerület 1816 jkv. 136. l. f. 5. N. 27. ; a hajdúböszörményi ág 1819 febr. 8. és pedig Péter, János, Sámuel a János fiai, illetve a Benedek unokái, kihirdette a kerület 1819 jkv. 23. l. 68. sz. Ugyanezek s még a többiek felvétettek a kerület 1838. évi nemesi összeírásába, s 1829 febr. 8-án újra a hajdúszoboszlóiak.

Leszármazás :

Imre 1666	}	István 1720	} András	} István 1765	} István	} Benedek	János Hajdu- bösörm. 1819
		János 1720	} György 1765	} Imre 1765	} János	} Imre	
		Gáspár 1702	} Sámuel	} András	} János	} János	
		András 1702 és 1720				} András 18 9	
		Mihály 1702					

Kiss Pál diószegi kereskedő, felesége Bimbó Anna ; gyermekei János, György, Konstantin, Demeter és Pál részére I. Ferenc király által 1795 április 7-én kiadott címeres nemeslevelet kihirdette Bihar vármegye s azután a Hajdukerület 1795 jkv. 97. lap. Egyszerű másolata 1795 f. 3. N. 101. sz. a.

Kiss János tanácsnok és György hajdúdorogi lakosok Szatmár vm.-ének 1836 márc. 7-én kelt nemesi bizonyságlevele alapján, melyet kihirdetett a kerület 1836 jkv. 187. l. 604. sz. a. felvétettek a kerület 1838. évi nemesi összeírásába.

Kiss hajdúhadházi család, melynek tagjai József és fia András ; István és fiai Bálint, István, Sándor ; Mihály és fia Bálint ; továbbá István, Sándor, Mihály és Gábor nyertek nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vármegyétől 1836 nov. 28-án s amelyet kihirdetett a kerület 1837 jkv. 392. l. 116. sz. a. s ez alapon felvette őket a kerület 1838. évi nemesi összeírásába.

Kiss hajdúhadházi család, megkülönböztető nevén Kállai Kiss, amennyiben Nagykállóból költözött be. Nemességét igazolta Szabolcs vármegye előtt Mihály, a beköltöző, kinek testvére János, nagykállói lakos, s fiai István, János hadházi és Ferenc nagykállói lakosok, nemesi bizonyságlevelet kapnak

Szabolcs vm.-től 1793 nov. 26-án, melyet kihirdetett a kerület 1793 jkv. 225. l. 30. sz. f. 9. N. 29. Az 1838. évi összeírásba Mihály és fiai János és Gábor vannak felvéve.

Töredékes leszármazás :

N.	{ István	{	Mihály Hadház 1793	{	István Hadház	{	Mihály	{	János 1838
					János Hadház				Gábor 1838
					Ferenc N.-Kálló				
					János N.-Kálló				
			{ János N.-Kálló		{ János N.-Kálló		{ György		

Kiss hajdúhadházi család, melynek tagjai András, Mihály, János, István és József 1837 febr. 13-án nyertek nemesi bizonyítványt Szabolcs vm.-től. Kihirdette a kerület 1837 jkv. 512. l. 642. sz. s felvette őket az 1838. évi nemesi összeírásba.

Kiss hajdúnánási család, melynek tagjai György és János a Mihály fiai, 1793-ban s ezek további leszármazói 1831 május 9-én nyertek nemesi bizonyítványt Szabolcs vármegyétől s amelyet kihirdetett a kerület 1832 jkv. 331. l. 162. sz. E családból az 1838. évi nemesi összeírásba Bálint, János, Ferenc és Péter vannak felvéve. Szabolcs 1831 f. 31—635.

Töredékes leszármazás :

N.	{ Mihály	{	János 1793	{	Bálint	{	Bálint
			György		Bálint		1838
					István		1838
					György		
							József
							György
					Bálint		Bálint
	{ István		{ N.		{ Ferenc		
					{ Péter 1838		{ Miklós

Klós Márton hajdúszováti lakos, a Sámuel fia, 1756-ban Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét a nagyatyjának Mártonnak I. Leopold király által 1695-ben adományozott és Szatmár vm. által kihirdetett címeres nemeslevéllel. Szabolcs f. 57. N. 379/1756.

Kocsis hajdúböszörményi család, melynek ősei Mihály, és fia István 1610 febr. 20-án II. Mátyás királytól nyertek címeres nemeslevelet és Asszonyfalvi előnevet, ugyanezen címeres nemeslevéllel Mihály testvére Ferenc; továbbá Kovács György;

Hodászy György és Mészáros Gáspár is nemességet nyertek. Kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik közül István derecskei lelkész fiai István és György s ezek unokatestvére János böszörményi lakosok, továbbá egy másik ág, mely Csengerben és Szatmáron lakott 1786-ban igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt s nyernek nemesi bizonyságlevelet 1786 ápr. 28., melyet kihirdetett a kerület 1817 jkv. 267/63. f. 2. N. 93. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe János van felvéve. Mihály már 1606-ban Bocskay Istvántól is kapott nemeslevelet Hodászy Györggyel. Kihirdette Szabolcs vmegye.

Leszármazás :

Kocsis István és János téglási lakosok Szabolcs vm. előtt nemességigazolási pert folytatnak 1795 f. 11/1125.

Kojó lásd Farkas.

Kola hajdúnánási család. Őse Pál II. Ferdinánd királytól 1635 június 26-án nyert címeres nemeslevelet. Egyik leszármazója András 1702-ben a hajdúnemesi összeírásban is szerepel. Nemesi bizonyságlevelet nyertek Szabolcs vármegyétől 1793 május 27-én. Egyéb adatok : hajdúnemességük ügyében panaszuk a helytartótanácsához 1793. f. 1. N. 34. adó miatti panaszok 1799. f. 2. N. 38., András fiai András és Dávid pere 1807 jkv. 50. sz. ; Sándor, József, Imre testvérek örökösödési pere 1835 jkv. 736. sz. Az 1838. évi kerületi nemesi névjegyzékbe 2 Demeter ; János ; 3 István ; 2 Gábor ; Pál ; György ; 3 Dávid ; 3 Sándor ; 2 Ferenc ; Lajos, József és Mátyás árvái vannak felvéve.

Kónya hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek Rákóczi György fejedelemtől 1631-ben István és fiai István, Miklós, János s leszármazóik már az 1702. évi összeírásban mint beköltözött nemesek szerepelnek, t. i. Mátyás és István, akiknek utódai úgy a nánási, mint a Tiszalökön lakó leszármazók több ízben kapnak hajdúnemesi bizonyítványt a kerulettől. Az 1830. évben György és Miklós nemesi joggyakorlatról nyernek bizonyítványt, mivel Bihar vármegyétől régebben nyert nemesi bizonyságlevelöket meg akarják újítani. 1830 f. 1. N. 32., majd

1832 május 28-án Szabolcs vármegyétől kapnak nemesi bizony-
ságlevelet. Egyéb adatok : 1792 f. 11. N. 58.; 1793 f. 6 N. 35. ;
1824. f. 1. N. 62. ; és f. 4. N. 71. ; 1837 jkv. 454/432. sz. ; 1829
jkv. 398. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe 3 Gábor ; György ;
Bálint, János, Gáspár ; Sándor ; József, István, Miklós, Péter
és Sámuel vannak felvéve. A tiszalöki ág őse a nemességszerző
János fia István költözött Nánásról Tiszalökre. Orsz. Levéltár
H. T. I. iratok.

Koröknay György földesi közbirtokos és fia György és Pál
1760-ban Szatmár vármegyének 1760 febr. 4-én kelt nemesi
bizonyosságlevelével igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1760
f. 61. N. 400. Ősük Gergely Miksa királytól 1573 május 24-én
nyert címeres nemeslevelet és Csengerújfaluban laktak leszár-
mazói, valószínűleg György is onnan költözött Földesre. Újabb
nemesi bizonyosságlevél Szabolcs 1835 f. 35—397. a ma élő Lajos
földbirtokos nagyatyjának.

Kosza hajdúdorogi család. Tagjai közül Szabolcs vm.-ének
1777 dec. 16-án kelt nemesi bizonyosságlevele alapján a kerület
1838. évi nemesi névjegyzékébe felvétettek István, Ferenc,
4 Mihály ; János, György, Simon.

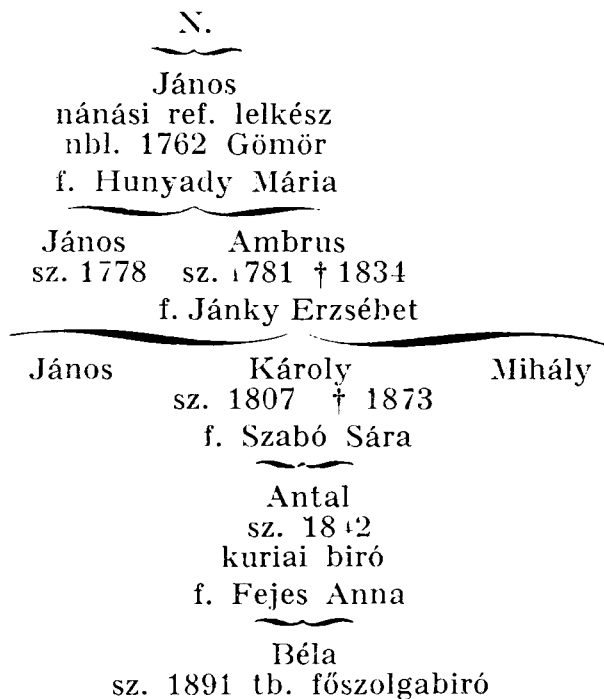
Kovács hajdúszoboszlói család, melynek ősei Lőrinc és fiai
Mihály, Péter, György, Pál és István 1628 június 11-én nyertek
címeres nemeslevelet Bethlen Gábortól. Kihirdette Szabolcs vm.
A nemességszerző György szoboszlói birtokát elzálogosította
és elköltözött 1675-ben, de fia István 1700 körül visszajött és
visszaváltotta ősi telküket s ez az István 1702-ben felvétellett
a hajdúnemesek közé. Ennek három fia közül András deák lett
s ezért leszarmazói Deák Kovács néven ismeretesek, másik fia
János unokája, János pedig, illetve leszarmazói az ő göndör
hajáról Göndör Kovács néven is nevezettek. Ez az ág nemesi
bizonyosságlevelet kapott Szabolcs vm.-től 1811 szept. 30-án,
majd a másik ág a nemességszerző János leszarmazói 1830 május
17-én ugyancsak Szabolcs vmegyétől. Az előbbit kihirdette a
kerület 1811 jkv. 96. 58 ; f. 5. N. 94. ; egyéb adatok : 1807 f. 4.
N. 47. ; 1821 jkv. 567/948. 1815 jkv. 315/161. Az 1838. évi nemesi
névjegyzékbe D. Kovács István és fiai István, Pál, Mihály,
András, István a Pál fia ; G. Kovács János, György, Ferenc,
Pál és Sámuel vannak felvéve.

Leszarmazás :

Lőrinc 1628	György	István 1702	András	István deák	1811 nbl.
			János	István	
	János	Gergely	István	Mihály	1830 nbl.
				János	

Kovács Putnoki hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1649 ápr. 3. Bálint, András, Ambrus testvérek, illetve Bálint felesége Rácz Dorottya és két fia Mihály, István. Kihirdette Borsod vm. a török hódoltság miatt Füleken. A leszármazók Putnokon laktak, honnan Szikszóra költöztek s János hajdúnánási lelkész 1762 június 18-án Gömör vm.-től nyer nemesi bizonyságlevelet. E Jánosnak fia volt Ambrus s tőle unokái Károly, János és Mihály. Ezek az 1838. évi nemesi összeírás idején felmutatott fenti nemesi bizonyságlevél alapján fel is vétettek a kerület nemesi névjegyzékébe. E családból származik dr. Kovács Béla tb. főszolgabíró is.

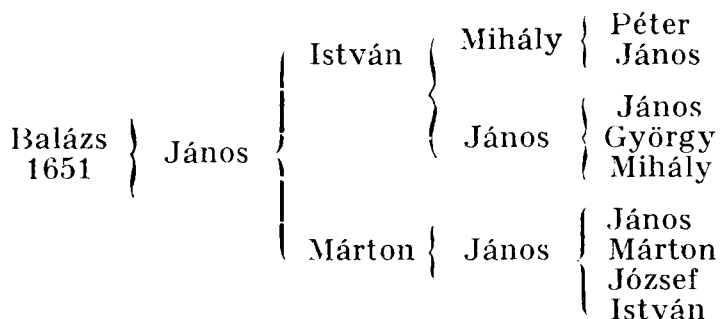
Leszármazás :

Kovács földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1655 május 12. Pál és Tamás testvérek s leszármazójuk János földesi lakos Szabolcs vm. előtt az eredeti ármális felmutatásával igazolja nemességét 1767 f. 68. N. 361.

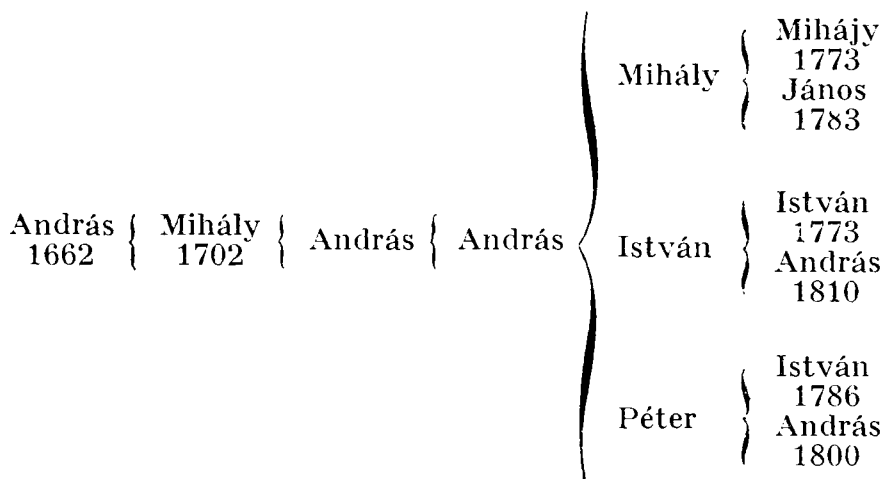
Kovács hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1651 jan. 20. Balázs, Tamás és Miklós testvérek, továbbá Balázs fiai Pál, György, Márton, János, Péter, István. Kihirdette Borsod vm. A nemességszerző János költözött Hajdúnánásra Igriciből a család főfészkéből, Nánásról vévén magának feleséget. Leszármazói Borsod vármegyétől 1830 aug. 19-én nyertek nemesi bizonyságlevelet, melyet kihirdetett a kerület 1830 jkv. 157/860. s ez alapon az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvétettek 4 András ; 4 István ; 2 József ; 2 Márton ; Sándor és Mihály.

Leszármazás :

Kovács hajdúböszörményi család. Ősök András 1662 Leopold királytól nyert címeres nemeslevelet s fia Mihály 1702-ben a hajdúnemesek közé is felvétellett. Leszármazói 1846 nov. 30-án nyertek nemesi bizonyságlevelet, melyet kihirdetett a kerület 1846 jkv. 2312. sz. a. E nemesi bizonyságlevelbe befoglaltak: Mihálynak Mihály fiától származott unokái: Mihály, Sándor, János; János fiai János, István, Imre, Mihály; Istvánnak István fiától való unokái István és András; János fiától való unokái: Gábor, János, István, Sándor, Márton; és Ferenc fiától való unokája Sándor; Andrásnak fia András, Sándor, Gábor; Péternek István és András fiai, illetve András és Gábor unokái. Nbl. másolat 1847 f. 3. N. 3.

Leszármazás :

Kovács hajdúböszörményi család. Őseik János és fia Mihály I. Leopold királytól 1667-ben nyertek címeres nemeslevelet, melyet Ung vármegye hirdetett ki. A nemességszerző Mihály unokája János városi hadnagy, majd kerületi h. kapitány volt 1759-ben s fiai közül Mihály szenátor; György jegyző; András városi hadnagy volt. Majd ezek további leszármazói 1829 aug. 31-én nemesi bizonyságlevelet nyertek Szabolcs vármegyétől, melyet kihirdetett a kerület 1829 jkv. 383/606. sz. Egyéb

adatok 1829 jkv. 417/749. és 1829 f. 5 N. 37. Az 1838. évi nemesi összeírásba felvételtek. Márton hadnagy; Dániel tanácsnok; Sámuel táblabíró; György, István, András, János és Antal.

Leszármazás :

János 1667	}	Mihály	}	N.	}	János 1759	}	Mihály	}	Dániel János
								György	}	György
								András	}	András Sámuel Márton 1829

Kovács hajdúszoboszlói család tagjai István és Mihály nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerülettől 1828 jkv. 90/356. és 94/377 f. 4 N. 20, mely szerint nemeslevelet szerzett István, kinek István fia 1745-ben insurgens katona volt s az költözött Nagykállóból H.-Szoboszlóra.

Töredékes leszármazás :

István	}	György	}	Mihály
		István 1745	}	István
			}	János

Kovács hajdúszoboszlói család, melynek tagjai Kis, Csőzsi, Madarász, Somogyi, Mónus, Sípos melléknéven s Cs. Sz. G. jelzésekkel különböztettek meg más Kovács családbeliektől Közép-Szolnok vármegyétől nyertek 1831 márc. 22-én nemesi bizonyosságlevelet, melyet kihirdetett a kerület: 1831 jkv. 286/596. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvételtek Kis melléknéven János, István, Mihály, Sándor; Somogyi melléknéven Gábor; Sípos melléknéven Mihály; Mónus melléknéven István; Madarász melléknéven János, Mihály, Sámuel; tovább Sz. jelzéssel István, János, Mihály; Cs. jelzéssel Bálint és G. jelzéssel István és fiai István és Mihály.

Kovács Mihály hajdúszoboszlói tanácsnok nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kap a kerülettől 1828 jkv. 103/426. f. N. 47.

Kovács Mihály hajdúszoboszlói lakos, kit Kufár néven ismertek, nemesi joggyakorlatról továbbá arról, hogy az ő igazi neve Kovács, csak anyjáról Kufár Erzsébetről ragadt reá a Kufár név, bizonyítványt kap, mivel atyjának testvérei András, János és Péter kétségtelen nemesek. 1828 jkv. 137/559 f. 4 N. 88.

Kovács András hajdúnánási lakos és testvérei, György, István Zemplén vm. előtt, ahol annak idején nemeslevelöket kihirdették, nemességüket igazolni akarván, őseikről, illetve leszármazásukról bizonyítványt nyernek a kerülettől 1792 jkv. 378/54 f. 8 N. 40 és 1794 jkv. 382/14. E szerint nagyatyjuk István 1702-ben a hajdúnemesek közé felvétetett. P. P. 1764. Va. 21.

Leszármazás :

György	}	István	}	Péter	}	András
		1702				György
						István
						1792

Kovács Kalapos hajdúnánási család, melynek tagjai Imre és Bálint Veszprém vm.-nek 1790 márc. 6-án kelt nemesi bizonyosságlevele alapján vétettek fel a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Ezt azonban a Helytartótanács, mint gyanús oklevelet 1848-ban bevonatta 1848 jkv. 12/30 f. 1 N. 22 és f. 3 N. 50.

Kovács István hajdúnánási lakos részére tanúkihallgatás arról, hogy ősei nemesek voltak 1794 f. 1 N. 45, 1807 f. 3/18.

Leszármazás :

Péter	}	Pál	}	Péter	}	István	}	István
						1794		1807

Kovács hajdúnánási család, melynek tagjai részére Szabolcs vármegye a Helytartótanács jóváhagyásával adott nemesi bizonyosságlevelet 1808 január 26-án. Felvétettek az 1838. évi nemesi összeírásba Mátyás, András, Mihály, István, Imre, Péter, Miklós, János és István szenátor.

Kovács Albert hajdúkapitány nemességet nyert a Bocskay István fejedelem által a 9254 hajdúvitéz részére 1605 dec. 1-én kiadott nemeslevélben.

Kovács vagy Tasnádi Mihály hajdúszoboszlói lakos Középszolnok vármegyétől 1831 márc. 22-én kelt nemesi bizonyosságlevele alapján Szabolcs vm.-től is nyert nemesi bizonyosságlevelet, melyet bemutatott a kerületnek 1848 jkv. 340. és 859. sz. alatt. Ősei Mihály és Márton testvérek, illetve Mihály felesége Pásztor Ilona és fiok István Rákóczi Györgytől 1636 márc. 8-án nyertek címeres nemeslevelet.

Kovács hajdúszoboszlói család. Tagjai közül Mihály és János testvérek és Mihály fia Miklós nyertek nemesi bizonyosságlevelet Szabolcs vm.-től 1830 május 17-én, melyet kihirdetett a kerület 1830 jkv. 101/552. Ugyanezek felvétettek az 1838. évi nemesi névjegyzékbe.

Kovács István hajdúböszörményi lakos és testvére Péter panasza Kovács András táblabíró örökösei ellen, hogy nemesleveleket kiadni nem akarják 1821 jkv. 358/165.

Kovács, lásd Bartha.

Kovács, lásd Tóth.

Kovácsnay, lásd Gocz.

Kozák vagy Dugnay hajdúdorogi család, melynek őse János 1665-ben nyert címeres nemeslevelet I. Leopoldtól, Ennek fia István 1702-ben a hajdúnemesek közé felvételre s Mihály, János és György nevű fiai 1770-ben nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vm.-től. A további leszármazók nemesi joggyakorlásáról nyertek bizonyítványt a kerülettől 1830 jkv. 111/600. és 1800. jkv. 268. l., majd végre Mihálynak Mihály fiától származott unokái János, György, István; Jánosnak György fiától származó unokái János, György, Péter és végül Györgynek István fiától származó unokája István 1846 június 8-án Szabolcs vármegyétől nemesi bizonyáglevelet, melyet kihirdetett a kerület 1846 jkv. 1237. sz. f. 6 N. 47.

Kozma vámospércsi család, mely Olajos melléknéven ismeretes. Egy 1726-ban kelt tanúvallomási jegyzőkönyv szerint Tamás és Mihály Diószegre költöztek Vámospércsről, de Mihály fia Mihály azután visszaköltözött s mesterségükről ragadt rájuk az Olajos név 1793 jkv. 163 f. 7 N. 82. Nemesi bizonyáglevelet nyertek Bihar vármegyétől 1794 febr. 10-én s ez alapon az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvételre Sándor, István, Péter, Imre, János és Mihály.

Kozma hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek Rákóczi György fejedelemtől 1643 május 1-én Lőrinc és fiai Gáspár és Péter. Leszármazóik István, János, Ferenc, Bálint hajdúszoboszlói lakosok nemesi joggyakorlatról bizonyítványt nyertek 1831 jkv. 203/76 f. 1 N. 39 s azután Bihar vármegyétől nemesi bizonyáglevelet 1831 szept. 26-án, melyet kihirdetett a kerület 1831 jkv. 302/705. Az 1838. évi nemesi összeírásba István, Bálint, Ferenc és János fia János vétettek fel.

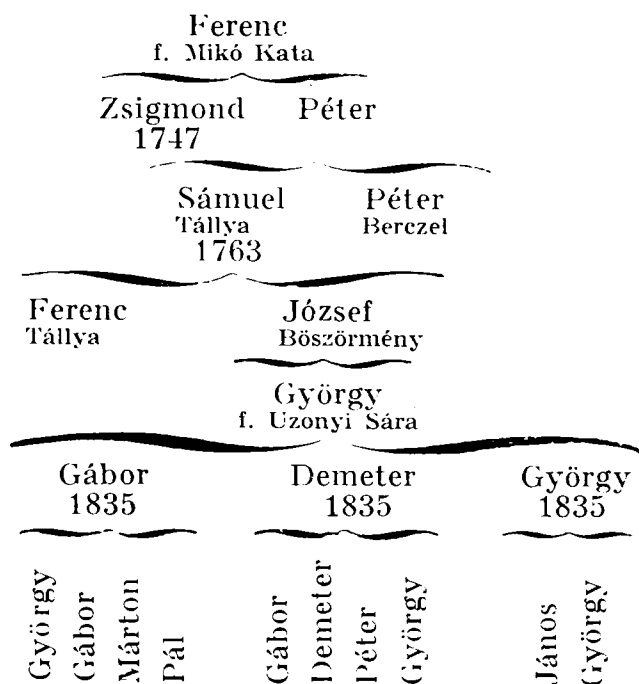
Kőrössy földesi család. Címeres nemeslevelet nyert II. Ferdinándtól 1626 febr. 5-én György, kinek Mihály nevű fiától származott unokái János és György földesi lakosok 1738-ban igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1738 f. 39 N. 293. Egyes tagok Sassra és Péterszegre kerültek s nemesi bizonyáglevelet nyertek 1795 f. 11 N. 143; János kapitány nemesi bizonyáglevele Szabolcs 1822 jkv.

Körtvélyessy földesi család. Címeres nemeslevelet és donációt nyert II. Ferdinánd királytól 1629-ben István, kinek Márton fiától származó unokája János földesi lakos 1738-ban f. 39 N. 293 és Jánosnak Zsigmond és Ferenc fiai 1767-ben igazolják nemességüket Szabolcs vm. [előtt 1767 f. 68 N. 361. Újabb nemesi bizonyáglevelél 1819 f. 19 N. 205.

Kövér Taktakenézi hajdúböszörményi család. Nádori donációt nyertek Taktakenéz birtokukra Ferenc és felesége Mikó Kata és fiaik Sámuel, Zsigmond és Péter 1695-ben, — melyet kihirdetett Szabolcs vm. 16 jkv. 44. lap. Zsigmond nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs vm.-től 1747 július 21-én; Péter és Sámuel nevű fia tállyai lakosok 1763 május 10-én. Sámuelnek József nevű fia költözött Tállyáról Böszörménybe, míg Sámuelnek Péter nevű testvérje és leszármazói Berczelen laktak. Józsefnek György nevű fiától származó unokái Gábor, Demeter és György, illetve ezek fiai nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1834 febr. 3-án, melyet kihirdetett a Hajdúkerület 1834 jkv. 405/199. Nemesi joggyakorlatról bizonyítvány 1834 f. 6/28. Később György városi hadnagy 1835 febr. 3-án Zemplén vm.-től is nyert nemesi bizonyáglevelet, kihirdette a kerület 1839 jkv. 625/2038.

Egyéb adatok Szabolcs vm. 1835 f 35/100.

Leszármazás :

Körtvélyessy hajdúdorogi család. Sáros vármegyéből került Hajdúdorogra a XIX. század elején, mint kántor Körtvélyessy vagy mint akkor anyja neve után nevezték, Markovics Mihály, akit bár Sáros vm.-től nemesi bizonyáglevelet hozott

s azt ki is hirdette a kerület 1828 jkv. 175/709, Dorog város tanácsa mégis adó alá vetett 1838 jkv. 88/413. Újabb nemesi bizonyságlevelet hozott és pedig nemcsak Sáros, hanem Szabolcs vm.-től is, mihez képest kétségtelen nemessége elismertett 1839 jkv. 301/332 f. 3 N. 34. Egyéb adatok 1834 jkv. 272/457 és 1838 jkv. 132/592 f. 7 N. 42. Testvére volt Gábor dorogi lakos.

Kövy Pálfalvi püspökladányi család, melynek tagjai Gergely, Imre és Péter 1768-ban Abaúj vármegyének 1748. április 3. és 1756-ban kiadott nemesi bizonyságlevelekkel igazolják nemességüket. Szabolcs vm.-től előtt. Elenchus 1768—1784. jkv.

Töredékes leszármazás :

				Gergely
				1756
N.	}	Gergely	Gergely	Imre
		György	János	Péter
			1748	1768

Kövy (Kevvy) Miklós hajdúkapitány nemességet nyer Bocskay István fejedelemnek a 9254 hajdúvitéz részére kiadott nemeslevelében.

Kuk hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1631 jún. 24 György és fia Péter, kihirdette Szabolcs vm. Újfehértóról került Dorogra Mihály fia Mihály és másik Mihály fia István. Mint érdekességet említem fel, hogy a két Mihály a György fiai, édes testvérek, egyszerre viseltek ketten Mihály nevet. E most említett György János fia Szabolcs vm.-től 1760-ban kapott nemesi bizonyságlevelet, míg a dorogi ág ugyanonnan 1814 nov. 28-án. Kihirdette a kerület 1815 jkv. 366/20. E bizonyságlevélben János és István hajdúdorogi, továbbá Mihály gyöngyösi lakosok szerepelnek. Az 1838. évi összeírásba Mihály van felvéve.

Leszármazás :

				János	}	János	}	György				
						György		Mihály	Gyöngyös			
György	}	Péter	}	Mihály	}	1726	}	Mihály	}	Mihály	}	János
										H.-Dorog		H.-Dorog
								1631				Mihály
								Péter				

Kulesár hajdúsámsoni és debreceni család nemességvizsgálata Szabolcs 1815 f. 15/366. József és fiai János és József Nagykállóból Sámsonba költöznek s nemesi bizonyítványt kérnek. Címeres nemeslevelet nyertek I. Rákóczi Györgytől 1633 okt. 31-én Pál, Péter és Mihály testvérek s leszármazóik

Apaffy Mihálytól 1671 nov. 10-én. Kihirdette Bihar vm. — Egyes tagok Nagylétáról Kállóba s onnan Sámsonba és Debrecenbe kerültek s a Sámsonba költözött András fiai András, Imre, István és József, illetve ezek gyermekei is Szabolcs vm.-től nyertek nemesi bizonyáglevelet 1752-ben és 1815-ben jkv. 19/112. lap.

Töredékes leszármazás :

N.	}	István	}	Dániel	}	István Sámson 1752	}	András † 1788 István Debrecen
----	---	--------	---	--------	---	--------------------------	---	--

Kun földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek Rákóczi György fejedelemtől 1649-ben András és Mihály s Mihálynak Pál fiától származott unokája Pál, illetve ennek fia Mihály 1738-ban Szabolcs vm. előtt igazolják nemességüket 1738 f. 39 N. 290.

Kun Demeter hajdúböszörményi lakos az 1720. évi összeírásban, mint ármalista nemes van felvéve. Valószínűleg ennek leszármazói nyernek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től 1838 jkv. P. T. 24. sz. alatt.

Kutkutáyi Demeter hajdúböszörményi kereskedő 1794 április 3-án I. Ferenc királytól nyert nemeslevelét kihirdette a kerület 1794 jkv. 376/54. Másolata 1794 f. 5 N. 32.

Kürthy hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyert Báthory Gábor fejedelemtől 1609 aug. 29. István, kihirdette Bihar vm. Leszármazói közül Péter 1702-ben a hajdúnemesek közé is felvétetett s leszármazói előkelő hivatalok viseléséről és nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerulettől 1828 f. 2 N. 20, továbbá Sándor, Bálint és Dávid nemesi bizonyáglevelet Bihar vármegyétől 1828 dec. 17-én, melyet kihirdetett a kerület 1829 jkv. 252/121. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvétettek Bálint; Dávid fia Sámuel; Sándor, Bálint tanácsnok és János táblabíró.

Leszármazás :

Péter 1702	}	János szénátor 1716	}	Bálint hadnagy 1765	}	Bálint szénátor 1780	}	János táblabíró 1828 Bálint
---------------	---	---------------------------	---	---------------------------	---	----------------------------	---	--------------------------------------

Kürthy Sándor hajdúböszörményi lakos Szabolcs vm.-nek 1809 május 29-én kelt nemesi bizonyáglevele alapján felvétetett az 1838. évi nemesi névjegyzékbe.

Lakatos János hajdúnánási lakos, melléknevén Ambrus és atyjafiai István, Márton, András Zemplén vármegyének 1795 szept. 4-én kelt nemesi bizonyáglevele alapján felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Lakatos István hadnagy, vámospércsi lakos, Bihar vm.-nek 1703 július 24-én kelt nemesi bizonyságlevele alapján felvétetett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Lampérth hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek Rudolf királytól 1587-ben Imre és fiai István, Benedek, Mihály, János és Ferenc. Vas, Győr, Veszprém és Zala megyékben virágzó család, melynek eredeti nemeslevele a Rákóczi mozgalmak idején elveszett s a hiteles másolatot kihirdették s ez alapon a nemességszerző Istvánnak János fiától származó unokája János 1753 aug. 17-én Zala vm.-től nemesi bizonyságlevelet nyert. Ennek a Jánosnak unokája a Hajdúböszörményben lakó Péter kihirdetteti fenti nemesi bizonyságlevelet a kerületben 1815 f. 5. N. 61. s felvétetett az 1838. évi nemesi névjegyzékbe.

László földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1701 jún. 13. András és István testvérek, kihirdette Középszolnok vm. A nemességszerző András fia, István költözött Földesre s ennek fiai Sámuel és István igazolták nemességüket 1773-ban Szabolcs vm. előtt. Szabolcs Elenchus 1773—1786.

Lázár Péter hajdúdorogi lakos Kővár vidéktől 1765 jún. 11-én nyert nemesi bizonyságlevelével igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1765 f. 66. N. 172. Leszármazója, Mihály, adóelengedést kér, mint nemes 1828 jkv. 160/639. a kerulettől.

Lázár János nádudvari lakos és fiai József, Miklós, Mihály, János, Lajos 1834 dec. 30-án nemesi bizonyságlevelet kapnak Közép-Szolnok vármegyétől s e szerint ők a Kűdön ősrégi birtokos nemes Lázár családból származnak. Újabb nemesi bizonyságlevelet kapnak Szabolcs vm.-től 1836 május 2. Szabolcs 1836 f. 36. N. 600.

Lázár Mihály földesi lakos nemességét igazolja Szabolcs vm. előtt 1810 f. 10./604.

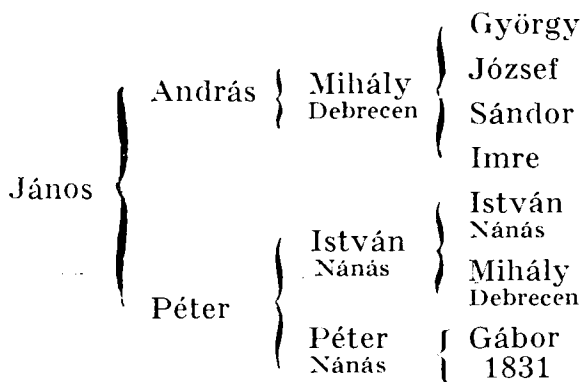
Lengyel hajdúdorogi család. E család Szatmár vm.-ből a Kővárkerületből került Dorogra s onnan nyert nemesi bizonyságlevelet 1830 nov. 4-én annak a nemesi összeírásnak az alapján, melyet Apafy Mihály fejedelem készítettett 1668-ban a kővárvidéki puskásokról. Tagjai közül László, Antal, János, József, Péter és Miklós Szabolcs vmegyétől 1830 május 17-én nyertek nemesi bizonyságlevelet. Kihirdette a kerület 1830 jkv. 107/592. s felvétettek az 1838. évi nemesi névjegyzékbe.

Lenthe hajdúnánási és hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek Bocskay István fejedelemtől 1606 okt. 12-én Mihály, Balázs és Dávid testvérek, majd később II. Ferdinánd királytól 1625 február 7-én Dávid és felesége Vörös Anna, illetve fiaik János, István, Bálint. Kihirdette Szabolcs

vm. A nemességszerző Dávid hajdúkapitány volt Hajdúszoboszlón 1637 jkv. szerint s fiai közül István Hajdúnánásra került városi kapitánynak, a többiek pedig Hajdúszoboszlón laktak. Az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba felvették Hajdúnánáson Bálint; Hajdúszoboszlón Mihály. Leszármazóik is jelentékeny szerepet játszottak a kerület életében s a hajdúnánási ág 1834 nov. 21-én, a hajdúszoboszlói ág pedig 1828 július 2-án nyertek nemesi bizonyságleveleket Szabolcs vm.-től, előbbit kihirdette a kerület 1834 jkv. 412. lap; az utóbbit 1828 jkv. 126/501. sz. Egyéb adatok 1837 jkv. 388.; 1794 f. 7. N. 46.; a két család azonosságának okmányai pedig P. P. 1780 Qua 39. sz. a. A kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe: Miklós szenátor; Benjámín; Károly fia Miklós; István és fia István; Bálint és fia Sándor; Gábor; 2 István; Sándor; Mihály; Bálint, János és fia Sándor; István és fiai István, Gábor hajdúnánási; illetve Mihály és fiai Bálint, Miklós; Mihály, Pál; István és fia Mihály; Bálint és fiai Pál, Sándor; Sándor árvái; János árvái és János hajdúszoboszlói lakosok vétettek fel.

Lovász hajdúnánási és debreceni család, melynek Péter, István és Gábor hajdúnánási és György, József, Sándor, Imre és Mihály nevű debreceni tagjai Borsod vármegyétől 1831 május 16-án nyertek nemesi bizonyságlevelet. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe István, János, Mihály, Péter, Sándor, Sámuel és Gábor vétettek fel.

Töredékes leszármazás:

Lovász Károly hajdúhadházi lakos atyja nemesi bizonyságlevelének és a saját keresztlevelének bemutatásával, mint nemes kéri a reá kivetett adó törlését 1843 jkv. 257/533. Új nemesi bizonyságlevelével bemutatására utasított 1843 jkv. 302. 1000. f. 7. N. 31.

Lovász, lásd Rác.

Ludány (Ludmán, Ludányi, Ludmány) nádudvari család. Szepes vármegyéből, Hadusfalva községből leszármazott ősrégi, birtokos nemes család, melynek első nádudvari ismert őse,

Mihály, 1691-ben vett zálogba birtokot a Szabó családtól. E birtoknak a zálogból való visszaváltásáért a Szabó-család későbbi leszármazói 1796-ban pert indítottak, mely végül is kiegyezéssel fejeződött be. A család tagjai több ízben igazolták nemességüket és nyertek nemesi bizonyágleveleket és pedig Szepes vármegyétől és a szepesi X. lándzsás széktől 1726 nov. 26-án Pál és unokaöccsei István és Péter; 1746 nov. 4-én Szabolcs vármegyétől Mihály, Pál, András és István testvérek; 1747 szept. 12-én Abaúj vm.-től Pál fia János léhi lakos; 1820 dec. 12-én Szabolcs vm.-től az 1746 nov. 4-én nemesi bizonyáglevelet nyert négy testvér leszármazói, mindezek eredetben a család birtokában vannak. Lásd Szabolcs vm. 1746 f. 47. N. 324; 1749 f. 50. N. 202.; Országos Levéltár Tábl. Perek 1770. év 4/1865. szám. E családból Gábor, anyja Bökönyi Sára, Hajdúszoboszlóra akarván költözni 1819-ben, nemesi bizonyáglevéllel igazolja magát a kerület előtt 1819 jkv. 23/65. f. 1. N. 55. A nádudvari ágból Sámuel fia Lajos, családi nevét, régi magyar nemességének épségben tartásával királyi engedéllyel Ludányra változtatta 48,670—1897. B. M. sz. rendelet. A család birtokában levő eredeti bizonyáglevelekből és periratokból a következő leszármazási tábla állítható össze:

N.					
Pál		Mihály			N.
nbl. 1726 XI. 26		1691 Nádudvar			
István	János	Péter	István	Pál	
Léh 1747	Ujfehértó 1747	nbl. 1726 XI. 26	nbl. 1726 XI. 26	1746	
István	Pál	Mihály		János	
nbl. 1746 XI. 4	nbl. 1746 XI. 4	f. Sanics Sára nbl. 1746 XI. 4		1774	
f. Nemes Rebeka		Hadusfalva			
Ferenc	György	Mihály	Pál	Sándor	Mihály
f. Cseke Sára					
József	Sámuel		László	Károly	Lajos
	f. Ács Nagy Mária		Mihály	Antal	Imre
	Lajos		Gáspár	Gábor	János
	sz. 1845 † 1906		Gábor	János	István
	f. Orosz Mária		Bálint		
Béla	László	Géza	Lajos	Mária	Miklós
sz. 1872	sz. 1874	sz. 1875	sz. 1878	sz. 1883	sz. 1886
IX. 23	VI. 20	VII. 31	IX. 14	1. 2	XII. 3
f. Hauer Jolán	f. Móczár Etel	árvaszéki h. elnök		Bodroghy Lászlóné	

Margit
Pauer B-né
Béla
sz. 1901
Miklós
sz. 1905
György
sz. 1907

Lövey István püspökladányi lakos 1754-ben Szabolcs vm. előtt nagyatyjának, Albertnek III. Ferdinánd király által 1651 szept. 3-án kiadott és Borsod vm. által kihirdetett eredeti nemeslevéllel igazolja nemességét. Szabolcs 1754 f. 55. N. 587.

Madácsy nádudvari család, melynek Nádudvarra került őse Márton a maga és fiai György, József, Antal, Mihály, János, Márton részére 1751 ápr. 2-án a szepesi X. ládzsás szék által kiadott nemességi bizonyáglevéllel igazolja magát Szabolcs vm. előtt 1753 f. 54. N. 413.

Leszármazás :

Márton	}	József	}	Károly	{	József
1751	{	Antal	}	Antal	{	Károly

Madarász nádudvari és tetétleni család. Ősök Pál és fiai Mihály, István, Pál III. Ferdinánd királytól 1637 dec. 3-án nyernek címeres nemeslevelet, melyet Sáros vm. hirdetett ki. A nemességszerző Mihály leszármazói Heves megyébe s onnan Nádudvarra, Tetétlenre, Dancsházára és Biharpüspökibe szakadtak. Nádudvari ágából György 1767-ben Heves megyétől 1747 május 8-án nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt, míg János tetétleni, Dániel püspökii és Sámuel dancsházai lakosok 1801-ben nyertek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től 1801. f. 1. N. 523. és 809., illetve 1767 f. 68. N. 361.

Leszármazás :

Pál	}	Mihály	}	János	}	János
1637	{	János	}	János	{	Atany
						György
						Nádudvar
						1767

Maghy hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek 1578 ápr. 2-án Rudolf királytól Ignác, István és Lukács testvérek, melyet leszármazóik és pedig Ignác fiai András, György ; és István fia Balázs kihirdetettek Szabolcs vm.-ben 1622-ben. Balásznak János fiától származó unokája János, 1702-ben Hajdúnánáson a hajdúnemesek összeírásába is felvétellett s további leszármazóik 1794. évben hajdúnemesi bizonyítványt is kaptak a kerülettől 1794 f. 1. N. 65. Ettől kezdve egy félszázadig tartott nemességök igazolása és elismertetése a Helytartótanács különféle kifogásai miatt, míg végre az 1845-ben jóváhagyatván, 1846 február 23-án nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1846 jkv. 1036. sz. f. 5. N. 42 A nemesi bizonyáglevélben az 1702. évi János unokái és pedig Mózes fiától András ; István fiától János, Mihály, András, Péter, Mózes ; és Mihály fiától János, András, István, Mihály, György,

Miklós s ezek további leszármazói szerepelnek. Egyéb adatok : 1806 jkv. 192/6. f. 2. N. 21. ; 1821 jkv. 433/427. f. 3. N. 28. ; 1845 jkv. 1362 sz. ; 1846 jkv. 1036. ; 1845 f. 9. N. 2. ; 1847 jkv. 854. sz. f. 5. N. 4. ; 1847 jkv. 1991 f. 10. N. 14.

Leszármazás :

István	Balázs	{	János	{	János	}	} Mozes
1578	1622				1702		István
							Mihály

Magyar hajdúszoboszlói és földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1654 szept. 10-én György és Márton testvérek, illetve Györgynek Pál, Mátyás, György és Mártonnak András, István nevű fiai, kihirdette Bihar vm. A nemességszerző Pál 1702-ben Hajdúszoboszlón felvétellett a hajdúnemesi összeírásba, de később elköltözött Abádra (Heves megye) s leszármazói közül István, aki Földesre költözött Abádról, 1773-ban Heves vm.-től nyert nemesi bizonyáglevelet. A szoboszlói ágból Imre, Sámuel, Sándor nemesi joggyakorlatról 1828-ban, János és Mihály pedig 1833-ban kapnak bizonyítványt a kerülettől 1828 f. 3. N. 54. és 1833 jkv. 143/712., majd nemesi bizonyáglevelet Bihar vármegyétől 1830 július 26-án, kihirdette a kerület 1830 jkv. 157/860. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe 2 János ; Mihály ; Sámuel főjegyző ; Lajos, 2 Bálint, István, Jakab, György, 2 Sándor és Imre vétettek fel.

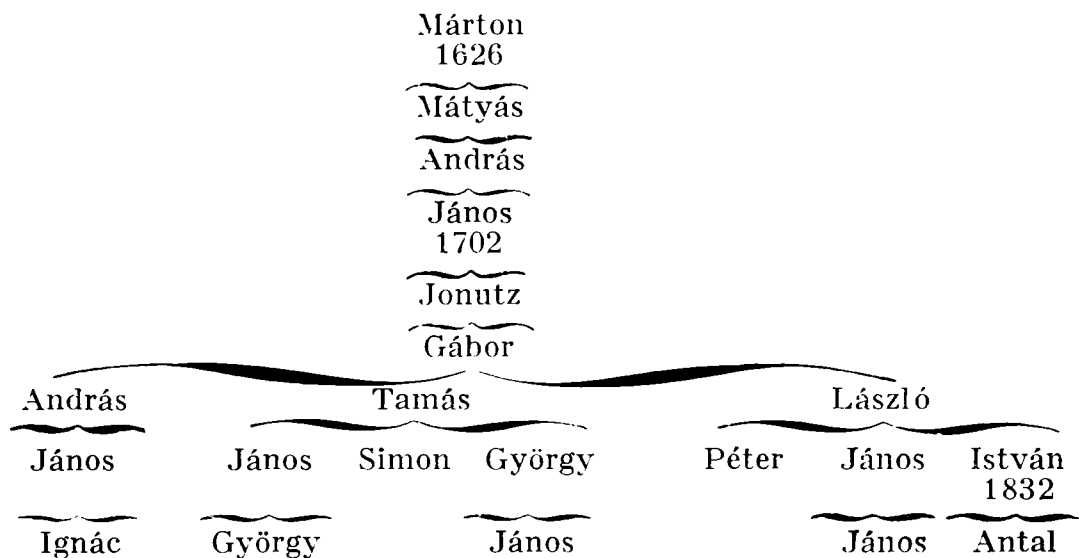
Magyar hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyert Leopold királytól 1665 János, kihirdette Zemplén vm. Ennek egy János nevű leszármazója nemesi joggyakorlatról a Zemplén vm. előtt indítandó nemességi peréhez bizonyítványt kér a kerülettől 1828 jkv. 75/323.

Magyar hajdúnánási család. E család tagjai közül Mihály fiai István, András és János hajdúnemesi bizonyáglevelet nyertek a kerülettől 1818 f. 3. N. 35., majd Bálintnak Imre nevű fiától származó unokái Sándor, Imre, Gábor, Péter 1838 febr. 5-én nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1839 jkv. 399 901. f. 7. N. 13. Ez utóbbi bizonyáglevél adatai szerint e család már 1794 május 26-án is nyert nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe István, Bálint, Imre, Mihály, Péter és Sándor vétettek fel.

Magyar hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1626-ban Márton és fia Mátyás, kihirdette Borsod vm. Egy ága a családnak Újfehértóra s onnan Hajdúdorogra került s János, György, István, Gábor és Mihály hajdúdorogi lakosok 1818-ban Szabolcs vm. előtt folyt nemességi perirataik alapján nemességük elismerését kérik a kerü-

lettől 1818 jkv. 413/27. Végre 1832 febr. 27-én kikapták Szabolcs vm.-től a nemesi bizonyságlevelet, kihirdette a kerület 1832 jkv. 342/95. s felvette az 1838. évi nemesi névjegyzékbe Istvánt, Gábort, Ignácot, Jánost, Györgyöt, Lászlót és Pétert. Egyéb adatok 1829 jkv. 399. sz. és 1847 jkv. 1867. sz., 1816 jkv. 101/46.

Leszármazás :

Major vagy Rákos György hajdúböszörményi lakos nemessege ügyében tanúkihallgatási jkv. Szabolcs vm. 1737. f. 38. N. 81

Major György téglási lakos nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1790 jkv. 134. l.

Makay vagy Szücs tetétleni család. Címeres nemeslevelet nyert Rákóczi Györgytől 1631 június 12. Makay György Váradi előnévvel. Leszármazói István, Mihály, János és Ferenc tetétleni lakosok 1791-ben Heves megyétől nyertek nemesi bizonyságlevelet.

Makay földesi család. Címeres nemeslevelet nyert III. Ferdinánd királytól 1643 február 25-én Pál, kihirdette Abaúj vm. Leszármazói közül Andrásnak fiától származott unokája, Mihály, 1745-ben Szabolcs vm. előtt a nemeslevél felmutatása mellett igazolta nemességét. Szabolcs 1745 f. 46. N. 330. és Elenchus 1776—1784.

Makay hajdúszoboszlói család, melynek ősei Sándor és Bálint testvérek, illetve Sándor fiai Sándor és József állítólag II. Lajos királytól nyertek címeres nemeslevelet 1519-ben. A leszármazók Sándor és fiai Sándor, József; Bálint és fiai Bálint, István; Ferenc és fiai Sándor, János, Miklós végül János Ugocsa vármegyétől nyertek nemesi bizonyságlevelet 1833 május 13-án s ez alapon vétettek fel a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Makkos Rábéi Ferenc hajdúszázados nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a szoboszlói lovashajdúk részére 1606 febr. 2-án kiadott nemeslevélben.

Malatinszky hajdúszoboszlói család. Őseik Gömör vármegyéből kerültek Hajdúszoboszlóra s onnan 1763-ban kiadott nemesi bizonyáglevél és nemeslevelük másolatának felmutatásával kérik a fejadó elengedését a kerülettől István, József, Sándor és Bálint 1794. jkv. 399/98., majd 1805-ben ugyanezek leszármazásukról és nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerülettől 1805 jkv. 13/55. 1814-ben kihirdeti a kerület azt a nemesi bizonyáglevelet, amelyet Gömör vm. 1749 márc. 5-én adott ki Gergely, Márton és István atyafiak részére, 1814 jkv. 36/53. Hajdúszoboszló város azonban, mivel a későbbi leszármazók nevei egyik nemesi bizonyáglevélbe sem voltak befoglalva, nemességük iránt az adózást illetőleg kételyeket támasztott és csak a királyi biztos határozata alapján mentette fel őket az adótól. 1814 jkv. 152/27. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe az 1749. évi nemesi bizonyáglevél és nemesi joggyakorlat alapján vétettek fel József, János, István és Bálint.

Márkus nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1648 szept. 24. Mihály és István testvérek. Kihirdette Szabolcs vm. István két fia György és Mihály nádudvari lakosok, illetve György fia András bárándi lakos 1746-ban Szabolcs megye előtt igazolják nemességüket Szabolcs 1746 f. 47. N. 300.

Márton Zsarolyáni hajdúszoboszlói család. Őseik már a XIV. században szerepelnek s Zsarolyán és Samell nevű birtokokra a Cseke familiával együtt donációt nyer 1590-ben Tamás, kinek Péter, Miklós, János és Albert nevű fiai voltak. Ezek közül Miklós a maga birtokát eladta s leszármazói közül Mihály és István Hajdúszoboszlóra kerültek s 1702-ben felvették őket a hajdúnemesek közé is. Ezek leszármazói régi nemes voltukról s a kerületben, illetve Szoboszlón hadnagyi, kapitányi s más hivatalt viselt őseikről több ízben kapnak a kerülettől bizonyítványt, így például 1793 jkv. 238/28 ; 1794 jkv. 246. l. f. 1 N. 7 ; 1797 jkv. 471/115 ; 1802 jkv. 176/30 ; 1796 f. 3 N. 62. Nemességigazolási pert folytattak Szatmár vm. előtt s nemességük legfelsőbb helyen is jóváhagyatván, 1807 febr. 9-én nemesi bizonyáglevelet nyertek Szatmár megyétől János, Bálint, István, Dávid, Sándor az István fiai, illetve Mihály unokái ; azután Bálint, János, Mihály, István a Mihály fiai, illetve az István unokái, a két nagyapa t. i. Mihály és István pedig az 1702. évi összeírásba felvett Mihály fiai. Fenti nemesi bizonyáglevél alapján újabb nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1811 nov. 28. és 1817 febr. 10-én. Mind a

három bizonyáglevélben belefoglaltattak a Hajdúszoboszlóról Monorra költözött Sámuel; a Tiszaföldvárra költözött József; a Ceglédre költözött Sándor, Gábor és Mihály testvérek is. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe 2 Sándor; 5 Bálint; 3 Mihály; 6 János; Miklós és Dávid vannak felvéve.

Marton földesi és hajdúböszörményi család, melynek tagjai és pedig István, György, Mihály az István fiai, illetve András unokái, földesi lakosok 1766-ban Abaúj vármegyétől 1766 február 18-án kiadott nemesi bizonyáglevéllel igazolják nemesiségüket Szabolcs vm. előtt, Szabolcs 1766 f. 67 N. 361. A hajdúböszörményi ág tagjai közül János 1788-ban nemeslevelök ügyében a kerülethez fordul, mely állítása szerint Földesen lakó atyjafiai kezében van; Bálint, Gábor és András pedig a Torna vármegye előtt folyó nemességigazolási perük alapján a kerület nemesei közé való felvételüket kérik 1829 jkv. 407/681. és 1830 jkv. 835. és 1788 f. 47 N. 113. — Lásd Szabolcs vm. 1799 jkv. 869. l. is.

Masek hajdúszoboszlói család. Őseik László és fia András nyertek címeres nemeslevelet 1658 jan. 12. I. Leopold királytól, melyet Sáros vm. hirdetett ki. A nemességszerző András fia György került Hajdúszoboszlóra, ahol hadnagy is volt s leszármazói 1811 május 14-én nyertek nemesi bizonyáglevelet Sáros vm.-től, melyet kihirdetett a kerület András, János, Sándor, István és Sámuel részére 1812 jkv. 70/16. f. 1 N. 40. Később 1816 június 17-én ismét kaptak újabb nemesi bizonyáglevelet az 1838. évi nemesi névjegyzék adatai szerint s ez alapon oda András, Sándor és István vétettek fel. Egyéb adatok 1800 jkv. 381 116. és 1807 jkv. 283/41.

Leszármazás :

László	{	András	{	György	{	János	{	András
1658				hadnagy				János
								István
								László
								1811

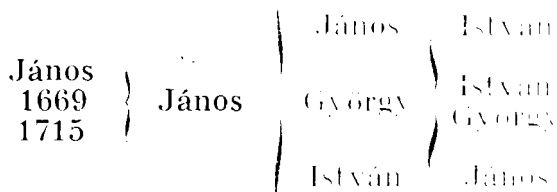
Mata földesi család, melynek Demeter nevű tagja (75 éves) a nemességvizsgáló Szabolcs vm.-i bizottság előtt igazolja 1773-ban, hogy ősei és pedig András és testvére Gergely részére Rákóczi György által adományozott és Bihar vm. előtt kihirdetett nemeslevele elveszett, továbbá megemlíti még, hogy nemességszerző nagyatyjának Gergelynek András nevű testvére Hajdúszoboszlóról Zsarolyánba költözött. Szabolcs 1746 f. 47 N. 284. és Elenchus 1773—1784.

Leszármazás :

N	{	Gergely	{	Mihály	{	Demeter
						1773
		András				

Máté hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1669-ben Szilágyi János és mostohafia Máté János, kihirdette Szabolcs vm. E János a kerület 1715. évi összeírásában, mint ármalista nemes van felvéve s leszármazói mind hajdúböszörményi lakosok. A nemeslevél a kerület levéltárában volt s 1831-ben adatott ki a Máté családnak 1831 jkv. 498, úgy, hogy azt később Szilágyi Sándor endrődi (Szatmár vármegye) lakos hiába kérte már az ő családja részére 1832 jkv. 265/498. Nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerülettől 1830 jkv. 111/623, majd később 1847 június 14-én nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től, mely beiratott a kerület 1847 jkv. 569 stb. lapjain. 1847 f. 11 N. 19. Később a Helytartótanács a nemesi bizonyáglevél felterjesztését rendelte el 1848 jkv. 597. sz. f. 5 N. 36. A nemesi bizonyáglevélbe Jánosnak István fiától származott unokái: András, István, Bálint, János; Györgynek István fiától származott unokái: István, György, János és György fiától származott unokái István és Bálint; végül Istvánnak János fiától származott János unokája vannak belefoglalva.

Leszármazás:

Mátyus István és Márton hajdúböszörményi lakosok hajdúnemesi bizonyítványt kapnak 1702. évi ősről Mártonról, majd arról, hogy az 1720. évi összeírásban ősről az ármalista nemesek közé vétetett fel. 1796 f. 2/49. és 1830 jkv. 28. sz. Leszármazóik Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelet nyertek 1838 f. 38/422.

Medgyessy István földesi lakos 1746-ban nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1746 f. 47 N. 284, Bálint 1793 jkv. 301, majd János 1832 jkv. P. T. 49. szám.

Mészáros András nádudvari lakos Gömör vármegyének 1762 márc. 12-én kelt nemesi bizonyáglevelével igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt. 1762 jkv. 466. lap, Szabolcs vm.

Mészáros nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek Rákóczi György fejedelemtől 1653 jan. 30-án Mihály és fiai Dénes és István s ennek az Istvánnak a leszármazói a Nagykunságra, onnan Dadára, majd György Kislétára, János pedig Nádudvarra költözött. Nemességigazolást folytattak Szabolcs vármegye előtt 1749 f. 50 N. 210 és 1756 f. 57 N. 379. — Sándor,

Lajos és Mihály nemesi bizonyáglevelet nyernek Szabolcs vm.-től 1805 f. 5/886. sz.

Médy Abádi István hajdúszázados nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a szoboszlói lovashajdúk részére kiadott nemeslevélben 1606 febr. 2.

Mihályi nádudvari és tiszacsegei család, melynek őse János 1632 május 26-án II. Ferdinánd királytól nyert címeres nemeslevelet, kihirdette Borsod vm. Leszármazói közül András nádudvari lakos és fiai András és Gergely; Gergely karcagi és István tiszacsegei lakosok Borsod vm.-nek 1762. évben kiadott nemesi bizonyáglevelével igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1767 f. 68 N. 361.

Mikó hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1629 ápr. 30. Mátyás és János testvérek, továbbá Mátyásnak György és Jánosnak Tamás nevű fiai, kihirdette Szatmár vm. Leszármazóik Geszterédre kerültek s 1732 jan. 31-én Bálint, Péter, András, Ferenc és István nemesi bizonyáglevelet kaptak Szabolcs vármegyétől. Ennek az Istvánnak György nevű fia Debrecenben szücsmester volt s három fia közül György előbb Hosszúpályiban, majd Hajdúböszörményben lett tanító s György, István, Lajos és József nevű fiaival, továbbá György fiától származott György nevű unokájával nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs vm.-től 1835 szept. 21-én s ez alapon felvétel a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Nemeslevél másolat Szabolcs vm. levéltárában 1835 f. 35 N. 682. sz. Egyéb adatok Hajdú vm. levéltárában 1834 ikv. 396/171. és 465/529.

Mikó hajdúnánási és nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1662 jún. 12-én Benedek és fia László: kihirdette Szabolcs vm. A család egy ága Bihar vm. előtt igazolta nemességét; majd Mihály és fiai János, István és Mihály nádudvari; András, Mihály nagylétai és János hajdúnánási lakosok 1808 szept. 19-én nyertek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vármegyétől s Gábor hajdúnánási lakos és atyjafiai József, János, István, András Szabolcs vm.-nek 1808 szept. 19-én kiadott nemesi bizonyáglevele alapján felvétel a kerület 1838. évi nemesi összeírásába. (Szabolcs 1808 f. 8 N. 880.)

Leszármazás:	András Bihar vm.	János				
• Benedek	}	}	Mihály	Mihály	István	
1662			László	István	Nádudvar	Mihály
			Mihály	István	István	Mihály
			György	János	Nánás	
			Téglás	1808		

Moosáry földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1654 szept. 10-én Lukács és fiai Lőrinc, Mihály és János; továbbá unokája Péter; kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerzőnek Lőrinc fiától származó unokája György földesi lakos 1743-ban Szabolcs vm. előtt igazolta nemességét 1743 f 44 N. 202.

Mocz vagy Richter hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1638 június 28-án Mátyás és fia János, kihirdette Nyitra vm. Leszármazói közül Mihály kerületi számvevő Pozsonyból került Dorogra s neki, valamint Pozsonyban lakó János nevű testvérének hosszas nemességigazolási pör után, melynek folyamán a kerület még a nádorhoz is ajánló felterjesztést intézett érdekében 1811 jkv. 868/33 f. 4 N. 37 s nemesi joggyakorlatról adott bizonyítványt 1820 jkv. 304/685; végre is kiadta Pozsony vármegye a nemesi bizonyosságlevelet, mely szerint a két testvérnek a nemességszerző János dédapjuk volt. A nemesi bizonyosságlevelet, mely kelt 1822 márc. 4-én, kihirdette a kerület 1823 jkv. 393. sz. f. 1 N. 65 nblm. s ez alapon Mihály és fiai András, Károly és László felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Mogyoróssy v. Szabó földesi család. Tagjai közül Gergely, Sámuel és István nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt 1791 f. 7/897.

Molnár hajdúdorogi család, melynek őse György az 1754–1755. évi országos nemesi összeírásakor mint nagykéri (Nógrád vm.) birtokos nemes, kétségtelen nemesnek elismertetett. — Ennek a Györgynek Mátyás nevű fiától származó unokája István 1843 nov. 27-én Pál nevű fiával, aki Nagykérről Hajdúdorogra költözött, nemesi bizonyosságlevelet nyert Nógrád vm.-től, kihirdette a kerület 1845 jkv. 457/972 f. 6 N. 76; egyéb adatok 1846 jkv. 478/1154 f. 6 N. 16 nblm. és 1845 f 10 N. 14; 1843 jkv. 342. lap.

Molnár György hajdúdorogi lakos és két fia György, István 1838-ban Szatmár vm.-nek 1836 márc. 7-én kelt nemesi bizonyosságlevele alapján, melyet kihirdetett a kerület 1836 jkv. 187—603, felvétetett a kerület nemesi névjegyzékébe.

Molnár hajdúhadházi család. Címeres nemeslevelet nyertek István és János testvérek I. Rákóczi György fejedelemtől 1633-ban, kihirdette Arad vm. Jánosnak István nevű fiától leszármazók Újfehértóra; a György fiától származók pedig Hadháza kerületbe s ezek további leszármazói közül István és Ferenc hajdúhadházi lakosok bemutatják a kerületnek testvérük, Nagyszelindi Molnár János aradi lakos részére Arad vm.-nek 1793- szept. 3-án kiadott nemesi bizonyosságlevelét s bizonyítványt kapnak arról, hogy ők hárman testvérek 1794 jkv.

204/65, majd később István, József, Bálint, Mihály nemesi joggyakorlatról kapnak bizonyítványt a kerülettől 1832 jkv. 413/675 f. 3 N. 75, végül ezek leszármazói nemesi bizonyosságlevelet kapnak Szabolcs vm.-től 1836 május 2-án, melyet kihirdetett a kerület 1836 jkv. 200/703. Korábbi nemesi bizonyosságlevelők Szabolcs vm.-től 1794 febr. 24. Kihirdettetett 1819 jkv. 23/66.

E család mellékneve Jánó volt. Az 1838. évi összeírásban mindannyian felvétettek.

Molnár hajdúnánási család. Ősök Márton és Kádas Mihály együttesen nyertek címeres nemeslevelet III. Ferdinánd királytól 1650 nov. 11-én, kihirdette Sáros vm. A nemességszerzőnek unokája István, aki Szerencsről 1744-ben Hajdúnánásra költözött, testvérével Péterrel nemesi bizonyosságlevelet nyert 1726 nov. 12-én Zemplén vm.-től, majd Istvánnak fiai Demeter, Pál, István és János, továbbá Demetertől származott Ferenc, Mihály, János, Gáspár és János fiától származott János és Ábrahám nevű unokái újabb nemesi bizonyosságlevelet 1843 dec. 16-án, melyet kihirdetett a kerület 1844 jkv. 95/445 f. 2 N. 68 és f. 7 N. 38. Egyéb adatok, melyek szerint a Helytartótanácsához küldték a nemesi bizonyosságlevelet 1847 jkv. 541 1945 f. 9 N. 68; 1848 jkv. 696. sz. f. 3 N. 13 és f. 7 N. 47. Minden valószínűség szerint erre a családra vonatkozhatik az a nemesi bizonyosságlevél is, amelyet ugyancsak Zemplén vm. adott ki 1830 szept. 3-án s amelyet a kerület 1830 jkv. 277/966 hirdetett ki.

Molnár hajdúnánási család, melynek tagjai Sándor, András, János, István és György adóelengedést nyernek a kerülettől 1830 jkv. 156/858 s akik Szabolcs vármegyének 1831 december 19-én kelt nemesi bizonyosságlevele alapján az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvétettek. A család Zemplén vm.-ből jött Nánásra s Ferenc, Gábor, János és Bálint testvérek azon alapon kaptak nemesi bizonyosságlevelet 1830-ban Zemplén, majd ez alapon Szabolcs vm.-től, hogy testvérök Sándor nemessége már előbb elismertetett. (Szabolcs 1831 f. 31 N. 1181.)

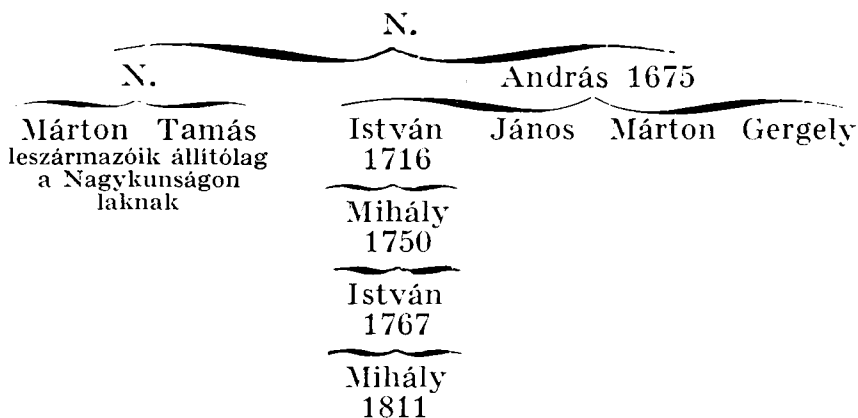
Molnár Túri nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyert Bethlen Gábor fejedelemtől 1621 április 1-én János; kihirdette Bihar vm. A nemességszerző unokái, illetve azok fiai György és István nádudvari lakosok az eredeti nemeslevél felmutatásával igazolják nemességüket Szabolcs vm. nemességvizsgáló bizottsága előtt. 1769-ben. Szabolcs: Elenchus 1776–1784.

Leszármazás:

János 1621	}	András	{	István	{	György 1769
				János	{	István

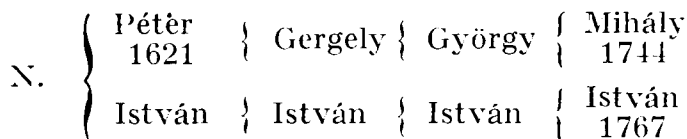
Molnár Sándor hajdúnánási népszónok és atyjafia Sámuel 1840-ben 80 évet meghaladó nemesi joggyakorlatról kapnak bizonyítványt a kerülettől 1840 jkv. 138/986.

Molnár Átányi nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1675 szept. 5-én András és négy fia István, János, Márton, Gergely, továbbá András elhalt testvérjének fiai Márton és Tamás. Kihirdette Borsod vm. Az eredeti nemeslevél Miskolc városát ért tűzvész alkalmával elégett s erről Borsod vm. bizonyítványt adott 1716 júl. 14-én. András leszármazói Miskolcra Átányra s onnan Nádudvarra kerültek, majd később egy ág Debrecenbe költözött. Nemességüket 1725 ; 1750 ; 1767 és 1811-ben igazolták Szabolcs vm. előtt s mindannyiszor nemesi bizonyságleveleket is nyertek. A család hirtokában levő eredeti nemesi bizonyságlevelekből a következő leszármazás állítható össze :

Monos földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1621-ben Péter és István, kiknek leszármazói Mihály és István földesi lakosok az eredeti nemeslevél felmutatásával igazolják nemességüket Szabolcs vm előtt 1743 f. 41 N. 202 és 1767 Lib. X. fol. 150.

Leszármazás :

Móré hajdúszoboszlói család. Óseik András és Mihály 1606-ban Boeckay Istvántól nyertek címeres nemeslevelet, melyet Szatmár vm. hirdetett ki. Egy ága a családnak Sáros megyébe s onnan Szabolcsba került s nemességét igazolja Szabolcsban 1744 f. 45 N. 114, a másik ága pedig Hajdúszoboszlóra s Balázs az első ismert ős 1702-ben a hajdúnemesek összeírásába fel is vétetett. Leszármazói, Miklós és Mihály, 1829-ben f. 5 N. 17 hajdúnemesi bizonyítványt, majd a további leszármazók és pedig András, Miklós, Mihály és Imre 1846 június 8-án Szabolcs vármegyétől nemesi bizonyságlevelet,

melyet kihirdetett a kerület 1846 jkv. 1837. sz. f. 10 N. 26 nblm. Később azonban Szabolcs vm. visszakéri a kiadott nemesi bizonyságlevelet és származási helyökre Szatmár vm.-hez utasítja őket 1848 jkv. f. 2 N. 31. Megjegyzendő, hogy e családnak Hajdúnánáson és Hajdúhadházon is voltak tagjai s így a nánásiak panaszt emelnek Mihály hadházi lakos ellen, amiért a nemeslevelet és egyéb nemesi iratokat eltulajdonított magának 1797 jkv. 469. lap.

Leszármazás :

Balázs 1702	}	András	}	János	}	István	{	Imre 1846
						András	{	András János

Móricz hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek 1643 szept. 28-án III. Ferdinánd királytól János és György testvérek, kihirdette Szatmár vm. Leszármazóik közül egyesek Tokajban, Ferenc pedig Hajdúböszörményben laktak 1797-ben, mikor is mint beköltözött nemes van felvéve. Ez a Ferenc 1831-ben megverettetéseért, mint nemes, orvoslást kér a kerülettől 1831 jkv. 252/421, majd 1834 szept. 9-én nemesi bizonyságlevelet nyert Szatmár vm.-től, amit a kerület kihirdetett 1835 jkv. 494/665. A kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe két Ferenc van felvéve.

Mosolygó hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1636 jún. 14-én Mátyás és István testvérek; kihirdette Szabolcs vm. Leszármazójuk György 1769 dec. 13-án nyert nemesi bizonyságlevelet Szabolcs megyétől s ennek a Györgynek unokája György fenti nemesi bizonyságlevél alapján vétetett fel az 1838. évi nemesi névjegyzékbe. Egyéb adat 1842 jkv. 228/56.

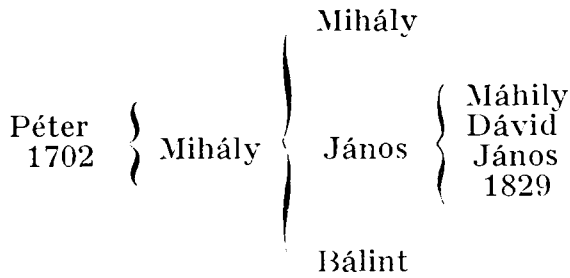
Motzok János hajdúböszörményi lakos a tiszabecsi bíró bizonyítványával akarván igazolni nemességét adóelengedést kér a kerülettől. Nemesi bizonyságlevél bemutatására kötelezték 1824 jkv. 541/115.

Murvay hajdúnánási család, melynek tagjai közül Mihály és Bálint nemesi joggyakorlásáról kapnak bizonyítványt a kerülettől 1831 f. 2 N. 77. és nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vármegyétől 1832 febr. 7-én. Ez alapon a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvették : 2 István ; 2 Bálint és Mihály. Jóváhagyás végett felterjesztve a Helytartó Tanácshoz, Szabolcs 1832 f. 32—48.

Muraközy Körmendi hajdúnánási és nádudvari család. Első ismert őse Márton 1685—1699-ig Gömör vm. főjegyzője s ennek három fia közül Sámuel ügyvéd Dadáról Hajdúnánásra költözött; István berzétei lakos; László pedig Nádudvarra

N. 45 s ez alapon nemesi bizonyáglevelet Középszolnok vm.-től 1831 márc. 22-én, kihirdette a kerület 1831 jkv. 286/596. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe 3 Bálint ; 3 Dávid ; Miklós, Bénéjámín, János, István, Imre és Mihály vannak felvéve.

Leszármazás :

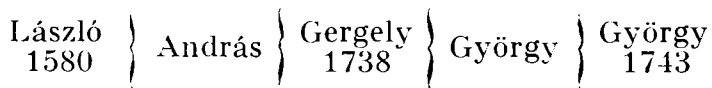

Nagy Fábíán hajdúböszörményi család, melynek tagjai Mihály és András Szabolcs vm.-nek 1796. évi június 25-én kiadott nemesi bizonyáglevele alapján vétettek fel az 1838. évi nemesi névjegyzékbe. Kihirdette a kerület 1828. évi jkv. 72/308.

Nagy Füzesladányi püspökladányi család. Címeres nemeslevelet nyertek Bocskay István fejedelemtől 1606 jan. 23. András és Miklós testvérek, kihirdette Szabolcs vm. A nemesség-szerző Miklósnak János fiától származott unokája István, majd ennek két fia András és István püspökladányi lakosok igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt. Szabolcs Elenchus 1771—1786.

Nagy Kis földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek Rudolf királytól 1580-ban Pál és László testvérek, kihirdette Szabolcs vm. A nemesség-szerző László unokája Gergely 1738-ban, majd ennek unokája György 1743-ban igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt. Szabolcs f. 39 N. 291/1738. és f. 41 N. 267/1743.

Leszármazás :

Nagy Maszár János hajdúdorogi lakos, atyja Gábor, asztalos mester Szabolcs vm.-i nemesi útlevel alapján kéri nemességét elismerni és fejadója elengedését 1841 jkv. 557. sz. Ősök János az 1702. évi hajdúnemesek közé felvétetett.

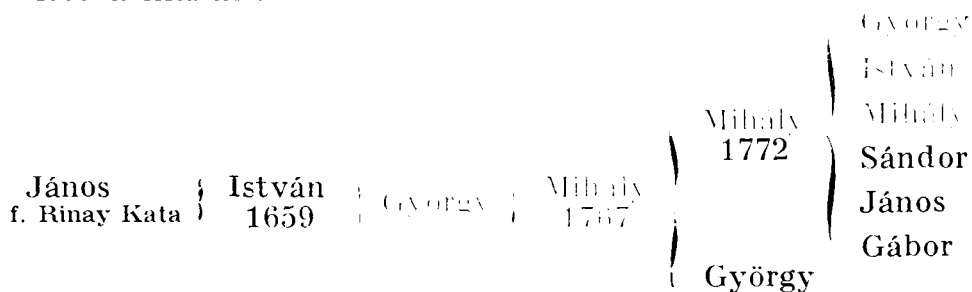
Nagy Otrókosi hajdúnánási család, melynek levéltári adataink szerint első ismert őse Nagy Tamás István Gömör és Hont vm.-től nyert 1747 ápr. 27-én nemesi bizonyáglevelet, amit azután Borsod vm.-ben is kihirdettetett. E Tamás Istvánnak unokái Sándor és István fenti nemesi bizonyáglevelet kihirdetették a kerületben 1831 jkv. 322/66. s a további leszármazók Szabolcs vm.-től is nyertek nemesi bizonyáglevelet ; továbbá

Nagy Tokaji György földesi lakos felvétetett Szabolcs vm. 1727. évi nemesi névjegyzékébe Szabolcs f. 28. N. 3/1727.

Nagy Vas Mihály és Sándor hajdúszováti nemes lakosok kérik a kerületet, hogy azokon a hajdúszoboszlói lakosokon, akiket az ő megverésükért Szabolcs vm. pénzbüntetésre ítélt, a bírságot, 324 frtot hajtsa be. 1820 jkv. 224/311.

Nagy Vértesi nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1659 szept. 2. Szöcs vagy Rimay János és gyermekei István, János és Katalin, továbbá Katalin férje Literati Nagy János és fiuk István, kihirdette Hont vm. A nemes-ségszerző Istvánnak György nevű fia előbb Vértésre s onnan Nádudvarra költözött s innen kapta Vértesi melléknevét. E György-nek Mihály nevű fiától származó unokái Mihály és György 1767-ben Szabolcs vármegye előtt igazolják nemességüket 1767 f. 68. N. 361. és Szabolcs Elenchus 1776—1784.

Leszármazás :

Nagy Mátyás hajdúkapitány nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a 9254 hajdúvitéz részére 1605 dec. 1-én kiadott nemeslevélben.

Nagy Szabó hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek Rudolf királytól 1578 ápr. 16-án Imre és fiai Pál, János ; kihirdette Pozsony vm. 1579 ; és Borsod vm. 1717-ben István kérésére, aki Balajton lakott. Ennek fia Pál Lakra költözött s Imre nevű fiától származott unokái Imre laki ; Sándor hajdúböszörményi mészáros és Károly laki lakosok 1843 febr. 14-én nyertek nemesi bizonyosságlevelet Borsod vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1843 jkv. 298/967. és 2419. sz. f. 7. N. 5. nblm. A Szabó név mesterségről ragadt Pálra.

Nagy Szabó Mihály földesi lakos 1737-ben Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét. Szabolcs 1737 f. 38. N. 45.

Nagy hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyert Márton nevű őse 1636-ban, kinek Mihály nevű fiától származó unokái Mihály sarkadi lakos volt s ezért maradt ki az 1702. évi hajdúösszeírásból, András felvétetett az 1702. évi összeírásba. Ezek leszármazói hajdúnemességük elismeréseért a kerület előtt, majd ármalista nemességük elismeréseért Szabolcs vm. előtt folytattak pereket 1805. és 1810. években, míg végre úgy

a kerület, mint Szabolcs vm. elismerte nemességüket s Demeter, Bálint, Mihály testvérek, kiknek atyja András testvére volt a Liskán lakó Mihálynak, nemesi bizonyságlevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1805 május 20-án. Másolata a kerületnél 1829 f. 5. N. 27. sz. a. Egyéb adat 1810 jkv. 509/41.

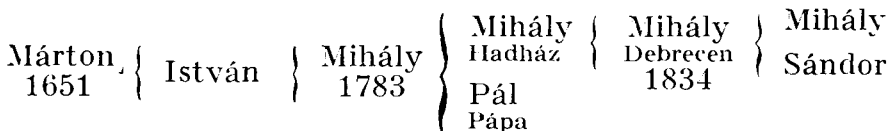
Leszármazás :

Nagy hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1637 nov. 10-én István, Ferenc, Tamás, Péter, György testvérek, kihirdette Szabolcs vm. A hajdúnánási leszármazók 1794 május 26-án nyertek nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től s ez alapon az 1838. évi névjegyzékbe felvételtek : Ambrus ; Antal ügyvéd, táblabíró ; Gáspár, Jakab, Demeter, György, András ; 2 Miklós, Mihály, Imre, Károly ; 2 Bálint, 3 József, 2 Mihály, Márton, László, 2 Sándor ; 2 Sámuel. Egyéb adatok 1831 jkv. 243/336. f. 2. N. 67. és 5024/1893. alispáni sz.

Nagy hajdúhadházi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1651 aug. 14-én Márton, felesége Sütő Dorottya, András, János testvérek, illetve Márton fiai János és István ; kihirdette Szabolcs vm. Istvánnak Mihály nevű fia nagykállói lakos 1783 okt. 24-én nyert nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től s ennek fiai közül Mihály Hajdúhadházra, Pál pedig Pápára költözött. Mihálynak Mihály nevű fia Debrecenbe költözött és Mihály, Sándor nevű fiaival Szabolcs vm.-től 1834-ben nyert nemesi bizonyságlevelet.

Leszármazás :

Nagy hajdúhadházi család, melynek tagjai közül István és fiai Bálint, István, Mihály ; András és fiai Mihály, András Szabolcs vm.-nek 1787 nov. 10-én kelt nemesi bizonyságlevele alapján felvételtek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Nagy hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1656 július 12-én Tódor és két fia András, István. Kihirdette Szabolcs vm. András felvétellett 1702-ben a hajdúnemesek közé ; fia Miklós az 1720. évi összeírásban, mint ármalista nemes szerepel s ugyanő 1733-ban Közép-Szolnok

vm. előtt igazolta Tódortól való leszármazását, majd fiai Sándor, János és Jakab 1784 szept. 16-án nemesi bizonyáglevelet nyerne Szabolcs vm.-től; a későbbi leszármazók pedig úgymint János és fiai Ferenc, János, István, Antal, továbbá Mihály fiai Imre és Vince néptanító 1845 március 31-én és 1845 nov. 24-én ugyancsak Szabolcs vm.-től, kihirdette a kerület 1846 jkv. 411/1001. f. 5. N. 23. és 1845 f. 6. N. 18.

Leszármazás :

Todor	{	András	{	Miklós	}	Sándor	}	János	}	János
1656		1702		1720						1845
										Imre
										1845
										Vince
										Jakab

Nagy vagy Kovács János hajdúdorogi lakos, mint aki a nemességet szerző Gergelynek Péter nevű fiától származott 1756-ban Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét 1756 f. 57. N. 379.

Leszármazás :

Gergely	}	Péter	}	János
				Dorog
				1756
				György
				K.-Semjén

Nagy hajdúböszörményi család. Szatmár vármegyéből kerültek Hajdúböszörménybe Sándor, Sámuel és Pál s ott 1765 dec. 4-én nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolják nemességüket Szabolcs v. előtt 1766 f. 67. N. 211. Majd 1789 jan. 20-án újabb nemesi bizonyáglevelet nyertek Szatmár vm.-től s ez alapon felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe fiaik Lajos, Albert városi jegyző; Ferenc és Bálint.

Nagy Imre hajdúböszörményi lakos és testvére Miklós; továbbá Mihály és József micskei, végül László, Sámuel és Imre aradi lakosok részére Bihar vm. által 1832 febr. 13-án kiadott nemesi bizonyáglevelet kihirdeti a kerület 1833 jkv. 40/207. szám alatt.

Nagy János hajdúböszörményi és István és Mihály hajdúnánási lakosokat a Szentesen (Csongrád) vm. lakó Sámuel és János vér szerinti atyjafiaiknak ismerik el, személyesen megjelenvén a kerület gyűlése előtt 1823 jkv. 388/627. f. 4. N. 42. Valószínűleg ez a János szerepel a hajdúböszörményi 1797. évi összeírásban, mint beköltözött nemes, s aki kéri magát nemesnek elismerni 1829 jkv. 414/722. Nemesi bizonyáglevél bemutatására utasított.

Nagy István hajdúhadházi lakos hajdúnemesi bizonyáglevelet kér a kerulettől az 1777-ben Hajdúböszörményben hajdú-

nemesnek elismert Márton után, aki Szilágysomlyóról költözött vissza s akinek elődei 1607-ben Báthory Gábortól nemeslevelet kaptak. 1829 f. 3. N. 14.

Nagy Dániel hajdúnánási lakos Borsod vm. által 1769 IV/28-án József, Gábor és Ferenc testvérek részére kiadott nemesi bizonyáglevél, továbbá keresztlevele alapján, mely szerint ő Ferenc fia, felvétetett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Nagy Miklós hajdúszoboszlói lakos és fiai Bálint, Miklós és debreceni lakos Mihály részére Szabolcs vm. által 1783 május 20-án kiadott nemesi bizonyáglevelet kihirdeti a kerület 1785 jkv. 122/61. További leszármazóik közül Demeter, Bálint, István és János vétettek fel a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Címeres nemeslevelet nyert ősük Bálint 1700-ban Leopold királytól Szabolcs 1782 jkv. 110. lap.

Nagy János hajdúszováti és Mihály tetétleni lakosok részére Debrecenben véghez vitt tanúvallomások jegyzőkönyve szerint, kelt 1794 jan. 21, atyjuk János és nagyatyjuk András, mint nemes személyek Debrecenben laktak és haltak meg. Városi levéltár: Concept. 1794.

Nagy földesi és hajdúszováti család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1661 április 5-én Demeter és András és fia András, kihirdette Borsod vm. A nemességszerző I. András unokái és pedig András földesi lakos, fiai János, Mihály, István; — László tiszalöki lakos, fia Mihály; István hajdúszováti lakos, fiai János, Bálint, István és végül Mihály hajdúszováti lakos fiai András, Ferenc 1793-ban Szabolcs vm.-től, majd más atyjukfiaival együtt 1802-ben Borsod vm.-től nyertek nemesi bizonyáglevelet János, István, Mihály testvérek.

Nagy Mihály nádudvari lakos 1736-ban Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét nagyatyja Pál részére I. Leopold király által 1661 aug. 27-én adományozott és Szabolcs vm. által kihirdetett eredeti nemeslevéllel. f. 37. N. 190/1736.

Nagy István tiszacsegei lakos 1760-ban Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét nagyatyja János részére III. Ferdinánd király által 1658-ban adományozott eredeti nemeslevéllel. Szabolcs 1760 f. 61. N. 738.

Nagy vagy Juhász György tiszacsegei és másik György csáthi lakos 1768-ban nemesi bizonyáglevelet nyernek Borsod vm.-től a nagyatyjuknak Gergelynek és feleségének Tóth Erzsébetnek I. Leopold király által 1662 márc. 2-án adományozott eredeti nemeslevél alapján.

Nagy hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1635-ben Mihály és Ferenc; kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik nemesi bizonyáglevelet kaptak Szabolcs vm.-től 1774-ben s a család tagjai közül Szabolcs vm.-nek 1830 nov. 29-én kelt nemesi bizonyáglevele alapján a kerület 1838. év névjegyzékébe felvették: Bálint, Márton, 2 József; 2 István; Sándor; Péter, Gábor, András és János. Jóváhagyás végett Szabolcs vm. felterjesztette a Helytartótanácsához 1830 f. 30.1261.

Nagy Mihály hajdúnánási lakos nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kap a kerulettől 1840 jkv. 289/537 és ez alapon nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vármegyétől 1842 febr. 4. Kihirdette a kerület 1842 jkv. 44/389.

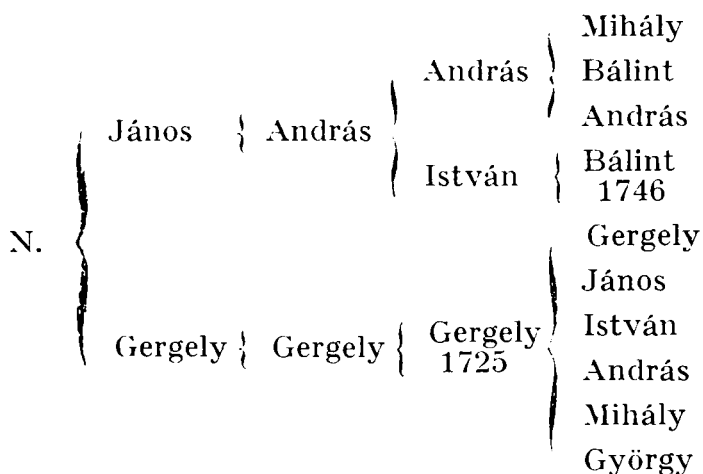
Nagy Péter hajdúnánási lakos az 1720. évi összeírásban ármalista nemes.

Nagy István hajdúszoboszlói lakos az 1720. évi összeírásban ármalista nemes.

Nagy Miklós hajdúszoboszlói lakos Szabolcs vm. 1835 november 30-án kelt nemesi bizonyáglevele alapján felvettetett a kerület 1838. évi nemesi összeírásába.

Nagy földesi család. Birtokos nemes család, mely nádori adományt kapott 1752-ben Szentmiklós-pusztán levő birtokára. Tagjai közül nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vármegyétől István 1765 nov. 16-án, majd leszármazói István fia János és több atyjafiai 1830-ban Szabolcs vm. 35. sz. jkv. 414. lap.

Leszármazás:

Nagy hajdúszoboszlói család, melynek tagjai 1831 május 16-án Borsod vm.-től nyert nemesi bizonyáglevél alapján, kihirdette a kerület 1831 jkv. 302/705. sz. a., — felvették

a kerület 1838. évi nemesi összeírásába és pedig 3 János ; 3 Sámuel ; Péter ; 3 Miklós ; András ; Bálint, Sándor, Mihály. Megkülönböztetésül más Nagy családbeliectől Cs ; K ; M ; P ; S ; T, Berke Nagyoknak nevezték őket. Nemesi joggyakorlatról a kerülettől nyert bizonyítványuk f. 8. N. 48/1828. Tanúk megesketése 1830 f. 6/38.

Nagyiday földesi család, melynek egyik ága Földesre, másik ága Erdélybe szakadt Zemplén vm.-ből. Mint birtokos nemesek kezdték nemességük igazolását 1738-ban Szabolcs vm. előtt f. 39 N. 293 és 294/1738 s végül ármalista nemességüket elismert Szabolcs vm. 1749-ben f. 50 N. 210/1749.

Leszármazás :

Gergely } István } Gergely } György
1738 } 1749

Nemes Gábor hajdúnánási lakos és testvérje András nemesi joggyakorlatról és hajdúnemességről kérnek a kerülettől bizonyítványt 1794 jkv. 288/74 ; majd ugyanők nemesi bizonyáglevelet kapnak Szabolcs vm.-től 1837 május 22-én, kihirdette a kerület 1838 jkv. 30/151. Egyéb adatok Polg. Per. Va 6/1764 és Cakó 1—1767. E családból Miklós Debrecenbe költözött, lásd Nemes családok Debrecenben.

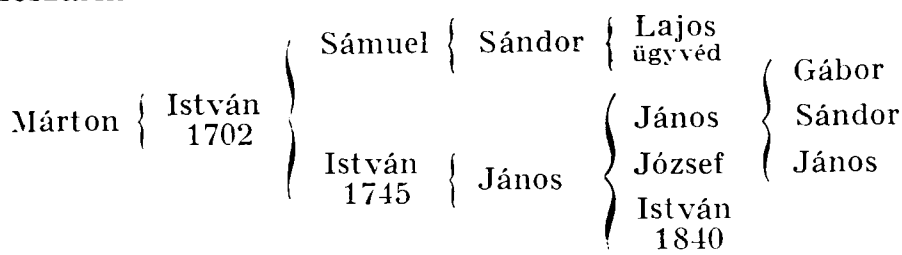
Nemes nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1700-ban Péter és fiai Mihály, Gábor, kihirdette Szatmár vm. Mihály fiai János és György nádudvari lakosok 1767-ben Szabolcs vm. előtt igazolják nemességüket 1767 f. 68 N. 361.

Leszármazás :

Péter } Mihály } János } Ferenc }
1700 } } György } f. 1795
1767 } f. Vitális }
Judit } András

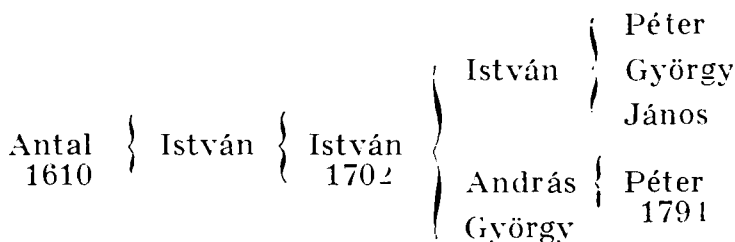
Némethy hajdúnánási és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek Rudolf királytól 1589 szept. 9-én János, István és Máté testvérek ; kihirdette Szabolcs vm. A nemeslevelet felmutatták 1702-ben Hajdúnánáson István és János, akik a hajdúk közé beíratk, majd Istvánnak Sámuel és István nevű fia Búj-ba s ezek leszármazói Debrecenbe költöztek s János, József és István nevű unokáik Szabolcs vm.-től 1745 nov. 8. és 1839 szept. 2-án nemesi bizonyáglevelet nyertek, továbbá e két nemesi bizonyáglevél alapján újabbat Bihar vm.-től 1840-ben. A kerülettől hajdúnemesi bizonyítványt kapott Sándor debreceni kalmár és fia Lajos 1811 f. 5/98 és 1832 f. 2/79.

Leszármazás :

Nyakas hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyert II. Mátyás királytól 1610 okt. 11-én Antal, kinek István fiától származó unokája István 1702-ben felvétetett a hajdúnemesek közé. Ennek unokája Péter erről bizonyítványt kap 1792 jkv. 442 15, majd a későbbi leszármazók nemesi joggyakorlatról 1831 f. 2 N. 80. Nemesi bizonyáglevelet kaptak Szabolcs vm.-től 1794 május 26-án, melynek alapján 4 György; 6 János; 2 Gábor; 5 András; 5 István; 3 Péter; Sándor; 2 Sámuel, Mihály és Jakab vétettek fel a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Lásd 1828 Zár 10. P. P.

Leszármazás :

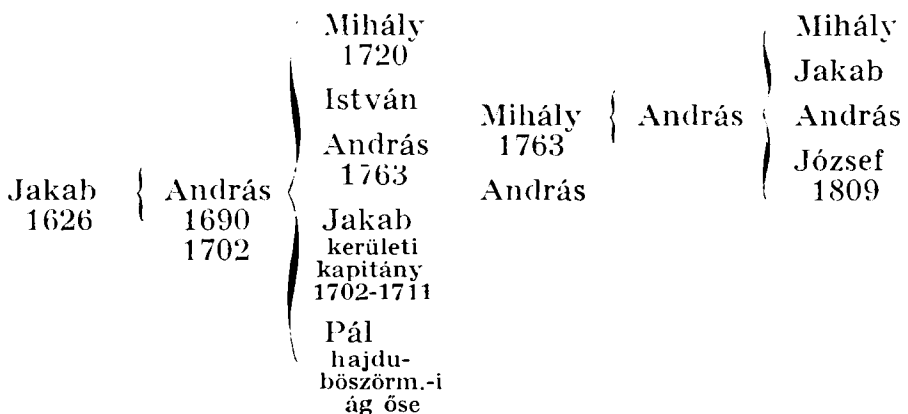

Nyirő földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól János, továbbá Gyöngyössy János és Balázs. A nemességszerző Jánosnak György fiától származó unokája György földesi lakos 1738 f. 39 N. 293 Szabolcs vm. előtt, majd ennek fia György 1767-ben f. 68 N. 361 ugyancsak földesi lakos igazolják nemességüket az eredeti nemesi levéllel.

Oláh Nánási hajdúböszörményi és hajdúnánási család. A Hajdúkerület egyik legelőkelőbb családja, melynek tagjai közül kerületi kapitány, városi hadnagyok, táblabírák és magasrangú katonák kerültek ki. Címeres nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1626 jan. 2-án Miklós, Jakab és György testvérek Nánási előnévvel, kihirdette Borsod 1627 és Szabolcs vm. 1629-ben, majd Jakab fia András és ennek öt fia Mihály, István, András, Jakab és Pál 1690 június 12-én I. Leopold királytól. Kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző Jakab fia András 1702-ben és unokája Mihály Hajdúnánáson az 1720. évi összeírásban, mint ármalista nemes szerepel; másik unokája Pál pedig Hajdúböszörménybe költözött s leszármazóit P. Oláh néven ismerték, illetve nevezték, Pálnak Nánáson maradt leszármazói 1847 márc. 8-án nyertek nemesi bizonyáglevelet

Szabolcs vm.-től, kihirdette a kerület 1847 f. 3 N. 45. András unokája pedig 1763-ban nemesi bizonyságlevelet nyert Szabolcs vármegyétől két fiával Mihállyal, később táblabíró és András-sal. A nánási ág újabb nemesi bizonyságlevelet nyert 1809, 1819 és 1847. években, melyeknek másolatai a vármegye levéltárában f 4 N. 17/1809 ; f. 3 N. 33/1818 ; f. 3 N. 45/1847 ; f. 5 N. 16/1847 stb. számok alatt, az első nemeslevél másolata pedig f. 3 N. 33/1818. sz. alatt vannak. A hajdúböszörményi ág nemesi bizonyságlevelet nyert Szabolcs vm.-től 1847 jún. 14, beírva a kerület 1847. évi jkv. 570—572. lapjain f. 11 N. 19—1847. Egyéb adatok : V. Ferdinánd adománylevelének másolata Oláh Mihály táblabíró felesége Horkay Horeczky Aloiza bárónő részére 1818 f. 3 N. 33 és Jakab generális leszár-mazása 1823 f. 4 N. 41. Nemesség-kihirdetések : 1818 jkv. 402/149 ; 1846 jkv. 990. sz. f. 5 N. 17 ; f. 12 N. 45 ; f. 3 N. 45/1847. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe Mihály ; Miklós ; József táblabírók ; Sándor főjegyző ; György unokája Gergely ; 2 Jakab és András szíjgyártó vannak felvéve Hajdúnánásról ; és Lajos H.-Böszörményből.

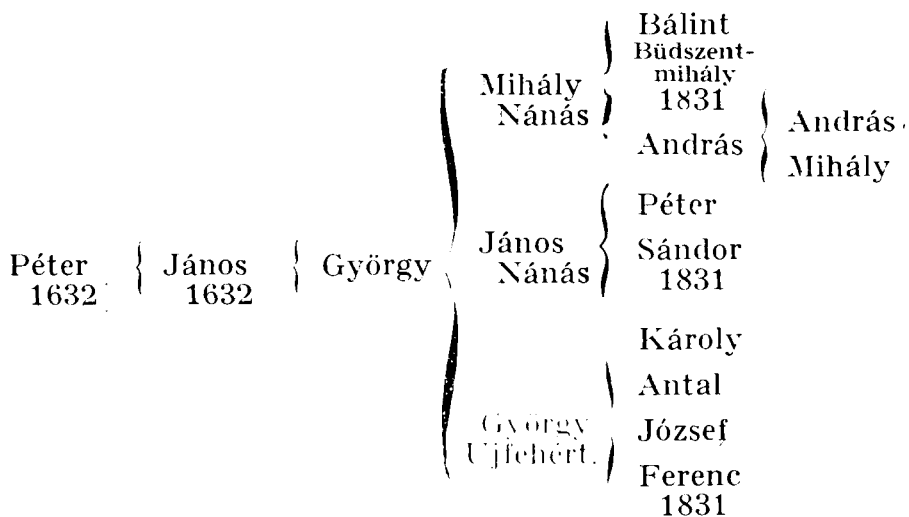
Leszármazás :

Oláh Miklós hajdúnánási lakos Szabolcs vm.-től 1846-ban nyert nemesi bizonyságlevelének kihirdetése 1846 jkv. 2312 ; 1847 jkv. 206 és 1981 f. 2 N. 35 ; f. 7 N. 23 és f. 10 N. 4/1847. Jóváhagyás végett felterjesztve a Helytartótanács-hoz.

Oláh, lásd Dancsházy.

Oláh vagy Nagy hajdúnánási család. Cimeres nemeslevelet nyertek Rákóczi György fejedelemtől 1632-ben Péter és fia János. E Jánosnak György nevű fiától származott unokái közül János nánási lakos ; Mihály nánási lakos 1778-ban nemesi bizonyságlevelet nyertek Bihar vm.-től ; harmadik unokája György újfehértói ref. lelkész. Az 1838. évi kerületi névjegyzékbe Péter és András vannak felvéve. A későbbi leszámazók nemesi bizonyságlevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1831 má us 9-én s a Szabolcs vm. 1831. évi jkv. 212. lapján beírt bizonyságlevél a következő leszámazást mutatja :

Oláh hajdúböszörményi család, melynek első ismert őse András 1747 jan. 26. Zemplén vm. által kiadott nemesi bizonyságlevéllel igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt, ahonnan azután két fia András és István 1751 jún. 16-án, majd a későbbi leszármazók 1847 márc. 8-án nyernek újabb nemesi bizonyságleveleket. Kihirdette a kerület 1847 jkv. 401/416 f. 8 N. 53 s bejegyezve a kerület 1847. évi jkv. 896. sz. alatt.

Leszármazás :

Oláh Sándor hajdúdorogi lakos az 1720. évi összeírásban ármalista nemes.

Oláh András és János tiszacsegei lakosok nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt 1830 jkv. 341. lap.

Oláh Tamás hajdúnánási lakosnak Kraszna vármegye által kiadott nemesi bizonyságlevelét kihirdeti Szabolcs vm. 1797 f. 13 N. 303.

Olajos Mihály és András hajdúnánási lakosok nemességvitató pert folytatnak Szabolcs vm. előtt 1810 f. 10 N. 421.

Orosz Fejéregyházi hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól Lukács és felesége Gonda Mária, illetve fiaik Ferenc, János és Mihály 1688 dec. 2-án. Kihirdette Szabolcs vm., másolata u. o. f. 107 N. 31—1689. A leszármazók 1813 nov. 29-én nyertek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től s ez alapon a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvételtek: András kerületi adószedő és 2 fia István, József; 2 Mihály; 2 János; József. E családból származott Orosz Endre nyug. árvaszéki ülnök és Orosz Sándor nyug. főszolgabíró.

Osváth György nádudvari lakos 1763-ban Szabolcs vm. előtt a Közép-Szolnok vm.-től 1763 január 11-én nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét. Szabolcs f. 64 N. 303/1763.

Ötvös, lásd Kállay.

Padrah hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1677 ápr. 7-én Bálint és István testvérek, továbbá István fiai György és Balázs. Kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző György az 1702. évi hajdúösszeírásba is felvételtek. E család egy ága Debrecenbe, másik a Nagykunságra, harmadik Erdélybe került. A hajdúszoboszlói ágból Mihály szegénységi bizonyítványt kér a kerülettől 1839. jkv. 432/1072., hogy Szabolcs vm. előtt nemességvitató perét befejezhesse. Irataik másolatai a vármegye levéltárában vannak jelzés nélkül.

Leszármazás:

István	{	György	{	Bálint	{	György	{	István	{	Mihály
1677		1702								1839
										János
										Kolozsvár
										András

Pákozdy hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1690 április 16-án Domonkos András és leánya Judith Pákozdy Andrásné és Pákozdy András testvérei György és István, továbbá Györgynek a fiai Mihály, György, István. Kihirdette Komárom vm. A nemességszerző András később Pest megyébe költözött, míg a többiek leszármazói Abaúj, Komárom, Fehér és Zala vármegyékben laktak és 1723; 1727, 1749, 1754, 1784. és 1818. években igazolták nemességüket Komárom és Pest vármegyék előtt. Egy ág Szabolcs megyébe került. A nemeslevél másolata és egyéb nemességvizsgálati iratok az Országos levéltárban: Komárom Docum. 10. Investigatio Pest A. 15. és Szabolcs f. 23 A. 15. sz. alatt. Ebből a családból származott Pákozdy Lajos hajdúnánási református lelkész és fiai Béla, Sándor, István és András, kik közül Sándor Hajdú vármegye jelenlegi alispánja.

Paksy hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1625 febr. 25-én Jakab és fiai János, Miklós, Pál, Jakab, Mihály és András; kihirdette Borsod vm. Leszármazóik nemesi bizonyáglevelet nyertek 1754-ben. E családból, Borsod megyéből, jött Hajdúböszörménybe András 1825-ben s azzal a nemesi bizonyáglevéllel akarja igazolni nemességét és a ládházai nemes Paksy családdal való atyafiságát, amelyet Borsod vm. 1825 július 19-én adott ki István és Mihály ládházai lakosoknak. 1825 jkv. 657. és 1827. jkv. 295/764. sz., továbbá 1825 f. 4 N. 22. Újabb nemesi bizonyáglevelet nyertek azután Borsod vm.-től 1838 febr. 8-án s ez alapon a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe Károly és László vétettek fel. E családból származott Paksy Károly h.-polgármester.

Palay Pál hajdúkapitány nemességet nyert a Bocskay István fejedelem által a 9254 hajdúvitéz részére 1605 dec. 1-én kiadott nemeslevélben.

Páll hajdúdorogi család, melynek tagjai közül Illés, György, Mihály és Ferenc Szabolcs vm.-nek 1784 jún. 26-án; Simon fia István pedig ugyancsak Szabolcs vm.-nek 1793 nov. 26-án kelt nemesi bizonyáglevele alapján a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvétettek. Egyéb adatok 1812 jkv. 228/56. és 1840. jkv. 236/1849. f. 16 N. 67. és Szabolcs vm. 1810 f. 10 N. 603.

Páll Imre hajdúszoboszlói lakos Szabolcs vm.-nek 1832 febr. 27-én kiadott nemesi bizonyáglevele alapján felvétetett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Leszármazás :

János 1786	}	Mihály kallóborost II. Szabolcsra	}	Imre 1832	{	Mihály István Imre János Samuel
---------------	---	---	---	--------------	---	---

Pálosi hajdúhadházi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1642 febr. 25. Demeter, László és István testvérek. Kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik 1836 aug. 25-én nyertek Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelet, melyet kihirdetett a kerület 1836. jkv. 350/1254. Egyéb adat 1799. jkv. 255. l. f. 4 N. 107. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe János és fiai György, Gábor; 3 István és Mihály vannak felvéve.

Pálovits hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek 1654 okt. 25. Mihály és testvére Antal, továbbá Mihály fiai András és Mihály; kihirdette Heves vm. Leszármazóik közül György 1790-ben, ennek fia János 1825-ben kaptak nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től 1825 jkv. 79. lap.

Papp Privigyeyi hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1667 június 25-én Miklós, András és János testvérek, kihirdette Abaúj vm. Eredetije Borsod vm. levéltárában. Leszármazóik közül István költözött Hajdúböszörménybe s Abaúj vm.-től 1778 okt. 4-én nyert nemesi bizonyságlevelét kihirdette a kerület 1794. jkv. 359. l. f. 4 N. 61. Ennek az Istvánnak unokái Bálint, Sámuel, Mihály és Gábor az 1838. évi kerületi nemesi névjegyzékbe felvették.

Papp hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyertek a család ősei Apaffy Mihály fejedelemtől 1674 okt. 12-én s a leszármazók közül a Közép-Szolnok vm.-i Dobsa községből Mihály költözött Hajdúböszörménybe, aki a nemeslevél másolatát és Közép-Szolnok vm. 1819 dec. 5-én kelt nemesi bizonyságlevelét bemutatta a kerületnek 1821. jkv. 369—370. lapok 212. sz. a. Egyéb adatok 1821. jkv. 547/837. sz. a.

Papp Dállai József hajdúdorogi lakos őseinek: Péter, György és Ábrahám testvéreknek III. Károly király által 1718 ápr. 17-én adományozott nemeslevele alapján felvétellett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Papp Kávási hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1669 szept. 25-én György és felesége Szabados Virág, illetve fiaik János, Demeter, Gergely, Simon és Tivadar. Kihirdette Közép-Szolnok vm. Leszármazóik Kávásról Hajdúdorogra, Nagyváradra és Homorogra kerültek. A Kávásról Dorogra költözött János és testvérei György, Mihály Közép-Szolnok vm.-től 1791 szept. 23-án nyertek nemesi bizonyságlevelet, melyet kihirdetett a kerület 1792. jkv. 401/39. f. 9 N. 35. nblm. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvették István fia György és unokája János.

Papp Kirila János hajdúdorogi lakos, atyja Papp vagy Széki Tógyer s ennek testvérei részére Közép-Szolnok vm. által 1795 május 4-én kiadott nemesi bizonyságlevél alapján felvétellett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. — Adó alól felmentést nyer 1810. jkv. 650/119. sz.

Papp Kökényesdi hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1629 július 15-én István és János testvérek, továbbá István felesége Kaszonyi Kata és gyermekeik Péter, Mózes és Erzsébet. Kihirdette Szabolcs vm. A Hajdúdorogra került ág nemesi bizonyságlevelet nyert Szabolcs vm.-től 1770 ápr. 19-én s ez alapon a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvették az unokák és pedig 2 György, 2 Miklós, Ferenc, 2 Mihály, János. Egyéb adatok 1813 f. 1 N. 97; 1842. jkv. 1653; 1846. f. 14 N. 8; 1847. jkv. 1119 és f. 6. N. 63. — Nemeslevél másolata Szabolcs vm. f. 50 N. 23/1632.

Papp hajdúdorogi család, melynek tagjai közül László, Mihály és József Bereg vm.-nek 1811 nov. 19-én kiadott nemesi bizonyságlevele alapján felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Papp György hajdúdorogi lakos és testvérei János, István, Mihály, Ferenc és Péter részére Zemplén vm. által 1841 dec. 20-án kiadott nemesi bizonyságlevelet kihirdeti a kerület 1842 jkv. 171/1653. sz. a., majd a Helytartó Tanács 1847-ben a nemesi bizonyságlevél elutasítására ad rendeletet 1847 jkv. 1119. sz. f. 6 N. 63.

Papp György sámsoni lakos nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1791 jkv. 476.

Papp László hajdúdorogi lakos az 1720. évi összeírás szerint ármalista nemes.

Papp hajdúnánási család. Sáros vármegyéből került Hajdúnánásra, ahol ősök János 1659-ben vármegyei főjegyző volt (Szabolcs, 35 jkv. 76. lap.). A későbbi leszármazók 1831-ben birtokos nemesi joggyakorlatról nyertek bizonyítványt a kerulettől 1831 f. 1 N. 38, majd János, István és Miklós testvérek régi nemes voltukról nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től 1831 febr. 8-án : kihirdette a kerület 1831 jkv. 233/280. sz. a. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvétettek : 3 István ; 2 János ; Miklós ; 2 Demeter ; 3 Sándor ; Péter.

Leszármazás :

			János
János	}	István	}
Nánás	}	esküdt	}
		István	}
		szenátor	}
			1831

Sz. **Papp** hajdúnánási család. Tagjai közül István és Demeter nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerulettől 1832 jkv. 323/80 és 363/417 ; f. 2 N. 43 ; majd ugyanezek nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től 1832 szept. 10-én, melyet kihirdetett a kerület 1832 jkv. 419/703. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvétettek István fia Sándor ; Demeter.

Papp Thury hajdúszoboszlói család. Ősök István a között a hét százados között van, akik Halasi Fekete Péter kapitánysága alatt az összes hajdúszoboszlói lovashajdúkkal Bocskay Istvántól nyertek címeres nemes adománylevelet 1606 szept. 2-án s amelyet kihirdetett Szabolcs vm. Erről egyik leszármazó Miklós több atyjafiával bizonyítványt nyert a kerulettől 1846 jkv. 1761. sz. a. f. 11 N. 41. — Az első őznek Istvánnak leszármazója Sámuel 1702-ben a hajdúnemesek közé felvétetett

s az összes leszármazók 1847 márc. 8-án nyertek nemesi bizony-
ságlevelet Szabolcs vm.-től. Kihirdette a kerület 1847 jkv.
443/1048 f. 6 N. 20 nblm.

Leszármazás :

Isván 1606	{ N. }	{ N. }	Sámuel 1702	János	János	István	Mihály sz. 1791
					István sz. 1735	János	Miklós sz. 1773
				Sámuel	Sámuel sz. 1740	Sámuel	György sz. 1804

Papp hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól István, János és György testvérek 1667 okt. 18-án, kihirdette Borsod vm. A nemességszerző Istvánnak, Mihály fiától származó unokája János, aki Debrecenben diák volt s származása helyéről Szoboszlai melléknevet szerzett a családnak, 1751-ben Szabolcs vm. nemességvizsgáló küldött-sége előtt az eredeti nemeslevél felmutatásával igazolta nemes-ségét. Fiai István, Pál és György. Szabolcs f. 52 N. 345/1751.

Papp Debreczeni Mihály hajdúszoboszlói lakos és János, György, Sándor nevű testvérei adójuk elengedését kérik a kerülettől azon a címen, hogy még az évben megkapják a nemesi bizonyosságlevelet 1829 jkv. 244/94.

Papp nádudvari család. Ósrégi birtokos, ügynevezett donatárius nemes család, melynek nádudvari őse Mihály 1750 körül költözött be Csere-Bakta helységről (Torna vm.) Nád-udvarra s Torna megyének 1754 június 17-én az ő és két fia Mihály és László részére kiadott nemesi bizonyosságlevelével igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt. Ugyanezek Abaúj vm.-től is kaptak bizonyosságlevelet 1753 febr. 27-én. Szabolcs jkv. 1753. év 271. lap és 1755. jkv. 328. és 353. lapok. — A későbbi leszármazók Szabolcs vm. előtt 1819, majd Abaúj-Torna vm. előtt igazolták nemességüket. Szabolcs, f. 19 N. 92/1819. és 1821 f. 21/517.

Leszármazás :

Mihály 1754	Mihály	László	András	András f. Kenéz Zsuzsánna esk. 1801 XII—2.	Lajos sz. 1808 IV—14 f. Molnár Zsuzsánna	Sándor sz. 1836 XI—29. f. Ludmán Eszter esk. 1862.	Sándor sz. 1872 VIII—2
					András sz. 1833	András	
					Lajos sz. 1830	Lajos Albert Sándor	

Papp hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1696 július 8. Sámuel és felesége Csizmadia Anna, illetve fiaik János, István, György, Mihály, kihirdette Heves vm. A nemességszerző Istvánnak Tiszaszöllösön lakó fiától Gergelytől származott unokái Dávid és Mihály hajdúszoboszlói lakosok 1792-ben nyertek nemesi bizonyságlevelet Heves vm.-től. Orosz : Heves vm. nemes cs. 222. lap.

Papp tetétleni család. Őse Péter veszprémmegyei ősrégi nemes, aki III. Károly király új adománylevele alapján Szentkirályszabadjára, fia Péter Jászberénybe költözött s Veszprém vármegyétől 1777 június 25-én nyert nemesi bizonyságlevelet. Ez utóbbi Péter János nevű fiával Tetétlenre költözött s János három fiával Péter, József, János, továbbá József nevű fiától származott József unokájával Szabolcs vármegyétől nyert nemesi bizonyságlevelet 1834-ben. Szabolcs, f. 34 N. 223/1834.

Leszármazás :

Péter	}	Péter	}	János	}	Péter
1733		1777		1834		József
						sz. 1801
						{ József
						sz. 1822
						János

Papp János vámospércsi lakos panasa Kis Márton ellen, aki a Papp névre szóló nemeslevelét ellopva s benne a Papp nevet Kissre változtatva nemességigazolást folytatott Szabolcs vármegye előtt. A kerület megvizsgálta a nemeslevelet, de azt teljesen épnek s jónak találta, 1799 jkv. 253. l. 57. sz. Később ugyanezt a panaszt emelik Kis Benedek ellen István hajdúböszörményi és Ferenc, Benedek vámospércsi lakosok 1823 jkv. 387/612. sz. a.

Pásztor földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1637 nov. 20. Pál és János testvérek ; kihirdette Borsod vm. A leszármazók közül János földesi lakos Szabolcs f. 39 N. 293/1738, János, Mihály, Bálint és István nemesi bizonyságlevelet nyernek Szabolcs vm.-től 1807 f. 7 N. 74.

Pataky Ferenc fia János földesi lakos Szabolcs vm. előtt igazolja, hogy őt nem Erdődynek, hanem Patakynak hívják, Szabolcs, 1732 f. 33 N. 101.

Paulovics Dezső ácsi (Komárom vm.) lakos nemesi bizonyságlevelét kihirdeti Hajdu vármegye 1902. évi közgyűlésében 186/1902. kgy. szám alatt.

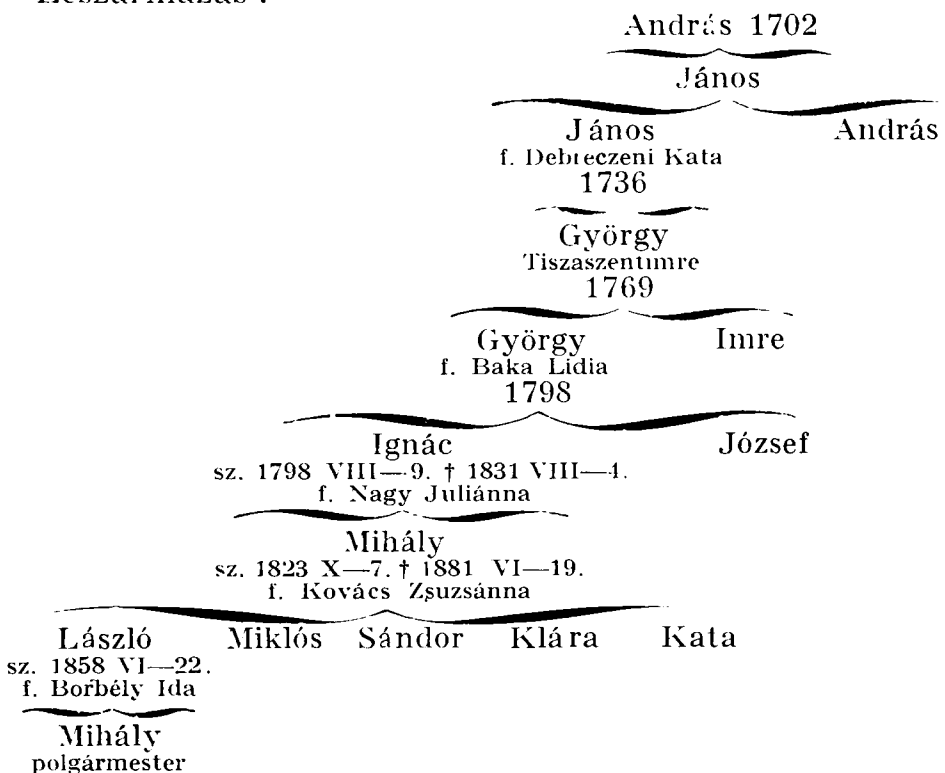
Leszármazás :

Pál	}	István	}	Mihály	}	János	}	Imre	}	Dezső
Nyitra vm.						1842				1902
						Esztergom				

Péntek hajdúböszörményi család nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1814 f. 14/283.

Pénzes Vásárhelyi hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyert Báthory Gábortól 1608 július 27-én János; kihirdette Bihar vm. Leszármazói közül András 1702-ben már Hajdúnánáson lakik s ennek János fiától származott unokája János 1736-ban márc. 1-én Zemplén vm.-től kapott nemesi bizonyáglevelet, majd ennek fia György, aki Tizsaszentimrere költözött ugyancsak Zemplén vm.-től 1769 aug. 1-én nyert nemesi bizonyáglevelet. Ez a György később visszakerült Hajdúnánásra s fiai György és Imre 1798 aug. 1-én Szabolcs vármegyétől nyernek nemesi bizonyáglevelet, majd végül az összes leszármazók ugyancsak Szabolcs vm.-től 1831 febr. 21-én, melyet kihirdetett a kerület 1831 jkv. 233/280. sz. a. Egyéb adatok: 1794 jkv. 263 f. 1 N. 66; Polg. Per. 1764 Va. 6 és 1768 Dad. 21; nemesi joggyakorlat 1820 jkv. 235. A kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe Ignác; József; János; 2 Gábor; 2 István, Ferenc; Sándor és András vannak felvéve. — György főjegyző testvére Mihály Debrecenbe költözött.

Leszármazás:

Péresy János és Mátyás földesi lakosok ősrégi nemességét a Helytartó Tanács elismeri Szabolcs, 1732 f. 33 N. 195; bizonyítvány arról, hogy nemesi régi irataik a család debreceni tagjainál a XVII. század végén volt nagy tűzvész alkalmával elégtek. Szabolcs, f. 39 N. 293/1738. — A tanúvallomások szerint ősük Mátyás és fia Miklós I. Ulászló királytól nyertek

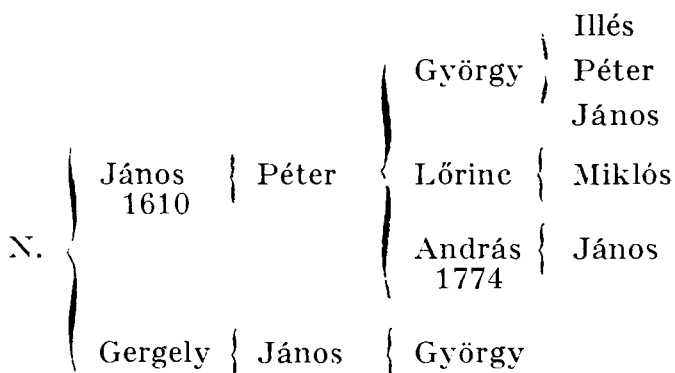
királyi adományt Pércs, Kisfalu, Köteles, Keszi és Vásári birtokokra 1440-ben, amelyekbe egy másolati okmány szerint a váradi káptalan be is iktatta őket még abban az évben. Ma élő leszármazóik Imre és Lajos földesi birtokosok.

Pethes Jablonczay János kerületi kapitány fia Lajos és János táblabirákká kineveztetnek 1799 jkv. 142. lap. János a Dunaszentgyörgyön lakó Józsefet és Zsófiát édes testvéreinek elismeri. 1785 jkv. 124:69 és f. 15 N. 52.

Petkó hajdúdorogi család. Tagjai közül Mihály tanúvallomást végeztet nemessége ügyében, 1777 fasc. 14 N. 9 és jkv. 20. lap; melyszerint atyja János és nagyatyja János Tótországból jöttek Dorogra; fia Mihály kadét bizonyítványt kap hajdúnemes voltáról 1791 f. 7 N. 65; egy örökségi perben János és Szakáll Anna fiának Mihálynak, ugyancsak Mihály nevű fia van 1812 f. Ibsan 1. Nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vármegyétől 1777 márc. 19-én Mihály táblabíró, János hadnagy; Mihály kerületi irnok s felvétettek az 1838. évi kerületi nemesi névjegyzékbe.

Pogácsás hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek Báthory Gábor fejedelemtől 1610 ápr. 6-án János és Gergely testvérek, kihirdette Közép-Szolnok vm. E János később adományos birtokát Pusztahidegkúton zálogba adta testvéreinek Gergelynek s fia Péter már Hajdúdorogra költözött s ennek fiai György, Lőrinc és András 1774 ápr. 21-én nemesi bizonyáglevelet kapnak Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1774 f. 14 N. 219 nblm. Egyéb adatok 1810 jkv. 650/119 és 1816 f. 4 N. 14. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe István; 5 János; 6 György; Illés; 2 Péter és Mihály vannak felvéve. A család másik ága Gergely leszármazói Pusztahidegkúton maradtak s görög kath. lelkészek lettek.

Leszármazás:

Pongor hajdunánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1629 szept. 24-én István és Máté testvérek, továbbá Istvánnak felesége Tokay Anna és fiuk János; illetve Máté fia Mihály; kihirdette Bihar vm. A nemességszerző

Istvánnak később István és Mátyás nevű fiai is születtek s a ma élők éppen Mátyásnak a leszármazói. Nemesi bizonyosság-levélet nyertek Szabolcs vm.-től 1794 szept. 3. és 1794 dec. 11-én s azok alapján az 1838. évi nemesi összeírásba felvételtek 3 János; 3 József; Gábor; István és Jakab. Egyéb adatok: P. P. 1783 fasc. Tat. N. 9.

Leszármazás :

István 1629	}	István 1666	}	János	}	Mihály	}	Mihály	}	János	}	János	}	1794
----------------	---	----------------	---	-------	---	--------	---	--------	---	-------	---	-------	---	------

Porkoláb hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1668 okt. 10-én István és Ferenc testvérek, illetve István felesége Lovász Ilona és fiaik Mihály, János, Demeter, Jakab és István, kihirdette Szabolcs vm., ahol másolatban megvan 1668 f. 68. N. 36. A nemesség szerző fiúk közül István, Demeter és Jakab az 1702. és 1720. évi összeírásban mint ármalista nemesek vannak felvéve s leszármazóik 1767. és 1790 aug. 5-én nyernek Szabolcs vm.-től nemesi bizonyosság-levélet. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvételtek: 4 István; 2 János; 2 András; József; 4 Sámuel; 3 Mihály; 2 Jakab; Demeter; Károly; Gábor. Egy ág Ibronyba is került 1804-ben.

Leszármazás :

			Jakab 1720							
}	}	István 1658	}	Demeter 1720	}	Sámuel	}	Demeter	}	András
		N.	}	István 1720	}	István	}	István	}	Ferenc
		Ferenc								

Poroszlay Tóti hajdúhadházi család. Címeres nemeslevelet nyertek Sámuel és felesége Újfalussy Mária, illetve fiaik János és Sámuel I. Ferenc királytól 1797 aug. 8-án. Kihirdette Bihar vm. Egyes tagjai Debrecenben laktak s innen költöztek Hadházra, hol jelenleg is virágzó család, melynek egyik leszármazója Ferenc tb. szolgabíró.

Rác vagy Lovász Mihály nádudvari lakos és testvérei Márton, István és Sámuel Bihar vm.-nek 1742 ápr. 18-án kelt nemesi bizonyosság-levélével igazolják ősi birtokos nemességüket Szabolcs vm. előtt 1773-ban. Szabolcs jkv. Elenchus. 1773—1776.

Rác János hajdúszoboszlói lakos nemességét igazolja Szabolcs vm. előtt 1696-ban f. 114. N. 153. Atyja Ferenc, nagyatya Gergely.

Rácz János hajdúnánási lakos Szabolcs vm. 1806 július 18-án kelt nemesi bizonyságlevele alapján felvétetett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Rácz Sarudi Farkas hajdúszázados nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a szoboszlói lovashajdúk részére 1606 febr. 2-án kiadott nemeslevélben.

Rácz hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyert II. Mátyás királytól 1616 szept. 16. János, kihirdette Szatmár vm. Leszármazói közül István kisszekeresi, Péter oroszpályi, István mándi és János börvelyi lakosok 1760 és 1770. években igazolják nemességüket Szatmár vm. előtt s később János Börvelyből István, György, András és Mihály nevű fiaival Hajdúdorogra költözött s nemesi bizonyságlevelet nyert Szatmár vm.-től 1791-ben. További leszármazói és pedig István fiától származott unokája János; György fiától származott unokája János; András fiától származott unokái György, János és végül Mihály fiától származott unokái Mihály és Péter, illetve ezen unokák fiai 1845 jan. 20-án Szabolcs vm.-től nyertek nemesi bizonyságlevelet, melyet kihirdetett a kerület 1845 jkv. 398/367. f. 3. N. 20—33. nbm. Egyéb adatok 1795 jkv. 38/201.

Rácz hajdúböszörményi, újfehértói és karcagi család nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1806 f. 6/647.

Rácz István és Mihály nádudvari lakosok nemesi bizonyságlevelet nyernek Szabolcs vm.-től 1812 f. 12/1047.

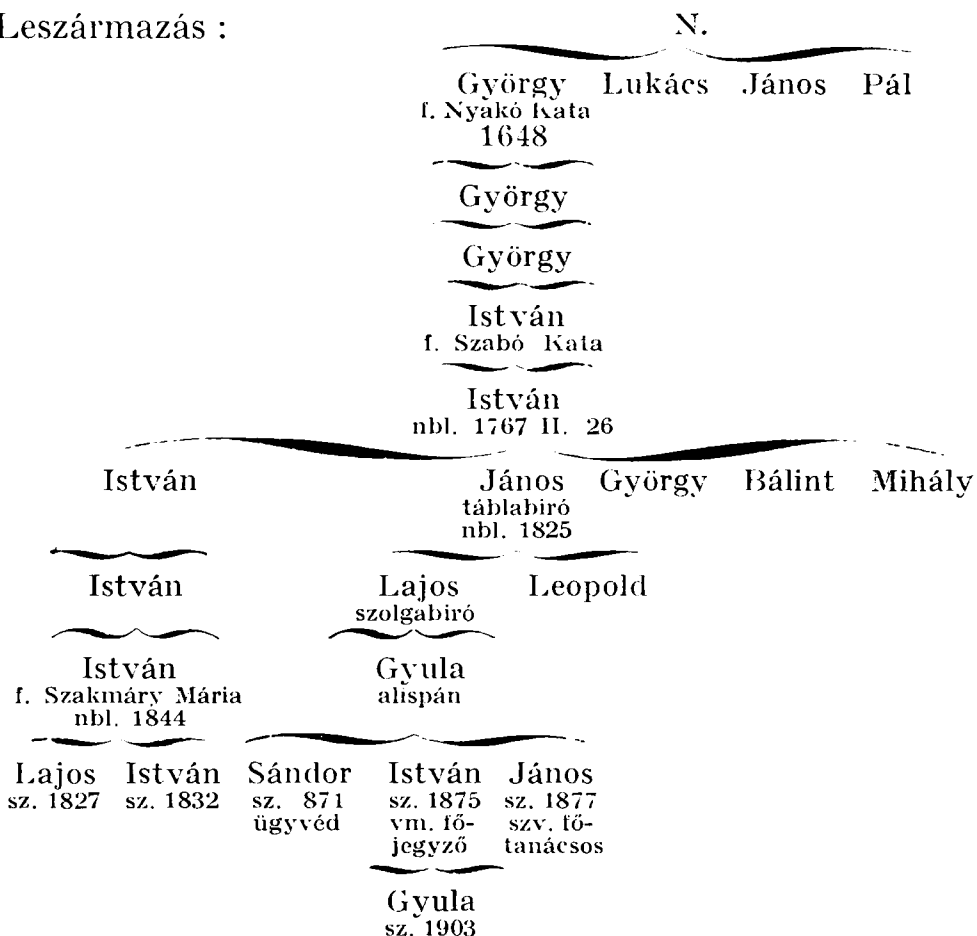
Ragályi Pál hajdúhadházi lakos az ottani előljáróság előtt bemutatta a nemességére vonatkozó iratokat adóelengedés végett, majd felterjesztetvén azok a kerülethez, elégteleneknek ítéltettek. 1842 jkv. 121/997. f. 7. N. 24.

Ragályi István nádudvari közbirtokos ellen birtokpert folytat gróf Haller Sámuel a kir. tábla előtt 1770-ben. Orsz. Levélt. Tábl. Perek 4/1865. sz.

Rásó kabai, nádudvari és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1648 szeptember 3-án György, Lukács, János és Pál testvérek, továbbá György felesége Nyakó Kata és gyermekeik György, Kata, Erzsébet, Judit, Anna. Kihirdette Szabolcs vm. A család egy ága Szilágy vm.-be került s tagjai előkelő vármegyei hivatalokat viseltek; a nádudvari ágból szintén sokan viseltek előkelő hivatalokat, így János táblabíró, Lajos szolgabíró, Gyula alispán, István vm. főjegyző voltak. Nemességüket több ízben igazolták Szabolcs vm. előtt s 1741, 1767, 1825. és 1844. években nyertek nemesi

bizonyosságleveleket. Egyes tagok Szovátra, Kabára és Földesre is elkerültek.

Leszármazás :

Remenyik János tiszacsegei lakos nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1821 f. 21—940.

Révész hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyert II. Mátyás királytól 1618-ban István, kihirdette Szatmár vm. A nemességszerző Istvánnak János fiától származott unokája, István, Szabolcs vm.-be költözött s fiai közül Péter és Mihály tiszalöki, János mádi és István helmeci lakosok voltak s nemesi bizonyosságlevelet nyertek Szabolcs vm.-től 1743-ban. A Helmecen lakó Istvánnak András fiától származó két unokája István és András költöztek be házasság révén Hajdúnánásra s leszármazóik 1846 június 8-án nyertek nemesi bizonyosságlevelet Szabolcs vm.-től; kihirdette a kerület 1846 jkv. 1671. és 2181. sz. f. 12. N. 12.

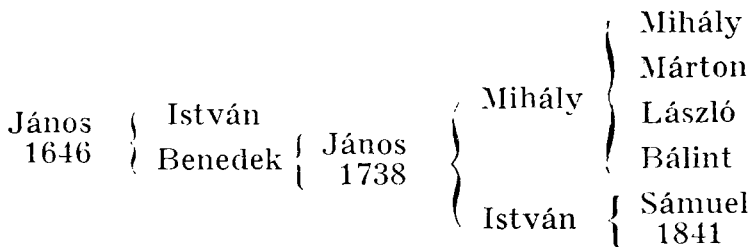
Richter, lásd Mócz.

Ritók György földesi lakost, mint kétségtelen nemest Szabolcs vm. felmenti az adózás alól 1750 jkv. 21. l. 141. sz.

Sallay György hajdúnánási lakos és testvérje János Zemplén vm. előtt folyó nemességigazolási perükhöz nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerulettől 1831 jkv. 299/690. f. 4. N. 75. Egyéb adatok 1835 jkv. 432/314. és 1837. jkv. 556/884.

Sápy földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1646 szept. 2-án János és neje Hegedűs Zsuzsanna, illetve István, Benedek és László nevű fiaik. Kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző Benedek fia János földesi lakos 1738-ban Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét Szabolcs 1738 f. 39. N. 293. és Sámuel 1841 f. 41—1286. sz.

Leszármazás :

Sáry hajdúnánási es hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1627 jan. 12. *Kéky* Demeter és fia Mátyás, továbbá Sáry István. Kihirdette Zemplén vármegye. A nemességszerző István unokája, Péter, az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba felvétellett s leszármazói nemesi joggyakorlatról a kerulettől 1828-ban nyertek bizonyítványt. A szoboszlói ág Hajdúnánásról költözött át s míg a hajdúnánási ág Szabolcs vm.-től 1793 máj. 27-én, addig a hajdúszoboszlói ág ugyanott 1829 május 11-én kapott nemesi bizonyosságlevelet, melyet kihirdetett a kerület 1830 jkv. 127/723. sz. a. Egyéb adat 1828 f. 4/20. és 21. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe Hajdúnánásról István; Hajdúszoboszlóról pedig János, Mihály szénátor, István, Pál és Bálint vannak felvéve.

Sáry kabai család. Címeres nemeslevelet nyertek 1635 aug. 27-én II. Ferdinánd királytól Sáry Mátyás, Tamás, Mihály testvérek és Randa Szabó János, Mihály testvérek, továbbá Sáry Mátyás fia György, kihirdette Szatmár vm. A nemességszerző Györgynek János fiától származott unokái közül Pál tiszafüredi lakos, fia Mihály; Mihály és János pedig kabai lakosok 1774-ben Szabolcs vm. előtt az eredeti nemeslevél felmutatásával igazolják nemességüket. Szabolcs Elenchus 1774—1786. Nemeslevél Szabolcs vm. levéltárában.

Sarkady Bálint hajdúszováti némes kérvénye a kerülethez, hogy azokon a szoboszlói embereken, akiket az ő megveréseért Szabolcs vm. 324 frt. pénzbüntetésre ítelt, a bírságot hajtassa be. 1820 jkv. 224/331.

Sebestyén hajdúböszörményi család. Ősei István és fiai Ferenc nagyvázsonyi ; Márton ajkai lakos ; továbbá Mihály és fia Sámuel szentgáli lakosok 1730 jan. 16-án Veszprém vm.-től, majd Márton ajkai lakos leszármazója Pál, ugyancsak Veszprém vm.-től 1829 febr. 16-án nyertek nemesi bizonyáglevelet. E Pálnak unokája Béla pedig 10975/1910. belügyminiszteri rendelettel ismertetett el nemesnek 406 1910. irattári szám.

Sebestyén Bálint hajdúnánási lakos azon a címen, hogy Abaúj vm. előtt nemességigazolási pert folytat s a törvényszék már kedvező ítéletet hozott, kéri magát a nemesek közé felvétetni 1814 jkv. 83/53. Később János, Bálint és Miklós elismertetnek nemeseknek, miután Szabolcs vm. is elismerte őket 1833 jkv. 97. sz. Egyéb adatok 1821 jkv. 545/821. és 1822 jkv. 73/439. f. 1/64.

Sebestyén Kocsi István kecskeméti református lelkész bizonyítványt kap arról a kerülettől, hogy nemesi bizonyáglevelét a hajdúkerület kihirdette és itt nemesi jogokat gyakorolt 1811 jkv. 695/73.

Selepi, lásd Bodonovics.

Seres János földesi lakos Szabolcs vm.-től 1742 dec. 18-án nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs 1738 f. 39. N. 293. ; másik Seres János nádudvari közbirtokos ellen gróf Haller Sámuel birtokpert folytat a kir. tábla előtt 1770-ben. Orsz. Levélt. Tábl. P. 4, 1865. sz.

Silye hajdúböszörményi és vámospércsi család. Őse 1702-ben Hadházon András, ki a hajdúnemesek összeírásába felvétetett, s aki 1740 körül Böszörménybe költözött. Leszármazói hajdúnemesi bizonyítványt nyernek a kerülettől 1820 f. 3—56. és 1840. f. 8—22. ; majd nemesi bizonyáglevelet Bihar vm.-től 1787. ; 1811. és 1837. években. Tagjai közül Zsigmond vámospércsi lakos Bihar vm.-nek 1837 június 5-én kelt nemesi bizonyáglevele alapján felvétetett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. E családból származott Gábor, a volt hajdúkerület utolsó kapitánya is 1861—1876.

Töredékes leszármazás :

			}	Ferenc	
			}	Mihály	
			}	Bálint	
			}	János	
Mátyás	{	Ferenc	}		
1687	{	1702	}		
			}	István	
			}	János	{ János
					1820

Simándy, lásd Kállay.

Sipos hajdúböszörményi család tagjai és pedig András és fiait András, Gábor, Mihály, Márton, István, továbbá Gábor fia Gábor és Mihály fia Mihály részére Szabolcs vm.-től 1847 dec. 15-én kiadott nemesi bizonyáglevelét kihirdeti a kerület 1848 jkv. 823. sz. f. 8. N. 50.

Simonyi Mihály tiszacsegei lakos és Eszláron lakó rokonai nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt 1813 f. 13 N. 370.

Somi Dániel hajdúnánási ügyvéd s néhai bátyja András részére, akik Abaúj-Torna vm. előtt folytattak nemességigazolási pert. nemesi joggyakorlatról bizonyítványt ad a kerület 1819 aug. 28-án, majd később 1824 jkv. 671/677 f. 4 N. 75. Az 1838. évi nemesi névjegyzékből Dániel kitöröltetett, mert 20 év óta húzódó pere, még mindig nem fejeződött be 1840 jkv. 35 193 f. 1 N. 14 és 57.

Somlyay Gergely hajdúdorogi lakos kéri a kerületet, hogy nemességét ismerje el. Bizonyításra utasított 1814 jkv. 215/34.

Somogyi hajdúszoboszlói és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1654 július hó 25-én Somogyi András és János testvérek; Fülep András; Szabó István, továbbá Végh István és György testvérek. Kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző János fia András az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba is felvétellett s további leszármazói 1835 aug. 31-én és szept. 21-én nyertek nemesi bizonyáglevelét Szabolcs vm.-től s előzőleg nemesi joggyakorlatról bizonyítványt a kerulettől 1834 jkv. 357/887 f. 6 N. 44. Egy ága később Debrecenbe szakadt. A kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe István; Mihály; András; 2 Sándor, István tanácsnok, Dániel és Sámuel vannak felvéve.

Leszármazás :

		János	}	Mihály		
				sz. 1751		
János	{	András	}	Mihály	{	Mihály
1654		1702		sz. 1711	{	Debreczen
		Mihály	}	Bálint	}	Sándor
				sz. 1753	}	

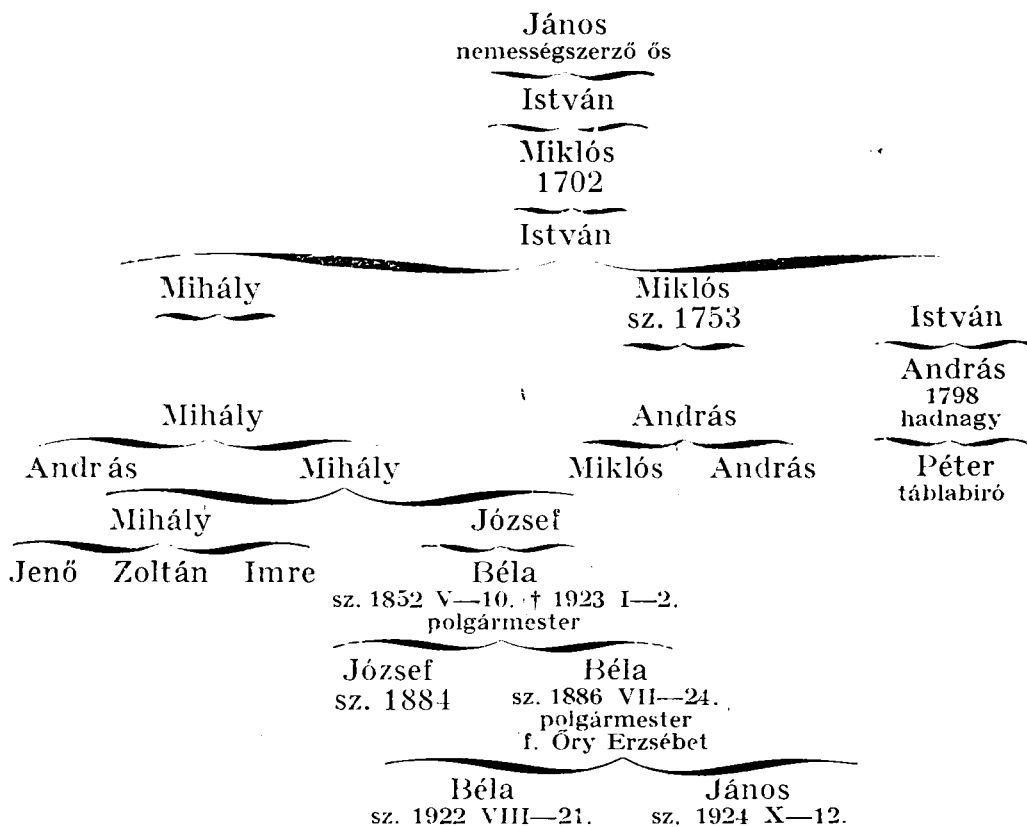
Somogyi Ferenc földesi közbirtokost Szabolcs vm. 1743 május 16-án kelt nemesi bizonyáglevelé alapján kétségtelen birtokos nemesnek elismeri a nemesség vizsgáló bizottság Szabolcs Elenchus 1774—1784.

Somogyi György hajdúkapitány nemességet nyert Bocskay István fejedelem által a 9254 hajdúvitéz részére 1605 dec. 1-én kiadott nemeslevélben.

Sólyom Balázs földesi ref. lelkész nemesi bizonyáglevelet nyer Szabolcs vm.-től 1816 f. 16—1332.

Somessy hajdúböszörményi család, melynek tagjai előkelő szerepet visznek úgy a kerület, mint a város életében. Címeres nemeslevelet nyert első ismert ősük János, kinek István fiától származott unokája Miklós felvétetett a hajdúnemesek összeírásába 1702-ben. Leszármazói közül táblabíró volt András 1781-ben; városi hadnagy András 1797-ben; kerületi levéltárnok 1830-as években Mihály stb. Nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vármegyétől 1790 aug. 26-án, melyet kihirdetett a kerület 1798 jkv. 97—7. sz. másolata 1798 f. 4 N. 55; azután ugyancsak Szabolcs vármegyétől 1830 szept. 20-án. Nemesi joggyakorlatról bizonyítványt nyertek a kerulettől 1797 jkv. 464; 1821 jkv. 492; 1821 f. 4 N. 16; 1830 jkv. 135. sz.; 1830 f. 1 N. 80. A kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvétettek fenti nemesi bizonyáglevelek alapján: András; Mihály levéltárnok; Péter táblabíró; ifj. Péter; Gábor; Miklós és Mihály. — E családból származott Béla volt polgármester és fia Béla jelenlegi polgármester.

Leszármazás :

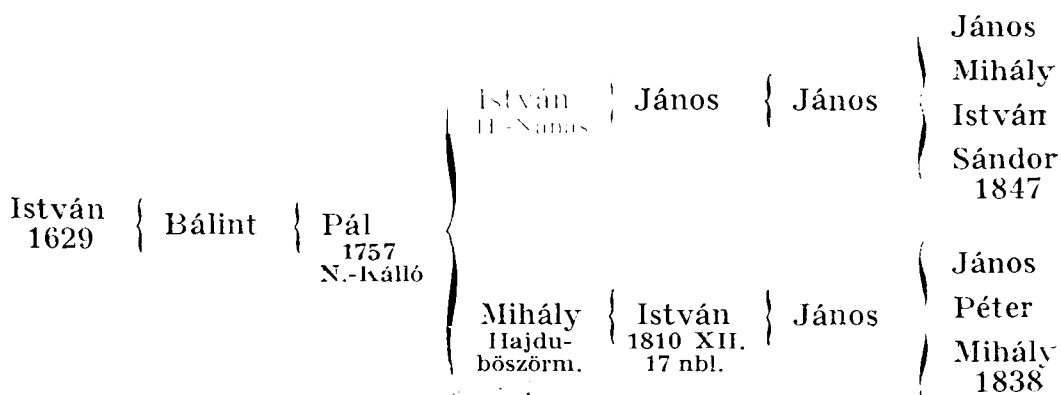
Soós hajdúnánási család. Első ismert ősük Nánáson Mihály, Bodrogkeresztúrról költözött be s 1807 aug. 29-én Zemplén vármegyétől nyert nemesi bizonyságlevelet a maga és fiai János, József és Mihály részére. Ugyanezek felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe is, továbbá József fia Jakab és János fia János. Egyéb adatok 1805 jkv. 66/68.

Sós Szentpéteri János hajdúböszörményi városi hadnagy 1777-ben nemességigazolási pert folytatott Borsod vm. előtt (Protoc. 39 N. 287), címeres pecsétje Hajdú vm. levéltárában 1792 f. 10 N. 84. Özvegye a hajdúböszörményi 1797. évi összeírásban mint beköltözött nemes van felvéve.

Szabó hadházi és nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1642 Mátyás és Márton testvérek, továbbá Mátyás fiai István és György. Kihirdette Borsod vm. Leszármazóik közül Sámuel nádudvari lakos és János hadházi postamester nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt 1824 jkv. 242. lap és 1825 f. 25 N. 252.

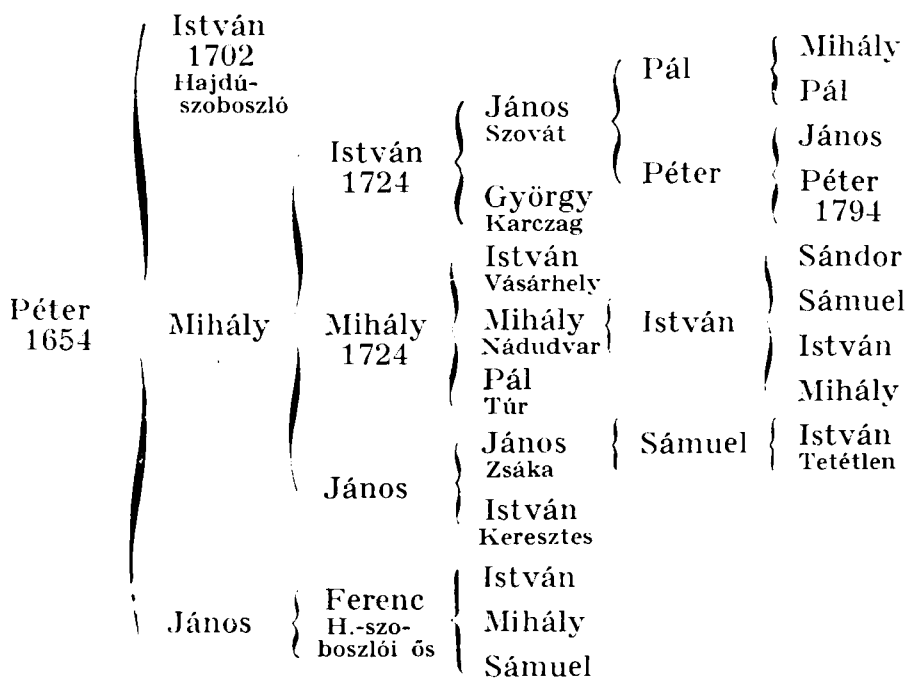
Szabó hajdúböszörményi és hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1629 nov. 9-én István és János testvérek, továbbá János fiai Ferenc és János. Kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző Istvánnak Bálint nevű fiától származott unokája Pál nagykállói lakos 1757 május 9-én nyert nemesi bizonyságlevelet két fiával István hajdúnánási és Mihály hajdúböszörményi lakossal. A hajdúböszörményi ág, vagyis Mihály, későbbi leszármazói János és annak fiai János, Péter, Mihály, akik a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvétettek, 1838 május 21-én; a hajdúnánási ág pedig, vagyis István leszármazói János és fia János, Mihály, István és Sándor, akik az 1838. évi nemesi névjegyzékbe még felvehetők nem voltak, 1847 július 14-én nyertek nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től, kihirdette a kerület 1847 jkv. 1710. szám, másolata 1847 f. 11 N. 62.

Leszármazás :

Szabó hajdúböszörményi, hajdúszoboszlói, nádudvari, hajdúszováti és tetétleni család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1654-ben Péter és fiai Gáspár, István, Mihály, János, András és Ferenc, kihirdette Szabolcs vm. — A nemességszerző Mihálynak három fia volt István, Mihály és János, közülök István a szováti ágnek; Mihály a nádudvari ágnek és János a tetétleni ágnek az őse; míg a nemességszerző István, aki 1702-ben Hajdúszoboszlón mint beköltözött nemes vétetett fel a hajdúnemesi összeírásba, a hajdúszoboszlói ág őse. Nemességigazolási pert folytatott a három testvér 1724-ben Bihar vm. előtt s nemesi bizonyáglevelet nyertek 1794 szept. 3-án Szabolcs vm.-től a szovátiak közül: Mihály és fiai György, Bálint, Pál, János; Pál és fia István; János és fiai András, Mihály, Pál, János, végül Péter és fia Bálint; a tetétleniek közül István és két fia István és János; a fenti bizonyáglevél szerint atyjafiaik voltak Karcagon, Zsákán, Mezőtúron és Keresztesen. A nádudvari ág és pedig István és fiai Sándor, Sámuel, István és Mihály ugyancsak Szabolcs vm.-től 1830-ban jkv. 495. lap; a hajdúszoboszlói lakosok pedig István, Márton, Mihály, Bálint, Sándor 1833 szept. 9-én kihirdette a kerület 1835 jkv. 399. sz. a. A hajdúböszörményiek közül János, István, Mihály, Gábor, Imre, Bálint, Sámuel, András és Ferenc több atyjukfiai nevében az 1794. évi fenti nemesi bizonyáglevélnek a váradi káptalantól vett másolatát bemutatták a kerületnek 1814-ben, kérve ez alapon nemességük elismerését, azonban a kerület újabb nemesi bizonyáglevél beszerzésére utasította őket 1814 jkv. 71. sz.; f. 5 N. 71. nblm.

Töredékes leszármazás :

Szabó Apáti Mihály földesi lakos fiai Ferenc és Mihály a váradi káptalan előtt készült osztálylevelél alapján felvétettek Szabolcs vm. 1738. évi nemesi névjegyzékébe. Szabolcs 1738 f. 39 N. 293 és 1746 f. 47 332.

Szabó Váradi hajdúböszörményi és debreceni család. — Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól Váradi Szabó Mihály és fia Mihály 1687 nov. 6-án, kihirdette Bihar vm. A nemesség-szerző fia Mihály már Debrecenben kalmár s három fia közül Mihály szintén kalmár; János tisztaeszlári ref. lelkész; István pedig debreceni lakos. Jánosnak a fia Mihály költözött Hajdúböszörménybe s Gábor nevű fiától született unokái András és János 1847-ben a Helytartótanács jóváhagyása mellett nyertek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től. Kihirdette a kerület 1847 jkv. 1887. sz. f. 9 N. 56. Egyéb adatok 1845 f. 12 N. 41 és 1846 f. 13 N. 39. A debreceni tagok továbbá János ref. lelkész 1753 és 1757. években folytattak nemesség-igazolási pert Szabolcs vm. előtt.

Leszármazás :

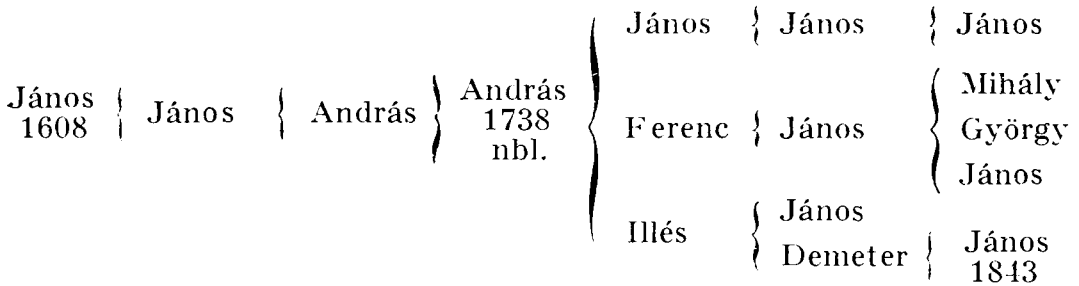
Mihály 1687	}	Mihály	}	Mihály Debrecen	János Eszlár	}	Mihály II.-bösör- mény	}	Gábor	}	András	János 1847
				István Debrecen								

Szabó Sami földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek Cseh Szabó János és Sami Szabó István III. Ferdinánd királytól 1655 febr. 2. Kihird. Szatmár vm. A nemesség-szerző unokája András és Ferenc földesi lakosok Szatmár vm.-nek 1738. évben kelt nemesi bizonyáglevelével igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1738 f. 39 N. 290.

Szabó földesi család. Tagjai közül János és György nemesi bizonyáglevelet kapnak Szabolcs vm.-től 1745-ben s leszármazóik István, Gáspár testvérek, azután János, Mihály, István, József és Bálint újabb bizonyáglevelet 1817 f. 17—1268.

Szabó Lukácsi hajdúböszörményi, hajdúdorogi és nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyert Báthory Gábor fejedelemtől 1608 május 30-án János Szoboszlai előnévvel; kihirdette Bihar vm. Leszármazói közül András, a nádudvari ág őse 1738-ban nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs vm.-től 1738 f. 39 N. 257; a hajdúdorogi ág pedig 1813-ban, melyet kihirdetett a kerület 1843 jkv. 1679. sz. f. 11 N. 30, míg a hajdúböszörményiek Sámuel és István 1829-ben e családhoz való tartozandóságuk alapján az adó elengedését kérik, azonban nemesi bizonyáglevelével felmutatására utasítatnak 1829 jkv. 407/608.

Leszármazás :

Szabó hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1639 febr. 3-án Miklós és fiai Mihály, János és Péter. Leszármazóik Miklós, András, Sándor és Mihály testvérek 1831 febr. 21-én nyertek nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1831 jkv. 233/280. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvételtek Miklós és fia Sándor; József és fia Gábor; János és fiai János, Gábor; András és fia András; Mihály, István; Sándor; Bálint.

Szabó Jenei hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól István és Mihály testvérek 1659 június 26-án, kihirdette Szatmár vm. A nemességszerző Mihálynak négy fia közül Mihály debreceni lakos, kinek Mihály és Ferenc fiai szintén debreceni lakosok, György pedig bagosi ref. lelkész; második fia István Erdélybe került, kinek fia József csengeri lakos lett, harmadik fia Ferenc balmazújvárosi ref. lelkész volt, kinek fiai Ferenc, György, Sámuel, Dániel és Mihály hajdúnánási ref. lelkész; negyedik fia György Szatmáron tanácsnok. Említett Mihály nánási ref. lelkész, Szatmár vm. által atyja részére Szatmár vm. által 1780 jún. 5. kiadott nemesi bizonyságlevelet kihirdetett a kerületen 1813 jkv. 249/39; másolata 1813 f. 1 N. 31.

Szabó hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyert Rákóczi György fejedelemtől 1643 szept. 29-én István és neje Dévay Borbála. Kihirdette Szatmár vm. Leszármazói Jármiban, Bökényben és Hajdúdorogon laktak s István hajdúdorogi lakos részére Szatmár vm. által 1839 szept. 9-én kiadott nemesi bizonyságlevelet kihirdette a kerület 1840 jkv. 35/194 f. 1 N. 58.

Szabó hajdúhadházi család, melynek tagjai közül Mihály, István és Sámuel nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerülettől 1836 jkv. 171/505 f. 7 N. 18; majd nemesi bizonyságlevelet Szabolcs vm.-től 1838 május 7-én, kihirdette a kerület 1840 jkv. 105/742, végül is felterjesztette a kerület jóváhagyás végett a Helytartótanácsához 1840 f. 8 N. 23. — Egyéb P. P. 1815 Bóna 61. sz.

Szabó Jenei Mihály hajdúszoboszlói kalaposmester bemutatott nemesi bizonyságlevele alapján adómentességet kér 1838 jkv. 159/762.

Szabó vagy Pércsi földesi család. Őse András és felesége Becze Ilona 1607-ben nyert adománylevelet Rákóczy Zsigmond fejedelemtől Bajom birtokra. Leszármazói közül János, György és Bálint földesi lakosok 1749-ben igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1749 f. 50 N. 198.

Leszármazás :

András 1607	{	János 1649	{	István	{	János	{	János 1746
----------------	---	---------------	---	--------	---	-------	---	---------------

Szabó Jenei földesi család. Cimeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1659 szept. 5. István és Jakab testvérek, továbbá István fiai Márton és János. Kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző Istvánnak később István nevű fia is született s attól származott unokája Mihály 1767-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Szabolcs vm.-től 1767 f. 68 N. 361.

Szabó Bazil dorogi parochus és testvérje István nemességvizsgálati pere Szabolcs 1807 f. 7 N. 592.

Szabó, lásd Nagy.

Szabó, lásd Tóth.

Szakács Mihály hajdúszoboszlói lakos atyjának Mihálynak Szatmár vm. által 1789 febr. 16-án kiadott nemesi bizonyságlevelet kihirdeti a kerület 1831 jkv. 705. sz.

Szathmáry András hajdúböszörményi lakos és atyjafiai Péter és Gábor részére Bihar vm. 1819 febr. 15-én nemesi bizonyságlevelet ad ; továbbá András, János, István és Sándor részére 1820 nov. 6-án, akik ez alapon felvétettek a kerület 1838. évi nemesi összeírásába. Egyéb adatok 1820 jkv. 119 '207 és 1820 jkv. 328/799 f. 1 N. 62 és 63.

Szathmáry nádudvari és szováti család, melynek tagjai Péter és Mihály nádudvari, György atyai (Szatmár) lakosok mindhárman az István fiai és András unokái, Szatmár vm. által 1726 dec. 19-én kiadott nemesi bizonyságlevéllel igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1767 f. 68 N. 361. György, Péter és Pál nádudvari lakosok ellen gróf Haller Sámuel birtokpert folytat a kir. tábla előtt 1770-ben. Orsz. Levéltár : Kir. Táblai Perek 4/1865. sz. György fia György szováti lakos nemesi bizonyságlevele Szabolcs vm. 1824 f. 24 '274 ; András fia Gábor nádudvari lakos nemesi bizonyságlevele Szabolcs 1833 f. 33—530.

Szécsy István nádudvari közbirtokos és neje Kiss Erzsébet ellen birtokpert folytat gróf Haller Sámuel 1770-ben a kir. Tábla előtt. Orsz. Levéltár : Kir. Táblai perek 4/1865. sz.

Szeghy Szegfalvi Gáspár földesi földesúr Zemplén vm. által 1759 május 11-én kiadott nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1761 f. 62 N. 225.

Szegedy Mezőszegedi hajdúböszörményi, hajdúhadházi és földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek II. Ferdinánd királytól 1631 szept. 6-án György, István, Márton testvérek, illetve György felesége Csehy Erzsébet és fiok János ; kihirdette Szabolcs vm. A leszármazók közül Gáspár és István 1702-ben Hajdúhadházon a hajdúnemesek közé ; János 1720-ban Hajdúböszörményben mint ármalista nemes vétetett fel az összeírásba, Márton földesi lakos pedig 1738-ban igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt, 1738 f. 39 N. 295. István, Mihály és János 1836-ban nemesi joggyakorlatról bizonyítványt a kerülettől 1836 jkv. 143/651 ; és nemesi bizonyáglevelet kapnak Szabolcs vármegyétől 1836 szept. 15-én, kihirdette a kerület 1836 jkv. 271/953. A nemesi bizonyáglevelet nyert Istvánnak fiai Gábor, István és Miklós ; Jánosnak pedig Imre s ugyanebből a családból származtak még József balkányi ; Mihály bihari lakosok és János tábori s.-lelkész. 1811 jkv. január 31. 699/99 és f. 1—53 ; 1802 f. 2/53. 1810 jkv. 455/25.

Széles földesi család. Címeres nemeslevelet nyert I. Leopold királytól 1666-ban Péter, kihirdette Zemplén vm., kinek fia Tamás, 1728-ban földesi lakos, nemesi bizonyáglevelet nyer Szabolcs vm.-től f 29 N. 206 ; s unokája György 1772 febr. 18-án s ennek további leszármazói 1830-ban nyertek nemesi bizonyágleveleket 1830 f. 30 N. 548 ugyancsak Szabolcs vm.-től.

Leszármazás :

					János	}	Lajos
							Márton
Péter	Tamás	György	Gergely	János	}		Sándor
1666	1728	1772		1830			József
							Lajos
							Imre
							Károly
							Zsigmond

Székely Bihari Gergely református lelkész Marosvásárhelyen s testvérei János és István által II. Rákóczi György fejedelemtől 1654 május 12-én nyert és Bihar vm. által kihirdetett nemeslevél másolata 1823 f. 3 N. 24 alatt azon a címen került a levéltárba, hogy ez évben József, Mihály és Sándor leszármazói

bihari lakosok hajdúnemesi bizonyáglevelet kértek a kerülettől, mint akiknek atyjok István hajdúfi lett volna. Ilyen nevű hajdúnemes család Hajdúböszörményben tényleg volt s az 1702. évben szereplő István leszármazói 1814-ben nyertek hajdúnemességökről bizonyítványt a kerülettől, 1814 f. 5 N. 70.

Szemere György nádudvári közbirtokos ellen 1770-ben birtokpert folytat gróf Haller Sámuel a kir. tábla előtt. Orsz. Levéltár Tábl. Perek 4/1865. sz.

Szemők Mihály balmazújvárosi lakos nemességének vizsgálata, Szabolcs 1814 f. 14 N. 989. Testvére János Zsákán (Bihar) lakott.

Szemes, lásd Hatújjú.

Szénássy Mátyás hajdúkapitány nemességét nyert Bocskay István fejedelem által a 9254 hajdúvitéz részére 1605 dec. 1-én kiadott nemeslevélben.

Szénásy István hajdúnánási lakos kéri a kerületet, hogy mivel atyját, Sámuel, a város 1775-ben kelt bizonyítványában nemesnek elismerte, őt is ismerje el nemesnek. 1821 jkv. 566/939.

Szigeti Szécsi Imre, Gábor, József, Dániel, Ferenc köveskáli; Gábor vásárosnaményi református lelkész; József mogyorósi tanító részére Zala vm. által 1837 május 29-én kiadott nemesi bizonyáglevelet azon az okon, hogy egy tagja e családnak, György, Hajdúhadházon lakik, kihirdeti 1840 jkv. 177/1394. sz.

Szijjártó János tiszacsegei lakos nemesi bizonyáglevelét kihirdeti Szabolcs vm. 1830 jkv. 385. l.

Szilágyi hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyert III. Károly királytól 1716-ban Sámuel. Leszármazói és pedig János, Sámuel, Péter és Mihály testvérek nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerülettől 1832 f. 4 N. 37, majd ugyanezek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től 1835 szept. 21-én. Egyéb adatok 1828 jkv. 147/606 és 1831 jkv. 31/106. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe csak Péter és Sámuel vannak felvéve.

Szilágyi Antal és Mihály hajdúszoboszlói lakosok nemesi bizonyáglevelet nyertek Bihar vm.-től 1833-ban.

Szilágyi Bálint földesi lakos fel van véve Bihar vm. 1816. és 1835. évi nemesi névjegyzékébe.

Szilágyi Mihály és János mikepércsi és Gábor pusztatoldi lakosok nemességigazoló pert folytatnak Bihar vm. előtt 1824, 1836. és 1843. években.

Szilágyi, lásd Máté.

Szlávy Pál nádudvari közbirtokos ellen birtokpert folytat gróf Haller Sámuel 1770-ben a kir. tábla előtt. Orsz. Levélt. Tábl. Perek 4 1865. sz.

Szilassy János hajdúkapitány nemességet nyert Bocskay István fejedelemnek a 9254 hajdúvitéz részére kiadott nemeslevélben 1605 dec. 1-én.

Szőke hajdúszoboszlói, debreceni és földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1637 dec. 4-én Gáspár és Demeter testvérek, továbbá Gáspár fia Balázs és Demeter fia János. Kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik közül Ferenc földesi lakos 1727 f. 28 N. 3; Sámuel debreceni lakos 1749-ben nyertek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től; majd István hajdúszoboszlói lakos az eredeti nemeslevél s egy nemesi bizonyáglevél alapján kéri a kerületet 1828-ban, hogy nemességéről és a földesi, illetve sápi Szőke családokkal való rokonságáról adjon bizonyítványt 1828 jkv. 99/392.

Szőköts hajdúszoboszlói család, melynek ősei régi birtokos nemesek Bihar vm.-ben. A Derecskén lakó Ferenc fia János költözött be s 1822 május 28-án Bihar vm.-től nyert nemesi bizonyáglevelet Pál, János, Mihály, Ferenc, Bálint, István és Miklós fiaival együtt, beírva a kerület 1823. évi jkv. 186. sz. alatt 297. lapon; újabb nemesi bizonyáglevelök Bihar vm.-től 1844 márc. 4. másolata a kerület levéltárában, 1844 f. 10 N. 21. Egyéb adatok 1820 jkv. 253/438; 1812 jkv. 152/10; 1843 jkv. 406/1829; 1843 f. 13 N. 51 és 1844 f. 6 N. 25.

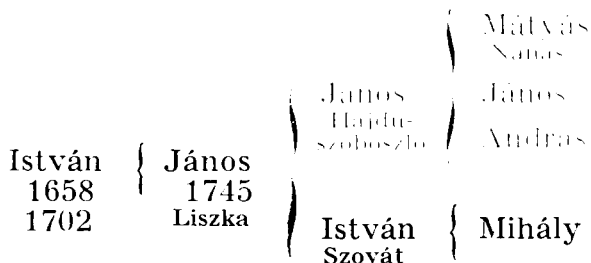
Szőllőssy földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek Rákóczy György fejedelemtől 1638-ban Gáspár és felesége Hodos Erzsébet. Gáspárnak két fia volt Dávid és Márton, és e Mártonnak János fiától származott unokája Ferenc földesi lakos 1738-ban Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét 1738 f. 39 N. 290. — Ma élő leszármazói Gábor és Imre földbirtokosok.

Szuporányi, lásd Karácson.

Szűcs hajdúnánási, hajdúszoboszlói és hajdúszováti család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól Gergely, István, Imre és Mátyás testvérek, 1658 aug. 1-én; kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző István 1702-ben Hajdúszoboszlón a hajdúnemesek közé felvétetett, de később Zsurkra költözött, fia János, mint lizskai lakos 1745 febr. 17-én nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs vm.-től s két fia közül János visszaköltözött Szoboszlóra s régi birtokukat visszaváltva szenátor lett; másik fia István pedig Hajdúszovátra költözött. A Hajdúszoboszlóra visszaköltözött Jánosnak Mátyás nevű

fia pedig Hajdúnánásra került s így a szováti és nánási ágak együtt és pedig Szovátról a János fiai Bálint, Imre, Mihály; Hajdúnánásról pedig József, Mihály, János, András, Demeter, Bálint, György, Gergely és István 1822 december 17-én; Hajdúszoboszlóról pedig Mihály, Balázs, István, Sámuel, Bálint, András és Sándor nyertek 1829 május 11-én nemesi bizonyosságleveleket Szabolcs vármegyétől s ez alapon felvették a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Egyéb adatok 1828 jkv. 138/157. és 1828 f. 4 N. 86; 1824 f. 5 N. 25.

Leszármazás :

Szűcs Muka hajdúszoboszlói család, melynek tagjai panaszt emelnek a város ellen a kerületnél, hogy őket bár Miksa király nemeslevelet adott családjuknak, mégis adóval róttta meg a város. 1793 jkv. 33/170; Muka melléknevők igazolása 1783 f. 14 N. 62; nemességök ügyében tanúkihallgatás 1795 jkv. 19/105.

Szűcs, lásd Makay.

Szűcs, lásd Csatáry.

Takács hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1662 jan. 15-én Takács Miklós, Aranyos Ádám, Gergely, István, végül Tóth Gergely és testvére György; kihirdette Borsod vm. A nemességszerző Miklós hajdúnánási lakos volt s egyik fia István Miskolcra költözött s ennek fia János Borsod vm.-től nyert nemesi bizonyosságlevelet 1740 jan. 28-án; másik fia János pedig Nánáson maradt s városi hadnagy is volt. Ennek leszármazói 1793 dec. 2-án Szabolcs vármegyétől nyertek nemesi bizonyosságlevelet. Tagjai közül Jánosnak György nevű fiától származott unokái István, János és György nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kérnek a kerulettől Szabolcs vm. előtt folyó nemességigazolási perükben 1793 f. 2 N. 73. — Nemesi bizonyosságlevelet nyertek Szabolcs vármegyétől 1815 dec. 15-én s ez alapon az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvették Sándor és József, majd 1823 júl. 29-én ugyancsak Szabolcs vm. nemesi bizonyosságlevele alapján felvették 1838-ban György; István és fia Gábor; 2 János, Sándor és 2 András.

nemesi joggyakorlatról bizonyítványt nyernek a kerülettől 1829 f. 5 N. 12 Bihar vm. előtt folyó nemességigazolási perükhöz. Perök kedvezően befejeztetvén, Bihar vm. törvényszékének a Helytartó Tanács által jóváhagyott 1831 nov. 26-án kelt ítélete alapján, továbbá az eredeti nemeslevél felmutatása után a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvételtek Mihály szenátor ; 2 Sándor, János, József, 2 István, 3 Sámuel. Egyik Sámuelnek Sámuel nevű fia, temesvármegyei országgyűlési irnok nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kap a kerülettől 1844 f. 10 N. 39 és f. 11 N. 42.

Thury földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1646 nov. 2. Miklós és felesége Ács Anna ; kihirdette Szabolcs vm. E Miklósnak István fiától származó unokái Miklós és Gergely földesi lakosok Szabolcs vm. előtt igazolják nemességüket 1738 f. 39 N. 298.

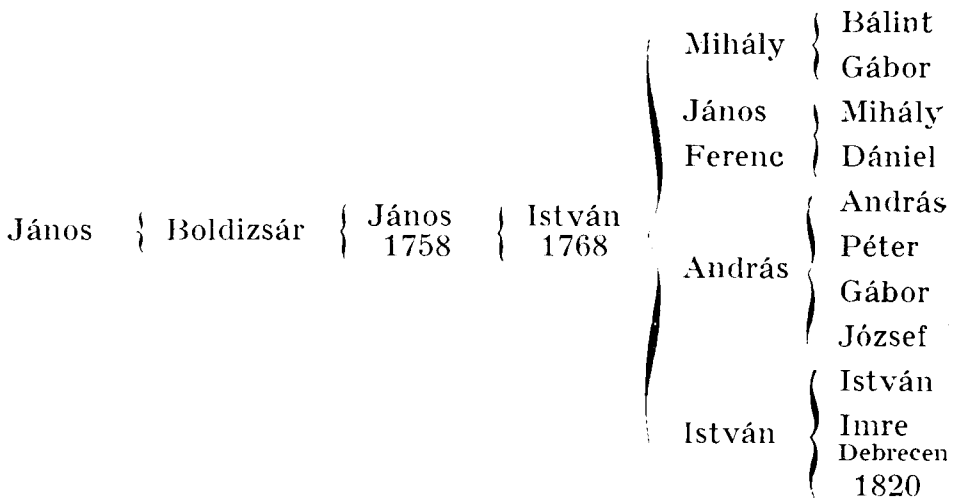
Tiszavarsányi nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyert III. Ferdinánd királytól 1656-ban Dániel fiaival Dániellel, Istvánnal és Sámuellel. Ennek az Istvánnak Dániel fiától származott unokája Dániel nádudvari lakos Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét, 1767 f. 68 N. 361. — A család egy leszármazója Debrecen város főjegyzője volt.

Tiszay Sámuel földesi lakos és fiai János, István, Mihály Szabolcs vm. 1727. évi nemesi névjegyzékébe felvételtek s később 1767-ben nemesi bizonyáglevelet nyertek 1767 f. 68 N. 361.

Tolnay Gábor és testvére József hajdúhadházi lakosok, kiknek atyjuk mint vándorló csizmadia legény telepedett meg Hadházon, 45 évet meghaladó nemesi joggyakorlat alapján felvételtek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Tóth Asztalos vagy Szathmári hajdúböszörményi és debreceni család. Első ismert ősiük János Szatmáron volt főbíró, fia Boldizsár szintén szatmári lakos, innen van Szatmári megkülönböztető nevük. E Boldizsárnak János nevű fia Bihar vm. előtt igazolva nemességét, mint érmihályfalvai lakos 8 fiával együtt 1758 július 5-én nemesi bizonyáglevelet kapott. Fiai közül István, aki Bihar vm.-től 1768 márc. 17-én nyert nemesi bizonyáglevelet, Hajdúböszörménybe költözött s öt fia, Mihály, János, Ferenc, András és István, ez az István, illetve ennek Imre nevű fia Debrecenbe költözött. Nemeslevelök Szatmár város égése idején elpusztult. A hajdúböszörményi leszármazók pedig Gábor, Sándor, Bálint, Mihály, István, András és Péter, továbbá a debreceni Imre 1820 nov. 26-án nyertek nemesi bizonyáglevelet Bihar vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1821 jkv. 268. lapon beírva a bizonyáglevelet. Egyéb adatok : 1819 jkv. 57/66 ; 1820 jkv. 153/39 és 1821 jkv. 268/210.

Leszármazás :

Tóth hajdúböszörményi család. Tagjai közül András, István és Bálint, továbbá Andrásnak István fiától származott unokája István részére Szabolcs vm. által 1829 május 11-én kiadott nemesi bizonyáglevelet kihirdette a kerület 1829 jkv. 332/467 ; adóelengedés 1829 jkv. 319/393.

Tóth hajdúböszörményi család. Tagjai közül András, István, Mihály, Ferenc és János állítólagos nagyatyjuk Ivánka Tóth István részére Szabolcs vm. által 1757 dec. 20-án kiadott nemesi bizonyáglevél alapján felvétettek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

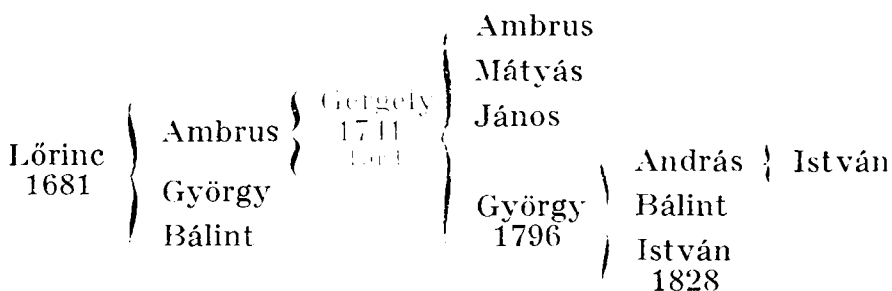
Tóth Bálint hajdúböszörményi lakos és atyjafiai Demeter, János, Péter nemesi joggyakorlatról bizonyítványt nyernek a kerulettől 1829 jkv. 406/676 f. 5 N. 13.

Tóth Szabó István nádudvari lakos nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1813 jkv. 131. lap.

Tóth hajdúszováti család nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1814 f. 14 N. 1019.

Tóth hajdúnánási és nádudvari család. Címeres nemeslevelet kapott I. Leopold királytól 1681-ben Lőrinc ; kihirdette Borsod vm. A nemességszerzőnek Ambrus fiától származott unokája Gergely tardi lakos Borsod vm.-től 1741 dec. 14-ben nemesi bizonyáglevelet kapott s 1768-ban Hajdúnánásra költözött s György fiától származott unokái András, Bálint és István 1829 május 11-én Szabolcs vm.-től nyernek nemesi bizonyáglevelet. András a kerulettől nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kap 1828 f. 4. N. 48. ; György pedig a Nádudvaron lakó atyjafiai részére Szabolcs vm. előtt folyó nemességigazolási ügyökhöz kiadja a nemesi iratokat 1796 jkv. 401—84. és 1796 f. 4. N. 54.

Leszármazás :

Tóth Gáspár hajdúnánási lakos az 1702. évi összeírásban, mint beköltözött nemes, az 1720. évi összeírásban pedig mint ármalista nemes van felvéve. Egyik leszármazója 1816 jkv. 44/59. hajdúnemesi bizonyítványt kér.

Tóth hajdúhadházi család. Tagjai közül Bálint, Gábor, János, Mihály és Sámuel Szabolcs vm.-től 1838 márc. 5-én nyertek nemesi bizonyságlevelet, melyet bemutattak a kerületnek 1838 jkv. 64/285. f. 9. N. 57. Felterjesztetett a kir. biztoshoz.

Tóth hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek Báthory Gábor fejedelemtől Pál, Mihály és Balázs testvérek 1610-ben. Leszármazói a kerulettől 1846-ban hajdúnemesi bizonyságlevelet nyertek 1846 jkv. 1685., s ez alapon Szabolcs vármegyétől János és Bálint több atyjokfia nevében is nemesi bizonyságlevelet 1846 nov. 30-án. Bemutatták a kerülethez 1846 jkv. 2570. sz. a. f. 9. N. 2., de mivel Szoboszló város a hajdúnemesség iránt is kételyeket támasztott, újra visszaküldték Szabolcs vm.-hez 1847 jkv. 2381. f. 13. N. 3. Lásd 1829 f. 5/17.

Tóth András hajdúszoboszlói lakos bemutatja Alsó-Fehér és Békés vm. nemesi bizonyságleveleit és ott viselt polgári biztosi állásáról szóló bizonyítványát s kéri azok kihirdetését és nemessége elismerését 1840 jkv. 34/191. és 1839 jkv. 2150. sz. Később József és Ferenc nevű fiait is kéri a nemesi névjegyzékbe felvételni. 1840 jkv. 232/1810. f. 1. N. 55. és 1841 jkv. 290/546.

Tóth Demeter hajdúszoboszlói lakos és atyjafiai Ferenc, György, József Szabolcs vm. 1836 nov. 28-án kiadott nemesi bizonyságlevele alapján felvételtek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Tóth Kabai József hajdúszoboszlói lakos Szabolcs vm.-nek édes atya részére 1792 április 16-án kiadott nemesi bizonyságlevele alapján felvételtek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Lásd Szabolcs vm. 1792 f. 8/32.

Tóth kabai család. Tagjai közül Mihály, Ferenc és János Bihar vm.-től nyert nemesi bizonyságlevéllel igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1791 f. 7/402.

Tóth Bálint hajdúszoboszlói lakos és atyjafiai János, Sándor, Sámuel nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerülettől, mint Szatmár vm.-ből beköltözött nemesek 1829 jkv. 409/693. f. 5. N. 17.

Tóth tetétleni család nemességét igazolja Szabolcs vm. előtt 1794 f. 10/220.

Tóth földesi család. Őse György II. Ferdinánd királytól 1630-ban nyert címeres nemeslevelet, kihirdette Abaúj vm. E Györgynek a fia volt Mihály, kinek szintén Mihály nevű fiától származott unokája János földesi lakos 1749-ben Szabolcs vm. előtt igazolja nemességét 1749 f. 50. N. 206.

Tóth földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1650 okt. 1-én Mihály és fiai István, János, Gergely és Gáspár; kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző Istvánnak Mihály fia és tőle származó unokái István, Mihály és Gáspár Szabolcs megye előtt 1738-ban igazolják nemességüket 1738 f. 39. N. 293. és 298.

Tóth vagy Kovács földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1655 május 12-én Sztaniszlói János, Pál és Tóth aliás Kovács Tamás; kihirdette Szabolcs vm. Tamásnak két fia volt, György és Ferenc; Györgynek fia János földesi lakos; és Ferenc fiai István endrédi és Miklós börvelyi lakosok Szabolcs vm. előtt 1776-ban igazolják nemességüket, Szabolcs: Elenchus 1776—1784.

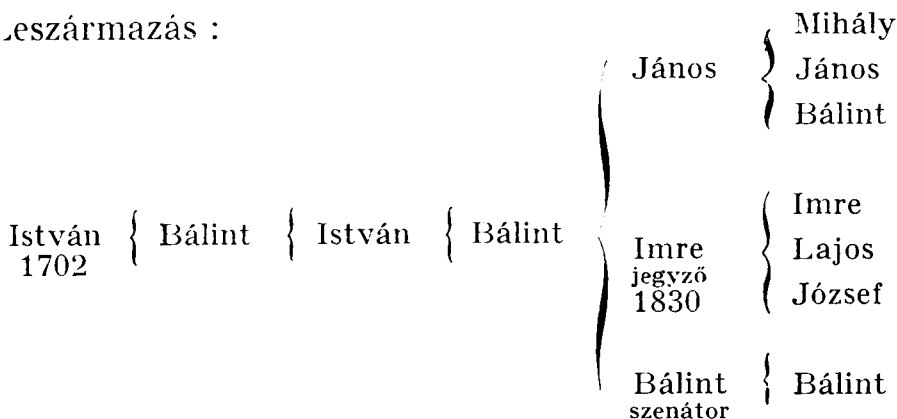
Tóth János földesi lakos Szabolcs vm. által atyja András részére 1745-ben kiadott nemesi bizonyságlevéllel, továbbá a váradi káptalan előtt 1768-ban kötött birtokszerződéssel igazolja nemességét 1776-ban s iratai szerint András nevű őse 1607-ben Rákóczi Zsigmondtól nyert adományos birtokot. Szabolcs: Elenchus 1776—1784.

Tóth nádudvari és debreceni család. Őse István szerzett nemeslevelet, kinek János fiától János nevű unokája s ennek két fia János és György csengeri lakosok voltak. Györgynek a fia, János, mint szabómester Debrecenbe költözött s 1793 május 6-án Szatmár vm.-től nemesi bizonyságlevelet nyert. Györgynek fia, István, orvos, Nádudvarra költözött s József, Alajos, Ágoston és Viktor nevű fiaival 1836-ban nemesi bizonyságlevelet nyert Szabolcs vm.-től: Szabolcs 1836 f. 36. N. 604.

Tőkés hajdúszoboszlói család. Első ismert ősük István 1702-ben a hajdúnemesi összeírásba felvétellett s leszármazói 1826-ban hajdúnemességről, insurgens nemes szolgálataikról és nemesi joggyakorlatról nyernek bizonyítványt 1826 jkv. 3/16. és 127/638. f. 1—13. és f. 7. N. 31. Nemesi bizonyságlevelet nyertek Bereg vm.-től 1826 dec. 4-én, melyet kihirdetett a

kerület 1830 jkv. 177/967. sz. s ez alapon a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvették Bálint, Mihály; János; László, József, Imre, Gábor és Bernát. Egyéb adatok 1800. f. 2. N. 39.; 1805 jkv. 83. sz.; 1831. f. 4. N. 78. és 1808. f. 4. N. 84. E családból István és fia János 1750 körül Abádra költöztek. P. P. 1770. Taf. 1.

Leszármazás :

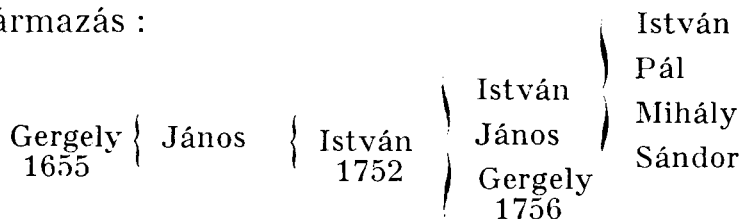

Török Ményői földesi család. Első ismert őstük András királyi adományt nyert Boldogfalva községre, majd ennek István fiától származott unokája Bálint 1637-ben címeres nemeslevelet Rákóczi Györgytől; Bálintnak Mihály fiától származott unokája János 1727-ben földesi lakos, majd fiai Bálint és János Szabolcs vm. előtt igazolják nemességüket 1738 f. 39. N. 293.

Török András nádudvari közbirtokos ellen birtokpert folytat 1870-ben gróf Haller Sámuel a kir. tábla előtt. Orsz. Levélt. Tábl. Perek 4/1865. sz.

Törös nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1655 márc. 15-én. Gergely és fiai István, János, Pál és Mátyás. Kihirdette Heves vm. A nemességszerző Jánosnak István nevű fiától származott unokái János, István és Gergely Heves vm. 1752 aug. 7-én kelt nemesi bizonyáglevelével igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1756 f. 57. N. 379.

Leszármazás :

Tuka téglási család. Tagjai közül István fiai István, János és András, továbbá ezek fiai István fiai István és Bálint; János fiai Mihály és János; András fiai Mihály és Bálint Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelet nyernek 1834 f. 34/673. és 1790 f. 5. N. 302.

Újhelyi András nádudvari lakos nemességét igazolja Szabolcs vm. előtt 1812 jkv. 65. l.

Új balmazújvárosi és tetétleni család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Rákóczi Györgytől 1638 május 8-án és Danesházi előnevet Péter, Mihály, István testvérek, továbbá Péter felesége Bucsay Ilona és fiai Péter és György ; kihirdette Bihar vm. A család egy ága Nagy-Bajomból Dévára (Heves vm.), egy másik Balmazújvárosra és Tetétlenre került s a Mihály nemesség-szerző ős János fiától származó unokák János és Péter, továbbá Mihály fiától származó unokái Mihály, Péter és István Szabolcs vm. előtt 1767-ben igazolják nemességüket Szabolcs 1767 f. 68. N. 1018.

Újváry József hajdúszoboszlói lakos az 1720. évi összeírásban ármálista nemes.

Újvárosy hajdúböszörményi és hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1638 márc. 24-én János és felesége Szemere Anna ; továbbá testvére Gáspár ; kihirdette Bihar vm. 1643 nov. 28-án. Leszármazóik közül András a XVIII. sz. első felében Hajdúböszörménybe ; István pedig Hajdúnánásra szakadt. A hajdúböszörményiek közül Mihály tanácsnok nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kap a kerülettől 1829 jkv. 408/688., majd ez elveszvéen, másikat kap 1838 jkv. 161/774. Közben azon az alapon, hogy nemességök ügyében Bihar vm. törvényszéke kedvező ítéletet hozott, nemessége elismerését kéri 1836 jkv. 340/1197. Nagyatjának, Andrásnak beköltözéséről bizonyítvány 1844 jkv. 248/1612. A hajdúnánásiak közül pedig Péter és Sámuel nyertek nemesi joggyakorlatról bizonyítványt a kerülettől 1832 f. 3. N. 14. ; majd nemesi bizonyáglevelét 1833 szept. 9-én Szabolcs vármegyétől. Ez alapon az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvétettek : Péter ; János és fia János ; Sámuel és fia István ; András és fia András ; Sámuel nánási lakosok. A hajdúböszörményi ág nemességét megerősítette a m. kir. Belügyminiszter 87,836/1924. sz. rendeletével s kihirdette a vármegye 649/1924. kgy. sz. a.

Töredékes leszármazás :

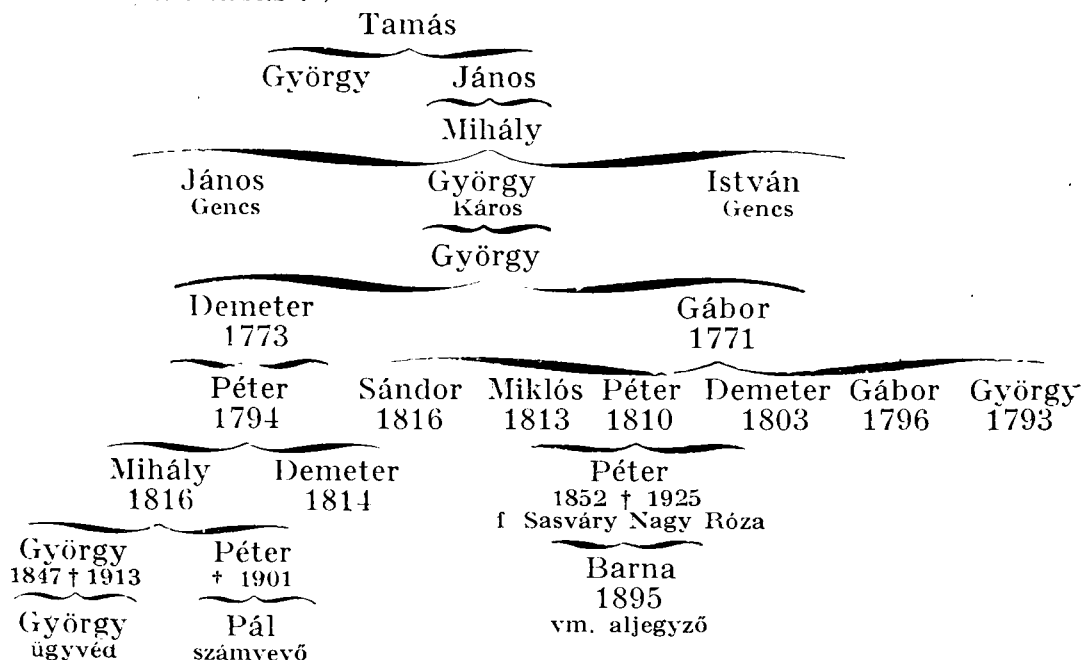
N.	{	András	{	János	{	Mihály	{	János	{	János	{	János
				1723	{	Sz. 1769 * 1817	{	Sz. 1796	{	Sz. 1826	{	Sz. 1857
				I. Bodo Katal		I. Bodnar Erzsébet		I. Katali Juhász		I. Katali Juhász		I. Katali Juhász
				István								
				1732								

Úr hajdúnánási család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1638 jan. 15. János, András és Miklós testvérek ; kihirdette Bereg vm. Leszármazóik közül István, József, Ferenc, Pál, Mihály, Sámuel, András, István és József Bereg

vm.-nek 1821. évi szept. 20-án kelt nemesi bizonyságlevele alapján, melyet kihirdetett a kerület 1825. évi jkv. 789/179. f. 1. N. 52., felvették a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Uzonyi vagy Kiss hajdúböszörményi család. Címeres nemeslevelet nyert Tamás nevű ősük, aki a sepsi Székely-Székben lakott. Ennek János nevű fiától származott unokája, Mihály, Csaholyban, s ennek fiai György Érkáváson, János és István pedig Gencsen laktak. Györgynek a fia, György, Kávásról Böszörménybe költözött s két fia, Gábor és Demeter, valamint ezek fiai t. i. Gábornak 6 fia György, Gábor, Demeter, Péter, Miklós és Sándor, továbbá Demeternek egy fia, Péter és további leszármazói nyertek 1831 márc. 7-én Szaboles vm.-től nemesi bizonyságlevelet. A nemességszerző Tamás másik fiától, Györgytől leszármazók Enyeden és Zemplén vm.-ben laktak s Zemplén vm.-től 1725 aug. 13. ; majd Szatmár vm.-től 1726 márc. 11-én nyertek nemesi bizonyságleveleket. A hajdúböszörményi 1797. évi összeírásban tűnik fel először a család, melynek Gábor és Demeter nevű tagjai mint beköltözött nemesek vannak felvéve. Leszármazóik Gábor, György, Péter, Demeter és Mihály Szatmár vármegyétől 1831 márc. 7-én nyertek nemesi bizonyságlevelet s ugyanakkor Gencsen (Szatmár vm.) lakó atyjokfia János. Kihirdette a kerület 1831. évi jkv. 250. lap 395. sz. a. Nemesi joggyakorlatról a kerület által kiadott bizonyítványt lásd 1830 fasc. 4. Nr. 41. Egyéb adatok 1799 jkv. 204/66., 1799 f. 3/38. és 1806. jkv. 210/45. Az 1838. évi kerületi nemesi névjegyzékbe 2 Gábor, György, Péter, Demeter és Mihály vannak felvéve. E családból származik dr. Uzonyi Barna vm. aljegyző is.

Leszármazás :

Váczy hajdúszoboszlói család. Cimeres nemeslevelet nyertek Bethlen Gábor fejedelemtől 1622 márc. 13-án András és felesége Tolnay Margit, illetve fiaik János, András és Dániel; továbbá András testvére Váczy Varga János; kihirdette Szabolcs vm. A nemességszerző Andrásnak András fiától származott unokái István és ennek fia Gergely 1702-ben a hajdúnemesi összeírásba felvették és Mihály hajdúszoboszlói lakosok. Ezek leszármazói több ízben nyertek a kerülettől hajdúnemesi bizonyáglevelet és nemesi joggyakorlatról bizonyítványt 1807 f. 2 N. 72; 1808 f. 5 N. 37; 1832 f. 3 N. 76; majd 1833 április 2-án nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1833 jkv. 403. sz. a. beírva a nemesi bizonyáglevelet a jegyzőkönyvbe. Egyéb adatok P. P. 1770 Taf. 5. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvették: 2 Mihály; 4 András; Ferenc; 2 János; István; Miklós; 3 Sámuel; 3 Bálint; Péter; 2 Gergely; Imre, Pál; József és Gábor.

Leszármazás:

Vad Tamás hajdúnánási lakos táblabíró és fiai Antal és Sándor Borsod vm.-nek 1815 febr. 28-án kelt nemesi bizonyáglevele alapján felvették a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Tamás címeres pecsétje 1796 f. 2 N. 54. Korábbi nemesi bizonyáglevél 1793 Borsod vm.-től András és fiai András, Tamás és Miklós részére Szabolcs vm. levéltárában 1794 f. 10 N. 589.

Vágó hajdúnánási család. Tagjai közül János özvegye és másik János az erdélyi kir. tábla 1808 febr. 26-án kelt s a kerület által 1824 szept. 6-án elfogadott ítélete alapján az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvették. Később az adóösszeíráskor 1840-ben többen kétségbe vonták nemességüket, de a nemesi joggyakorlat alapján adót reájuk még sem vettek, hanem kötelezték őket, hogy egy éven belül szerezzenek újabb nemesi bizonyáglevelet. 1846 jkv. 1840. sz. és 1847 jkv. 467. sz. f. 4 N. 13. Úgyancsak Vágó János szabómester, aki igazolta, hogy atyja János mihálydii ref. lelkész volt, nemesnek elismeretik 1824 jkv. 669/672 f. 4 N. 72.

Vágó hajdúszoboszlói család. Első ismert őse András 1702-ben a hajdúnemesek közé felvételre s erről Mátyás 1807-ben bizonyítványt kapott 1807 2 N. 51. Köbölkúton lakó atyjokfiai Bihar vm.-től 1790-ben nemesi bizonyáglevelet nyertek, majd a szoboszlóiak 1831-ben nemesi joggyakorlatról bizonyítványt a kerülettől és 1833 dec. 19-én nemesi bizonyáglevelet Zemplén vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1834 jkv. 274/461. Egyéb adatok 1831 f. 1 N. 40; és nemességvizsgálatok ügyében tanúvallomási jkv. 1833 jkv. 20 67. és P. P. 1767 Cac. 18. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvételre: Imre, Sándor, Ferenc, György; János, István, Bálint, Miklós és Mihály.

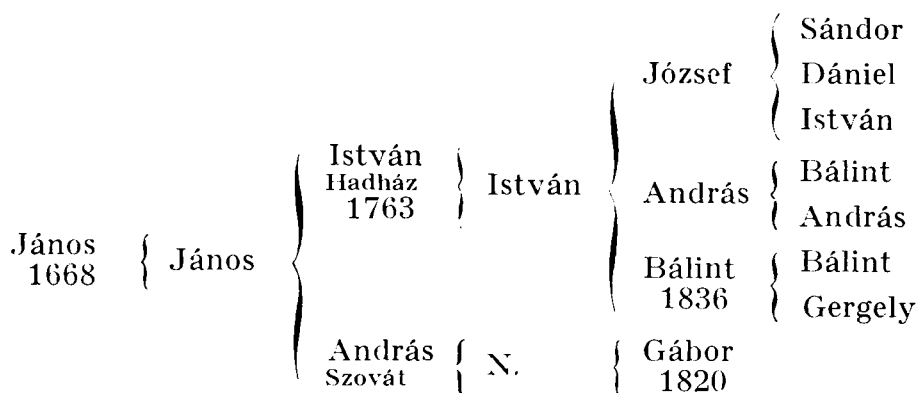
Vajda földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek Báthory Zsigmond fejedelemtől 1598-ban György és András. Györgynek Pál nevű fiától származott unokája, István, illetve ennek fia Pál 1738-ban, mint földesi lakos igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1738 f. 39 N. 290.

Ványi földesi család. Történetét az Árpádkorig tudja igazolni, amennyiben első ismert őseik János és Sándor 1268-ban II. Endre királytól nyernek adományt Vasvár, Szentmárton, Szalka és Kak birtokokra s az adománylevelet megerősíti 1296-ban V. István király. A szatmári és Szabolcs vm.-ben virágzó család tagjai közül János földesi lakos 1738-ban, testvére Ferenc szatmári lakos pedig 1761-ben igazolják nemességüket és ősrégi eleiktől való leszármazásukat. Szabolcs vm. 1738 f. 39 N. 298. és 1761 f. 62 N. 365. Újabb bizonyáglevelél 1825 jkv. 29/80. lap.

Várady nevű nádudvari család nemességvizsgálata Szabolcs vm. előtt 1836. évi jkv. 476. lap.

Várady vagy Belényesy hajdúhadházi és hajdúszováti család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1668 július 27. Ferenc, Mihály testvérek és Jánosnak János fia; kihirdette Zemplén vm. A második Jánosnak két fia közül István Hadháza, András pedig Szovátra költözött és Szabolcs vm. előtt 1763-ban igazolták nemességüket, majd későbbi leszármazóik 1836 szept. 15-én nyertek Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelet, melyet kihirdetett a kerület 1836 jkv. 271 949. Nemesi joggyakorlatról bizonyítvány a kerülettől 1836 jkv. 87/203. E családból származik az a Gábor szováti lakos, aki 1820-ban arra kéri a kerületet, hogy azokon a szoboszlai lakosokon, akiket az ő megveréséért pénzbírságra ítélt Szabolcs vm., a bírságot hajtassa be 1820 jkv. 224/331. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe Hajdúhadháza József és fiai Sándor és István; András és Bálint vétettek fel.

Leszármazás :

Varga hajdúnánási család. Tagjai közül Péter, András, János testvérek nemesi joggyakorlatról kapnak bizonyítványt a kerülettől 1832 f. 3 N. 71 ; majd Péter, János, Mihály és György testvérek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től 1834 nov. 24-én, kihirdette a kerület 1834 jkv. 362/913. sz. f. 3 N. 39—1835. Az 1838. évi nemesi névjegyzékbe Demeter, András, János, Sándor, Bálint, István, Mihály, Péter és József vétettek fel.

Varga hajdúszoboszlói, hajdúnánási és balmazújvárosi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól Mihály és fiai János, Mihály, András és György 1702 márc. 8-án ; kihirdette Szabolcs vm. A gyermekek közül Mihály a hajdúszoboszlói, András a hajdúnánási ág és György a balmazújvárosi ág őse. A későbbi leszármazók és pedig András a György fia balmazújvárosi lakos Szabolcs vm.-től 1761-ben ; Mihály, Dávid, Sámuel, Bálint, Sándor, Miklós és János szoboszlói lakosok, továbbá gyermekeik 1831 május 9-én ; és 1833 április 19-én ; végül József, Bálint, Sándor, Miklós, János, Sámuel, András, majd később Józsefnek Ambrus, Lajos és József nevű fiai hajdúnánási lakosok 1829 aug. 31-én ; kihirdette a kerület 1829 jkv. 383/606 ; illetve 1843 május 8-án nyertek nemesi bizonyágleveleket Szabolcs vm.-től. Egyéb adatok 1832 jkv. 456/945 ; 1833 jkv. 19 65 ; 39/203 ; 1831 jkv. 302/705 ; 1829 jkv. 409/693 és 1837 jkv. 555/878, továbbá 1829 f. 5:17 ; 1833 f. 1—32 ; és 1837 f. 8 N. 27 ; 1843 jkv. 475/2460 f. 16 N. 24 nblm.

Varga nádudvari család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1652 május 29-én György, felesége Rácz Judit és fiuk János ; azután Mihály, felesége Györkes Ilona és fiuk Gergely ; kihirdette Szabolcs vm. A nemesség-szerző Gergelynek három fia Mihály, János és István 1767-ben Szabolcs vm. előtt igazolják nemességüket 1767 f. 68 N. 361. Későbbi leszármazók nemességigazolása Szabolcs 1821.

Varga András nádudvari lakos és testvére György, illetve Györgynek István, János és György nevű fiai Szabolcs vm. előtt igazolják nemességüket Bihar vm. által részökre legújabban kiadott nemesi bizonyáglevelével Szabolcs 1757 f. 5 N. 206 és 1800 f. 16—622.

Varga András nádudvari lakos és testvérei Antal, Mihály, István részére, mindnyájan az István fiai, ősöknek Andrásnak 1746 dec. 12-én ősi birtokos nemességéről Szabolcs vm. által kiadott nemesi bizonyáglevelét alapján újabb nemesi bizonyáglevelet ad Szabolcs vm. 1820. évi 25. sz. jkv. 488. lap.

Varga Mihály hajdúböszörményi lakos és János testvére részére Szabolcs vm. által 1836 márc. 4-én kiadott nemesi bizonyáglevelet kihirdeti a kerület 1838 jkv. 67/308 f. 9 N. 57. Atyja fia János kállói lakos Szabolcs vm. előtt 1823 f. 23/1053 igazolja nemességét.

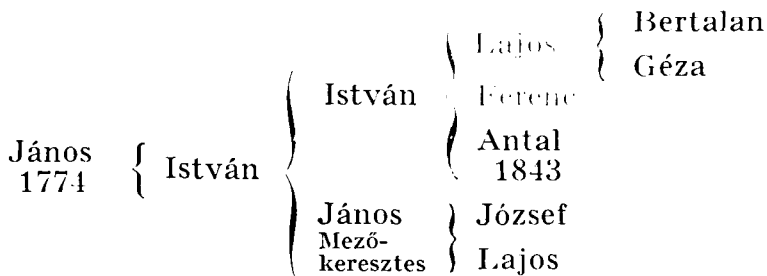
Varga hajdúböszörményi család tagjai részére Szabolcs vm. által 1847 szept. 13-án kiadott nemesi bizonyáglevelet kihirdeti a kerület 1849 jkv. 274. sz. a.

Varga hajdúhadházi család részére Szabolcs vm. által 1843 dec. 11-én kiadott nemesi bizonyáglevelet kihirdeti a kerület 1846 jkv. 1637. sz. f. 8 N. 33.

Varga János sámsoni lakos nemességigazolási pert folytat Szabolcs vm. előtt 1795 f. 11—806.

Varga hajdúnánási család. Ősök János 1774 Bereg vm.-től nyert nemesi bizonyáglevelet és Tiszavidről Büdszentmihályra költözött s István fiától István és János nevű unokái lettek. kik közül János mezőkeresztesi ref. lelkész volt; Istvánnak pedig Lajos fia hajdúnánási ref. lelkész, Ferenc nagybecskereki ügyvéd és Antal kir. táblai jegyző lett s ezek gyermekeikkel együtt 1843 április 22-én nyertek Bereg vm.-től nemesi bizonyáglevelet, melyet kihirdetett a kerület 1843 jkv. 340, 1186 f. 8 N. 66.

Leszármazás :

Varga József hajdúnánási lakos, szabómester Pozsony vm.-nek 1831 április 11-én kelt nemesi bizonyáglevelé alapján felvétetett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe.

Varga József hajdúnánási lakos Borsod vm.-nek 1831 április 14-én kelt nemesi bizonyságlevelét kihirdeti a kerület 1832 jkv. 384/538.

Vas hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1667-ben András és János testvérek, kiknek leszármazói közül István az 1702. évi hajdúnemesek összeírásban szerepel, majd 1708-ban szoboszlói örökségükön megosztznak s a nemeslevél, továbbá osztálylevél alapján Mihály, Sándor és Péter 1828-ban nemesi joggyakorlásáról bizonyítványt kapnak a kerulettől 1828 jkv. 100/398. f. 4 N. 43.

Vécsey János nádudvari lakos nemességigazolása Szabolcs 1819 f. 19—696. Nemesi bizonyságlevelük Abaúj vm.-től 1821 f. 21—1096.

Végh földesi és hajdúszoboszlói család. Címeres nemeslevelet nyert Bethlen Gábor fejedelemtől 1617-ben május 1-én Mátyás; kihirdette Szabolcs vm. E Mátyásnak Péter nevű fiától származott unokája János, illetve ennek fia Péter földesi lakos 1738-ban igazolja nemességét Szabolcs vm. előtt 1738 f. 39 N. 291 és 1741 f. 42 N. 202, míg Menyhért nevű fia a szoboszlói ág őse, akinek leszármazói közül Menyhért, Mátyás és András az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba felvételtek, Szabolcs vm.-től 1836 május 17-én nyertek nemesi bizonyságlevelet s a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvételtek: Imre, Menyhért, Mátyás; Mihály, János, András, Bálint és Sándor.

Leszármazás:

Mátyás 1617	Péter	{	János	{	Péter	{	György	{	Bálint
					1738				
	Menyhért	{	Menyhért	{	András	{	Gáspár	{	István
					1702		Mihály		{
				1702	{	János	{	Mihály	
				1702		{		István	{

Venter György hajdúdorogi lelkész özvegyénél Kovács Máriánál maradt nemesi iratokat, nemességigazolási s tanúvallomási jegyzőkönyveket kéri kiadatni János újfehértói lelkész 1790 jkv. 44/26. Később Mihály és György nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerulettől 1832 jkv. 313/19. és 1833 jkv. 21:80 f. 1 N. 34; László özvegye pedig János nevű katona fia kiszabadítását kéri 1820 jkv. 317/759 f. 5 N. 71. A család Bihar vm.-ből került Hajdúdorogra.

Veres Acsádi János és neje Guthi Anna, továbbá gyermekei András, János, Kata nemes Nagy György vámospércsi

vámos részére 1623 szept. 18-án Bethlen Gábor fejedelemtől adományozott és Szabolcs vm. által kihirdetett nemeslevél Vámospércs város levéltárában van 1791 f. 7 N. 142 okirat szerint.

Veress István tetétleni lakos nemességigazolása Szabolcs vm. előtt 1811 f. 11 N. 1.

Veres földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek Rákóczi György fejedelemtől 1652 jan. 17-én Gergely, János és István, továbbá Pródán György testvérek; kihirdette Bihar vm. Leszármazóik közül István és Péter 1727 f. 28 N. 3.; János 1737 f. 38 N. 45; majd János fiai Gergely és István 1776-ban igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt. Később 1812 jkv. 124. lap.

Leszármazás :

N.	}	Gergely	{	János	{	István
		1652		1738		Gergely
						1776
		István	{	István	{	István
				1727		1753
				András	{	István
						1766

Vida János földesi lakos 1738-ban egy II. Ferdinánd király által Korláth Vitus és István névre kiadott címeres nemeslevéllel igyekezett nemességét bizonyítani Szabolcs vm. előtt 1738 f. 39. N. 290. és 298.

Vinceze vámospércsi család. Első ismert őse Péter, aki az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba felvétellett, Érvasadról költözött Vámospércsre s mivel a kezükben levő nemeslevél alapján a későbbi leszármazók igazolni akarják nemességüket Bihar vm. előtt, nemesi joggyakorlatról bizonyítványt kapnak a kerülettől 1793 f. 8. N. 91. — Péternek egy fia, István, a Nagykunságba költözött.

Leszármazás :

Péter	}	Mihály	{	Mihály
		1702		1793
		Péter	{	Mihály
				Péter
		István	{	György
				1793

Vinceze földesi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1659 április 5-én Imre, Mihály és János testvérek, kihirdette Szabolcs vm. Leszármazóik Gergely és Mihály 1745-ben igazolják nemességüket Szabolcs vm. előtt 1745 f. 46. N. 266.

Leszármazás :

$$N. \left\{ \begin{array}{l} \text{Mihály } \{ \text{Márton } \{ \text{Gergely} \} \text{ Gergely} \\ 1659 \qquad \qquad \qquad 1745 \\ \text{János } \{ \text{Mihály } \{ \text{Mihály} \end{array} \right.$$

Virágh hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek Rákóczi György fejedelemtől 1632 okt. 2-án Péter és felesége Jeney Anna, kihirdette Bihar vm. A nemességszerzőnek György nevű fiától származott unokája, Sándor, 1750 május 30-án nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs vm.-től, aki Erdélyből költözött be Dorogra. E Sándornak János fiától származott unokái 1836 szept. 15-én újabb nemesi bizonyáglevelet nyertek Szabolcs vm.-től, kihirdette a kerület 1836 jkv. 271/950. sz. a. s az 1838. évi nemesi névjegyzékbe felvételtek : Ferenc, János és Péter.

Leszármazás :

$$\begin{array}{l} \text{Péter } \{ \text{György} \} \text{ Sándor } \{ \text{János} \\ 1632 \qquad \qquad \qquad 1750 \qquad \qquad \qquad \text{István} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{Ferenc } \{ \text{János } \{ \text{Mihály} \\ \text{János} \{ \text{Mihály} \{ \text{János} \} \{ \text{István} \\ \text{Ferenc} \{ \text{György} \\ \text{István} \\ \text{Péter} \{ \text{János} \{ \text{Sándor} \\ 1836 \end{array} \right.$$

Végh János tiszacsegei lakos és atyjafiai nemesi bizonyáglevelet kapnak Szabolcs vm.-től 1810 f. 10/409.

Virágos György nádudvari lakos ellen, aki 1748-ban (f. 50 N. 219/1749.) Szabolcs vm.-től nemesi bizonyáglevelet nyert, gróf Haller Sámuel birtokpert folytat 1770-ben a kir. tábla előtt. Orsz. Levéltár Tábl. Per. 4—1865. sz. Leszármazói újabb nemesi bizonyáglevél elnyerése végett nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vm. előtt. 1795 f. 11. N. 666.

Vitális Péter nádudvari lakos, Pál és Kis Erzsébet Péter nevű fiától származott unokája Szabolcs vm. előtt 1795-ben nemességigazolási pert folytat.

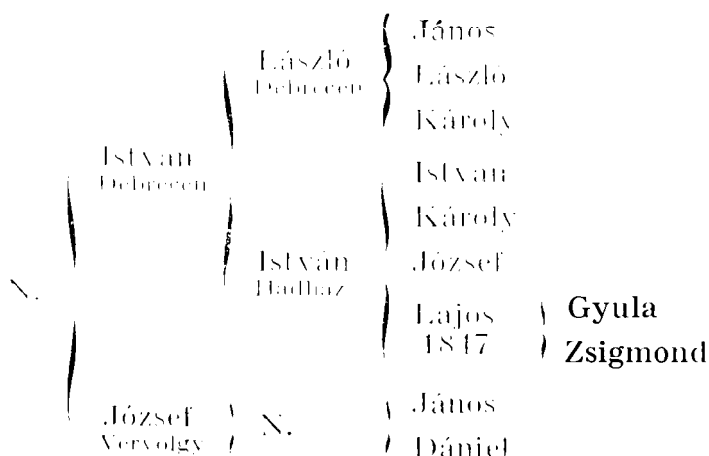
Vitányi hajdúnánási család. András balkányi lakos fia Mihály nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs vm.-től 1729 július 5-én, majd Nánásra költözött leszármazottai közül Szabolcs vm. 1830 dec. 15-én kelts a kerület által 1830 jkv. 179—989 sz. a. kihirdetett nemesi bizonyáglevele alapján Mihály, István, Gábor, József, Miklós, Sándor, Péter és János felvételtek a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe. Jávahagyás végett Szabolcs vm. felterjesztette a Helytartótanácsához 1830 f. 30/1262.

Vitéz hajdúnánási család. Őse Ferenc petneházi birtokosnemes Szabolcs vm.-től 1752 jan. 18-án, majd Sándor, Ferenc, Gábor és György nevű fiaitól származott unokái s azok fiai, illetve unokái 1826 június 26-án nyertek nemesi bizonyáglevelet, melyet kihirdetett a kerület 1826 jkv. 117/595. sz. a. A bizonyáglevél beírva a jegyzőkönybe. A kerület 1838. évi nemesi jegyzékébe 2 Gábor ; 2 János ; 2 Mihály ; 2 István ; Bálint, András és György vétettek fel fenti nemesi bizonyáglevél alapján.

Volosinovszky hajdúböszörményi és hajdúdorogi család. Címeres nemeslevelet nyertek I. Leopold királytól 1667 júl. 22-én Ferenc és Mihály testvérek, kiknek leszármazói 1768 febr. 8-án nyertek nemesi bizonyáglevelet Szabolcs vm.-től. A hajdúdorogi ág 1817 dec 17-én ; a hajdúböszörményi ág pedig 1832 febr. 27-én nyert nemesi bizonyáglevelet ugyancsak Szabolcs vm.-től és ez alapon a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe felvették József ; 3 György ; Dániel kerületi jegyző ; 3 Mihály ; 2 János ; és Ferenc hajdúdorogi ; továbbá János, Ferenc ; György, István, Mihály és Miklós hajdúböszörményi lakosok.

Weszprémy hajdúhadházi és debreceni család. E család őse István Vervölgyről (Közép-Szolnok vm.) költözött Debrecenbe s ennek két fia közül László debreceni lakos ; István pedig hajdúhadházi postamester volt. A második Istvánnak négy fia István, Károly, József és Lajos, továbbá Lajos fiától származott unokái Gyula és Zsigmond ; azután László debreceni lakosnak három fia János, László és Károly 1847 február 25-én Közép-Szolnok vm.-től nemesi bizonyáglevelet nyernek s velük együtt a Debrecenbe költözött Istvánnak József nevű testvérétől származott unokák János és Dániel vervölgyi lakosok szintén belevették a nemesi bizonyáglevélbe. Kihirdette a kerület 1847. évi jkv. 420. lap beírva az egész bizonyáglevél. Egyéb adatok 1847 jkv. 895. sz. f. 5 N. 30 és 1848 jkv. 338 f. 3 N. 24.

Leszármazás :

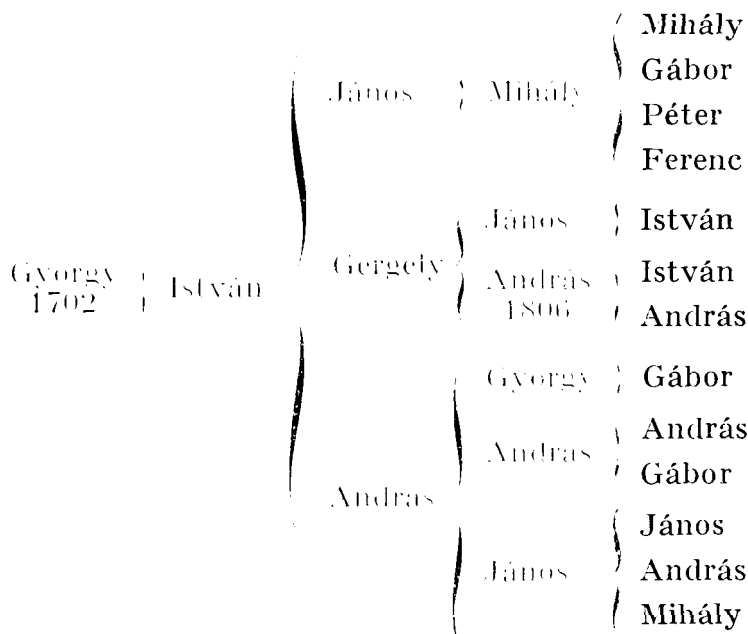

Zákány János hajdúböszörményi lakos, mint nemes, adózás alól felmentését kéri a kerülettől. Bizonyításra utasított. 1826 jkv. 53/290. — Földesen is volt ilyen nevű nemes család, melynek ősei 1603 márc. 24-én nyertek nemeslevelet Rudolf királytól. Abaúj vm.-ből került Derecskére és Földesre a család, Szabolcs, 1749 f. 50 N. 207.

Zemplény hajdúböszörményi család. Ősei közül Gábor 1758-ban kerületi főjegyző; ennek fia Gábor városi szenátor s ennek fia Zsigmond, aki a kerület előtt 1830 jkv. 129. sz. a. bemutatott iratai szerint a Bihar vm.-i családdal rokon volt, 1830 aug. 31-én Torna vm.-től nyert nemesi bizonyítványt s ez alapon felvétetett a kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe, majd előzőleg nemesi joggyakorlásáról bizonyítványt kapott 1829 jkv. 610 f. 4 N. 29.

Zolnay hajdúböszörményi család. Ez a család, amint az 1767 Cac 6. szám alatt fekvő polgári periratok mutatják, Zólyom vármegyéből, ahol jelentős szereppel bíró nemescsalád volt, került a Hajdúkerületbe, ahol első ismert őseik Hajdúböszörményben István, kinek fia György az 1702. évi hajdúnemesi összeírásba van felvéve, továbbá Gáspár ugyancsak 1702-ben Hajdúnánáson. Leszármazóik János, Gergely és András hajdúnemesi bizonyítványt kapnak a kerülettől 1806 f. 2/24 és 1806 f. 3/29. Gáspárnak leszármazói nincsenek. Lásd: Gömör vm. Monographia: 600. l.

Leszármazás:

Zöld hajdúszoboszlói és debreceni család. Címeres nemeslevelet nyertek III. Ferdinánd királytól 1651 szept. 23-án

Miklós és János testvérek, illetve Miklós felesége Kerda Zsuzsanna és fiuk János. Kihirdette Szabolcs vm. A nemesség-szerző János 1702-ben a hajdúnemesek összeírásába is felvétetett s leszármazói 1830 febr. 11-én nyertek nemesi bizony-ságlevelet Szabolcs vm.-től, melyet kihirdetett a kerület 1830 jkv. 111 622. Előzőleg nemesi joggyakorlatról Mihály fiai Sándor és Imre kaptak bizonyítványt 1828 f. 8 N. 59. A másik nemességszerző Miklósnak két fia közül János Derecskére költözött s leszármazói Bihar vm.-től 1791-ben febr. 7-én ; másik fia Pál pedig Debrecenbe költözött s leszármazói közül János és Mihály testvérek a György fiai Bihar vm.-től 1792 ápr. 16-án nyertek nemesi bizony-ságleveleket (Szabolcs, 1830 f. 30 N. 546.) A kerület 1838. évi nemesi névjegyzékébe Mihály, János, Sándor, Demeter ; Sámuel, István és Miklós vétettek fel.

Leszármazás :

N.	}	Miklós 1651	}	János Derecske	}	Pál	}	János	}	Miklós 1791
		Pál Debrecen		}		János		}		György
	János 1702 Hajdú- szoboszló	}	Demeter		}	Imre	}		Mihály	}

Zsadányi János hajdúdorogi lakos és testvérei Ferenc, Mihály, Péter részére Ung vm. 1842-ben kelt nemesi bizony-ság-levélét kihirdeti a kerület 1842 jkv. 171 1649. sz.

Zsiros János hajdúnánási lakos és testvére Sámuel részére Szabolcs vm. által 1831 nov. 29-én kiadott nemesi bizony-ság-levelet kihirdeti a kerület 1831 jkv. 202/74.

Rövidítések.

a.	=	alatt.
arm.	=	ármalista (országos nemes).
f.	=	fasciculus (íratcsomó).
jkv.	=	jegyzőkönyv.
l.	=	lap.
N. n.	=	numerus (szám).
nbl.	=	nemesi bizonyáglevél.
nblm.	=	nemesi bizonyáglevél másolat.
nlm.	=	nemeslevél másolat.
P. P.	=	Polgári perek.
P. T.	=	Polgári Törvényszék.
sz.	=	szám.
vm.	=	vármegye.

-

Szerzőnek eddig megjelent nagyobb munkái:

1. *Sinay Miklós: A magyar és erdélyországi reformáció története 1564-ig. Debreczen. 1911. Latinul és magyarul.*
2. *Debreczen szab. kir. városi rangra emelésének története. Debreczen. 1915. 8 r. 92 l. Társszerző: Koncz Ákos.*
3. *Debreczen sz. kir. város levéltára diploma-gyűjteményének regesztái. Debreczen. 1916. 8. r. 169. l.*
4. *Nemes családok Debreczenben. Debreczen. 1925. 8. r. 96 l.*
5. *Nemes családok Hajdúvármegyében, Debreczen. 1926. 247 l.*

190.

NEMES CSALÁDOK HAJDÚVÁRMEGYÉBEN

ÖSSZEÁLLÍTOTTA
ÉS HAJDÚVÁRMEGYE TÁMOGATÁSÁVAL KIADJA

DR. HERPAY GÁBOR
VÁRMEGYEI FŐLEVÉLTÁRNOK

ÁRA 8 PENGŐ

DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS ÉS A TISZÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET
KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA. 1926—1122.

